

MATRICEA ENERGETICĂ

ȘTIINȚA ȘI ARTA TRANSFORMĂRII

*Ghid practic pentru înțelegerea energiei subtile
și pentru arta schimbărilor radicale*

Richard Bartlett

...*Matricea Energetica* aplica principiile fizicii cuantice în domeniul sănătății, fiind o abordare unică, dar extrem de eficientă. Această tehnică reprezintă esența medicinei energetice”.

— C. Norman SheaJy. Președinte al Seminarului Absolvenților Universității Holos. Președinte fondator al Asociației Americane de Medicină Holistică și autor al cărții *Viața dincolo de vârsta de 100 de ani*

MATRICEA ENERGETICA

ȘTIINȚA ȘI ARTA TRANSFORMĂRII Richard Bartlett

Traducerea din limba engleză:

Cristian HANU

 Editura Adevăr

Brașov, 2010

Editura ADEVĂR DIVIN Brașov, Str.

Zizinului, nr. 48, parter, ap. 7, cod 500414, O.P.
12 *Mobil*: 0722.1 48.983 *sau* 0727.275.877;

Telefon / *Fax*: 0268.324.970 *sau*
0368.462.076 *E-mail*: [contactdivin. Ro](mailto:contactdivin.Ro) *sau*
[contactsecretul. Tv](http://contactsecretul.Tv) Pe site-ul editurii găsiți și alte
cărți pentru suflet: [www. Divin. Ro](http://www.Divin.Ro) *Site*: [www. Secretul. Tv](http://www.Secretul.Tv) *Yahoo! Group*: adevărdivin

Copyright © 2009 *Editura ADEVĂR DIVIN*.

Originally published as „Matrix Energetics:
The Science and Art of Transformation”, by
Richard Bartlett.

Originally published în 2007 by Atria Books /
Beyond Words, a Division of Simon & Schuster,
Inc.

Ht © 2007 by Richard Bartlett.

Descrierea CIP a Bibliotecii Naționale a
României BARTLETT, RICHARD

Matricea energetică: știința și arta
transformării / Richard Bartlett; ed.: Cătălin
Parfene; trad.: Cristian Hanu; cuvânt înainte:

William A. Tiller. – Braşov: Adevăr Divin, 2010
ISBN 978 – 606 – 8080 – 27 – 7

I. Parfene, Cătălin (ed.)

II. Hanu, Cristian (trad.)

III. Tiller, William A. (pref.)

133.5

Editor: Cătălin PARFENE *Tehnoredactare:*
Marius MIHUŢOIU *Coperta:* Cătălin DAVID

Această carte nu ar fi putut apărea fără
sprijinul constant, iubirea şi dedicaţia plină de
răbdare a soţiei mele, Cynthia Bartlett.

De aceea, îi dedic ei această carte, cu toată
recunoştinţa.

Nota editorului american

Gândirea liberă a fost dintotdeauna principiul
fundamental care a stat la baza viziunii editoriale
a editurii Beyond Words, încă de când aceasta şi-a
început activitatea publicistică. Fără potenţialul
imprevizibil al minţii noastre, puţine idei şi
modalităţi de gândire originale s-ar putea naşte

din vechile paradigme. Metodele și tehnicile predate de dr. Richard Bartlett în cartea *Matricea Energetici*, susținute de teoriile dr. William A. Tiller din prefața lucrării, reprezintă o fuziune inspirată între gândirea liberă, artă și știință, sau altfel spus, între imaginație și legile concrete ale manifestării. Îți mulțumim că ai ales să citești această carte și îți dorim să te bucuri de Matrice!

— Cynthia Black, editor-șef

Cuprins

Cuvânt înainte

Prefață X

Mulțumiri)

Partea I

Nașterea Matricei Energetice

2 Orientarea către problemele de sănătate

3 Soluții, nu probleme

4 O transformare științifică a realității și învață să te focalizezi asupra soluției, nu asupra problemei

Partea a II-a f Cele două puncte pe i 7
Arhetipurile pi Călătoria în timp și realitățile
paralele O Experiențe din timpul seminarelor pe
tema Matricei Energetice 1 CI Povestiri din
Matrice întrebări puse frecvent

Cuvânt: jYjsijnxe

Această carte este uluitoare, remarcabilă și transformatoare. Personal, am citit-o cu cea mai mare plăcere. Cartea s-ar fi putut numi foarte bine: *Calea șamanului din zilele noastre*, sau *Alchimia structurală a transformării oamenilor*, fără a-și pierde cu nimic autenticitatea.

Dr. Richard Bartlett este fără doar și poate un făcător de miracole. În cartea *Matricea Energetică*, el descrie un principiu esențial care operează în natură și care ne pennite să fim co-creatorii propriei noastre realități, indiferent dacă suntem sau nu conștienți de acest lucru. În dimensiunile superioare subtile ale realității, viața s-a străduit din răputeri să îl ajute pe dr. Bartlett,

pe care l-a binecuvântat cu daruri neobișnuite, ce nu aparțin dimensiunii noastre. El a venit în dimensiunea noastră terestră, anume în această epocă, tocmai pentru a materializa aceste daruri ale transformării umane, învățându-ne astfel că și noi putem face la fel.

Dr. Bartlett începe prin a ilustra dificultățile celor care merg de la un medic la altul în încercarea de a-și vindeca diferite afecțiuni incerte, pe care și le-au diagnosticat singuri, bazându-se pe propriile lor presupuneri. Principiul psihofiziologic operează în toți pacienții, făcându-i să amestece simptomele până la crearea unei stări de confuzie din care cu greu mai pot ieși.

Dr. Bartlett evită abordarea specifică multor medici, care își tratează pacienții pornind de la un cadru teoretic al problemelor care au soluții bine stabilite. Abordarea lui este diferită, fiind specifică mai degrabă mecanicii cuantice. Astfel, el pornește de la premisa existenței unui set de

soluții posibile și lasă pacientul să își folosească imaginația și să aleagă singur soluția dorită. Dr. Bartlett pornește de la premisa potrivit căreia chiar dacă problemele descrise nu sunt corecte, soluțiile propuse și vizualizate de pacient pot genera reacții neașteptate, acționând pe un nivel al realității pe care nici pacientul, nici medicul nu l-au anticipat și generând o schimbare structurală în corpul fizic, care începe (adeseori pentru prima oară) să funcționeze corect.

Conceptul de „Matrice Energetică” este preluat din cărțile de medicină energetică ale lui James Oschman, care s-a inspirat el însuși din lucrările lui Alfred Pischinger, autorul cărții *Matricea și echilibrarea ei: fundamentele unei teorii medicale holistice*. În lucrările lui Pischinger și Oschman, conceptul este folosit însă doar cu referire la nivelul electric atomic / molecular al realității fizice. Premisa de la care pornește dr. Bartlett este mult mai profundă. El crede că, în

esență, noi suntem alcătuiți din lumină și din informație, ceea ce înseamnă că ne putem transforma cu ajutorul intenției noastre focalizate. Din acest punct de vedere, Matricea Energetică reprezintă un arhetip, care le permite terapeuților să intre – prin puterea intenției – într-un raport energetic cu pacienții lor, pe care îi ajută astfel să pătrundă în ceea ce culturile șamanice numesc „spațiul sacru”, în care au libertatea de a manifesta un rezultat diferit al stării lor de sănătate fizică.

Există numeroase date științifice care susțin teoria Matricei Energetice, dar acestea nu trebuie neapărat să fie cunoscute pentru a obține rezultatele dorite, atât timp cât schimbarea așteptată este vizualizată limpede, printr-o voință puternică și într-o stare emoțională focalizată și susținută.

Pentru a trezi și mai mult interesul cititorului față de acest domeniu al medicinei viitorului, aș

dori să îmi prezint propria viziune referitoare la felul în care acționează Matricea Energetică.

Așa cum arată *Figura 7*, orice interacțiune umană se petrece pe cinci paliere distincte. Componentele principale în acest caz sunt „Starea de Simetrie Electromagnetică” în care se petrece interacțiunea și „Universul Invizibil”. Toți pacienții care au lucrat direct cu dr. Bartlett știu că forțele invizibile se manifestă cu putere prin acesta în lumea noastră vizibilă.

Propriile mele cercetări în domeniul științei psihoenergetice (alături de cele ale colegilor mei) m-au condus la concluzia că există un al doilea nivel al realității fizice, care poate fi sau nu la unison cu nivelul obișnuit al acestei realități (dimensiunea

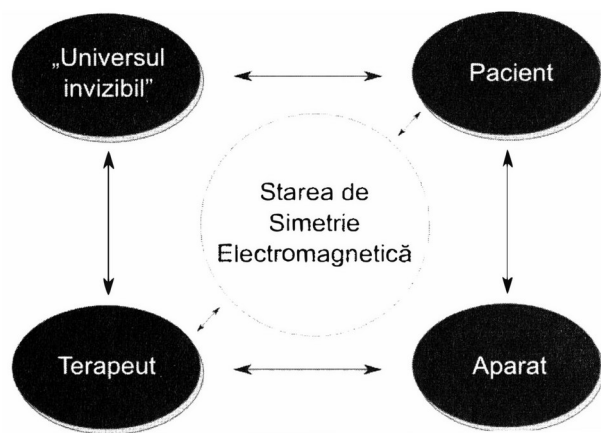

Figura 1

Noi putem influența toate formele biologice vii din jurul nostru prin emisiile biocâmpului nostru și prin informațiile pe care le transportă acestea, indiferent dacă suntem conștienți sau nu de acest lucru.

Electrică atomic / moleculară), pe care îl cunoaștem cu toții pe nivelul nostru conștient. Nivelul magnetic al realității fizice operează cu viteze superluminice în vidul existent între particulele electrice fundamentale din care sunt alcătuiți atomii. Acest nivel nu este cunoscut în

momentul de față decât de subconștientul nostru. Proprietățile materialelor fizice animate sau neanimate pot fi descrise cu aproximație printr-o ecuație matematică simplă:

$$O \left(O = Q/t + \frac{1}{O} Q/t \right)$$

Unde $Q(t)$ reprezintă mărimea totală a proprietății materiale considerate; $Q_c(t)$ reprezintă contribuția nivelului electric atomic / molecular; $O_m(t)$ reprezintă contribuția nivelului magnetic informațional ondulatoriu; iar $\frac{1}{O}$ reprezintă coeficientul de cuplare efectivă între cele două nivele ale materiei. În sfârșit, t reprezintă timpul.

Cercetările noastre au arătat că fizica tradițională a materialelor nu este valabilă decât atunci când $\frac{1}{O}$ este neglijabil, așa cum se întâmplă pe nivelul realității noastre obișnuite. În acest caz, cel de-al doilea termen al ecuației dispăre, iar intenția umană nu poate influența în mod semnificativ realitatea fizică, la baza căreia stau

doar ecuațiile lui Maxwell referitoare la câmpul electromagnetic. Pe de altă parte, dacă în spațiu este prezent un câmp de conștiință suficient de puternic, *ajj* crește, astfel încât cele două nivele ale realității se cuplează, iar starea de simetrie electromagnetică a spațiului se amplifică. Avem astfel de-a face cu o energie liberă termodinamică superioară per unitatea de volum, care poate opera asupra unui sistem cu o stare de simetrie electromagnetică inferioară (în care $aeg = 0$). Altfel spus, *intenția umană poate influența în mod semnificativ fizica în acest spațiu dublu.*

Cercetările noastre au arătat de asemenea că sistemul de meridiane / *chakra-e* specific acupuncturii există în această stare superioară de simetrie electromagnetică, ceea ce face ca intenția umană focalizată și susținută, canalizată prin intermediul acestui sistem, să poată genera transformări uimitoare, deopotrivă în interiorul și în exteriorul corpului.

Următoarea imagine pe care doresc să ți-o propun pentru a înțelege mai bine cum funcționează Matricea Energetică reprezintă ipoteza mea de lucru referitoare la o ființă umană în totalitatea ei. Imaginea apare în *Figura 2* și trebuie vizualizată ca o suită de sfere concentrice. Sfera exterioară este alcătuită din învelișul corporal fizic pe care ni-l asumăm atunci când ne naștem în această dimensiune spațio-temporală și care are două straturi. Atunci când murim, ieșind astfel din dimensiunea experienței fizice, noi renunțăm la acest înveliș. Eu numesc acest nivel: „Sinele personalității”. Așa cum spuneam, această sferă este alcătuită din două straturi: unul exterior, alcătuit din atomi și molecule încărcate electric, și unul interior, magnetic, ondulatoriu și informațional.

Sfera intermediară reprezintă „Sinele sufletului nostru” și este alcătuită dintr-o substanță emoțională și o substanță mentală. În

interiorul acesteia se ascunde substanța spirituală care reprezintă sufletul nostru, cel care evoluează. Substanța care corespunde coeficientului a ? /rdin ecuația de mai sus provine din sfera emoțională.

Sfera centrală din *Figura 2* este numită „Sinele Superior”, „Sinele Divin” sau „Sinele Sursă”.

Așa cum stratul exterior al Sinelui Personalității este influențat cel puțin de cele patru forțe fundamentale acceptate (gravitația.

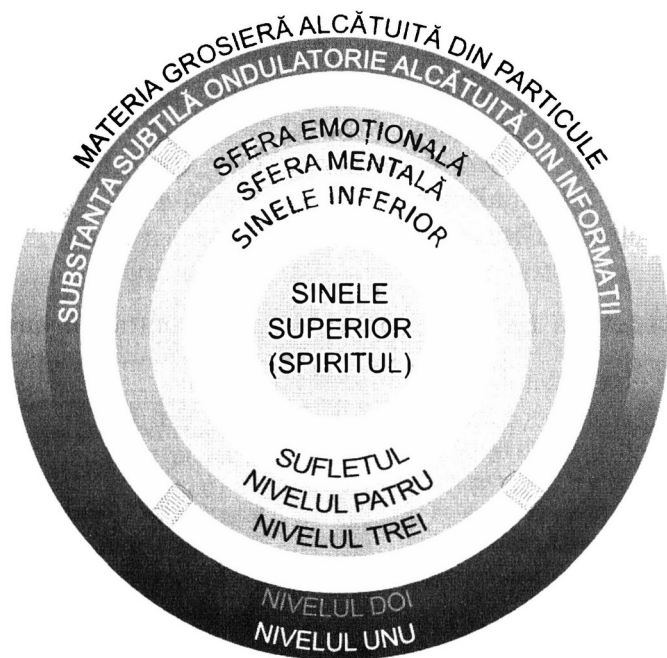

Figura 2

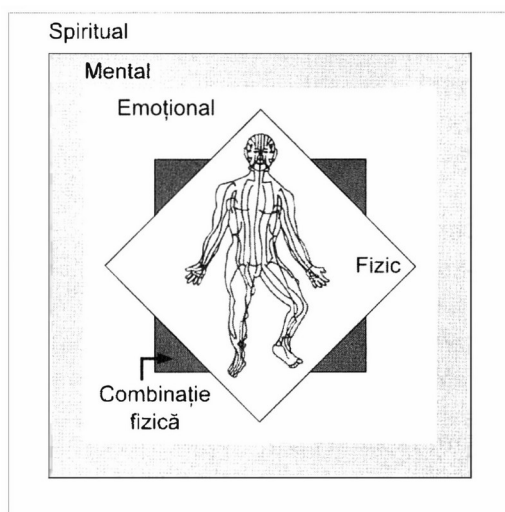
Viziunea mea metaforică referitoare la ființa umană în totalitatea ei.

Electromagnetismul, forța nucleară „tare” și forța nucleară „slabă”), fiecare din celelalte straturi este guvernat probabil de tot atâtea energii diferite, pe care știința actuală nu le-a descoperit încă. Jocul diferitelor energii este implicat astfel în funcționarea tuturor sistemelor

vii. Fiecare din aceste tipuri diferite de energie poate fi conceput ca un termen al unei matrice matematice mai ample. Din acest punct de vedere, conceptul de Matrice Energetică reprezintă o metaforă extrem de utilă pentru descrierea acestui sistem, tot ceea ce poate fi imaginat putând fi creat în ultimă instanță în cadrul acestui simulator cu zece dimensiuni ilustrat în reprezentarea schematică din *Figura 3*.

Se consideră că intenția umană ține de domeniul spiritului (cea de-a 11 - a dimensiune, cea creatoare) și apare în simulator ca un tipar informațional specific de pe nivelul mental. Acest tipar informațional este emis prin intermediul rețelei nodale a minții și activează calitatea corespondentă din sfera emoțională, care amplifică *se/j* din ecuația de mai sus, imprimând astfel un tipar informațional corespondent în sfera ondulatorie magnetică (care corespunde sferei fizice din *Figura 5*). La rândul lui, acesta modifică

$Q, ''$, pe care îl pune de acord cu intenția de la care a pornit totul. În acest fel, simulatorul poate crea orice, materializând în sfera spațio-temporală (spațiul fizic din *Figura J*) intenția manifestată inițial în sfera mentală.

Revenind la *Figura 1*, toate cele cinci contribuții ondulatorii.

Figura 3

O reprezentare a cadrului nostru de referință, cu un spațiu dublu situat în centru. Dacă

pornim de la premisa că acest spațiu dublu reprezintă un spațiu cu patru dimensiuni, întreaga reprezentare multidimensională devine un spațiu cu șapte dimensiuni. Pe de altă parte, dacă pornim de la premisa că spațiul dublu din centru reprezintă un membru unic al spațiului cu opt dimensiuni, cadrul de referință devine un spațiu cu 11 dimensiuni.

Informaționale și magnetice reprezintă vectori, ceea ce face ca fiecare vector informațional să interacționeze cu ceilalți, în perechi, generând rezultatul final reprezentat de ecuație. Spre exemplu, gradul de acordare a terapeutului cu pacientul său poate modifica magnitudinea relației terapeut / pacient de la valoarea zero până la o valoare maximală pozitivă sau până la o valoare minimală negativă, prin simpla modificare a rezonanței dintre cei doi. Pentru a complica și mai mult lucrurile, nu trebuie să uităm de acordajele dintre cele trei aspecte ale

sinelui unei ființe umane în totalitatea ei, ilustrate în *Figura 2*.

În concluzie, ceea ce pare a fi miraculos în tratamentele vindecătoare ale doctorului Bartlett nu reprezintă altceva decât o manipulare rațională a energiilor și informațiilor, într-o manieră ordonată care corespunde modelului său teoretic referitor la realitate. Ce-i drept, acest model depășește cu mult actuala paradigmă acceptată. Chiar dacă nu am ține cont de acest model teoretic, dr. Bartlett reprezintă un canal atât de bine acordat pentru manifestarea lumii invizibile în lumea noastră vizibilă încât generează, împreună cu pacienții săi, câmpurile necesare de energie din diferitele dimensiuni ale realității care permit restabilirea echilibrului și stării de sănătate a pacientului. Atât timp cât el și pacienții săi pot face acest lucru, cu siguranță și alții îl pot face.

Specia umană evoluează de la conștiința

dimensiunii spațiotemporale către cea a frecvențelor (spațiul fizic conjugat). Pe acest nivel, distanța și timpul nu ne mai pot limita percepțiile. Acest lucru este perfect ilustrat de *Matricea Energetică*. De aceea, recomand cu căldură această carte tuturor cititorilor interesați!

— William A. Tiller, Ph. D.

Profesor emerit la Universitatea Stanford

Prefață

Fiecare nouă generație a comunității umane a fost inspirată de știința epocii sale. Principiile pe care nu le înțelegem întotdeauna, dar pe care le recunoaștem intuitiv ca fiind adevărate, ne remodelează modul de a gândi, și implicit experiența noastră referitoare la lumea exterioară și la ceea ce dorim să facem în aceasta. În epoca lui Galilei, ideea că centrul Universului nostru este Soarele, și nu Pământul, aproape că l-a costat viața pe savant, în cele din urmă, Galilei și-a păstrat viața, dar a fost redus la tăcere și silit să își petreacă restul vieții în anonimat. Chiar și așa, descoperirile sale au schimbat modul de a gândi al umanității și relația noastră cu lumea exterioară. Astfel de descoperiri ne transformă pe toți, indiferent dacă suntem specializați în domeniul științific sau nu. Mai mult, de multe ori aceste descoperiri se dovedesc de-a dreptul dramatice.

Marii reprezentanți ai științei care ne

influențează pe toți la ora actuală sunt la fel de revoluționari cum au fost pe vremea lui Galilei. Ei pot fi considerați chiar mai revoluționari decât acesta, întrucât ne modifică nu doar perspectiva asupra lumii exterioare, ci și maniera în care operăm în cadrul acesteia. Fizica modernă se bazează pe idei care ne stimulează și ne inspiră imaginația în cele mai uimitoare modalități. Cei mai mulți dintre oameni nu cunosc suficientă matematică superioară pentru a explica aceste idei așa cum ar face-o un fizician, dar acest lucru nu diminuează cu nimic impactul pe care îl are știința asupra conștiinței noastre creatoare.

Principalele concepte ale fizicii cuantice ne învață că noi suntem una cu Universul și că suntem inextricabil conectați între noi printr-o energie misterioasă numită Câmpul de Energie al Punctului Zero. Acest câmp energetic reprezintă un ocean de particule virtuale ce există pretutindeni în Univers. Dacă am putea aduce

aceste particule la o temperatură cât mai apropiată de zero absolut, conform postulatelor lui Newton, în punctul respectiv nu ar mai exista energie. Spre imensa surpriză a oamenilor de știință, chiar și în acest așa-numit Punct Zero există încă o cantitate enormă de energie. Unii savanți au mers chiar până acolo încât au numit această energie: Mintea lui Dumnezeu. Din perspectiva mea, această energie amintește mult de „Forța” mistică din filmele lui George Lucas, *Star Wars*. Renumitul fizician John Wheeler a definit această energie: „Un software semnificativ, despre care nimeni nu știe unde este localizat”. Astfel de idei și descoperiri au modificat profund concepția actuală referitoare la umanitate și la importanța noastră în cadrul mai larg al Universului.

Fizica cuantică nu m-a preocupat niciodată în mod deosebit, dar Viața are modalitățile ei de a ne schimba cursul acțiunii, zdruncinând cu această

ocazie toate preconcepțiile care ni se păreau imuabile. Pe scurt, abia începusem cursurile școlii de masaj chiropractic când soția mea a dat naștere unui copil care de-a lungul anilor care au urmat s-a îmbolnăvit de cele mai variate boli, devenind astfel simultan maestrul meu personal și muza care m-a inspirat în căutările mele. Cu alte cuvinte, am căutat *orice* m-ar fi putut ajuta ca să îl vindec. Copilul s-a născut cu un sistem imunitar extrem de deficitar. De pildă, în primii trei ani de viață a suferit de bronșită cronică și s-a îmbolnăvit de pneumonie la fiecare șase săptămâni.

Văzând că sistemul medical convențional și metodele alternative de terapie nu pot face nimic pentru el, m-am decis să mă implic personal în această provocare. Teoria medicală pe care o cunoșteam nu mi-a oferit răspunsurile pe care le căutam, așa că mi-am propus să descopăr o altfel de cunoaștere, de care instituțiile medicale moderne nu pomenesc nimic. Mi-am stabilit sediul

în biblioteca școlii și am devorat literalmente întreaga literatură pe care am putut-o găsi referitoare la cele mai eclectice, ca să nu spun „ciudate” metode de vindecare. Această căutare plină de ardoare a răspunsurilor care mă interesau mi-au creat bunul obicei de a pune întrebări neobișnuite și de a mă lăsa în voia informațiilor primite, oriunde m-ar fi condus acestea. Când fiul meu a intrat în cel de-al treilea an de viață, am aflat în sfârșit ceva care mi-a permis să îl vindec în mod spontan. Am început astfel o călătorie uimitoare, dar minunată, prin cele mai magice și mai mistice lumi, un fel de Școală Hogwarts a vrăjitoriei vindecătoare. Pe scurt, am apucat-o pe un drum neumblat de nimeni, și de atunci nu am mai privit niciodată înapoi.

În anul 1996, în timp ce urmam cursurile școlii de medicină naturistă, un alt eveniment radical mi-a modificat din nou cursul existenței, la

fel de dramatic. Vei afla ce s-a întâmplat citind primul capitol, așa că nu voi insista acum asupra acestui eveniment. De atunci, viața mea nu a mai fost niciodată aceeași. De altfel, pun rămășag că după ce vei citi această carte, nici viața ta nu va mai fi aceeași!

Schimbările care s-au petrecut atunci în mine au fost atât de radicale încât chiar și la ora actuală, mulți ani mai târziu, încă mai resimt efectele și ramificațiile lor. Când am început să le vorbesc oamenilor și să țin seminare despre această nouă cunoaștere, am avut nevoie de un limbaj care să traducă pe înțelesul lor semnificația Matricei Energetice. Spre surpriza mea, cheia acestui limbaj mi-a fost oferită de lumea magică și uluitoare a mecanicii cuantice.

Atunci când am început să aplic principiile fizicii cuantice, toate piesele de puzzle și-au găsit locul într-o imagine de ansamblu coerentă. Am pornit de la premisa că la temelia realității noastre

fizice noi suntem alcătuiți din fotoni de înaltă energie, cele mai mici particule cunoscute de materie. În esența noastră, noi suntem tipare alcătuite din lumină și din informații. Cine înțelege acest concept își descătușează astfel capacitatea de a interacționa cu Câmpul de Energie al Punctului Zero, unde are acces la puterea „forței”. Această percepție îi modifică apoi toate aspectele existenței, pe cele mai profunde paliere. Noi nu suntem separați de celelalte nivele ale vieții, ci suntem interconectați cu ele și cu Spiritul unic care le-a dat naștere.

Personal, nu sunt matematician sau fizician. Cu toate acestea, am fost profund influențat de contribuția fizicii cuantice. Cunoașterea pe care am dobândit-o cu privire la principiile sale poate fi descrisă ca fiind mai degrabă „poetică” și „imaginativă” decât științifică, lucru cu care nu pot decât să fiu de acord. La fel ca oamenii care au trăit în epoca lui Galilei și care au fost nevoiți

să își schimbe perspectiva referitoare la relația lor cu corpurile cerești, eu și studenții mei am trecut prin schimbări profunde în urma aplicării principiilor fizicii cuantice.

De-a lungul anilor care au urmat, am predat Matricea Energetică mai multor mii de oameni din toate domeniile sociale și am acumulat astfel nenumărate dovezi că aceasta funcționează. Ideile care stau la baza acestei noi științe descătușează puterea ce rezidă în interiorul tuturor oamenilor și care îi poate ajuta pe aceștia să își transforme viața așa cum doresc. Prin această carte, poți avea și tu acces la această cunoaștere, și implicit la toate beneficiile ei. Ideile și instrumentele pe care le voi oferi în continuare nu se adresează exclusiv vindecătorilor, ci tuturor celor care doresc să își transforme experiența de viață într-o manieră unică și copleșitoare. Matricea Energetică reprezintă o paradigmă complet nouă, iar principiile ei te pot ajuta să îți transformi într-o

manieră radicală felul în care percepi și experimentezi lumea exterioară. Nu trebuie să mă crezi neapărat pe cuvânt. Iată o scurtă relatare a uneia dintre studentele mele, care a urmat un singur seminar (ce a durat un weekend), după care și-a transformat întreaga viață. Citește relatarea ei și trage propriile tale concluzii:

Am citit în revista *Science News* despre metoda Bose-Einstein de condensare și înghețare a gazului prin bombardarea acestuia cu lasere pentru obținerea simultană a unor particule calde și reci. Acest articol mi-a dat o idee. De ceva vreme aveam un fibrom uterin care putea fi simțit cu mâna. De aceea, am aplicat una din tehnicile Matricei Energetice, plasându-mi palmele pe două puncte din zona uterului meu. Simultan, mi-am pus întrebarea: „Ce aş simţi dacă tumoarea mea ar fi un condensat, iar laserele ar vaporiza compoziția particulelor sale astfel încât acestea să devină calde și reci în același timp?”

În seara zilei respective mi-am palpat din nou tumoarea și am constatat că aceasta și-a redus dimensiunea la jumătate. Două zile mei târziu ea a dispărut cu desăvârșire. La ora actuală, cred cu toată convingerea în teoria Matricei Energetice, care a funcționat perfect în cazul meu. Una este să vezi cum funcționează principiile ei în cazul altor persoane, și cu totul altceva să le aplici pe tine însuși și să te convingi personal de rezultate. În cazul meu, succesul obținut a fost fenomenal. Schimbarea care s-a produs cu această ocazie în viața mea a fost fantastică. De aceea, doresc să îți mulțumesc din nou și îți urez tot ce poate fi mai bun în viață.

— Kathleen Martin, Santa Barbara iuuHtunwi

j

Doresc să îi mulțumesc doctorului Jacques L. Rowe, primul meu mentor, care m-a învățat că pot vedea dincolo de văl și că medicina energetică este reală și extrem de eficientă.

Doresc de asemenea să îi mulțumesc din toată inima doctorului Victor Frank, creatorul sistemului de vindecare TBM, care mi-a permis să îmi vindec fiul de bronșită, astm și pneumonie. Dr. Frank mi-a fost ca un tată.

Îi mulțumesc doctorului M.L. Rees, care m-a învățat cum să îmbin tehnologia cu magia. Dr. Rees a fost supranumit „Vrăjitorul Medicinii”. Am resimțit cu durere trecerea lui în lumea celor dreپți.

Îi mulțumesc de asemenea profesorului meu, dr. Richard Bandler, creatorul tehnicii de programare neurolingvistică (NLP). Am citit lucrările multor autori influențați de NLP, dar foarte puțini își mai amintesc de părintele acesteia, dr. Bandler. De aceea, doresc să rectific această omisiune și să îi aduc doctorului Bandler omagiul meu.

Îi mulțumesc prietenului și mentorului meu dr. David Denton, care m-a învățat miracolul

vindecării prin manipularea craniului uman.

Îi mulțumesc cu o recunoștință profundă maestrei mele spirituale, Elizabeth Claire Prophet, de la care am învățat că este în regulă „să nu știi”, dar și faptul că spiritualitatea înseamnă înainte de toate pragmatism, și care m-a iubit din toată inima, cu toate defectele mele.

Îi mulțumesc prietenei mele Betsy Bergstrom, care m-a învățat să practic stările șamanice de conștiință, confirmându-mi astfel autenticitatea și puterea acestora.

La rubrica mulțumirilor datorate oamenilor de știință, doresc să îi mulțumesc prietenului meu, dr. Karl Pribram, creatorul conceptului că sistemul nervos reprezintă un fenomen holografic, și unui alt prieten foarte drag, dr. William Tiller, care m-a încurajat și care mi-a revoluționat modul de a gândi din perspectiva conceptelor științifice, ajutându-mă să înțeleg cum pot fi aplicate acestea în domeniul dimensiunii magice a tuturor

posibilităților.

Le mulțumesc editoarelor mele, Regi Shelley, Hal Zina Bennett și Julie Knowles, cărora le cer scuze pentru neajunsurile pe care li le-am provocat.

Îi mulțumesc Cynthiei Black, proprietara editurii Beyond Words Publishing, care a sesizat imediat magia acestei lucrări și a insistat să o publice la editura ei.

Doresc să le mulțumesc studenților mei din întreaga lume, și îndeosebi primului meu student, Mark Filippi, mare maestru vrăjitor și un prieten foarte drag al meu, precum și tuturor măștrilor mei, dar și celor care m-au ajutat să organizez și să țin aceste seminare.

Le mulțumesc copiilor mei, Justice, Nathaniel, Victor și Dara, pentru că m-au inspirat și m-au ajutat să mă vindec, precum și cățelei mele Xena, zeița tuturor buclucurilor.

În sfârșit, doresc să îi ofer mulțumiri din

inimă dragului meu prieten, dr. Mark Dunn, care a văzut ce pot face, și-a dorit să facă și el același lucru și nu s-a lăsat până când nu și-a îndeplinit visul, în acest fel, el a pavat calea pentru toți cei care i-au urmat, făcând posibilă răspândirea Matricei Energetice sub formă de seminare, dar și prin intermediul acestei cărți. Mark este un prieten dedicat, uimitor, neobosit și minunat, pe care îl voi prețui de-a pururi.

Nașterea Matricei Energetice

Fetița avea trei ani. Ea a ajuns însoțită de mama ei la cabinetul meu de chiropractică la ora 6:00 seara. În acea zi condusesem patru ore ca să ajung la cabinetul meu din Livingston, Montana. Cu o noapte înainte, mă opriam să dorm la un motel din Missoula, Montana, fiind prea epuizat pentru a conduce mai departe. Veneam din Seattle, unde eram înscris la Universitatea Naturistă Bastyr, în cadrul căreia participam la un curs de 31 de credite pe semestru, urmând ca în

final să îmi iau diploma de terapeut naturist. Deși aveam un program academic foarte încărcat, eram nevoit să și lucrez, pentru a-mi întreține familia. Nu îmi dădusem încă examenul de atestare ca chiropractician în statul Washington, fapt care mă obliga să trec de două ori pe lună pe la cabinetul meu din Montana, unde aveam numeroși pacienți, în pofida programului meu parttime din ultima vreme.

Pe lângă statutul de „chiropractician”, aveam deja o anumită reputație în această comunitate micuță, unde eram considerat „un tip ciudat, care practică o medicină neobișnuită”. De aceea, eram obișnuit ca la ușa cabinetului meu să vină tot felul de pacienți cu boli rare. În cazul de față, mama fetei mi-a spus că micuța a fost diagnosticată de către un neurolog cu o afecțiune numită „ochi leneși”. Medicul i-a spus că nu există un tratament cunoscut pentru această afecțiune și că nu îi recomandă operația chirurgicală. A

Chiropractica este o tehnică de manipulare a vertebrelor din regiunile cervicală, dorsală și lombară. Ea poate fi utilizată inclusiv pentru leziunile de menise sau ale gleznelor, pentru unele afecțiuni ale tendoanelor, dar și pentru rupturile musculare vechi. (n.tr.)

adăugat că dacă îi va pune fetei un pansament ocular, nu ar fi exclus ca boala să dispară până când aceasta va ajunge la adolescență. Mama m-a privit în ochi și mi-a spus răspicat: „Ei bine, răspunsul acelui medic nu m-a mulțumit. Ce părere aveți?”

Am intrat atunci spontan într-o stare de transă profundă, indusă fără doar și poate de nopțile nedormite de până atunci, și i-am răspuns femeii ceva despre un episod din serialul de televiziune *Superman* pe care l-am văzut prin anii 50, în care o fetiță oarbă a câștigat un concurs de eseuri sponsorizat de *Daily Planet*. Premiul consta într-o călătorie în jurul lumii împreună cu

Superman. Când Clark, Lois și Jimmy se duc în New York ca să o cunoască pe fetița, ei rămân cu gura căscată să constate că aceasta era oarbă. Când Superman o întreabă: „Micuțo, de ce ți-ai dorit să zbori în jurul lumii cu Superman?”, fetița îi răspunde cu curaj: „Superman nu există, dar mi-am dorit ca cei de la ziarul *Daily Planet* să o trimită pe mama într-o călătorie în jurul lumii, pentru a-l găsi pe tatăl meu”.

În episodul respectiv, tatăl fetei, Dan, ieșise odată cu familia la o plimbare cu mașina, dar a avut un accident, în încercarea de a evita un pieton. Mașina s-a izbit de un stâlp, iar parbrizul i s-a spart, îngropându-i pe toți într-un morman de cioburi de sticlă.

Ce nu și-au dat seama părinții imediat după accident era faptul că fetița lor, care la vremea respectivă era doar un bebeluș, rămăsese oarbă. Când au dus-o în sfârșit la un specialist, acesta le-a confirmat îngrozitorul adevăr: fetița era complet

oarbă. Întrebat de părinți ce opțiuni aveau, medicul le-a răspuns că nu se putea face nimic. În încercarea de a le alina suferința, el le-a explicat că uneori orbirea dispare de la sine, dar le-a recomandat totodată să nu își facă speranțe prea mari.

Cei doi soți au făcut efortul de a rămâne împreună în pofida stresului enorm și a vinovăției pe care o simțea tatăl din cauza incidentului prin care fetița sa rămăsese oarbă. După luni de zile în care s-a luptat cu acest sentiment, tatăl nu a mai putut suporta. Ori de câte ori se uita în ochii soției sale, lui i se părea că citește în ei o acuzație mută. Incapabil să își mai privească fetița, el a părăsit într-o noapte domiciliul conjugal și nu s-a mai întors niciodată. Mai târziu, un prieten de familie i-a spus mamei că l-a auzit pe Dan spunând că se va înrola în Legiunea Străină.

Emoționat până la lacrimi de această poveste tristă, Clark se decide să facă ceva. La urma

urmelor, ce rost avea să dispună de puterea magică a unui supererou dacă era nevoit să stea cu mâinile în sân într-un asemenea caz? El și-a dat seama că pentru a putea face ceva în cazul de față, trebuia mai întâi de toate să o convingă pe fetiță că el era într-adevăr Superman. În acest scop, ia o rangă de fier din armătura zidului și i-o aduce fetiței, punând-o să o pipăie. Apoi îndoaie bara într-un inel în jurul gâtului fragil al fetiței. Uluită, aceasta exclamă: „Tu ești *într-adevăr* Superman! Nimeni altcineva nu ar fi putut face așa ceva”.

Cu un zâmbet, Superman îi răspunde: „Așa e, scumpo! Eu sunt!”, după care îngenunchează și îndreaptă bara de fier în forma ei originală.

În timp ce stă îngenuncheat în fața fetiței, el observă cu privirea sa bazată pe raze X că aceasta are un ciob micuț de sticlă în ochi, localizat chiar lângă nervul optic. Instantaneu, își dă seama că aceasta ar putea fi cauza orbirii ei. Mai târziu, el a

discutat cu un chirurg, care a fost de acord să execute o operație exploratorie, asistat de razele X ale lui Superman (în mod evident, povestea s-a petrecut înainte de adoptarea legislației referitoare la malpraxis, care ar împiedica orice medic din zilele noastre să se bage în așa ceva!), în încercarea de a-i restabili vederea fetei.

Într-adevăr, fetița și-a redobândit vederea, după care a zburat în jurul lumii împreună cu Superman. Când cei doi s-au întors la apartamentul din New York al fetei, la fereastră îi așteptau amândoi părinții, care se țineau de mână ca doi îndrăgostiți. (Se pare că Superman rezolvase din timp problema găsirii tatălui, pe care îl adusese acasă în speranța că se va împăca cu soția sa cât timp fetița lipsea). Așa am petrecut o jumătate de oră, în fața acestei povești fanteziste cu final fericit.

După ce am terminat de povestit filmul (într-o stare de ceață mentală totală), m-am întors către

mama fetei și i-am spus: „Nu știu de ce v-am povestit această istorie”. În timp ce o priveam, am observat că lângă ea se afla nimeni altul decât George Reeves, actorul care l-a jucat pe Superman! „Probabil că visez!”, mi-am spus în sinea mea. Și totuși, Superman se afla acolo, într-o hologramă tridimensională perfectă, cu mantia sa roșie fluturând (deși în cameră nu bătea niciun pic de vânt). Dacă mi-aș fi întins mâna, l-aș fi putut atinge. Superman a examinat fetea întinsă pe masa mea de masaj, iar din ochi i-a ieșit o rază de lumină. Asistat de Superman, mi-am folosit la rândul meu vederea interioară și am sesizat imediat un blocaj energetic manifestat printr-o pată întunecată în acea zonă a creierului de unde pornește nervul optic.

Eram obișnuit din practica mea să mi se întâmple tot felul de fenomene neobișnuite. De fapt, mă aștept întotdeauna să mi se petreacă ceva „magic” sau aparent miraculos, dar de data

aceasta mi s-a părut prea mult! Știu că razele X nu pot fi văzute cu ochiul liber, dar trebuia să percep acea energie pentru a-mi da seama că se întâmplă ceva. În final, mi-am spus că indiferent dacă era o simplă halucinație, un mesager din ceruri sau un alt fenomen de tip „Dosarele X”, ceea ce se întâmpla era ceva important. De aceea, m-am decis să urmăresc cu atenție viziunea și să fac ceea ce îmi inspiră ea.

Treptat, mi-am dat seama că nu am acces la regiunea blocajului. Nu puteam ajunge direct la el, și mă îndoiam că mama fetei mi-ar fi permis să îi fac o gaură în cap. M-am gândit imediat să aplic o tehnică intraorală, prin care îți bagi mâna în gura pacientului și forțezi plăcile laterale ale craniului să se deplaseze în sus. Probabil că tehnica ar fi funcționat în cazul unui alt pacient, dar aveam în față o fetiță de numai trei ani. Știam din experiențele cu fiul meu că dacă încerci să îți bagi mâna în gura unui copil mic, acesta se poate

speria, având tendința să te muște.

Deși m-am gândit la toate metodele practice pe care le cunoșteam, nu am găsit nicio alternativă. De aceea, am luat hotărârea nebunească de a mă lăsa pe mâna uriașului îmbrăcat în albastru și roșu. De regulă, sunt un tip pragmatic, așa că am pornit de la premisa că dacă ți se întâmplă așa ceva, această viziune trebuie să aibă un motiv bine stabilit. De obicei mă las condus de instinct, iar în cazul de față acesta îmi spunea răspicat să fiu foarte atent la ceea ce se întâmplă și să încerc ceva nou.

De aceea, mi-am plasat palma dreaptă pe regiunea care corespundea blocajului interior și pe care Superman mi-o indica printr-o rază de lumină. Degetul arătător de la mâna mea ajungea până la nivelul sprâncenei fetei. Pe neașteptate, din mână mi-a ieșit o rază de energie care a pătruns prin craniul micuței mele paciente, până când a ajuns în zona blocajului pe care l-am

perceput intuitiv ceva mai devreme. Blocajul s-a dizolvat instantaneu! Puteam vedea cum această energie scaldă lobii temporali ai fetei, ajungând până în regiunea occipitală a creierului acesteia. În final, ea a început să curgă de-a lungul căilor neurologice specifice procesului de prelucrare a informațiilor vizuale.

După ce a parcurs întregul traseu, această misterioasă energie l-a parcurs în sens invers, până când a ajuns să se odihnească în regiunea în care interacționează căile neurologice ale ochilor. În acel moment, ochii fetei au început să licărească, iar aceasta a strigat: „Sunteți doi!” Acționând pe baza unei intuiții clinice, am executat un test vizual numit „acomodare”, care mi-a confirmat ceea ce bănuiam deja: că fetea vedea normal pentru prima dată în viața ei. Toate simptomele specifice „ochilor leneși” au dispărut complet. Oricât de ciudată ar părea această poveste, ea a marcat nașterea unei practici noi, pe

care am denumit-o mai târziu: Matricea Energetică.

Răspunsul la o rugăciune

Chiar dacă energia pe care eu o numesc Matricea Energetică a dat peste mine, făcându-mă să par că eu am inventat-o, asta nu înseamnă că ea nu a existat în Univers cu mult timp înainte de experiența mea din anul 1997. Prin corpul și prin câmpul nostru energetic trec în fiecare moment al vieții noastre nenumărate forțe. Pe foarte multe dintre ele nu le simțim, întrucât nu ne-am dezvoltat încă acuitatea necesară pentru a le putea detecta cu ajutorul simțurilor noastre fizice, dar asta nu înseamnă că ele nu există.

Oare câte frecvențe trec în acest moment prin corpul nostru? Gândește-te puțin. Există frecvențe radio, de televiziune, conversații pe telefoanele mobile care sunt transmise prin eter și transmisii de microunde care ne înconjoară de pretutindeni, ca să numim doar o mică parte din

aceste frecvențe. Pe scurt, informația ne inundă din toate direcțiile, sub forma unor vibrații ondulatorii. Pentru a ne conecta la aceste informații, singurele lucruri de care avem nevoie sunt un aparat de recepție și o antenă. Există dovezi care sugerează că mintea subconștientă servește drept aparat de recepție, iar câmpul nostru electromagnetic funcționează ca o antenă. Dorințele sau nevoile noastre joacă rolul de forță de atracție și ne programează atenția să caute un anumit gen de experiențe sau de informații. După părerea mea, acesta este unul din motivele pentru care am atras în viața mea experiențele pe care mai târziu le-am încadrat sub denumirea generică de Matricea Energetică. La acea vreme aveam o nevoie disperată și o dorință arzătoare, care m-au făcut să invoc cu ardoare ajutorul cerului. Se pare că cineva acolo sus m-a auzit, iar răspunsul pe care l-am primit mi-a depășit toate așteptările.

În acea perioadă de timp din viața mea nu

mai eram foarte atras să practic masajul chiropractic. Ori de câte ori îl practicăm, mâinile mele erau cuprinse în mod misterios de crampe, mergând până acolo încât mi se părea că unghiile îmi intră adânc în carne. De aceea, îmi era din ce în ce mai greu să lucrez cu mâinile mele pentru a ajusta coloana vertebrală a pacienților mei. Așa că m-am rugat intens îngerilor, care mi-au fost întotdeauna aproape, îndeosebi în perioadele grele.

Când mi-a parvenit răspunsul la rugăciunile mele, acesta a venit într-o formă pe care nu mi-aș fi imaginat-o niciodată în mod conștient. De fapt, eu nu m-am rugat decât ca unghiile mele să nu se mai răsucescă, pătrunzându-mi în carne, astfel încât să îmi pot continua practica terapeutică. Răspunsul pe care l-am primit mi-a explicat însă de ce au reacționat mâinile mele în acest fel. Se pare că o energie nouă încerca să se manifeste prin mine, iar eu îi blocau fluxul în mod

inconștient, împiedicându-i astfel expresia plenară. Prin rugăciunea mea, eu am cerut ca durerea din mâini să înceteze. Răspunsul primit mi-a cerut însă să mă deschid și să accept noua energie, care încerca să se manifeste prin mine.

Îngerii păzitori ai Matricei Energetice

Călătoria mea către descoperirea Matricei Energetice și a menirii mele în această viață a început într-o după-amiază de octombrie, când aveam doar zece ani. Abia trecuse de amiază, iar eu ieșisem de la școală în acea zi de vineri. M-am dus imediat la un magazin pentru a-mi cumpăra o revistă cu benzi desenate. După ce am ieșit din magazin, am așteptat cu răbdare la trecerea de pietoni a intersecției aglomerate, așteptând culoarea verde a semaforului.

Când am văzut că semaforul și-a schimbat culoarea, am făcut primii pași pe stradă. Între timp, o mașină a trecut pe roșu, îndreptându-se amenințător către mine. Mi-am întors capul către

direcția din care venea zgomotul motorului încins la maxim și am încercat să mă decid în ce parte să alerg: către față sau înapoi de unde am venit. Până să apuc să iau o decizie, mașina m-a lovit în plin în piept. Impactul m-a aruncat la câțiva metri depărtare. Am zburat atunci prin aer, cu față către cer și cu coloana vertebrală arcuită ca atunci când te lași pe spate.

Timpul a părut să se oprească atunci complet. Eram perfect calm și nu mi-era teamă deloc. Îmi mai amintesc încă și acum de adierea vântului pe față mea sau de celelalte detalii ale scenei, care îmi treceau prin față ca niște fotografii succesive. Eram complet împăcat, intrând într-o stare psihică pe care astăzi o pot defini ca o stare modificată de conștiință. Cu doar câteva clipe înaintea impactului cu asfaltul dur am auzit o voce limpede în capul meu, pe care aveam să o mai aud de multe ori în viitor și care mi-a spus: *„Lovește cu pal mm asfaltul!”*

Fără niciun gând conștient, mi-am apăsât cu putere bărbia de piept, mi-am îndoit brațele și coatele, iar în ultimul moment mi-am orientat palmele către sol, lovind cu ele asfaltul exact în maniera pe care aveam să o învăț la judo, mulți ani mai târziu. Cum de mi-am dat însă seama în acel moment de criză ce trebuie să fac și cum de am răspuns cu atâta precizie la comanda acelei voci ferme și oarecum familiare pe care am auzit-o în sinea mea și care mi-a salvat practic viața? Poate că m-au ajutat îngerii mei păzitori... Sau poate că m-am racordat la cunoașterea universală...

Câțiva ani mai târziu, am trăit un alt incident ciudat în care timpul s-a oprit în loc. La fel ca și primul, și acesta a avut un parfum care avea să îmi amintească mai târziu de artele marțiale. Evenimentul s-a petrecut pe când eram în clasa a șaptea, în curtea asfaltată a școlii catolice la care eram înscris, consacrată Sfintei Fecioare a

Ajutorului Perpetuu. Experiența mea școlară nu a avut însă nimic de-a face cu vreun Ajutor Perpetuu, ci mai degrabă cu o Hărțuire Perpetuă. Copiii pot fi uneori foarte răi, iar cei de liceu nu tolerează de regulă nicio slăbiciune aparentă la colegii lor. În clasa mea, eu am devenit paratrăsnetul tuturor acestor excese, întrucât eram deopotrivă inteligent și foarte timid. Pe scurt... eram tocilarul perfect pentru a fi hărțuit.

Tratamentul special de care m-am „bucurat” în anii de liceu m-a bântuit multă vreme în perioada mea de adult. Privind retrospectiv din perspectiva siguranței mele actuale, îmi dau astăzi seama că vibrația pe care o emiteam la acea vreme echivala cu o țintă pe care mi-am lipit-o singur de față și pe care scria: „Fiți răi cu mine! Nu voi obiecta!” Se pare că mi-am indus singur convingerea că, de vreme ce eram înscris la o școală religioasă, trebuia să fiu blând și umil, să îmi iubesc dușmanii și să întorc și celălalt obraz.

Pe scurt, eram victima perfectă într-o clasă formată preponderent din băieți, care mai de care mai violent. Ei bine, situația avea să se schimbe curând, și încă pentru totdeauna.

În momentul evenimentului pe care doresc să îl descriu, torționarii mei jucau un meci de fotbal. Nici astăzi nu știu ce m-a determinat să intru la rândul meu în joc, oferindu-mă chiar voluntar. Nefind un tip athletic, nu am participat niciodată până atunci la activitățile sportive de la școală. Mai mult, era cu totul nefiresc să îmi depășesc timiditatea obișnuită și să cer să particip la acel meci de fotbal. La fel de neobișnuit a fost faptul că ceilalți colegi de clasă m-au acceptat în jocul lor. În mod evident, se puneau ceva la cale!

Am început așadar să joc primul meci important din întreaga mea istorie și, spre uimirea mea, am reușit să iau mingea de la căpitanul echipei adverse. Acesta a căzut în bărbie și și-a zgâriat fața de asfaltul dur pe care jucam.

Stânjenit la culme de rușinosul moment și arzând de furie, acesta a alergat către mine cu pumnii strânși. M-am pregătit sufletește pentru un moment dureros. Într-o încercare palidă de a contracara cât de cât duritatea loviturii, mi-am ridicat palmele și mi-am acoperit fața. Atunci, s-a întâmplat ceva magic și complet neașteptat.

Timpul s-a încetinit brusc, iar eu am privit cu încetinitorul mișcarea pumnului adversarului meu, care vedea roșu de furie. Văzând cum brațul acestuia se apropie lent de mine, am fost cuprins brusc de o încredere neobișnuită în sine și am făcut o serie de mișcări în legătură cu care nimic din experiența mea anterioară nu m-a pregătit vreodată.

Așa cum spuneam, aveam tot timpul la dispoziție. De aceea, mâna mea s-a ridicat singură, fără vreo intenție conștientă din partea mea, interceptând pumnul adversarului meu, care se îndrepta către fața mea. Cu precizie și cu grație, i-

am prins acestuia pumnul în palmă, lăsându-l să își continue mișcarea înainte datorită forței inerției. Am făcut un scurt pas lateral și mi-am coborât puțin umărul, astfel încât să nu fiu lovit de mișcarea lui de avans.

În continuare, am pivotat ușor din gleznă. În timp ce brațul adversarului meu a trecut pe deasupra umărului meu lăsat în jos, i-am prins mijlocul, l-am ridicat în sus și l-am aruncat la sol, cu mișcări de expert. Adversarul meu a rămas șocat, cu brațul întins încă prins în palma mea. Făcând un scurt pas înainte, mi-am proptit genunchiul de gâtul lui. După ce am terminat acest *kmt** inedit (mișcare de judo), timpul și-a reluat cursul normal, iar eu m-am trezit în fața figurii uluite a atacatorului meu.

I-am întins mâna cu grație ca să îl ajut să se ridice. Furios la culme de acest deznodământ neașteptat, mi-a tras o lovitură și s-a ridicat singur, însoțit de huiduielile spectatorilor.

Momentul a marcat pierderea definitivă a popularității sale, iar pentru mine a însemnat deschiderea unui capitol nou în viața mea.

Mai târziu în aceeași zi, câteva fete din clasa mea au cotrobăit prin dulapul meu și au găsit acolo o carte de jiu jitsu scrisă de popularul autor Bruce Tegner. Începând din acel moment, nimeni nu a mai avut vreodată curajul să se ia de mine. Foarte rapid, prin școală s-a răspândit vestea că studiam de foarte mult timp karate, în secret. Ei bine, chiar și cei mai umili dintre oameni au uneori momentele lor de glorie. Mă întreb ce ar fi spus colegii mei de clasă dacă ar fi știut că nu cumpărasem cartea decât cu două zile înaintea incidentului și că nu apucasem nici măcar să o frunzăresc!

O nouă lecție

Ca și cum aceste două episoade nu ar fi fost suficiente pentru a-mi atrage atenția, în viața mea

s-a produs un nou eveniment, extrem de ciudat, a cărui forță m-a trezit definitiv. Era o dimineată rece de ianuarie și mă aflam în Bozeman, Montana. Era ora 4:00 dimineată și deși mă trezisem, nu doream să mă dau jos din pat. Știam că trebuie să merg cu mașina până la Missoula, unde îmi aveam cabinetul, dar nu mă puteam decide. Am trecut rapid în revistă argumentele și contraargumentele: *„Sunt practic falit. Copiii mei mor de foame. Am depășit termenul facturii de electricitate, iar în Bozeman nu am suficienți pacienți pentru a-mi susține extravagantul meu mod de viață. Ce mai, nu sunt un membru cu drepturi depline ale selectului club local al comunității noastre”*.

Vântul bătea cu putere, iar ninsoarea care începuse acoperea deja pământul. Pe scurt, nu era tocmai vremea mea preferată pentru un drum cu mașina de șase ore până în rustica, dar frumoasa localitate Missoula. Pe de altă parte, prietenii mei

din zonă mi-au rezervat un weekend plin de clienți, așa că puteam face mai mulți bani în aceste două zile decât în tot restul săptămânii anterioare. În ultima mea întrupare am fost un muzician profesionist și nu am ratat niciodată vreun angajament. De aceea, mi-am propus să **r**. U încep tocmai acum. „Spectacolul trebuie să continue”. După ce am ajuns la această concluzie, mi-am tras pe mine pantalonii și puloverul, după care m-am dus să îmi caut cizmele și hainele groase de iarnă.

La plecare, soția mea mi-a spus: „Ai grijă la gheața neagră”. Deși auzisem de această legendă, nu văzusem niciodată până atunci gheață neagră, așa că nu credeam în existența ei. De aceea, am ignorat sfatul ei și m-am urcat în mașină, ferm hotărât să nu întârzii. Am apăsat pe accelerație, iar bătrânul motor al mașinii mele a marșat imediat, ducându-mă pe autostrada goală la acea oră. „*Slavă cerului că drumul este gol. Cel puțin,*

în acest fel voi putea recupera o parte din timp, mergând cu o viteză mai mare”.

La ieșirea din Butte m-am confruntat însă chiar cu fenomenul care o îngrijorase atât de tare pe soția mea: legendara, alunecoasa și invizibila gheață neagră. Nu numai că i-am descoperit atunci existența, dar bomele podului de la ieșirea din Butte îmi poartă și astăzi numele înscris pe ele. Am ieșit din oraș cu o viteză excesivă, de 140 de kilometri la oră, convins fiind că voi ajunge în curând la Missoula. Chiar atunci, cauciucurile mașinii mele au derapat pe porțiunea de gheață formată chiar la mijlocul podului. Disperat, am simțit că pierd controlul asupra mașinii. Cuprins de panică, am ridicat piciorul de pe accelerație și am apăsător ușor pe pedala frânei. Din păcate, viteza mașinii era deja prea mare!

Am apăsător cu mai multă putere pe frână, dar mașina mea derapase complet, îndreptându-se rapid către pilonii laterali ai podului. Cu câteva

secunde înainte impactului, am privit acul vitezometrului: acesta indica viteza letală de 100 de kilometri la oră. Pe scurt, priveam moartea în față, iar aceasta rânjea înapoi la mine! Acceptându-mi soarta și renunțând la orice idee de control al mașinii, mi-am pus palmele pe față și am strigat cu toată puterea: „Arhanghele Mihail, te rog, ajută-mă!” Chiar atunci, m-am izbit de pilonii laterali ai podului.

Tot ce am văzut a fost un flash orbitor de lumină electrică albăstruie, după care nu s-a mai întâmplat nimic. Am simțit că plutesc, suspendat într-o sferă imensă de energie protectoare albastră, atât de groasă încât nimeni și nimic nu putea pătrunde prin ea pentru a-mi face rău. Arhanghelul Mihail este apărătorul celor credincioși și protectorul celor inocenți. Personal, cred în ideea de Grație Divină, și se pare că până la acea dată nu îmi folosisem încă drepturile terestre la cantitatea de grație care mi-a fost

rezervată pentru această viață. Cert este că m-am trezit continuând să rulez pe podul de gheață, complet neafectat!

După câteva minute, mi-am revenit suficient pentru a evalua situația în care mă aflam. Am oprit mașina și am încercat să deschid portiera, dar am constatat că aceasta era blocată, așa că a trebuit să deschid geamul și să ies prin el. Am rămas șocat să constat că bordul mașinii era complet strivit, până la parbriz. M-am trezit astfel pe un drum înzăpezit, complet înghețat, în condițiile în care niciun alt șofer nu părea atât de nebun încât să iasă la drum. Mi-am dat seama că dacă nu reușeam să pornesc motorul și să plec mai departe, aș fi murit oricum de frig, întrucât vântul care bătea cu putere coborâse temperatura până la minus 15 grade sub zero. Fără să vreau, m-am întrebat dacă nu cumva viața mi-a fost cruțată numai pentru a muri în condiții chiar mai groaznice, degerând lent. *XFoarte amuzant,*

Doamne! Și eu te iubesc!"

Resemnat și decis să îmi accept soarta, oricare ar fi ea, m-am strecurat înapoi în mașină prin geamul deschis și am trecut în spatele volanului. Am dat apoi în marșarier, ținându-mi respirația într-o stare de anticipare dublată de teamă. Roțile mașinii au derapat puțin, dar apoi s-au pus în mișcare. Am reintrat pe banda de mers și mi-am văzut de drum. Am ajuns astfel fără alte incidente la Missoula, după care m-am dus la birou și m-am ocupat de pacienții mei.

Când s-a făcut vremea să mă întorc acasă, m-am oprit la prima benzinărie ca să îmi umplu rezervorul. Era tot ce puteam face, întrucât capota mașinii era atât de deformată de impact încât nu putea fi deschisă pentru a verifica eventualele daune interioare. Având încredere în Providența divină care m-a ajutat până atunci, am pornit către Bozeman, rugându-mă îngerilor specializați în mecanica auto să mă ajute încă puțin, până când

voi ajunge acasă. Chiar când am ajuns pe aleea casei mele, motorul mașinii și-a dat în mod natural ultima suflare și s-a oprit pentru totdeauna. Mai târziu, s-a dovedit că mașina era absolut irecuperabilă, așa că a trebuit să o dau la fiare vechi. Îngerii mei păzitori și-au făcut din nou datoria, venindu-mi în ajutor, iar cuvântul „recunoștință” este prea palid pentru a descrie ceea ce am simțit atunci (și ceea ce continui să simt pentru ei).

O stare existențială

Cultura în care trăim a filtrat toate experiențele neobișnuite, precum cele de moarte iminentă sau cele mistice, izolându-le într-o zonă specială de carantină, pentru a putea fi ignorate de conștiința colectivă. De regulă, atitudinea medicinei occidentale față de cei care au viziuni constă în a le prescrie medicamente special create pentru a inhiba stările de conștiință modificată,

astfel încât aceștia să se integreze în societatea în care trăiesc. Această atitudine diferă fundamental de cea a culturilor și tradițiilor șamanice, în care oamenii sunt dispuși să ingereze substanțe sacre tocmai pentru a-și induce astfel de stări de conștiință modificată, cu scopul de a-și cunoaște menirea în viață. Întâlnirea cu un înger într-o astfel de stare de conștiință este încurajată în aceste tradiții, fiind considerată o experiență normală de viață.

Pe când învățam la Universitatea Bastyr, pregătindu-mă să devin terapeut naturist licențiat, am urmat un curs intitulat „Psihologia anormalității”. Am studiat astfel schizofrenia și așa-numitele stări de halucinație, și ni s-a spus că auzirea unor voci în cap este ceva rău, care trebuie evitat. Profesorul ne vorbea din cărțile oficiale pe care le studiasse, și în timp ce ne spunea aceste lucruri, mă privea cu o grimasă ușoară întipărită pe față. Mă cunoștea atât de bine... L-am

privit la rîndul meu și l-am întrebat cu o inocență studiată: „Domnule profesor, eu aud voci în cap. Acestea mi-au spus să unnez cursurile Universității Naturiste. Credeți că sunt schizofrenic? Ar fi trebuit poate să unnez alte cursuri, despre medicamentele psihotrope?”

Profesorul mi-a zâmbit și mi-a răspuns: „Nu, pentru tine așa ceva este normal, dacă acest cuvânt poate fi aplicat în cazul tău!” Ce poate fi mai normal decât să îți asculți vocea înțelepciunii interioare, îndeosebi atunci când viața ta depinde de ea? Experiența m-a învățat că această voce ne vorbește adeseori. Ce s-ar fi întâmplat cu Moise când a auzit vocea lui Dumnezeu vorbindu-i din tufișul arzător dacă tribul israeliților ar fi fost însoțit de psihiatri? Gândește-te puțin. Dacă un psihiatru ar fi aflat că Moise a auzit din nou voci în mintea sa, el i-ar fi prescris cu siguranță niște plante cu proprietăți de inhibare a experiențelor halucinogene, eventual niște mercur. Mă întreb

dacă tribul lui Israel ar mai fi ajuns în acest caz la țara făgăduită în care curgea lapte și miere!

Pentru a folosi Matricea Energetică, nu este necesar să trăiești astfel de experiențe neobișnuite. Nu este necesar să îți apară în față Superman, nici să fii un clarvăzător sau să trăiești o experiență în apropierea morții. Tot ce trebuie să faci este să îți schimbi modul de percepție a realității din jurul tău. Practica Matricei Energetice reprezintă o stare existențială, nu o tehnică în sine. Desigur, poți folosi și diferite tehnici, cu scopul de a cuantifica ceea ce ți se întâmplă, dar elementul cheie al Matricei Energetice este racordarea la aceasta și pătrunderea în starea tuturor posibilităților. Sună banal, nu? Crede-mă pe cuvânt: este cât se poate de simplu! în acest scop, trebuie să începi însă prin a experimenta o posibilitate nouă, care să contracareze anii de condiționare pe care i-ai trăit până acum în această lume.

Orientarea către problemele de sănătate

Atunci când te duci la medic, primul lucru pe care ți-l spune acesta este: „Ce probleme ai?” Instantaneu, creierul tău parcurge o listă cu toate problemele de sănătate pe care le-ai avut în trecut, după care selectează una sau mai multe, care i se par potrivite. Spre exemplu, dacă te duci la un chiropractician, creierul tău selectează de regulă numai acele probleme care i se par potrivite pentru a fi tratate de un astfel de terapeut. De pildă, îi poți spune terapeutului că dimineța, când te dai jos din pat, te doare spatele, uitând însă să menționezi alte simptome, cum ar fi crizele de epilepsie sau tumoarea cu o greutate de un kilogram care îți afectează piciorul. Mă rog, poate că de tumoare ai pomeni, dat fiind că terapeutul ar observa oricum forma neobișnuită a piciorului tău... Ce vreau să spun este că atunci când ne ducem la medic, noi ștergem în mod

intenționat anumite informații din litania noastră de lamentări. Printre acestea se numără, din păcate, și descrierea momentelor când ne-am simțit bine!

Noi suntem incapabili să ne specializăm în arta de a ne simți bine, din cauză că întregul nostru sistem medical este orientat exclusiv către tratamentul bolilor, nu către cultivarea stării de bunăstare. Întreaga practică medicală se rezumă la identificarea simptomelor, a afecțiunilor și a tratamentelor corespunzătoare. Pentru orice medic, pacientul reprezintă înainte de toate o persoană care are probleme de sănătate. Acest proces îi permite medicului să îi pună pacientului o etichetă, înghesuindu-l astfel în spațiul strâmt al unui dosar. Ori de câte ori primești un diagnostic nou (eventual diferit de celelalte) pentru simptomele tale, acesta nu face altceva decât să îți limiteze și mai mult conștiința posibilităților care îți stau la dispoziție. Ești înghesuit astfel în dosare

din ce în ce mai strâmte, până când ajungi la concluzia că nu poți face aproape nimic pentru a-ți rezolva multitudinea de probleme cu care te confrunți. Pe scurt, ajungi să te simți neputincios, limitat și redus la zero.

Este uimitor cât de reduse sunt așteptările noastre referitoare la Univers și la viața pe care o trăim. Din păcate, experiențele noastre se adaptează îndeaproape convingerilor noastre legate de viață. În încercarea noastră de a face un progres cât de mic, noi sfârșim adeseori într-un cerc vicios. Multe din tratamentele sau terapiile aplicate nu fac altceva decât să întărească și mai mult această orientare mentală către problemele de sănătate, cu toate bunele intenții ale medicilor în ceea ce ne privește.

Problema orientării către probleme

Chiar ieri, o pacientă m-a întrebat ce cred despre afecțiunea pe care i-a diagnosticat-o un alt medic. I-am răspuns: „Nu știu ce aș putea să cred.

Tot ce ți-a spus medicul tău despre afecțiunea respectivă are la bază educația pe care a primit-o și experiența sa clinică”. Femeia a insistat: „Bine, dar ce crezi despre opinia medicului? La urma urmelor, și tu ești tot medic”.

Afirmația ei m-a făcut să reflectez ceva mai serios, pentru a-i da răspunsul cel mai potrivit, întrucât știam cât de puternică este mintea umană. Știința actuală acceptă faptul că observarea unei realități influențează (cel puțin la nivel subatomic) comportamentul și proprietățile realității observate. Altfel spus, conștiința umană produce efecte directe și observabile asupra structurii și compoziției materiei. Acest lucru a fost atestat de atât de multe experimente de fizică cuantică încât la ora actuală este considerat un principiu fundamental.

La nivelul fotonilor, intenția focalizată în mod intenționat poate schimba comportamentul particulelor elementare ale materiei. Dacă acest

lucru este adevărat în cazul fotonilor, nu putem decât să tragem concluzia că principiul funcționează inclusiv în cazul nostru. La urma urmelor, dacă acceptăm implicațiile acestui model, nu putem să nu ne întrebăm din ce suntem alcătuiți noi înșine. Fotonii sunt cele mai mici unități de materie cunoscute la ora actuală. În esență, atunci când vorbim despre fotoni, noi vorbim automat despre lumină și despre informație.

Din această perspectivă, cred că nu sunt greu de înțeles temerile mele legate de utilitatea statutului profesional de „medic” (care nu reprezintă altceva decât un model al realității din mintea noastră). Medicul este o persoană plătită pentru a te considera o sumă de simptome sau de probleme de sănătate, care, potrivit unui cod strict profesional de comportament, trebuie enumerate, descrise și diagnosticate, pentru a aplica teste și proceduri medicale asupra

problemelor cele mai grave, care pot pune în pericol viața pacientului. Conceptul oficial de diagnostic presupune automat că medicul „trebuie să facă ceva”. El trebuie să conceapă un plan de acțiune, să îi dea pacientului o rețetă, să îi recomande o anumită terapie sau chiar o operație chirurgicală pentru a corecta astfel simptomele pe care medicul le-a definit într-un mod atât de precis prin diagnosticarea uneia sau mai multor afecțiuni. Diagnosticul pus ține cont de dovezile puse la dispoziția industriei medicale de către doctorul respectiv, în funcție de cunoașterea medicală standard și unanim acceptată, descrisă de manuale și de revistele de specialitate. Pe scurt, descrierea parametrilor medicali acceptați, și implicit a tratamentelor suportate de sistemul de asigurări, este guvernată cel puțin parțial de interesele marilor corporații farmaceutice, una dintre cele mai mari afaceri de pe glob la ora actuală.

Caruselul medicinei: ne învârtim la infinit în același cerc

Dacă citești istoricul bolilor unui pacient studiindu-i fișa medicală, găsești în aceasta o rubrică în care pacientul explică de ce a venit la consultație la tine. Această rubrică conține toate informațiile legate de ceea ce eu numesc generic „orientarea către problemele de sănătate”, privită din perspectiva individului în cauză. Din păcate, pentru a complica și mai mult procesul, făcându-l extrem de vulnerabil în fața principiilor rezonanței cuantice, aceeași rubrică conține inclusiv informații legate de diagnosticele precedente ale altor medici specialiști. Se creează astfel un cerc vicios.

Să luăm de pildă cazul unei studente sărace la medicină (îi vom spune Donna) care consultă un terapeut naturist, pe dr. Dave, căruia i se plânge de oboseală, probleme digestive și cu greutatea corporală. Printr-o coincidență, dr. Dave a avut

probleme similare în timpul facultății, datorate probabil programului foarte încărcat de studiu. El a suferit atunci de oboseală, gaze abdominale și tendința de a nu-și digera complet mesele.

La vremea lui, medicul doctorului Dave l-a pus pe acesta să facă o serie de analize medicale, dar acestea nu au indicat niciun fel de probleme. De aceea, el i-a prescris niște enzime digestive, bănuind că Dave suferă de o eventuală alergie alimentară. Conform protocolului medical pe care l-a învățat în facultate, el i-a recomandat lui Dave o rotație strictă a meselor și eliminarea completă a grâului, ciocolatei, cafeinei și a altor substanțe extrem de gustoase, dar care sunt responsabile de alergiile alimentare. În urma experienței trăite, dr. Dave îi prescrie studentei noastre (Donnei) exact același tratament.

Donna urmează cu strictețe regimul indicat timp de trei luni. Ea experimentează o anumită schimbare la nivelul energiei sale corporale, dar

continuă să prezinte simptome legate de balonare și indigestie. Nesatisfăcută de rezultatele modeste pe care le-a obținut în urma tratamentului indicat de dr. Dave, Donna ia decizia să consulte un alt medic specialist. Acesta îi prescrie o serie de analize medicale pentru tiroidă. Deși analizele nu indică o afecțiune patologică a acestei glande, medicul a urmat recent un seminar pe tema tulburărilor endocrine, așa că ajunge la concluzia că simptomele prezentate de Donna se datorează unei asemenea disfuncții. De aceea, el îi prescrie o rețetă pe bază de plante cu scopul de a-i tonifica tiroida. În consecință, nivelul energetic al Donnei devine mai bun, iar starea de oboseală de care suferea dispare într-o oarecare măsură.

În schimb, tratamentul nu dă rezultate în privința reglării greutății sale corporale. De aceea, Donna se întoarce la clinică și consultă un alt specialist naturist. Acesta îi face aceleași analize ale sângelui ca și primul medic, dar adaugă și

niște analize pentru testarea alimentelor reactive Igă (pentru stabilirea eventualelor alergii alimentare). Analizele arată dincolo de orice îndoială că Donna suferă de anumite alergii semnificative și că trebuie să elimine pe loc alimentele responsabile din dieta ei. Dieta cea mai recomandabilă pentru ea trebuie să aibă la bază cât mai multe crudități și sucuri proaspete de legume. (întâmplarea a făcut ca în seara precedentă, terapeutul să nu fi avut somn, așa că s-a uitat la o emisiune comercială care recomanda beneficiile sucurilor de legume. De altfel, s-a decis să urmeze el însuși acest regim, convins fiind că îi va face bine).

După câteva zile de la adoptarea noului regim, nivelul energetic al Donnei se îmbunătățește și mai mult, dar ea observă o amplificare a balonării după ce mănâncă. Auzind numai lucruri bune despre un alt terapeut, dr. Tom, care obișnuiește să practice testarea

mușchilor pentru a descoperi substanțele la care este alergic pacientul, ea se decide să îl consulte și pe acesta. Testul muscular realizat de dr. Tom îi confirmă că suferă de o sumedenie de alergii. „Nicio problemă”, o liniștește dr. Tom: el deține remediul. Tot ce trebuie să facă Donna este să urmeze o serie de 28 de ședințe cu el (la un preț foarte piperat), câte două pe săptămână. „Trebuie să înțelegi, îi explică dr. Tom, că aceste alergii nu dispar decât dacă te supui unui protocol foarte strict, care funcționează însă impecabil, dacă vei respecta tot ce îți voi spune”.

Îngrijorată de toate aceste opinii medicale care nu reușesc să pună punctul pe i, Donna îi răspunde terapeutului că va ține cont de sugestiile sale, dar că deocamdată nu are banii necesari pentru a începe ședințele recomandate de el. „Este decizia ta, îi răspunde dr. Tom, dar îți reamintesc că dacă vei amâna începerea tratamentului, lucrurile nu vor face decât să se

în răutățească". Mulțumindu-i medicului, Donna pleacă din cabinetul acestuia într-o stare de confuzie mai mare ca oricând, dar ferm hotărâtă să meargă până la capăt și să descopere sursa problemelor ei de sănătate. Profund dezamăgită de medicii naturiști, ea se decide să meargă la un doctor „adevărat” și să urmeze un tratament medicamentos tradițional.

Medicul îi face aceleași analize ale sângelui, după care îi spune Donnei că nu are nimic. Toți parametrii se înscriu în limitele normale. *Ca și cum acest lucru ar ajuta-o cu ceva! Poate chiar este normal să se simtă așa cum se simte!* În cele din urmă, medicul începe să îi ciocănească trupul Donnei în câteva locuri, dând atotștiutor din cap, ca și cum bănuielile sale ar fi confirmate. În final, el îi împărtășește concluziile sale, spunându-i că lucrurile stau așa cum bănuia. Analizele nu fac decât să îi confirme diagnosticul: Donna suferă de

fibromialgie¹. Noul specialist îi explică faptul că toate simptomele ei se încadrează perfect în diagnosticul fibromialgiei.

Acest „diagnostic” include simptomele unor dureri generalizate la nivelul mușchilor și oaselor. Uneori, mușchii tresar, iar alteori manifestă o senzație de arsură. Unii bolnavi afirmă că îi doare tot corpul, la fel ca în cazul gripei. Principalul simptom al bolii este considerat a fi durerea, o durere prelungită, profundă, uneori acută și ascuțită... Atunci când le descriu pacienților această durere, medicii se pierd în metafore care mai de care mai înspăimântătoare, menite parcă să îi înfricoșeze pe aceștia, nu să le dea speranță. Oare de ce sunt necesare asemenea metafore violente? Printre acestea se numără și senzația de durere intensă, ca de arsură. *Astfel de descrieri nu sunt necesare. Ele nu ar fi o problemă decât dacă pacientul s-ar duce la un medium care i-ar*

¹ Fibromialgie - boală atipică, studiată mai mult în Statele Unite și Canada decât în Europa, manifestată prin dureri în tot corpul, oboseală și tulburări ale somnului.

spune că într-o viață anterioară a fost ars pe rug din cauza vrăjitoriei!

Un alt simptom extrem de comun al acestei boli este oboseala, care poate merge de la o stare de epuizare medie la o incapacitate totală. Unii bolnavi descriu chiar un fel de ceață mentală care îi face să se simtă goliți de orice energie. În fața acestei avalanșe de informații, Donna nu poate face altceva decât să confirme din cap. Pune-te pentru o clipă în locul ei și întreabă-te: tu ce ai simți dacă ai primi un astfel de diagnostic?

Din păcate, continuă medicul, acest sindrom este însoțit și de alte afecțiuni, printre care: durerile de cap, migrenele, sindromul colonului iritabil (*un sindrom în interiorul altui sindrom!*), disfuncții ale articulației temporomandibulare, tulburări ale somnului, sindromul premenstrual, dureri în coșul pieptului, rigiditate la trezirea *din somn, tulburări ale memoriei, sindromul vezicii iritabile, uscarea ochilor și a gurii, amețeală,*

pierderea coordonării mișcărilor, la care se adaugă o incapacitate profundă de a detecta nenumărate alte simptome clasice care atestă diferite afecțiuni, dar pe care pacientul nu le percepe ca atare.

În sfârșit, mai există și factorii de agravare a bolii (în afară de medici!?), cum ar fi schimbările meteorologice și alergiile. Of, ne-am întors iarăși la începutul acestui cerc vicios! Un mediu prea umed sau prea rece, diferite tulburări hormonale (cine știe, poate totuși tiroida Donnei nu funcționează cum trebuie), stresul, depresia, epuizarea excesivă și anxietatea. De fapt, simpla ascultare a acestei înșirui de simptome este suficientă pentru a da gata pe oricine! În final, medicul conchide: „Cred că lucrurile sunt cât se poate de clare! Ai întrebări?” (Da! Poți chema pe cineva să mă ducă pe targă pe un pat de spital? Dintr-odată, mă simt foarte rău!)

Acum urmează partea bună a lucrurilor. Așa

cum spuneam mai devreme, orice diagnostic trebuie urmat de o prescripție sau de un tratament. Ei bine, tratamentul oficial pentru așa-numitul sindrom al fibromialgiei (SFM) include de regulă un antidepresiv de genul Prozacului sau o altă substanță farmaceutică cu efecte neurochimice similare. Personal, am considerat întotdeauna că SMF poate fi tradus cel mai bine prin: „Uită de Orice Sugestie Medicală³). Dacă un om obișnuit este supus unei examinări medicale și ascultă întreaga listă de simptome enumerate mai sus, imaginile mentale pe care și le formează sunt suficiente pentru a-l îmbolnăvi de-a binelea.

Pe lângă imaginile pe care le creează în mintea bieților pacienți diagnosticați cu această boală, fibromialgia este asociată adeseori cu o altă afecțiune, numită apnee funcțională a somnului, care înseamnă că atunci când dormi, creierul tău este privat pe perioade scurte de timp de cantitatea de oxigen care îi este necesară. Aceste

perioade se succed intermitent de mai multe ori în timpul nopții. Afecțiunea poate fi diagnosticată prin supunerea la un „studiu al somnului” care este efectuat în clinicile specializate în tulburările somnului.

Dar vestea cu adevărat bună este că asigurarea ta de sănătate acoperă plata acestui test, care atestă aproape inevitabil (*ce surpriză!*)

În limba engleză, Forget Medical Suggestions, expresie care corespunde nițialelor FMS – fibromyalgia syndrome, (*n.tr.*)

că suferi de această afecțiune. Odată diagnosticată problema, tratamentul presupune purtarea unui aparat scump, pe care trebuie să îl porți pe cap toată noaptea, dar care asigură cantitatea necesară de oxigen creierului tău. Desigur, atunci când vorbeam de o veste bună, mă refeream inclusiv la faptul că asigurarea ta de sănătate acoperă și plata acestui aparat. Sincer să fiu, mă întreb câți oameni supuși acestui test ar

dovedi că nu suferă de această „afecțiune”...

Gândește-te la lungul șir de „specialiști” care au diagnosticat simptomele Donnei. Ți se pare familiar acest tablou? Toți așa-zișii „specialiști” au pornit de la premisa că simptomele feței reprezintă *probleme* de sănătate, fapt care nu face decât să le amplifice lor puterea asupra ei. Dacă vei studia Matricea Energetică, vei constata că de multe ori, simpla schimbare a perspectivei de la orientarea către probleme la cea a tuturor posibilităților sau la orientarea către soluții este suficientă pentru a genera o transformare de durată a stării tale de sănătate și a celorlalte aspecte din viața ta.

Boala numită „Fă ceva!”

Ce este în neregulă în ceea ce privește modelul stimul / reacție în practicarea medicinei? Un singur lucru: faptul că însăși conștiința care stă la baza acestui model se bazează pe cercul vicios al cauzei și efectului, care nu are niciodată

sfârșit și care se autoperpetuează la infinit, la fel ca un *Perpetuum mobile*. Cine cade în capcana acestui cerc vicios suferă de boala pe care dr. Robert S. Mendelsohn (autorul lucrării *Confesiunile unui medic eretic*) o numea cu umor: „Fă ceva!” Câți americani nu au o consoartă sau o altă persoană apropiată care îi mână de la spate să intre în acest cerc vicios, spunându-le pe un ton imperios: „Nu mai sta! Fă ceva!” în ceea ce mă privește, ori de câte ori am cedat în mod reflex unor astfel de îndemnuri, niciodată nu mi s-a întâmplat ceva bun!

J

Soluții, nu probleme

Percepția ta îți controlează realitatea. În capitolul 4 vom sublinia câteva din argumentele științifice care confirmă această afirmație, dar cred că până acum ai înțeles deja că orientarea către problemele de sănătate nu reprezintă o atitudine cu care să te joci. Îngăduie-mi să îți mai

dau un exemplu, ca să înțelegi mai bine.

Dacă aș încerca să ridic un obiect greu fără să-mi îndoi genunchii, așa cum am fost programați cu toții să procedăm, m-aș putea răni, iar un medic mi-ar pune diagnosticul de tensiune musculară în zona spatelui. Să spunem că aș discuta despre ceea ce mi s-a întâmplat cu vecinul meu, peste gardul care ne separă curțile, iar acesta mi-ar spune: „O, este o simplă deviație de disc! Știu totul despre această afecțiune, întrucât mi s-a întâmplat de nu știu câte ori. Odată, m-am rănit atât de rău la spate încât nu m-am putut da jos din pat timp de două săptămâni. Genul acesta de afecțiuni poate dura luni de zile până să se vindece. De altfel, unul din terapeuții la care am apelat mi-a spus odată că ele nu se vindecă niciodată definitiv. Trebuie să recunosc că de când am avut acele probleme cu spatele, viața mea nu a mai revenit niciodată la normal!” Dacă m-aș racorda în totalitate la realitatea subiectivă a

vecinului meu, aş urma fără doar şi poate calea pe care a urmat-o el. De pildă, aş începe prin a zăcea la pat timp de câteva zile. Pe scurt, aş adopta un set de idei foarte limitate legate de afecţiunea mea.

Caută toate soluţiile **f**

Dacă te consideri un vindecător, doresc să lămuresc un aspect, astfel încât lucrurile să devină cât mai limpezi. Toate tehnicile terapeutice operează în cadrul unui model al realităţii pentru care au fost construite. Dacă eşti dispus să cooperezi cu regulile pe care le-a adoptat creatorul tehnicii respective, tu vei obţine cel mai probabil rezultatele pe care le descrie acesta. Rezultatele se schimbă însă dacă priveşti dincolo de filtrul parametrilor realităţii prefabricate de creatorul modelului respectiv.

Personal, aplic o suită de tehnici foarte eclectice atunci când vine vorba de propria mea sănătate. Spre exemplu, dacă am o durere de cap,

nu rareori mi se întâmplă să iau o aspirină. Dacă fac o viroză gravă și așa-zisele tratamente naturiste nu au niciun efect, nu ezit nicio clipă să accept o rețetă medicală cu antibiotice. Deși am două diplome medicale, întrebarea care mă preocupă cel mai tare este: *„Câte grade de libertate îmi permite să obțin metoda pe care o aplic și abordarea mentală care îi corespunde?”* „Ceea ce mă interesează este să am întotdeauna de ales, și nu să mă trezesc într-o închisoare conceptuală pe care mi-am creat-o singur.

În fiecare moment al vieții noastre, noi facem tot ce putem în momentul respectiv. Dacă se întâmplă ca în momentul prezent să nu dispun de prea multe resurse, personal nu am nicio problemă în a examina toate alternativele care îmi stau la dispoziție și în a-mi păstra deschise opțiunile. La urma urmelor, nu toate operațiile chirurgicale reprezintă ceva rău. La rândul lor, medicamentele se dovedesc utile și necesare

pentru anumite categorii de oameni. Simplul fapt că Matricea Energetică curge prin mine timp de 24 de ore pe zi nu înseamnă că nu pot utiliza (sau cel puțin privi cu respect) celelalte metode de vindecare care există la ora actuală.

Conștientizează ce presupune soluția aleasă de tine

Atunci când tratezi anumite simptome sau afecțiuni, tu optezi automat pentru a participa la o mentalitate de tip „noi contra lor”, care caracterizează întreaga practică medicală și modul de a gândi al tuturor medicilor. De altfel, această decizie nu înseamnă neapărat ceva rău în sine. Singurul lucru care contează este să recunoști limitările inerente acestui model, recunoscându-i în același timp meritele și respectându-l pentru ceea ce face bine. De pildă, dacă îți rupi piciorul, cu siguranță vei avea nevoie de o cârjă. Pe de altă parte, dacă dorești să scapi de vechile tale obișnuințe mentale, va trebui să

renunți la diferitele cârje ideologice.

Practic, toate tratamentele medicale, inclusiv cele așa-zis naturiste sau alternative, reprezintă reacții la anumite simptome sau afecțiuni. Acest dualism de tip simptom / reacție se traduce astfel: tu ai următoarele simptome (următoarea afecțiune), iar eu îți voi prescrie tratamentul care le poate vindeca. În esență, avem de-a face cu un model behaviorist de tip stimul-răspuns, extrapolat ca urmare a studiilor făcute în laborator pe cobai. Mă întreb însă câți cititori consideră că fiziologia și biochimia șoarecilor sunt suficient de apropiate de cele ale oamenilor pentru a justifica această orientare a sistemului nostru de sănătate.

Una din cele mai mari probleme pe care le-am observat atunci când am tratat diferite simptome din perspectiva acestui model de tip stimul-răspuns a fost aceea că orice ar face pacientul ca reacție la afecțiunea de care suferă

nu face decât să sporească energia ce susține condiția nedorită de el. Dacă abordezi o afecțiune prin tratarea ei, practic îți focalizezi atenția asupra existenței sale, validându-i în acest fel realitatea. Procedând astfel, afecțiunea ta devine mai liniară, mai previzibilă și în ultimă instanță mai conștientă de sine. Or, exact acest lucru nu ni-l dorim noi: ca afecțiunile noastre să devină conștiente de sine!

O alternativă la abordarea de tip „noi contra lor”

Spre deosebire de abordarea descrisă mai sus, pacienții cu care lucrez nu reușesc decât rareori să precizeze ce anume am făcut eu sau ce li s-a întâmplat. Inițial, mulți dintre ei nici măcar nu cred că li s-a întâmplat ceva, cu excepția faptului că atunci când îmi trec mâinile prin apropierea corpului lor, ei se trezesc inconștienți pe jos. De multe ori, ei se trezesc că se așază la sol în anumite posturi corporale care seamănă

uimitor de bine cu cele de yoga sau de qigong. Faptul că astfel de lucruri se întâmplă automat, chiar și în cazul celor care nu au mai venit la mine la tratament, îi face pe aceștia să creadă că li s-a întâmplat ceva neobișnuit, deși niciunul dintre ei nu este foarte sigur în această direcție. De altfel, scopul acestei metode este de a le oferi pacienților o experiență pe care nu o pot cuantifica din perspectiva vechiului lor mod de a gândi, în speranța că după ce o trăiesc, ei nu vor mai reveni la obișnuințele lor de dinainte.

Eu nu folosesc Matricea Energetică ca pe un instrument clinic pe care îl scot din trusa mea medicală pentru a mă lupta cu cine știe ce boală. De altfel, el nici nu poate fi folosit cu eficiență dacă pornești de la premisa dihotomiei „noi contra lor”, întrucât tot ceea ce percepi și observi din perspectiva dualismului nu face decât să amplifice rezistența afecțiunii cu care te lupți. De aceea, eu le explic oamenilor că această abordare bazată pe

dualismul boală / sănătate nu face decât să le ancoreze experiența în realitatea consensuală a particulelor solide. Personal, prefer o abordare complet diferită, considerând că persoana pe care o am în față se află într-o stare de fluiditate, respectiv într-o stare de conștiință ondulatorie. Din perspectiva mea, corpul uman este alcătuit din fotoni. Această abordare cuantică îmi permite accesul la mai multe pârgii cu ajutorul cărora îmi pot ajuta pacienții să își schimbe viața.

Dacă vei adopta această perspectivă, tu îți vei putea integra conștiința într-un model al realității care îți va asigura o serie de avantaje particulare. Cel puțin teoretic, tu vei putea intercepta o afecțiune sau o traumă chiar în momentul declanșării sale (sau cu puțin înaintea acestui moment), fapt care îți va permite să vizualizezi obținerea unui rezultat diferit. În acest fel, vei putea avea acces la o întreagă gamă de rezultate posibile alternative, schimbând astfel la

modul potențial manifestarea problemelor sau simptomelor tale.

Cum se face că orientarea către probleme generează probleme atât de mari?

Personal, am convingerea că starea de conștiință care dă naștere oricărei afecțiuni și oricărui concept își creează propriul său „câmp morfic” (după cum l-a numit biologul Rupert Sheldrake). Sheldrake afirmă că fiecărei specii îi corespunde un câmp energetic colectiv creat și susținut de conștiința de grup a membrilor să-i. El a numit acest câmp: câmp morfogenetic. Privind lucrurile din perspectiva modelului conștiinței, atunci când indivizii încep să adauge informații noi la baza de date a unui anumit câmp morfic, într-un anumit punct al evoluției speciei se acumulează o masă critică care face ca întreaga specie să devină simultan conștientă de noile tipare informaționale sau comportamentale. Acest sistem de feedback este cunoscut sub denumirea

de rezonanță morfică, sau mai popular, de „efectul celei de-a o suta maimuțe”.

Denumirea populară a acestui efect se referă la un studiu prin care cercetătorii au observat că atunci când maimuțele care trăiau pe o insulă izolată au învățat un comportament nou (în cazul de față, spălarea cartofilor de nisip înainte de a-i mânca), după producerea masei critice (respectiv atunci când un număr suficient de mare de maimuțe care trăiau pe insulă au învățat să facă acest lucru), toate maimuțele din aceeași specie au început simultan să își spele cartofii, oriunde s-ar fi aflat ele. Deși raportul a fost considerat mai degrabă speculativ, și nu bazat pe suficiente observații, el a fost publicat în revistele de specialitate, iar efectul celei de-a o suta maimuțe a devenit un reper cultural larg răspândit, care s-a propagat în rândul maselor într-o manieră întru totul comparabilă cu conceptul pe care îl descrie (cel al rezonanței morfice).

Un studiu similar a fost efectuat pe o specie de cobai albi, care au fost puși de către cercetători să învețe să treacă printr-un labirint inundat cu apă. Primul grup de cobai a învățat destul de greu comportamentul pe care doreau să-l obțină de la el cercetătorii. Nu știu exact cât a durat în medie acest proces, dat fiind că speranța de viață a unui cobai de laborator este destul de redusă. Când cobaii au reușit să învețe noul tipar, cercetătorii i-au sacrificat pentru a vedea ce schimbări s-au produs în circuitele lor neuronale. Dacă tot vorbim de un comportament de tip motivație / ucidere...

După ce prima generație de cobai a învățat cum să treacă prin labirintul inundat, cercetătorii au observat că toate generațiile următoare de cobai s-au descurcat mult mai bine decât predecesorii lor, chiar dacă nu au avut deloc timp să învețe să înoate. Acest lucru s-a întâmplat nu doar la laboratorul unde s-a făcut primul experiment, ci în toate laboratoarele din țară care

foloseau cobai din aceeași specie. Spre surpriza cercetătorilor, se pare că toți indivizii care s-au născut în cadrul speciei după ce prima generație a învățat noul model de comportament erau înzestrați cu capacitatea inerentă de a se descurca prin labirintul inundat, chiar dacă strămoșii lor direcți nu au fost niciodată antrenați într-un laborator să facă acest lucru.

Personal, am făcut un salt intuitiv, care nu are nimic de-a face cu cercetările efectuate prin tortura sistematică a cobailor. Unul din profesorii mei m-a întrebat odată dacă ceea ce îi povesteam în legătură cu un anumit subiect clinic erau propriile mele idei, sau era susținut de cercetările științifice. I-am explicat că ideile mele îmi aparțineau în totalitate și că preferam să am idei la care nu s-a gândit nimeni până atunci, decât să mă raportez exclusiv la aceleași vechi idei, adeseori depășite, susținute de cercetarea științifică. Cu alte cuvinte, în locul cercetărilor, eu

preferam „căutarea” individuală. De aceea, consider că te-am avertizat: tot ceea ce urmează sunt propriile mele idei, iar eu sunt singurul responsabil pentru conținutul lor.

Partea bună a câmpurilor morfice

Conceptul de rezonanță morfică postulează că pentru fiecare specie care există, ADN-ul acționează ca un fel de antenă care primește instrucțiuni referitoare la tipologia și componentele specifice ale entității biologice în cauză de la un câmp energetic morfogenetic. Oamenii de știință afirmă că orice organism biologic este înconjurat de un câmp electromagnetic slab, fapt valabil inclusiv pentru componentele acestuia, respectiv pentru organe etc., mergând până la cea mai mică structură atomică. În cadrul modelului morfogenetic, câmpul *informează* hardware-ul ADN-ului, căruia îi spune ce trebuie să facă. Acest câmp morfogenetic este tiparul general al speciei, după

cum sugerează Harold Saxton Burr în cartea sa, *Câmpurile vieții: punțile noastre de legătură cu universul*.

Rupert Sheldrake a descris acest fenomen într-o serie fascinantă de articole publicate în revista *Psychological Perspectives*, numărul din primăvara anului 1987. Unul din aceste articole era intitulat: „Minte, memorie, arhetip: rezonanța morfică și subconștientul colectiv”.

Sheldrake afirmă că atunci când te uiți la televizor, tu nu crezi că micuțele imagini formate pe ecran sunt generate efectiv de componentele televizorului. Acesta are o antenă care captează frecvența canalului pe care dorești să te uiți și îți permite astfel să îți alegi programul dorit. Dacă televizorul se strică, el nu mai are capacitatea de a recepta tiparele informaționale transmise de câmpul electromagnetic al semnalului emis de program.

În continuare, Sheldrake explică faptul că

dacă divizezi un magnet, ceea ce obții sunt mai mulți magneți mai mici, care emit propriile lor câmpuri magnetice. Toate câmpurile sunt asociate cu proprietățile vieții. Orice organ, orice țesut, orice celulă și orice structură vie are propriul său câmp electromagnetic asociat. Sheldrake consideră că acest câmp este cel care determină forma organului (țesutului etc.), precum și calitățile și caracteristicile pe care le manifestă acesta. În opinia sa, caracteristicile genetice și asemănarea noastră cu părinții nu se datorează ADN-ului nostru, care nu reprezintă altceva decât hardware-ul, ci mai degrabă *descărcării* (*downloading*) trăsăturilor biologice generale din câmpul colectiv al rasei umane. Caracteristicile individuale ale ansamblului nostru corp / minte sunt preluate într-adevăr de la părinți, dar nu pe cale genetică, ci din câmpurile morfice ale acestora (cel puțin parțial). Tiparul care permite modelarea „lutului” din care suntem alcătuiți nu

este altul decât conceptul de om creat de Marele Arhitect.

Sheldrake asociază ideea de câmpuri morfice cu conceptul de arhetipuri introdus de Carl Jung. „Dacă există un stejar, există cu siguranță și un tipar arhetipal al stejarului”, notează el. Sheldrake afirmă că subconștientul colectiv al umanității reprezintă fundamentul întregii memorii colective a umanității. „Eu sugerez că același principiu operează în întregul Univers, nu doar în ființa umană”. Potrivit lui Sheldrake, câmpurile morfice influențează tot ceea ce există, de la creșterea plantelor și până la traseele migratorii ale păsărilor și la „subconștientul colectiv” de care vorbea Carl Jung. „Ceea ce caracterizează ideea de câmpuri morfice este faptul că natura – așa cum o cunoaștem noi – este adaptabilă și capabilă de mutații. Orice tipar nou, creat sau impus de un individ, poate avea un efect cauzal asupra naturii, fără a viola astfel niciuna din legile fizicii”.

Îmi place foarte mult exemplul unuia din studiile universitare citate de Sheldrake. În cadrul acestui studiu, mai mulți pui de găină în vârstă de o zi au fost așezați într-o cameră împreună cu un robot ce avea atașată de el fotografia unei cloști. Robotul era programat să se deplaseze la întâmplare. În mod curios, atunci când puii de găină au început să se uite la el, tiparele mișcării robotului au început să devieze din ce în ce mai mult, devenind mai puțin aleatorii și fiind orientate tot mai insistent către pui.

Urmându-și șirul ideilor, Sheldrake insistă asupra faptului că ritualul social și spiritual reprezintă cea mai bună cale pentru crearea și susținerea unui câmp morfic colectiv. „În general, ritualurile au o natură extrem de conservatoare și trebuie executate corect, respectiv exact așa cum au fost executate în trecut. Actele rituale trebuie realizate cu respectarea mișcărilor corecte, a gesturilor, cuvintelor și muzicii adecvate,

indiferent în ce loc din lume ar fi executate. Dacă fenomenul de rezonanță morfică se produce așa cum cred eu, acest conservatorism creează condițiile pentru ca fenomenul rezonanței morifice să se producă între cei care realizează ritualul la ora actuală și cei care l-au realizat în trecut”.

Sheldrake insistă de asemenea asupra faptului că sistemele de gândire generează la rândul lor câmpuri morifice. El afirmă că noi înșine numim profesiile noastre: „domeniul²” medicinei, „domeniul” ingineriei etc. Personal, mi se pare foarte logic ceea ce spune el. De-a lungul timpului, am descoperit că dacă nu știu cum să aplic o tehnică sau un sistem de care clientul meu ar putea beneficia, eu pot accesa direct informațiile din câmpul morfic, în loc să particip la un seminar sau să citesc o carte pe subiectul respectiv. Spre exemplu, odată am echilibrat meridianele energetice ale unui pacient *împrumutând*

² în limba engleză, termenul field înseamnă deopotrivă „domeniu” și „câmp.” (n. tr.)

cunoașterea unui specialist chinez în acupunctură.

De fapt, nici măcar nu știu sigur dacă asta am făcut. Cine ar putea verifica în mod obiectiv o astfel de afirmație? Cert este că atunci când fac „ceva” de-a lungul acestor meridiane, eu obțin informațiile specifice și relevante care îmi sunt necesare. La seminarele mele, obișnuiesc să le spun participanților că îmi pot „împrumuta” oricând doresc capacitatea de a mă racorda la

Matricea Energetică și îi asigur că vor trăi astfel o experiență foarte intensă. În ceea ce mă privește, îmi închid adeseori ochii și accesez intuiția extrem de puternică a prietenului meu Mark Dunn. Ori de câte ori fac acest lucru, pot „vedea” anumite lucruri prin clarviziune, fapt care în mod normal nu îmi este caracteristic.

Toate aceste lucruri sunt posibile, sau cel puțin este foarte ușor să ni le imaginăm. Știința cuantică a demonstrat că efectele din lumea cuantică au un caracter nelocal, ceea ce înseamnă

că la nivelul fotonilor, informațiile se transmit prin rezonanță de la unii la ceilalți. Înțelegerea acestui lucru deschide porțile pentru anumite fenomene precum telepatia. Nu ai auzit niciodată proverbul: „Marile minți gândesc la fel”? Tot ce ai citit până acum în legătură cu rezonanța morfică îți poate permite să înțelegi cum poți accesa idei și concepte din sfera infinită a inteligenței cosmice și cum le poți aduce în sfera minții tale conștiente.

Dacă îți vei elibera gândirea de tiparele ei liniare obișnuite, tu poți începe să accesezi și să integrezi noi informații direct din Câmpul Energetic al Punctului Zero, pe care unii fizicieni l-au numit „Mintea lui Dumnezeu”. Acesta este unul din principalele motive pentru care obișnuiesc să afirm deseori că pentru a practica tehnicile Matricei Energetice nu trebuie să știi sau să faci nimic, ci doar să accesezi Totalitatea, care este conținută în Unitate.

Eu cred că sistemele de gândire, inclusiv

tehnicele de vindecare, au propriile lor câmpuri morrice, de care se pot folosi toți oamenii. Cu cât o tehnică este folosită mai mult timp și cu cât numărul celor care au practicat-o este mai mare, cu atât mai eficientă devine ea. Toate tehnicile incumbă metodologii și convingeri stilizate, care le sunt transmise adeptilor de către *guru-l* sau de către fondatorul respectivului sistem.

La școală, mi s-a spus întotdeauna că nu trebuie să amestec diferitele sisteme, dar această recomandare mi s-a părut fără noimă. Natura mea este prin excelență una încăpățânată și interogatoare. Pe de altă parte, sunt întotdeauna dispus să cred într-un sistem cu toată convingerea și fără a pune prea multe întrebări dacă acesta dă rezultate. Dacă dorești să respecti *status quo*-ul, nu ai decât. Personal, nu am fost niciodată dispus să mă încadrez într-o statistică. Oricât de mică ar fi probabilitatea de a reuși, sunt dispus să mă las dus de val.

Să luăm ca exemplu sistemul terapeutic numit Reiki. După părerea mea, o bună parte din puterea atribuită simbolurilor Reiki și capacitatea practicanților de a se racorda și de a transmite această putere sunt strict legate de conceptul de câmp morfic. Nu este deloc exclus ca aceste câmpuri morfice să nu fie active doar în sistemele biologice vii, ci și în sistemele de gândire și de convingeri. Orice sistem de vindecare și orice școală de gândire are în centrul său energetic un câmp morfic care îi este caracteristic. Toți cei care rezonază cu conștiința acestui nucleu central sau cu această energie vor avea un acces deplin la informațiile și la puterea sistemului respectiv.

Practicarea Reiki sau a altor tehnici ori sisteme terapeutice nu diferă prea mult de accesul pe care îl avea Căpitanul Kirk la imensa putere a navei *Enterprise*. Dacă este adevărat că orice tehnică sau sistem de gândire își creează propriul său câmp morfic, înseamnă că dacă pornești de la

premisele că acestea reprezintă o realitate posibilă, tu te poți racorda la ea și poți dispune de puterea pe care o incumbă ea. Spre exemplu, dacă ești un practicant Reiki, tu poți avea acces la puterea sistemului Reiki. Probabil că așa se explică de ce atâția maestri insistă asupra respectării cu strictețe a regulilor specifice sistemului pe care îl predau. Orice adept care își focalizează întreaga energie asupra unui ritual sau asupra unei tehnici specifice devine una cu arhetipul care stă la baza ei, respectiv cu modelul unic al realității pe care l-a observat și pe care l-a creat.

Cunoașterea și experiențele tuturor celor care au practicat vreodată o disciplină sau o știință le stau la dispoziție tuturor celor care își creează o punte de legătură cu realitatea consensuală corespondentă. Secretul constă în a intra într-o rezonanță atât de deplină cu sistemul respectiv încât să devii una cu el. Dacă nu te implici decât pe jumătate în practicarea tehnicilor

sistemului, acestea nu vor funcționa. Este necesar să te implici *în totalitate, să devii una cu ele!* De îndată ce ai devenit una cu ele, tu te racordezi la rețeaua energetică a câmpului morfic care le corespunde și intri într-o rezonanță deplină cu aceasta. Atunci se produce magia, vindecarea miraculoasă, întrucât te-ai conectat la o bază de date imensă a energiei universale, așa că orice se poate întâmpla.

Un exemplu care ilustrează perfect acest lucru s-a petrecut recent chiar în biroul meu. Am o clientă care a suferit ani de zile de un sindrom al articulației temporomandibulare foarte dureros. Deși a apelat la numeroși dentiști și specialiști în ortodonție, nimeni nu a putut-o ajuta. Un specialist a insistat chiar că ar trebui făcută o operație chirurgicală de spargere a maxilarului în două locuri, urmată de remodelarea acestuia. Clienta mea a fost asigurată că această procedură era tradițională și universal acceptată, fiind o

metodă clasică de tratare a problemei de care suferea. Din fericire, ea a plecat din cabinetul medicului respectiv și nu s-a mai întors niciodată.

Într-o zi, pe când se afla în biroul meu și îmi povestea toate aceste lucruri, m-am simțit subit inspirat de ghizii mei. Femeia îmi povestea despre un nou specialist în chirurgia orală pe care l-a consultat recent, când am simțit o conexiune cu acesta. „Cred că aş putea lucra cu acest om. Este evident că ştie foarte multe lucruri!”, m-am gândit în sinea mea. Ghizii mei mi-au spus să creez un tipar al cunoaşterii acestui specialist și să implementez tiparul în clienta mea. Fără să mă întreb nicio clipă cum aş putea să realizez acest lucru, mi-am ridicat mâna dreaptă și am vizualizat crearea unei holograme sub forma unui disc luminos. Când imaginea a devenit perfectă, am implementat mental tiparul în câmpul energetic al clienței mele. Rezultatul a fost imediat și uluitor: femeia s-a culcat pe masa mea de masaj și a intrat

într-o stare de transă profundă.

Când și-a revenit, ea avea întipărit pe față un zâmbet la fel de strălucitor precum soarele la amiază. Mișcându-și maxilarul dintr-o parte în cealaltă, a exclamat: „Nu mai am nicio durere!” Mai târziu în cursul acelei săptămâni, ea l-a vizitat din nou pe specialistul ortodontic a cărui cunoaștere am „împrumutat-o”, iar acestuia nu i-a venit să își creadă ochilor. Clienta mea mi-a povestit mai târziu că medicul i-a făcut o radiografie, după care i-a examinat imediat rădăcinile dentare. „Nu-mi vine să cred! Cum este posibil?” Toți parametrii clinici pe care îi cunoștea dispăruseră fără urmă. Fiind o persoană deschisă la minte, medicul a dorit să afle ce tehnică i-am aplicat clienței mele. Spre deosebire de foarte mulți oameni care refuză să accepte dovezile care nu corespund prejudecăților lor, el a acceptat pe loc realitatea din fața sa și a devenit curios. Clienta mea mi-a spus că medicul intenționează să

îmi mai trimită cât de curând câțiva pacienți.

Un alt medic, de data aceasta un neurolog din localitate, a auzit despre mine de la pacienții săi. Intrigat, el mi-a trimis o femeie care avea o sumedenie de simptome. Aceasta nu putea dormi bine noaptea, de multe ori nepunând geană pe geană până dimineața. În plus, avea numeroase dureri musculare, inclusiv un caz rebel de sindrom al articulației temporomandibulare. Problema cea mai dificilă era însă un diabet care nu răspundea la tratamentul cu insulină. După ce i-am aplicat de câteva ori principiile Matricei Energetice, starea pacientei s-a îmbunătățit rapid. Din ce în ce mai intrigat, neurologul s-a decis să îmi facă o vizită.

Așa se face că într-o sâmbătă dimineața m-am trezit în cabinet cu un tânăr arătos, care mi-a strâns cu putere mâna. Rămas perplex și ușor îngrijorat de o eventuală greșeală de programare, l-am întrebat dacă este un client nou. Mă temeam ca secretara mea să nu fi programat două

persoane în același timp. Zâmbind, tânărul m-a informat că el era medicul pe care îl așteptam. Am simțit o anumită ușurare, dar și o mare surpriză văzând natura relaxată și extrem de sociabilă a medicului din fața mea. De aceea, i-am prins mâna între ambele palme și l-am salutat cu multă căldură.

Așezat pe un scaun simplu din cabinetul meu, medicul a asistat foarte concentrat la ședința de vindecare pe care i-am aplicat-o pacientei noastre comune. La un moment dat, el a început să clatine din cap, încruntându-și sprâncenele. M-am gândit în sinea mea: „Hm, se pregătește ceva!” Pe neașteptate, tânărul s-a ridicat în picioare, a venit în spatele meu, m-a prins de umăr și a exclamat cu o expresie de entuziasm întipărită pe față: „Bine, dar tu manipulezi câmpurile realității cuantice!” I-am zâmbit la rândul meu: „Da, exact asta cred și eu că fac!” „Super!”, a fost răspunsul lui.

Iar acum, doresc să îți împărtășesc o ultimă

poveste, pentru a-ți ilustra întreaga cunoaștere și putere pe care le poți accesa dacă te racordezi la câmpul tuturor posibilităților, uitând cu desăvârșire de temerile și de limitările tale. Recent, am ținut un seminar cu o audiență numeroasă în San Diego. În timpul uneia dintre ședințele de practică, un bărbat masiv cu o inimă încă și mai mare s-a apropiat de mine și m-a îmbrățișat cu căldură, după care mi-a relatat următoarea istorie, cu lacrimi în ochi:

„Sunt un chirurg ortopedic și am cabinetul în Dubai, lângă Arabia Saudită. Acum o lună, un prieten mi-a sugerat să îți vizitez site-ul. M-am uitat la filmul video de pe site și am rămas foarte intrigat.

În film făceai o demonstrație de corectare a scoliozei, adică a curbării anormale a coloanei vertebrale. Te-am văzut atingând coloana pacientei în două locuri cu vârfurile degetelor, după care femeia a părut să leșine și s-a lăsat ușor

la sol. Spre uimirea mea, când s-a ridicat din nou în picioare, coloana ei vertebrală era perfect dreaptă! De aceea, m-am gândit că dacă tu poți face acest lucru, și eu l-aș putea face!

În biroul meu se afla o pacientă în vârstă de 28 de ani care suferea de cifoscolioză (curbura anormală a coloanei vertebrale în regiunea lombară). Am atins-o în două puncte ale spatelui, așa cum am văzut că ai procedat tu în filmul video, iar ea a părut să leșine pentru o scurtă perioadă de timp.

Câteva momente mai târziu, când și-a revenit, am rămas șocat să descopăr că șira spinării sale era perfect dreaptă! În mod normal, nici chiar operația chirurgicală nu ar fi putut corecta decât cu mare dificultate această condiție. Am rugat-o să continue să vină la biroul meu încă trei săptămâni, convins că afecțiunea ei ar putea recidiva. Ei bine, nu s-a întâmplat acest lucru. În cea de-a patra săptămână, femeia m-a întrebat ce

trebuie să facă în continuare. Nu am știut ce să-i răspund. De aceea, m-am uitat pe site-ul tău și am văzut că urmează să ții un seminar în California, în acest weekend, așa că m-am urcat în primul avion și iată-mă! Am venit să îți mulțumesc”.

Mi-au dat lacrimile; la fel și lui. Ne-am îmbrățișat imediat, ca doi urși sau ca doi frați demult pierduți care s-au regăsit. Ulterior, le-a povestit tuturor participanților la seminar experiența sa. M-am simțit copleșit de recunoștință pentru grația care mi-a permis să învăț și să predau aceste concepte.

Dacă privești prin ochii sistemului de convingeri al unei persoane, nu poți vedea decât ceea ce îți permite filtrul său perceptiv. În filmul *What the Bleep Do We Know* (Ce naiba știm noi?) este relatată o poveste care s-a petrecut pe vremea lui Cristofor Columb. Atunci când acesta a ajuns în Lumea Nouă, membrii triburilor nativ-americeane băștinașe nu au putut vedea uriașele

nave ancorate în largul mării, deși acestea se aflau chiar în fața lor. Neexistând niciun precedent pentru o asemenea experiență, mintea lor a șters pur și simplu informația vizuală care nu corespundea viziunii lor prestabilite asupra realității, respectiv paradigmei acceptate de ei. Singurul care a perceput valurile neobișnuite ale mării a fost șamanul tribului, care a intrat într-o stare de transă, încercând să vadă cu alți ochi decât cei ai minții sale conștiente. El a fost primul care a văzut navele străine, învățându-i apoi și pe ceilalți membri ai tribului cum să se uite la ele pentru a le vedea.

În fascinanta ei carte, *Dincolo de Bleep*³, Alexandra Bruce afinnă că a rămas suiprinsă de faptul că povestea a fost prezentată în film. Ea susține că nimeni nu știe de unde a apărut această legendă, dar că ea a circulat multă vreme în mediile urbane. Indiferent dacă este adevărată

³ Bleep - bip, semnal sonor care acoperă un cuvânt vulgar, neacceptat în mod nonnal la o emisiune de televiziune, (n. tr.)

sau nu, această poveste mi-a plăcut foarte mult, întrucât reprezintă un exemplu perfect pentru ceea ce eu numesc „o ficțiune utilă”. Faptul că povestea ar putea să nu fie adevărată nu îi diminuează cu nimic valoarea metaforică de stimulare a minții pentru a căuta dovezi ale existenței unor lucruri pe care ți le dorești, dar pe care nu le vezi. Dacă povestea te poate ajuta să îți assemblezi vizual propria „navă”, nu mai contează dacă această navă nu face altceva decât să plutească pe valurile oceanului imaginației.

În fiecare dimineață, când mă trezesc, eu obișnuiesc să caut acele imagini care nu pot fi văzute decât atunci când intri într-o stare neconsensuală de percepție a realității. În fiecare zi îmi pun întrebarea: „La ce lucru nu mă gândesc și ce aspecte nu realizez, în condițiile în care, dacă aș putea percepe acest lucru sau această situație, mi-aș putea schimba perspectiva în beneficiul tuturor celor implicați?” Tony Robbins vorbește

frecvent despre puterea întrebărilor. El sugerează chiar că există cinci întrebări de mare putere, care îți pot schimba paradigma (perspectiva asupra vieții) și pe care merită să ți le pui în fiecare zi. Dacă îi vei pune în fiecare zi creierului tău o nouă întrebare din această categorie, încetul cu încetul vei începe să primești răspunsuri care îți vor schimba viața.

Fii pregătit să înnebunești

Occidentalii moderni nu sunt capabili să experimenteze sau să înțeleagă viziunea șamanică asupra lumii, care include conștientizarea unor realități multiple accesibile și ușor de perceput de către un șaman experimentat. Pentru noi, o călătorie într-o lume inferioară nu poate fi comparată decât cu anumite stări pe care le acceptăm deja, cum ar fi imaginația activă sau vizualizarea de care vorbește Jung. Pentru un șaman autentic și pentru cultura din care face parte, lumea inferioară și cea superioară

reprezintă concepte cheie, cele două lumi fiind la fel de reale ca și cea de mijloc, respectiv realitatea pe care o recunosc occidentalii.

Nu este exclus ca într-o altă cultură, un schizofrenic încarcerat pentru a fi ferit de societate sau îndopat cu medicamente psihoactive care îi induc „perspectiva corectă” asupra realității să fie considerat un om înzestrat cu anumite capacități spirituale rare și foarte prețuite. Nu vreau să spun prin asta că eu îi consider pe șamani schizofrenici, și nici că nu ar mai trebui să le fie administrate medicamente schizofrenicilor, lăsându-i pe aceștia să facă ce vor și să perturbe societatea în care trăiesc. Tot ce vreau să spun este că ceea ce dintr-o anumită perspectivă poate părea o nebunie, dintr-o altă perspectivă poate părea un punct de vedere perfect funcțional sau un talent esențial, îndeosebi în contextul potrivit și dacă aplici un alt set de reguli.

Capacitatea ta de a gândi și de a percepe realitatea îți definește inclusiv limitele realizărilor pe care le poți obține. Dacă înveți un anumit set de reguli și de convingeri care guvernează o anumită tehnică sau un mod adoptat de a privi lucrurile, este ca și cum ți-ai pune niște ochelari de cal. Altfel spus, tu înveți un set de reguli care corespund într-un totu așteptărilor tale. Dacă ai încerca să îți pui întrebări și să percepi lucrurile dintr-o perspectivă diferită, există riscul de a-ți deranja singur propriile presupuneri asupra realității, pe care le prețuiești atât de tare. Fizicienii cunosc acest fenomen, care nu încetează să îi uimească inclusiv la ora actuală. De ce se comportă electronul ca o particulă atunci când te uiți la el și ca o undă atunci când nu te uiți la el sau atunci când îl privești cu un alt gen de așteptări? Acesta este faimosul *Efect al Observatorului* din fizica cuantică.

Dacă ești satisfăcut de rezultatele pe care le

obții în viață și dacă ai capacitatea să manifesti realitatea pe care ți-o dorești și asupra căreia te focalizezi, atunci „vezi-ți de drum, frate!”, după cum spunea Jimi Hendrix într-un cântec de-al său. În schimb, dacă nu ești satisfăcut de viața ta, încearcă să realizezi că tu ai capacitatea uluitoare de a observa și de a percepe altfel realitatea. Pe de altă parte, îți recomand să nu duci această afirmație până la cele mai ridicole extreme. La fel ca în orice altă situație, bunul simț este extrem de util în cazul de față. De pildă, dacă mă aflu în mijlocul unui trafic aglomerat, eu nu îmi propun nicio clipă să văd ce s-ar întâmpla dacă aș apăsa la maxim pe pedala accelerației. Ai auzit, desigur, despre diferite mari descoperiri științifice care au fost făcute accidental. Nu despre acest principiu vorbim însă aici. Eu știu că metafizicienilor le place să repete că nu există accidente, dar nici nu îmi propun să provoc eu unul!

Puterea realității inventate

Ceea ce doresc eu să sugerez este că dacă îți propui să privești cu alți ochi realitatea, merită să încerci să îți construiești o realitate care să le fie de folos oamenilor, elevând întreaga umanitate și contribuind la o mai mare bunăstare generală. Spre exemplu, unul din marii maestri cu care am avut onoarea să colaborez, dr. Victor Frank, a inventat un sistem reflex de testare și de tratare a oamenilor pe care l-a numit Modificarea Totală a Corpului. De-a lungul ultimilor 30 de ani, acest sistem și-a dovedit din plin eficacitatea. Practicanții săi pot vindeca marea majoritate a bolilor care afectează umanitatea. Dr. Frank a inventat o realitate nouă, în care, dacă testezi reflexul ficatului (să zicem), iar mușchiul indicator al pacientului slăbește, concluzia este că pacientul are o problemă în această zonă.

Dr. Frank nu s-a mulțumit însă cu simpla înțelegere a problemei. El a continuat să își

perfecționeze sistemul, inventând un set de corecții practicate pe diferite segmente ale coloanei. Fiecărui reflex al unui organ îi corespunde un segment corector diferit. Dacă testezi reflexul ficatului, aplici tehnica de corectare, iar apoi testezi din nou reflexul ficatului, mușchiul indicator nu devine cu nimic mai puternic. Acest lucru nu l-a deranjat deloc pe dr. Frank, care a pornit de la premisa că în realitatea consensuală se produce oricum un declic care va face ca boala ficatului să se vindece la un moment dat. Important este ca această vindecare să se producă. Nu este necesar ca ea să se producă *pe loc*. Cel puțin, asta este părerea mea. Tu ce crezi?

Odată, țineam un seminar de Modificare Totală a Corpului (MTC), când un medic tânăr s-a ridicat în picioare și ne-a povestit o întâmplare din viața lui. După ce a participat la un alt seminar de-al meu, el s-a dus acasă și a verificat reflexul

prostatai tatălui său, care s-a dovedit a fi foarte slab, lucru deloc surprinzător, întrucât tatăl său tocmai fusese diagnosticat cu cancer la prostată. Medicul a aplicat atunci corecția indicată pentru prostată și a constatat că mușchiul indicator arăta că reflexul era acum „fixat”. Dacă povestea s-ar termina aici, ea ar părea interesantă, dar deloc zguduitoare, înainte de a trage o concluzie, îți recomand însă să ascuți și restul poveștii. Când tatăl s-a întors în cabinetul medicului care îl trata, toate analizele care i s-au făcut au arătat că simptomele cancerului au dispărut în mod misterios, iar valorile sale PSA erau cât se poate de normale, indicând o prostată sănătoasă. Ei bine, ce crezi acum? Bănuiesc că ți-ai schimbat părerea!

Când a aflat de MTC și de alte astfel de tehnici ciudate, dar extrem de eficiente, partenerul cu care împart cabinetul meu medical, dr. Mark Dunn, s-a gândit în sinea lui: „Ce naiba

mai e și asta? Așa ceva nu poate funcționa”. Ori de câte ori părăseam pentru o clipă cabinetul, el îi trăgea deoparte pe pacienții mei și îi întreba: „Mie poți să îmi spui adevărul! Ce se întâmplă de fapt?” Toți pacienții îi răspundeau: „O, ești atât de norocos că studiezi cu el. Pe mine m-a ajutat enorm. Nu știu ce m-aș fi făcut fără el”, și așa mai departe. Aceste răspunsuri îl înnebuneau literalmente pe dr. Dunn, care obișnuia să vină dimineața în cabinetul meu, spunându-mi în glumă: „Salut! Ți-am spus astăzi cât de mult te urăsc?” De fapt, nu cred că glumea decât pe jumătate, întrucât lucrurile pe care le învăța de la mine îi zdruncinau în totalitate sistemul său de valori care îi permiteau să se simtă echilibrat, intrând adeseori în conflict cu tot ce a învățat la facultatea de medicină.

Dr. Dunn m-a asistat timp de nouă luni. La început, el stătea în cabinetul meu, împreună cu mine și cu pacienții pe care îi tratam, privind ce

făceam. Neîncrederea lui era atât de mare încât cred că detesta fiecare minut al acestei experiențe. La un moment dat, după ce a început să își consulte propriii pacienți, el s-a decis să încerce să aplice la rândul lui MTC pe o pacientă care suferea de constipație cronică. Mark s-a gândit: „La urma urmelor, ce am de pierdut?” De aceea, el a tratat reflexele colonului, care i-au ieșit foarte slabe la testul făcut.

Nu există nici cea mai mică posibilitate ca ceea ce s-a întâmplat în continuare să aibă vreo legătură cu efectul placebo. Dr. Dunn era absolut convins că nu se va întâmpla nimic, și nu am nicio îndoială că limbajul corpului său i-a comunicat acest lucru inclusiv pacientei sale. Cu alte cuvinte, niciunul din cei doi nu credea că tehnica va funcționa, împotriva așteptărilor lor, pacienta a simțit pe neașteptate un gâlgâit în intestinele sale și s-a repezit la baie. Așa s-a încheiat prima experiență a amicului meu de a ajuta pe cineva

folosind tehnici ciudate de „medicină voodoo”! Experiența l-a făcut pe dr. Dunn să conchidă că MTC înseamnă de fapt: „Mișcările Totale ale Intestinelor⁴”.

Următorii pacienți pe care Mark a încercat să aplice aceeași tehnică nu au obținut rezultate terapeutice notabile. El m-a întrebat ce se întâmplă, iar eu i-am răspuns că sper că s-a bucurat de luna de miere, întrucât de acum înainte începe adevărata muncă. I-am urât de asemenea bun venit în frustrantul univers al MTC-ului și i-am explicat că uneori, viața este ca o pantă abruptă pe care aluneci la vale. Atunci, Mark a făcut ceva inconștient, care mi s-a părut a fi o modalitate genială de a testa realitatea eforturilor sale terapeutice. El a lucrat din greu și s-a străduit atât de tare la fiecare vizită a pacienților să-i încât aceștia vomau inevitabil în timpul consultației. Văzând această evoluție a

⁴ în limba engleză, inițialele corespund: TBM - Total Body Medicine, respectiv Total Bowels Movements, (n. tr.)

lucrurilor, Mark și-a dat seama că tehnicile pe care le aplică funcționează, chiar dacă nu exact cum și-ar dori el.

Făcându-și toți pacienții să vomeze, el a ales inconștient un rezultat palpabil, care să îl ajute să își poată folosi mintea rațională pentru a verifica faptul că se petrece ceva. După câteva luni, el a învățat să controleze acest efect secundar nedorit, iar de atunci nu a făcut decât să își îmbunătățească în permanență tehnica.

Ceva mai devreme am atins în treacăt un subiect pe care îl consider foarte important pentru dezvoltarea Matricei Energetice. Este vorba de o atitudine care poate fi comparată cu cea a Departamentului de Stat în perioada lui Ronald Reagan atunci când lucra cu sovieticii la convențiile de dezarmare: „Ai încredere, dar nu uita să verifici!” Ori de câte ori aplici o anumită tehnică de vindecare, caută întotdeauna un criteriu de verificare a eficacității ei: „A generat

această tehnică efectele scontate de mine, sau nu? O pot aplica în continuare?” Există și un aspect subtil asupra căruia aș dori să insist: atunci când crezi și ai încredere într-o anumită tehnică, te poți întotdeauna baza pe ea. Maeștrii mei spirituali m-au învățat că există o formulă a manifestării alchimice și a controlului spiritual. Partea cea mai surprinzătoare este că atunci când descoperi formula, tu nu mai ai practic nevoie de ea, întrucât ai devenit una cu ea în procesul de căutare a ei.

Dacă acceptăm limitările curente impuse de legile postulate ale fizicii, realitatea este în mare măsură ceea ce dorești tu să faci din ea. Altfel spus, realitatea definită de tine depinde de maniera în care te decizi să interacționezi cu ea. De aceea, cel mai bine este să lucrezi cu concepția ta referitoare la realitate pentru a-i reconfigura semnificația astfel încât să obții rezultatele scontate de tine ori de câte ori încerci să îți transformi circumstanțele exterioare ale propriei

vieți (sau cele ale vieții altor persoane). Partea bună este că la fel ca în cazul tuturor lucrurilor, practica susținută te poate ajuta să te perfecționezi continuu. După părerea mea, cu cât îți focalizezi mai intens intenția asupra realității dorite, cu atât mai bine te racordezi la puterea universală a câmpului morfic care conține tiparul sau matricea energetică a rezultatului pe care ți-l dorești. Tot ce trebuie să faci este să continui să freci lampa magică până când apare duhul.

Creează-ți propria mitologie a succesului

Așa cum spuneam mai devreme, atunci când aplicăm Matricea Energetică, noi nu ne propunem să lucrăm cu „condițiile” (bolile, afecțiunile), întrucât în acest fel nu facem decât să le dăm acestora și mai mult apă la moară. În anumite cazuri, rezonanța cu o anumită boală se poate dovedi copleșitoare, așa cum se întâmplă în cazul cancerului. Dacă te gândești la cancer ca având propriul lui câmp morfic, îți poți da mai bine

seama de magnitudinea problemei. Acest câmp este alimentat de toți pacienții care au suferit vreodată de cancer, de toate textele medicale și de toate articolele scrise vreodată pe această temă, precum și de toate metodele de tratament aplicate, de toți medicii și de toate instituțiile medicale în care această boală a fost tratată vreodată. La toate acestea se mai adaugă și convingerile oamenilor legate de starea de sănătate și respectiv de boală.

În mod evident, acest câmp energetic este uriaș și nu cred că există cineva care și-ar dori să se confrunte singur cu el. Această confruntare nu ar putea fi câștigată de nimeni. De aceea, dacă dorești să învingi cancerul, trebuie să ieși în afara regulilor prestabilite cu privire la realitate și să îți redefinești poziția pe câmpul de bătălie. La modul ideal, nu ar trebui să intri niciodată într-o confruntare cu o boală de magnitudinea acesteia. Faimosul specialist în medicina cu plante, dr. John

Christopher, obișnuia să afirme că nu există boli imposibil de tratat, ci doar indivizi imposibil de tratat.

Dacă o problemă cu care te confrunți ți se pare insurmontabilă, schimbă pur și simplu regulile jocului și încearcă ceva complet diferit, la care poate că nimeni altcineva nu s-a gândit până la tine! Dacă auzi vocea șoptită a ghidului interior sau a cunoașterii intuitive, iar mesajul ei ți se pare relevant și înălțător, dă-i curs, oricât de neașteptat ți s-ar părea acest mesaj. La urma urmelor, nu se știe niciodată: poate că te afli pe punctul de a descoperi o realitate sau o posibilitate nouă. Poate că vei descoperi un sistem nou, devenind astfel un *guru* cu drepturi depline în acest nou domeniu. Schimbă regulile jocului în așa fel încât să obții rezultate diferite de cele pe care le-ai obținut întotdeauna până acum.

Atunci când înveți să conduci mașina, primul lucru pe care îl afli este că toți șoferii din lume au

căzut de acord să urmeze același set de reguli, pentru a evita astfel haosul din trafic. De pildă, toată lumea știe ce înseamnă să o iei la stânga sau la dreapta, deși nu toată lumea își amintește să semnalizeze atunci când face acest lucru. În mod similar, există anumite reguli pe care le respectăm cu toții atunci când observăm realitatea din jurul nostru, ca și cum ne-am fi înțeles să facem acest lucru. Spre exemplu, dacă te uiți în jos. Către sol, tu pornești automat de la premisa că acesta nu se va topi niciodată sub picioarele tale (decât poate dacă ai crescut într-o cultură a drogurilor psihedelice, apucând să îți inhibi în mare măsură prejudecățile culturale ale epocii în care trăiești; sau poate dacă îți petreci prea mult timp studiind tiparele geometrice ale covorului!).

Schimbarea realității într-o manieră cuantică

Descoperirile fizicii cuantice au avut un efect în avalanșă asupra modului în care percepem noi

realitatea. Schimbarea dramatică a paradigmei referitoare la crearea propriei realități este ilustrată perfect de recentul film documentar *What the Bleep Do We Know* (*Ce naiba știm noi?*). Modelul tradițional al structurii atomului era extrem de simplu și foarte ușor de înțeles. În acest model, atomul era reprezentat printr-un nucleu central alcătuit din protoni și din neutroni, înconjurat de un înveliș de electroni care se învârt în jurul lui pe anumite orbite eliptice clar determinate și previzibile. Când fizicienii cuantici au început însă să examineze mai îndeaproape acest model, ei au constatat că electronii nu se comportă deloc așa cum s-a crezut până atunci.

În loc să respecte modelul matematic clasic al atomului, electronii fac tot felul de lucruri interesante, deși greu de conceptualizat. Potrivit modelului cuantic, electronii se deplasează pe niște orbite probabilistice, neintrând pe orbitele previzibile decât atunci când sunt observați. În

momentul în care conștiința noastră percepe calea pe care o parcurge un electron, acesta se materializează în fața ei și devine solid. Atras de interacțiunea noastră cu el, electronul „optează” pentru acea orbită probabilistică la care ne limităm noi procesul de observație, alegând-o din totalitatea posibilităților infinite la care are acces. Altfel spus, el se transformă dintr-o undă cu un comportament imprevizibil într-o particulă solidă care poate fi văzută. Așa se face că noi nu putem ști ce face electronul atunci când nu ne uităm la el.

Înțelegeți acum cât de important este actul observației tale? Atunci când conștiința intră în această ecuație, ea materializează unda (sau mai precis, funcția undei), după cum se exprimă fizicienii cuantici. La nivel subatomic, s-a dovedit în nenumărate rânduri că nu poți observa simultan viteza unei particule și poziția ei. Dacă fixezi una din cele două proprietăți prin măsurarea ei, pierzi

inevitabil controlul asupra celeilalte proprietăți, pe care nu o mai poți cuantifica. Într-un experiment realizat acum câțiva ani, oamenii de știință au redus viteza luminii într-un spațiu vid răcit la maxim până la 60 de kilometri pe oră. Atunci când au făcut acest lucru, localizarea moleculelor pe care le observau în spațiul vid a dispărut însă complet!

Aplicarea conceptelor din fizica cuantică în viața de zi cu zi

Ținând cont de importanța efectului observatorului, iată ce obișnuiesc să le spun eu tuturor celor cărora doresc să le prezint pentru prima oară principiile Matricei Energetice.

Crezi cumva că ești alcătuit dintr-un material fizic solid și că problemele cu care te confrunți sunt de natură fizică? Nici vorbă! Dacă ar fi să te reducem la structura ta de bază cea mai elementară, am constata că tu ești alcătuit dintr-o ierarhie ordonată de componente (la fel ca o

combină muzicală). Dintr-un anumit punct de vedere, corpul tău fizic nici măcar nu există în maniera în care ai fost învățat să te gândești la el. Îngăduie-mi să îți explic ce vreau să spun cu asta.

Corpul uman este alcătuit din structuri organice. La rândul lor, acestea sunt alcătuite din sisteme, cum ar fi de pildă sistemul respirator, cel digestiv, cel genito-urinar etc. Aceste sisteme sunt alcătuite din organe formate din țesuturi specializate. Țesuturile sunt alcătuite din celule diferite, clasificate în funcție de morfologia și de funcțiile lor. În sfârșit, celulele sunt alcătuite din molecule pe bază de carbon, iar acestea din atomi.

Mergând mai departe, acest model liniar fizic începe să se clatine. Nucleul fiecărui atom este alcătuit din două componente structurale numite protoni și neutroni. În jurul lui se deplasează electronii, pe orbite probabilistice, așa cum spuneam mai devreme. Atunci când oamenii de știință încearcă să măsoare sau să observe orbita

„propriu-zisă” a unui electron, ei materializează sau fixează această orbită, pornind de la suma tuturor posibilităților care corespunde electronului privit ca undă. Noua orbită devine astfel o probabilitate măsurabilă, întrucât a fost materializată prin actul observației noastre, care a exclus toate celelalte rezultate posibile.

Într-adevăr, tot ceea ce există la nivel subatomic depinde de efectul observatorului. Dacă aplicăm acest principiu celei mai mici unități de materie cunoscută până la ora actuală, obținem fotonul, care reprezintă particula elementară a luminii. La fel ca toate celelalte particule elementare, fotonii pot exista în stare de corpuscul sau de undă, în funcție de influența observatorului asupra lor. Dacă actul observației modifică forma de comportament a realității observate, conștiința trebuie inclusă ca element activ și vital în această descriere. Noi putem spune pe bună dreptate că elementele fizice care

alcătuiesc ceea ce noi numim lumea noastră materială nu apar decât atunci când le observăm. De aceea, acesta este fundamentul ființei noastre fizice. În esență, noi suntem alcătuiți din lumină și din informații, adică din conștiință.

Pentru a ilustra de ce sunt relevante aceste informații, îți propun să luăm un exemplu din viața de zi cu zi. Odată, la cabinetul meu a venit un canadian, pentru a vedea dacă îl pot ajuta să își deblocheze un umăr înțepenit. Această afecțiune este extrem de dureroasă și restricționează enorm libertatea de mișcare a brațului implicat. Tratamentul clinic obișnuit este de durată și extrem de neplăcut. Uneori sunt aplicate proceduri chirurgicale, dar acestea dau rareori rezultat. Cei mai mulți dintre medici preferă să își trimită pacienții în clinici de management al durerii, pentru a învăța cum să trăiască cu durerea lor. La vremea respectivă, propriile mele rezultate în astfel de cazuri nu erau dintre cele

mai bune. În timpul consultației acestui bărbat, am făcut însă o descoperire uluitoare.

Când pacientul respectiv a venit la mine, el suferea de șase luni din cauza umărului înțepenit, iar starea sa de sănătate nu s-a îmbunătățit deloc în acest interval de timp. După ce mi-a spus că nimeni nu l-a putut ajuta vreodată, m-am gândit fără să vreau: „Și te aștepti ca eu să reușesc acolo unde nimeni altcineva nu a reușit?” M-am străduit timp de o oră să îi reduc durerea sau să îi îmbunătățesc cât de cât gama de mișcări ale brațului, până când am transpirat din cauza efortului. La vremea aceea nu știam, dar eram încă profund blocat în ceea ce astăzi numesc „orientarea către problemele de sănătate”. Acest joc este cât se poate de simplu: tot ce trebuie să faci este să identifici problema, să îți dai seama că toți cei care au încercat vreodată să o rezolve au dat greș, să îți aduci aminte de toate momentele din viața ta când ai dat tu însuși greș, să ajustezi

această cifră cu inflația, iar în final să ajungi la concluzia că nu poți face nimic și să îți „asumi” această concluzie. În acest fel, te-ai înarmat cu toate instrumentele de care ai nevoie ca să schimbi situația! Oare?

În timp ce mă simțeam ca un câine bătut, eram pe punctul de a-mi recunoaște înfrângerea, când am auzit pe cale intuitivă un sunet, ca și cum cineva râdea. Deși provenea incontestabil din propria mea minte, sursa acestui hohot de râs eteric părea să fie situată în pereții încăperii. Din aceștia părea să iasă o voce sarcastică ce spunea: „Uitați-vă la el, cât de mult se străduiește! Oare de ce crede că trebuie să facă atâtea eforturi?” Din colțul opus al camerei, o altă voce i-a răspuns primei: „Din cauză că nu are încredere în sine”.

„Așa este, a spus prima voce, și totul se datorează felului în care a fost tratat în copilărie”. „Imaginează-ți că nu ar fi aici”, a tunat cea de-a doua voce, izbucnind în râs. „Ha?” – am exclamat

eu, șocat de ceea ce mi se întâmpla. Instantaneu, am ieșit din starea de conștiință orientată către problemele consensuale și am constatat că „văd”, nu doar privesc, exact așa cum explică în cărțile sale Carlos Castaneda. În același timp, *umărul pacientului meu s-a deblocat*.

Peste patru ani, în cabinetul meu a intrat un alt pacient care mi s-a plâns de un umăr încremenit. În acea dimineață întârziaseam circa 20 de minute, și ca și cum mi-aș fi propus să îl insult și mai tare pe bietul bolnav, de parcă nu i-ar fi ajuns suferința lui, eram într-o dispoziție veselă și jucăușă, făcându-i pe toți cei din birou să râdă, în timp ce el aștepta în anticameră, profund nefericit și având dureri evidente.

În cele din urmă, pacientul a fost condus în biroul în care îmi făceam tratamentele și s-a așezat jos, cu o expresie de nemulțumire profundă întipărită pe față atunci când am intrat în cameră. Studiindu-i fișa medicală, i-am spus: „Văd că suferi

de o rigiditate a umărului stâng”. Pacientul mi-a confirmat dând din cap. Ceea ce s-a întâmplat în continuare avea să îi schimbe pentru totdeauna, potrivit propriilor sale afirmații, percepția asupra realității.

I-am zâmbit, i-am strâns mâna dreaptă și în timp ce îl priveam în ochi, i-am spus că umărul său încremenit începea să cedeze ca urinare a căldurii personalității mele. Fără să-i dau timp să se gândească sau să îmi răspundă, mi-am continuat afirmația Spunându-i că termenul de „umăr” nu este altceva decât o definiție a realității consensuale pentru un obiect care în clipa de față nu mai exista. Imediat, i-am ridicat în sus brațul imobilizat și dureros, demonstrându-i astfel că afecțiunea sa nu era deloc serioasă, ci exista doar în imaginația sa. Bărbatul a reacționat izbucnind în râs, puțin șocat, și ridicându-și din nou și din nou brațul. Când și-a recăpătat respirația, el mi-a spus: „Acum înțeleg de ce ești atât de fericit. La

urma urmelor, cine nu și-ar dori o slujbă ca a ta?”

În primul caz pe care l-am relatat mai sus, sistemul meu de convingeri implica faptul că viața reprezintă o luptă și că trebuia să lucrez din greu pentru a-mi putea ajuta pacientul. Atât eu cât și el ne așteptam în egală măsură să dau greș în încercarea mea de a-l ajuta. În acea vreme, întruchipam perfect convingerile colective ale semenilor mei, creându-mi o imagine preconcepută în minte, investind-o cu energia mea emoțională și transformând-o în final într-o realitate fizică. Așa se face că tratamentul pe care i l-am aplicat pacientului s-a transformat în scurt timp într-o luptă, în care adversarul meu era boala lui.

În cel de-al doilea caz eram deja convins de irealitatea absolută a afecțiunii pacientului, așa că am putut intra imediat în lumea cuantică. În acea stare de conștiință, am realizat că afecțiunea bolnavului nu era decât una din configurațiile

posibile ale atomilor, celulelor, electronilor, fotonilor și celorlalte particule care alcătuiesc ceea ce noi numim în realitatea noastră consensuală: un umăr. Dacă în ultimă instanță umărul nu este altceva decât un tipar alcătuit din fotoni de înaltă energie, cu siguranță aceștia pot fi reconfigurați în funcție de maniera în care optăm să îi observăm. În acest fel, problema nu mai pare deloc dificilă.

Așa cum suntem convinși de realitatea noastră și de corectitudinea diagnosticelor noastre (o statistică efectuată la clinica Mayo a arătat că aproape 50% din diagnosticele puse asupra unor Pacienți care au decedat și care au fost supuși autopsiei erau complet greșite!), noi putem opta pentru o convingere la fel de deplină a inconsistenței problemei cu care ne confruntăm sau pe care o tratăm. Prin această afirmație, nu doresc să îmi bat joc de suferințele oamenilor, ci doar să ilustrez faptul că există un alt nivel al

realității, unde problema și soluția ei par dintr-odată cât se poate de ușoare! Atunci când am urmat sfatul „ciudat”, dar înțelept al ghizilor mei spirituali și mi-am imaginat că „problema nu există”, ea a dispărut. Imaginează-ți ce diferență poate aduce în viața ta schimbarea cadrului tău de referință și a convingerilor tale.

După ce am creat site-ul referitor la Matricea Energetică, foarte mulți oameni mi-au trimis email-uri în care mi-au spus că învață să aplice aceste principii doar citind despre ele și punându-le în practică. Un specialist în chiropractică a învățat să aplice conceptul „Celor Două Puncte” și pe cel al „Călătoriei în Timp” doar privindu-mă cum aplic aceste tehnici în filmul video postat pe site. Medicul și-a descris apoi experiența în spațiul alocat mesajelor, povestind cazul unui pacient care a venit la el cu un deget rupt la un picior. El a aplicat pe loc ceea ce a văzut în filmul video de pe Internet, călătorind înapoi în timp până la

momentul în care degetul pacientului era perfect sănătos, în timp ce indica cu două degete către acesta. Sub ochii lui, osul s-a deplasat și s-a pus singur la loc. Două minute mai târziu, pacientul a ieșit din biroul său fără dureri și fără să mai șchiopăteze.

O altă femeie care a luat de bună metoda Călătoriei în Timp a lăsat un alt mesaj. În timp ce se juca cu această tehnică, ea a accesat câmpul morfic al Matricei Energetice și a trăit următoarea experiență (pe care o voi cita integral):

Bună. După ce am citit pe acest site despre numărătoarea inversă (Călătoria în Timp), am încercat această metodă și am reușit să ajung la o perioadă din viața mea în care aveam patru ani. În acea perioadă, familia mea s-a mutat într-un alt stat, departe de rudele care mă alintau și care mă făceau să mă simt iubită. De atunci, nu am mai reușit niciodată să mă simt alintată sau iubită. Pentru prima dată după foarte mult timp, aseară

am reușit să îmi aduc aminte ce înseamnă să fi tratat cu afecțiune. De atunci, *chakra* inimii mele a început să se deschidă. Această experiență a fost posibilă numai după ce am vizitat site-ul și după ce l-am auzit pe Richard vorbind acum câteva zile la Contact Talk Radio.

Astfel de mesaje sunt ca un elixir ceresc pentru mine, confirmându-mi o dată în plus că mă aflu pe „calea cea dreaptă”, după cum spun budiștii.

Deși sunt fericitul posesor a doua diplome medicale, am renunțat să le mai afișez în cabinetul în care realizez tratamente. Dacă te gândești puțin, un medic nu este altceva decât o persoană pe care o plătești pentru a te considera un om cu probleme. De fapt, sarcina lui este să îți trateze afecțiunile cele mai grave care îți pot pune în pericol viața, pornind de la totalitatea simptomelor pe care le afișezi și de la analizele medicale făcute. Pe scurt, este o slujbă

îngrozitoare, dar uneori utilă. Medicul se vede nevoit prin forța lucrurilor să se ancoreze într-o realitate în care trebuie să fie tot timpul vigilent și să anticipeze cele mai rele lucruri care li se pot întâmpla pacienților să-i. Atunci când pune un diagnostic, un medic convențional se vede nevoit să își imagineze cele mai rele scenarii. La facultatea de medicină ni s-a spus că dacă în cabinet îți intră un bărbat care suferă de dureri generalizate, de la nas și până la penis, primul lucru pe care trebuie să îl previi este un eventual atac de cord!

Nu vreau să spun cu asta că diagnosticele și tratamentul medical nu sunt necesare. Acestea definesc paradigma referitoare la îngrijirea sănătății în această țară, și nu pot decât să mă simt recunoscător pentru că știința medicală a ajuns la un nivel atât de înalt de precizie și de cunoaștere. Pe de altă parte, există atât de mulți medici buni încât nu consider că trebuie să îmi

pierd timpul și energia pentru a face ceea ce ei fac deja foarte bine.

Personal, obișnuiesc să privesc această chestiune din perspectiva muzicii, prima mea dragoste. Nimeni nu se așteaptă ca James Taylor să cânte sau să sune ca Jimi Hendrix. Fiecare din cei doi și-a avut propria sa identitate unică, interpretând muzica în funcție de ceea ce simțea în inima și în conștiința sa. Ce s-ar întâmpla dacă ar exista un standard pentru toți muzicienii din lume, așa cum există pentru medici, care i-ar obliga pe aceștia să cânte exact la fel ca Jimi Hendrix (sau ca James Talyor), pentru simplul motiv că acesta este standardul muzical acceptat de societate?

Acesta este unul din motivele pentru care am optat să îmi iau diplome medicale în domeniul chiropracticii și medicinei naturiste, profesii care încă mai acceptă spiritul eclectic. Deși mi se pare un lucru minunat faptul că știința medicală a ajuns

la un nivel atât de înalt de maturizare, eu sunt de părere că oamenii nu ar trebui să uite de Arta terapeutică. Contrapaitea necesară a cunoașterii mecanice exacte și a procedurilor precise nu poate exista decât în inima sau în sufletul vindecătorului. De aceea, ea nu poate fi predată în școli, la fel ca oricare alt curs.

În cazul Matricei Energetice, noi vom opta pentru o altă cale decât cea specifică modelului de tip diagnosticare / tratament care caracterizează sistemul nostru de îngrijire medicală. Vom cultiva o anumită stare de conștiință și vom intra într-un raport energetic cu pacienții noștri, creând pentru ei ceea ce culturile șamanice numesc „spațiul sacru” în care să aibă libertatea de a opta pentru un alt rezultat. Drama este că majorității oamenilor nu li se spune (cel puțin în mod serios) că au această posibilitate de a alege.

În ultimă instanță, tu ești cel care își construiește singur regulile pentru

experimentarea acestei realități. În cazul în care observi că regulile pe care le-ai adoptat pentru realitatea ta nu funcționează așa cum ți-ai dori, nu ai decât să îți exerciți liberul arbitru pentru a elimina o parte din convingerile și conceptele tale negative și limitatoare. Dacă nu îți convine o situație și constăți că îți stă în putere să o schimbi, nu crezi că merită să încerci acest lucru, astfel încât realitatea pe care o trăiești să se apropie de cea pe care ți-o dorești? Acest lucru îmi aduce aminte de un lucru pe care mi l-a spus odată unul din ghizii mei spirituali, care a întors din condei faimoasa Rugăciune a Seninătății, făcând-o să sune astfel: „Doamne, oferă-mi grația de a accepta lucrurile pe care nu le pot schimba. Și oferă-mi puterea de a schimba lucrurile pe care nu le pot accepta!”

Îți mai aduci aminte cum am procedat în exemplul descris mai devreme, respectiv în cazul bărbatului care avea un umăr încremenit? Am

optat pentru a privi situația în mod diferit, într-o manieră jucăușă, deconstruind fiecare element al experienței sale și al problemei pe care o cunoștea. Am început prin a-i spune: „Umărul tău nu este încremenit, ci începe să se topească sub influența căldurii personalității mele”. În al doilea rând, i-am explicat că umărul său nu era ceea ce credea. În realitatea pentru care am optat, el nu era decât o părticică a câmpului de conștiință și de particule virtuale din care era alcătuit. În sfârșit, intrând în rezonanță cu starea cuantică a tuturor posibilităților, mi-am focalizat atenția asupra unei lumi în care umărul său nu exista sub formă de problemă. Am optat cu toată convingerea pentru o stare probabilistică în care să devină manifest rezultatul optim dorit de mine, respectiv transformarea hologramei fizice a umărului său.

Personal, îi suspectez pe fizicieni că inventează foarte multe lucruri legate de

particulele virtuale. Există tot felul de ecuații matematice superbe care descriu aceste particule, dar nimeni nu le-a putut vedea vreodată, întrucât ele sunt extrem de mici. Savanții le-au măsurat indirect prin modificările produse asupra mediului exterior de către prezența lor.

După părerea mea, lucrurile se petrec la fel ca atunci când răcim. Noi nu vedem niciodată virusul. De altfel, nu răceala reprezintă cauza directă a simptomelor noastre. Acestea sunt generate de reacțiile care se produc în mediul intern al organismului nostru atunci când sistemul imunitar reacționează în fața microorganismelor invadatoare. Ceea ce experimentăm noi nu este răceala propriu-zisă, ci încercarea organismului nostru de a ucide virusul, aceasta fiind principala sursă a simptomelor noastre. Poate că particulele virtuale de care vorbesc fizicienii nu sunt altceva decât niște virusuri care ne invadează realitatea. Ceea ce observăm noi în experiența noastră este

reacția conștiinței noastre față de acestea.

Fizicienii afirmă că din cauză că particulele virtuale sunt atât de mici și că nu există decât în perioade infimezimale de timp, ele conțin o energie practic nelimitată. Pentru a-ți face o idee legată de aceste experimente, amintește-ți de puterea descătușată de oamenii de știință atunci când au divizat atomul. Într-o singură fracțiune de secundă, un întreg univers apare, apoi dispare sau se dizolvă. Neputând fi măsurat, orice este posibil în interiorul lui, fără a încălca vreuna din legile fizicii. De îndată ce percepem însă acest univers, noi trebuie să respectăm regulile sale.

Tu deții în ființa ta cheile unei puteri inestimabile și ale unor posibilități nelimitate, atât timp cât nu încerci să manifesti ceva. Ori de câte ori îți propui să măsoari sau să observi ceva din Perspectiva conștiinței tale limitate, totul devine posibil la nivel teoretic, întrucât tu ești alcătuit din particule cuantice. Poate consideri că aceste

concluzii sunt greșite, dar gândește-te puțin la cărăbuș. Oamenii de știință afirmă că din punct de vedere aerodinamic acesta nu poate zbura. Din fericire, cărăbușul nu cunoaște această „realitate”, așa că nu se sfâșie să zboare. În mod similar, și eu mă simt fericit să cutreier prin lumile infinite ale conștiinței tuturor posibilităților, pentru simplul motiv că sunt de părere că pot face acest lucru!

O transformare științifică a realității

Nu trebuie să fii neapărat Einstein pentru a face acest lucru. De altfel, nu doresc să conving niciun cititor că pentru a face aceleași lucruri ca și mine trebuie neapărat să mă imite întocmai, ca niște copii la indigo. „Ei bine, Richard a spus că... deci acest lucru trebuie să fie adevărat”. Îți reamintesc că Richard nu știe nimic. Chiar dacă poți face ceva în mod repetat și consistent, asta nu înseamnă că înțelegi ce se întâmplă. De pildă, eu mă urc zilnic în mașina mea și mă duc la serviciu

cu ea, dar nu am nicio idee cum funcționează mecanismul intern al pistoanelor sau orice alte componente tehnice. Acest lucru nu mă incomodează cu nimic să îmi conduc mașina cu o oarecare măiestrie, întrucât nu mă gândesc deloc la el.

Simplul fapt că fizicienii cuantici au creat toate aceste ecuații matematice superbe care descriu particulele virtuale și mecanica ondulatorie nu garantează cu nimic faptul că ei înțeleg cum funcționează din interior misteriosul și magicul nostru univers. În mod similar, nu trebuie să îți imaginezi nicio clipă că trebuie să înțelegi toate principiile pe care ți le voi împărtăși în paginile care vor urma pentru a le putea aplica. Ca și fizicienii, și eu inventez foarte multe lucruri pe care nu le înțeleg. Atât timp cât vom trăi în aceeași realitate, aceste principii vor funcționa pentru tine cel puțin la fel de bine cum funcționează pentru mine, poate chiar mai bine.

La vremea lui, Einstein a afirmat că imaginația este mai importantă decât cunoașterea; și totuși, foarte mulți oameni l-au considerat cel mai inteligent om care a trăit vreodată pe Pământ!

Ceea ce doresc să înțelegi este următorul fapt: chiar dacă ai mintea plină de idei legate de felul în care ar trebui să funcționeze realitatea, este foarte posibil ca aceasta să funcționeze cu totul altfel decât crezi tu. De fapt, dacă nu ai nimic în cap, ai șanse chiar mai mari să înțelegi ceea ce urmează să îți relatez în continuare. Ceea ce contează în cazul de față este capacitatea ta de a te adapta la un nou mod de a gândi.

Spiritul și știința

Descartes a creat câteva din cele mai importante concepte care aveau să stea mai târziu la baza întregii filosofii occidentale. Printre altele, ideile lui au influențat inclusiv domeniul medicinei. Descartes a pornit de la premisa că forma fizică a omului poate fi comparată cu mecanismul unui

ceas. Din acest punct de vedere, un om sănătos poate fi comparat cu un ceas care funcționează perfect, iar un om bolnav cu un ceas stricat. Această afirmație descrie perfect întregul fundament al viziunii filosofice a medicinei moderne.

În perioada Renașterii, religia dorea să își păstreze controlul cel puțin asupra noțiunii de Spirit, opunându-se din răspuțeri încercărilor oamenilor de știință de a rearanja cadrul conceptual al convingerilor sale. Acest lucru i-a făcut probleme îndeosebi unuia din marii astronomi ai vremii, Galilei, care a identificat principalele atribute ale materiei, accentuând astfel diviziunea dintre știință și spirit. Galilei a încercat să susțină că Pământul nu reprezintă centrul Universului, dar speculațiile sale științifice au fost considerate erezii de către autoritățile ecleziastice, care au făcut presiuni asupra bietului savant, silindu-l să își retragă afirmațiile

științifice.

Pentru a evita dizgrația (și chiar pentru a-și salva pielea), Galilei a definit principalele attribute ale materiei ca fiind niște caracteristici observabile și măsurabile. Cu înțelepciune, el a evitat să vorbească despre attributele secundare ale materiei, pe care le-a atribuit domeniului moral și intelectual al religiei și al regalității. Prin această definire a materiei, Galilei spera să evite controversele care i-ar fi putut crea necazuri prea mari, cauzându-i – poate – chiar moartea. Așa s-a produs diviziunea între ceea ce este considerat spiritual sau intangibil și lumea materială „reală”.

Această viziune asupra realității a condus la o anumită fragmentare a conștiinței umane, separând emoțiile și credința de așa-numitele fapte științifice. De aceea, oamenii au început să pună la îndoială tot ceea ce nu putea fi dovedit din punct de vedere științific, prin dovezi fizice indubitabile. Odată cu marginalizarea

experiențelor care nu pot fi demonstrate din punct de vedere științific, oamenii au început să moară lent din punct de vedere spiritual, respectiv în raport cu acea lume care reprezintă însăși esența universului șamanic.

Modele ale realității în fizica clasică newtoniană i

Potrivit perspectivei newtoniene, într-un sistem închis nu pot exista decât un număr finit de forțe. Dacă aduni aceste forțe și dacă înțelegi legile care guvernează interacțiunile dintre particule, tu poți prezice și analiza tot ceea ce există în universul cunoscut. Din perspectiva fizicii clasice, noi trăim într-o lume materială. Tot ceea ce există în natură este alcătuit din suma părților sale, respectiv din particule fizice. Nu există o inteligență sau o forță a vieții care animă aceste particule și sălășluiește în ele.

Din această perspectivă, totul poate fi înțeles, pentru că tot ceea ce există poate fi divizat

în părțile sale componente și toate lucrurile ascultă de anumite legi bine stabilite, deopotrivă pe pământ și în restul cosmosului. Dată fiind această construcție a lumii, ea este stabilă și previzibilă. Această viziune științifică reduționistă este perfect ilustrată de serialul de televiziune referitor la cosmos în care Carl Sagan agită un cazan uriaș cu molecule și se întreabă de ce nu produc acestea viață.

Știința încă mai încearcă să descopere „adevărul”

Din cauza fragmentării viziunii sale, știința trebuie să își revizuiască încontinuu teoriile, adaptându-le la noi și noi variabile de care nu a ținut seama inițial. Fiecare nouă încercare de a descrie legile existenței fizice presupune o nouă formulă matematică. Urmează inevitabil un experiment făcut de un savant întreprinzător, iar rezultatele infirmă din nou conceptele pe care oamenii de știință le credeau până atunci

adevărate, fapt care conduce la apariția unei noi premise.

Când noile rezultate experimentale sunt reproduse din nou și din nou, infirmând de fiecare dată vechiul „adevăr” științific prestabilit, oamenii de știință se văd nevoiți să creeze o nouă teorie sau o nouă ecuație care să explice din punct de vedere matematic, sau cel puțin să ofere un cadru teoretic care să justifice cum se face că noua descoperire „contradictorie” este totuși corectă. Dacă noile ecuații matematice asigură un cadru teoretic pentru datele obținute în laborator, iar noua ipoteză de lucru este confirmată prin noi și noi experimente, savanții ajung la concluzia că teoria este corectă, cel puțin în ceea ce privește fenomenul descris. Simplul fapt că niște ecuații matematice se potrivesc nu înseamnă însă automat că ele oferă o descriere corectă a felului în care funcționează lumea în care trăim.

Einstein reintroduce conceptul de imaginație

Din punctul meu de vedere, teoriile lui Einstein au fost destul de ciudate, dar credința lui în imaginație a adus un mare serviciu științei. Pentru a-și putea dezvolta ideile și conceptele legate de faimoasa sa teorie a relativității, Einstein a realizat o serie de „experimente mentale”, după cum le-a numit el. Într-unul din aceste experimente, el a vizualizat ce înseamnă să călătorești pe o rază de lumină, imaginându-și ce ar simți dacă ar trece pe lângă un obiect staționar cu o asemenea viteză. Pare o nebunie, dar tocmai aceste experimente imaginare i-au permis mai târziu să creeze faimoasa serie de ecuații matematice care aveau să devină cunoscute sub numele de teoria relativității. Ceea ce merită să semnalăm este faptul că Einstein a început prin a călători (ca să folosim un termen șamanic) într-o lume imaginară, și abia apoi a creat sistemul de ecuații care au explicat ce a descoperit în urma experienței sale interioare.

Exemplul lui Einstein nu este deloc izolat. Multe descoperiri științifice importante au fost făcute în urma unor experiențe vizionare sau a unor flash-uri intuitive. Să luăm de pildă cazul marelui inventator și savant Nikola Tesla. Tatăl lui Tesla era convins că fiul său îi va călca pe urme, preluând afacerea familiei, dar Universul avea un plan mai măreț pentru tânărul Nikola. Într-o zi, acesta s-a simțit foarte rău, făcând febră mare. Medicii consultați nu i-au dat prea mari speranțe de supraviețuire. Nikola i-a spus tatălui său că dacă va supraviețui, nu va prelua afacerea familiei, ci va urma o facultate pentru a deveni inginer. El visa că va veni o zi în care va putea zăgăzui imensa forță a cascadei Niagara, transformând-o în energie electrică. Într-adevăr, una din numeroasele sale invenții în anii care au urmat a fost așa-numita bobină Tesla, care permite transformarea energiei apei care trece printr-o turbină în electricitate. Noua electricitate

putea fi stocată pentru a fi folosită ulterior, atunci când era nevoie de ea.

Pe scurt, Tesla a supraviețuit bolii și s-a dus într-adevăr la o universitate tehnică, sfârșind prin a fi angajat de Edison. Într-o seară, pe când dădea de mâncare la porumbei în parc, Tesla a avut viziunea unui Univers vast și oscilant, alcătuit din frecvențe energetice. El a dezvoltat una din aceste frecvențe pe care le-a experimentat în această stare mistică, respectiv pe aceea care vibra cu 60 de cicluri pe secundă (poate că această cifră îți sună familiar). Aceasta este frecvența curentului electric alternativ. Deși electricitatea este asociată în general cu numele lui Edison și al companiei sale, General Electric, cel care a „inventat” curentul alternativ a fost în realitate Tesla.

Un alt exemplu faimos care ilustrează transformarea unei viziuni sau a unui vis într-o descoperire științifică de răsunet este cel al chimistului german F.A. Kekule, care a descoperit

formula benzenului. Iată cum își descrie singur propria experiență Kekule:

Mi-am întors scaunul către șemineu și am început să moțăi. Ca de obicei, atomii la care am reflectat atâta vreme au început să îmi joace prin fața ochilor. Vederea mea interioară, ascuțită de atâtea viziuni repetate de-a lungul timpului, a început să distingă anumite structuri mai mari, cu forme diferite. Șiruri lungi de atomi se formau în fața mea, încolăcindu-se ca niște șerpi. Dintr-odată, am văzut... Ce-a fost asta? Unul din șerpi și-a prins coada cu gura, iar forma s-a învârtit ironic prin fața ochilor mei. M-am trezit din moțăială ca și cum m-ar fi lovit un trăsnet. Spre deosebire de alte nopți similare, de această dată mi-am petrecut tot timpul lucrând pentru a descoperi consecințele noii mele ipoteze de lucru.

Cu alte cuvinte, savantul a intrat într-o stare de conștiință modificată, a vizualizat aici răspunsul la întrebarea care l-a preocupat atâta

vreme, după care s-a întors în lumea consensuală a realității de veghe și și-a petrecut restul nopții lucrând la descrierea structurii chimice sau a ecuației pe care a descoperit-o în viziunea sa intuitivă. Practic, el a inventat totul! De altfel, multe din teoriile și descoperirile cele mai importante ale gândirii științifice actuale au fost rezultatul unor vise, viziuni sau stări de conștiință modificată ale unor genii care au reușit să intre în contact cu emisfera lor dreaptă sau cu mintea lor subconștientă.

Chiar și marile genii sunt însă foarte sensibile la realitatea consensuală. Spre exemplu, oricât de senzaționale ar fi fost incursiunile lui Einstein în lumea imaginației, savantul nu a renunțat la anumite concepte legate de realitate. De altfel, el nici măcar nu era de acord cu direcția în care se îndreptau propriile sale teorii legate de relativitate și de continuumul spațio-temporal. Deși a creat o serie de concepte revoluționare, el a

opus rezistență în fața ideii de a renunța la paradigma fizicii clasice și a refuzat să accepte deschis noua ramură a fizicii cunoscută sub numele de mecanica cuantică. Paradigma fizicii clasice nu a fost modificată radical de către teoria relativității, ci doar atât cât să justifice observațiile savantului legate de deplasarea cadrelor de referință.

Odată cu ecuațiile lui Einstein s-a născut ideea că parametrii fizici ai electronului ar putea fi diferiți în funcție de metodologia aleasă pentru observarea lor. Ideea că la baza Universului stau particulele solide nu era încă pusă în discuție.

Fizica cuantică și ciudățeniile realității

Odată cu formularea teoriilor fizicii cuantice, realitatea avea să fie redefinită în mare măsură și toate regulile aveau să fie schimbate pentru obiectele de mărimea electronilor sau mai mici decât aceștia. La nivel cuantic, percepția realității depinde întru totul de observatorul care

experimentează această realitate. Pe acest nivel al energiei, realitatea depinde de ochiul privitorului. Teoria cuantică a creat o serie de modele matematice consistente care prezic experimental comportamentul particulelor și al stărilor de energie la nivelul particulelor virtuale și al fotonilor.

Mă grăbesc însă să adaug că deși aceste modele par să anticipeze comportamentul particulelor subatomice, teoria fizicii cuantice nu poate explica deocamdată câteva paradoxuri elementare care i-au uimit pe fizicieni încă din epoca lui Newton. Spre exemplu, gravitația nu se încadrează în acest model. De aceea, a apărut Teoria Supercorzilor, care încearcă să explice și să integreze toate forțele naturii într-o singură teorie a câmpului unificat, ce continuă să eludeze până în zilele noastre orice explicație. Așa cum spuneam, chiar dacă modelele matematice par coerente în sine, descriind viața la nivelul cuantic

al existenței, asta nu înseamnă că teoriile respective sunt automat corecte. Ele nu fac altceva decât să exprime cele mai bune explicații pe care le-au găsit oamenii de știință până în momentul prezent.

Ceea ce este remarcabil în acest domeniu este că „faptele” nu sunt bătute în cuie. Mai mult ca în orice alt domeniu al științei, fizica cuantică este caracterizată de viziuni, imaginație, joacă și inspirație. Practic, realitatea de care vorbesc fizicienii este „inventată” de aceștia. De altfel, cuvântul „fapt” provine din latinescul *factum*, care înseamnă „a inventa”. De aceea, atât timp cât știința ne oferă o perspectivă utilă asupra realității, este bine să credem în ea, dar în caz contrar, propunerea mea este să îți recreezi propria realitate cu ajutorul imaginației și a inspirației tale. Dacă perspectiva ta personală îți este mai utilă decât cea oficială, nu ține cont de ultima, întrucât, așa cum spuneam, aceasta este

oricum inventată de oamenii de știință.

Misticismul matematicii

Matematica în formele ei superioare reprezintă un limbaj extrem de abstract, care descrie mai degrabă lumea artiștilor sau a visătorilor, decât lumea rece și rigidă a dovezilor științifice. Capacitatea de a visa sau de a pătrunde în stările de conștiință modificată și de a recepta idei în aceste stări este absolut crucială, Și foarte mulți savanți și inventatori de geniu au dat dovadă de ea, manifestând-o adeseori în forme foarte avansate. Reține: dacă noi ne bazăm pe prezumțiile exclusiv pe ceea ce au demonstrat alte Persoane, devenind între timp dogme universal acceptate, noi nu facem altceva decât să dovedim ceea ce predecesorii noștri doar și-au imaginat că este posibil. Nu vom descoperi însă niciodată noi teritorii științifice.

Noi trebuie să facem ceea ce i-a recomandat regina lui Alice în povestea *Alice în Țmra*

Minunilor: trebuie „să credem în șase lucruri absolut imposibile înainte de a lua micul dejun”. Dacă ne vom face un obicei din această practică, noi vom începe să trăim experiențe și să nutrim gânduri care nu vor mai susține linia ortodoxă a realității consensuale. Vom ajunge să trăim astfel în lumea magică și spectaculoasă a tuturor posibilităților. Aceasta este lumea în care își are originea și în care sălășluiește Matricea Energetică.

Ori de câte ori au viziuni transformatoare, oamenii de știință se văd nevoiți să le traducă în limbajul matematic. Alți savanți studiază apoi teoriile lor și ajung la concluzia că acestea sunt viabile din punct de vedere științific. Din păcate, în timpul acestui proces există posibilitatea ca anumite adevăruri să se piardă sau să fie distorsionate din cauza traducerii.

Oricât de geniale ar fi anumite viziuni sau vise, rămân întotdeauna piese de puzzle care nu

se încadrează în tabloul de ansamblu. Ce se poate face cu aceste piese? Savanții creează un alt limbaj matematic, care se adresează circumstanțelor sau fenomenelor speciale și care nu se conformează interpretării literale a teoriei în cauză, cum ar fi de pildă buclucașa forță a gravitației. La fel ca atâția alți savanți, și Einstein a căutat Sfântul Graal al științei: Teoria Câmpului Unificat. El s-a văzut nevoit în această direcție să inventeze teoria relativității generale pentru a rezolva problema gravitației, iar până la sfârșitul vieții nu a făcut altceva decât să caute o modalitate prin care să pună toate piesele de puzzle în același tablou de ansamblu al unei teorii unificate. Așa cum mărturisește singur într-unul din textele publicate, el nu a reușit în acest demers.

Poate că gravitația nu este decât o invenție a savanților, menită să explice alte realități pe care aceștia nu le înțeleg. Mă întreb ce s-ar întâmpla

dacă toate teoriile noastre științifice ar avea erori fatale de care nu ne putem da seama. Ce s-ar întâmpla dacă în expunerea legilor fizicii, savanții au dat greș? în loc să înțeleagă adevărurile cele mai simple, poate că ei au optat pentru explicații complexe, justificate din punct de vedere matematic, pe care toți ceilalți le-au acceptat ca fiind adevărate din cauză că păreau justificate de cifre. Nu este exclus ca oamenii de știință să fi făcut greșeala de a confunda precizia matematică și teoriile impresionante cu descrierea propriu-zisă a proprietăților fizice ale universului nostru.

Ei au pornit de la premisa că presupunerile lor nu pot fi greșite, de vreme ce prezic cu atâta precizie rezultatul forțelor și fenomenelor fizice. Știința modernă încă mai crede în modelul lui Descartes și Galilei. Dacă nu pot explica ceva, oamenii de știință preferă să nu vorbească deloc despre lucrul respectiv. Ei continuă să inventeze noi și noi ecuații matematice, ignorând cu grație

detaliul care îi incomodează. Primul exemplu care îmi vine în minte sunt fenomenele ESP (percepțiile extrasenzoriale). Aceste fenomene au fost studiate de mai bine de un secol, iar la un moment dat au fost integrate chiar într-un program de spionaj militar (prin cultivarea vederii la distanță). Cu siguranță, militarii nu ar fi studiat niciodată aceste aspecte dacă acestea nu ar fi produs informații credibile prin precizia și claritatea lor.

Dacă le vorbești savanților despre fenomenele ESP, aceștia te privesc cu un scepticism la limita orbirii. Tot ce nu există în paradigma lor nu poate exista, nefiind altceva decât o iluzie sau o scamatorie. Randi a oferit un milion de dolari oricărei persoane care poate dovedi existența supranaturalului, adică a unui fenomen care depășește sfera celor cinci simțuri umane. Care sunt criteriile sale? Dacă Randi nu acceptă că ai demonstrat ceva ce el nu își poate explica, înseamnă că lucrul respectiv nu există

deloc. Până la ora actuală, nimeni nu a solicitat premiul pus în joc. Ne putem pune problema și altfel: crezi cumva că Randi este motivat să descopere ceva care nu se încadrează în parametrii convingerilor sale? Aș paria cu o probabilitate de un milion la unu că nu!

După părerea mea, savanții noștri încă mai operează într-un cadru de referință al ochelarilor de cal. Nimeni nu își poate imagina o teorie care să se opună teoriilor convențional acceptate ale lui Einstein și Newton. Chiar dacă logica și ecuațiile unui savant ar demonstra dincolo de orice posibilitate de tăgadă că teoria relativității este parțial sau total greșită, foarte puțini oameni ar fi dispuși să îl asculte sau să îl creadă. Presiunea semenilor noștri ne dictează ceea ce suntem dispuși să acceptăm ca fiind posibil. De aceea, nimic din ceea ce se împotrivește tradiției științifice și logicii acceptate a Occidentului nu este recunoscut ca fiind posibil.

Din punctul meu de vedere, dacă un fenomen se petrece o dată și poate fi reprodus, nu pot decât să trag concluzia că în spatele lui se ascunde o lege. Nefiind obișnuiți să ne așteptăm la miracole și să le experimentăm, mintea noastră conștientă filtrează toate informațiile și întreaga energie care ar putea să ne aducă aminte de acest gen de experiențe.

Desigur, există și o altă modalitate de a manifesta lucrurile pe care ni le dorim în viață. Adeseori, cele mai bune explicații sunt cele care la prima vedere par cele mai simple. Cu riscul de a-i ofensa pe cititorii mai sceptici, cu o orientare științifică, îți voi împărtăși o ecuație care stă la baza acestei stări de spirit. Ești pregătit? Perfect. Iată care este ecuația: „Detășează-te și lasă-L pe Dumnezeu să acționeze”.

Când am lovit acel pod cu viteza de 100 de kilometri la oră, eu nu am avut timp pentru o rugăciune elaborată și complicată. Tot ce am avut

timp să spun a fost: „Mihail”, adică numele Arhanghelului protector, și „Rahat!”, adică acea acțiune pe care, dacă aș mai fi avut timp, aș fi realizat-o cu siguranță! Răspunsul primit a fost instantaneu și miraculos. Un maestru spiritual foarte înțelept pe care am avut plăcerea să îl cunosc mi-a spus odată: „Roagă-te ca și cum totul ar depinde de îngeri sau de Dumnezeu. Acționează ca și cum totul ar depinde de tine!” în momentul impactului, eu nu mai puteam face nimic, așa că am renunțat la orice altceva și mi-am focalizat întreaga energie într-o ultimă rugăciune extrem de intensă. Așa se face că mă mai aflu încă în această lume și că îți pot împărtăși această poveste.

Ce vreau să spun este următorul lucru: cultivă în imaginație și prin convingerile tale capacitatea de a crea și de a susține stări mai puternice decât conștiința ta limitată. Chiar dacă aceste stări ți se par inventate, cultivă-le cu

ardoare, astfel încât să ai la dispoziție mai multe opțiuni decât în mod obișnuit. Cel mai bine este să îți stabilești parametrii realității pe care dorești să o manifesti astfel încât lucrurile să se rezolve de la sine încă înainte de producerea unei eventuale crize.

Observarea particulelor de lumină din perspectiva cuantică

Oamenii de știință au descoperit că lumina prezintă deopotrivă calitatea de particulă și de undă. Într-un experiment clasic efectuat de fizicianul britanic Thomas Young pe la începutul anilor 1800, o rază de electroni cu o lățime de un singur electron a fost proiectată asupra unui ecran cu două fante. Atunci când una din cele două fante era acoperită, electronii treceau prin fanta descoperită și imprimau o imagine pe o placă fotografică situată în spatele ecranului. Distribuția acestor imagini a arătat că electronii se comportau ca niște particule.

Dacă ambele fante erau descoperite, electronul părea să se dividă în două, trecând simultan prin ele. Pe filmul fotografic a apărut astfel o structură de interferență, sub forma unor linii orizontale albe și negre. Structura era similară celei produse de o serie de unde.

Uneori, structura rezultată dădea naștere unei imagini mai mari pe perete, iar alteori „unde” de electroni păreau să se anuleze reciproc, dând naștere unei structuri de interferență mai mică sau mai puțin densă decât suma tuturor imaginilor produse de unde. Cel mai ciudat era faptul că atunci când căile electronilor proiectați erau măsurate sau observate, structura rezultată dădea naștere unei distribuții de imagini pe placa fotografică specifică particulelor. În schimb, atunci când nimeni nu le observa sau nu le măsura, ele dădeau naștere unei structuri specifice undelor. *În concluzie, la nivelul electronilor sau al fotonilor, actul observării căii*

electronului îl determină pe acesta să se comporte diferit față de situația în care nimeni nu „se uită” ta el. De aceea, se spune că la nivel fizic, caracterul luminii depinde de observator.

Tu ești alcătuit din electroni, care se comportă diferit în funcție de perspectiva sau de așteptările observatorului. Știind acest lucru, tu poți începe să înțelegi cum se poate schimba o realitate sau un tipar fizic prin observarea sa focalizată din perspectiva cuantică, respectiv din ceea ce eu numesc „conștiința ondulatorie”.

În acest capitol, am discutat despre principiile cuantice cu unicul scop de a te ajuta să accepți anumite concepte cheie care nu se încadrează în așteptările vieții de zi cu zi. Dacă toate aceste lucruri ți se par ciudate, opinia ta nu diferă cu nimic de gândurile și teoriile unora dintre cei mai geniali savanți pe care i-a cunoscut această lume. Una din studentele mele mi-a spus odată că se cam temea să îi spună fiului ei,

absolvent al unei facultăți de fizică, ce a învățat la seminarele mele, întrucât acesta și-a manifestat întotdeauna disprețul față de toate subiectele „ciudate”. După ce a răsfoit materialele primite la curs de mama sa, fiul i-a spus acesteia: „Acesta este cel mai puțin ciudat curs pe care l-ai urmat vreodată. Tot ceea ce vi s-a spus acolo apare și la cursurile mele de fizică. Aceste informații au o bază științifică, mamă”.

5

Învăță să te focalizezi asupra soluției, nu asupra problemei

Tu ești ceea ce crezi că ești. Tot ce ai crezut, ce ai acceptat, ce ai experimentat și ce ai integrat vreodată creează o matrice energetică uriașă care îți definește semnătura energetică. Lucrurile pe care le-ai învățat alcătuiesc un filtru perceptual pe care îl folosești la nivel subconștient pentru a cerne informațiile care dau naștere perspectivei tale asupra lumii. Experiențele celor cinci simțuri

crează ceea ce tu numești realitate. Pentru a schimba ceva în această realitate percepută, tu trebuie să modifice mai întâi aranjamentul gândurilor și sentimentelor tale. Încercarea de a adapta noile cunoștințe la vechiul tău cadru de referință mental nu reprezintă o idee prea bună, întrucât nu poate conduce la o schimbare a paradigmei tale. Personal, pornesc întotdeauna de la premisa că nu „știu” absolut nimic, fapt care mă obligă să fiu atent la ceea ce aș putea învăța în clipa următoare.

Schimbarea matricei realității

prin folosirea întrebărilor în fiecare dimineață, obișnuiesc să îmi pun anumite întrebări, ca parte integrantă a unui ritual care mă ajută să mă integrez într-o anumită stare de spirit. „La ce nu m-am gândit încă? Ce lucru aș putea descoperi astăzi, creându-mi astfel deopotrivă o stare de confuzie, dar și de iluminare?” Dacă

dorești să îți modifici experiențele de zi cu zi, începe-ți ziua așa cum ești, dar termin-o întotdeauna învățând ceva nou. Întrebările reprezintă una dintre cele mai elegante și mai consistente modalități de a face acest lucru. *Atunci când începi să îți pui întrebări deschise despre Univers, acesta începe să îți răspundă, învățându-te tot felul de lucruri noi.*

Dacă îți vei schimba modalitatea de a observa și de a descrie realitatea în care trăiești, tu vei modifica structura conștiinței realității percepute. Vei deveni astfel un co-creator al noii realități pe care tocmai o experimentezi. Prin renunțarea la vechiul tău mod de a percepe lucrurile, tu vei începe să vezi și să experimentezi efectiv noua realitate. Dacă vei proceda în acest fel într-o manieră perseverentă, dublată de o convingere interioară fermă, experiențele tale din lumea așa-zis fizică vor începe să se modifice și să se lărgască, iar vechile tale prejudecăți vor

dispărea de la sine. În anumite culturi, acest proces este numit Calea Șamanului, a Războinicului sau a Spiritului.

Matricea Energetică este o modalitate prin care îți poți transforma experimentarea realității

Einstein spunea că nu poți face același lucru în aceeași manieră, așteptându-te în același timp să obții un rezultat diferit. Dacă dorești să obții un rezultat diferit, trebuie mai întâi să ieși în afara tiparelor liniare ale gândirii tale obișnuite și să emiți un gând nou, iar apoi să aplici acest gând percepției tale asupra realității. Altfel spus, trebuie să ieși din închisoarea ta perceptuală, în care te-ai zăvorât singur. Pentru mine, Matricea Energetică nu a fost altceva decât încercarea de a da o semnificație acelei zile în care în biroul meu a apărut Superman. În timp, apariția lui mi-a transformat întreaga viziune asupra realității.

După ce această transformare s-a produs în ființa mea, am început să îmi pun tot felul de

întrebări inedite și să îmi ordonez cu totul altfel percepțiile și tiparele mentale. În continuare, am fost nevoit să descopăr semnificația noilor experiențe pe care am început să le trăiesc, creând pentru ele un cadru de referință sau o filosofie care să fie coerentă cu noua mea stare de conștiință.

Fii atent la felul în care îți formulezi întrebările în timp ce întrebările bine puse îți deschid calea în fața noilor posibilități și îți pot transforma întreaga lume, cele care sunt puse greșit au efecte contrare. De-a lungul timpului, tu îți creezi rețele energetice în mintea ta subconștientă. Acestea devin automat tiparele în funcție de care vei manifesta schimbările și evenimentele din lumea ta fizică. Dacă vei investi o cantitate suficient de mare de energie mentală și emoțională în manifestarea lucrurilor de care te temi, convingerile și așteptările tale negative vor sfârși prin a deveni manifeste în realitatea fizică.

Acesta este unul din motivele pentru care Iov afirmă în Biblie că: „Lucrul de care m-am temut a venit asupra mea”. Una din primele noastre sarcini este de a scurtcircuita viziunea noastră clasică referitoare la problemele noastre de sănătate, la experiențele prin care trecem și chiar la realitatea însăși. Prin schimbarea filtrului prin care privești realitatea, tu creezi practic platforma necesară pentru a trăi experiențe noi și stări de conștiință modificată.

Lucrurile nu sunt întotdeauna ceea ce par a fi

Acest lucru îmi reamintește de un exemplu dramatic care ilustrează cât de devastatoare poate fi o convingere limitată într-o situație neobișnuită. Într-o seară, mă întorceam la birou împreună cu Mark Dunn, de la un seminar de weekend. În timp ce discutam cu Mark, mi-a venit subit ideea de a face un test muscular. Cu entuziasmul meu obișnuit, am inventat pe loc un protocol de testare. L-am pus pe Mark să își ridice brațul și să

țină în mână unul din noile produse pe care doream să le încorporăm în trusa noastră de instrumente clinice. Am obținut un răspuns muscular slab din partea lui Mark, ceea ce însemna că organismul său coopera cu intenția noastră.

Aparate de ancorare

Și până atunci am aplicat frecvent acest gen de investigații, folosind ceea ce în programarea neurolingvistică și în psihologia behavioristă se numește „ancoră”. Dacă ai învățat un comportament nou, îl poți integra astfel încât reacția dorită să fie declanșată ori de câte ori activezi un stimul senzorial specific (numit ancoră). Prin aplicarea acestei strategii conștiente, tu poți intra rapid în orice stare de spirit pe care ai avut-o în mod repetat. Dacă ai trecut de pragul stării respective de spirit, filtrele tale perceptuale se modifică la rândul lor. Exact acest lucru s-a întâmplat cu mine și cu Mark

atunci când ne-am pus la unison cu cadrul de referință al experimentatorului. Pregătite pentru orice situație, simțurile și percepțiile noastre au intrat într-o stare de sensibilitate foarte acută, la fel ca de atâtea alte ori până atunci.

Un exemplu perfect care ilustrează acest mecanism este starea de transă care rezultă în urma ascultării repetate a unui CD sau a ascultării directe a bătăilor de tobă șamanice. Aceste bătăi repetate de tobă distrag atenția minții conștiente, determinând emisfera cerebrală stângă să renunțe pentru un timp la crearea viziunii raționale asupra realității. Cine practică vreme îndelungată acest proces ajunge să își activeze predominant emisfera dreaptă, căpătând astfel acces la procesul pe care Jung îl numea „imaginația activă”. Șamanii numesc acest proces: „Călătoria”. În aceste călătorii poți ajunge în teritorii mentale cunoscute sau în teritorii complet noi, mergând pe cărări bătătorite de exploratorii conștiinței de-a

lungul a mii de ani.

Aceste realități interioare pot fi comparate cu un joc video cosmic, cu nivele și grade diferite de dificultate. Dacă îți aloci timpul și energia pentru a-ți dezvolta stările de transă necesare, tu îți poți crea porți virtuale prin care poți pătrunde în aceste lumi. Personal, am convingerea că orice om motivat poate învăța să pătrundă în aceste lumi interioare neobișnuite, cu puțină practică. Același principiu funcționează și în cazul Matricei Energetice. Orice om poate învăța tehnicile Matricei Energetice și poate intra în acele stări specifice de conștiință modificată în care fizica și magia se întâlnesc și încep să coopereze.

Ceea ce îți voi revela în continuare nu reprezintă decât o singură pagină din cartea pe care am ajuns să o numesc: „Aventurile nefericite ale lui Mark”. Așa cum spuneam, tocmai îl testasem la nivel muscular pentru produsul pe care îl ținea în mână.

În continuare, am executat o activitate pe care am făcut-o de mii de ori până atunci împreună cu el: i-am atins ușor creștetul capului, într-un anumit punct de acupunctură. Intenția mea era de a-i transmite creierului său să așeze noua informație la locul ei, proces care poate fi comparat cu proiectarea imaginii unei holograme tridimensionale în fața ta. În protocolul pe care l-am creat pentru această procedură, atingerea ușoară a acestui punct de acupunctură îi transmite creierului să susțină informația dorită în fața conștiinței persoanei, astfel încât aceasta să o perceapă și să acționeze ținând cont de ea.

Ceea ce s-a întâmplat în continuare a fost extrem de dramatic, deși nu chiar neașteptat, ținând cont de alte aventuri de același fel prin care a trecut colegul meu. Subit, ochii lui Mark s-au închis și el a căzut pe spate, sprijinindu-se de zid. A început apoi să alunece în jos până s-a prăbușit la pământ, unde a rămas într-o stare de

inconștiență, ca un miel tăiat pe altarul de sacrificiu în cadrul unui ritual de îmblânzire a unor zei mânioși. Sunt oarecum obișnuit cu acest gen de comportament din partea lui, așa că nu m-am alarmat foarte tare. Singurul lucru care m-a luat pe neașteptate a fost rapiditatea cu care s-a desfășurat acest episod particular din seria „aventurilor nefericite ale lui Mark”.

Obișnuit cu stările de conștiință modificată, am oftat ușor, știind că va trebui să urmăresc din nou vânatul acolo unde ogarii nu îndrăznesc să se aventureze. Simțindu-mă întrucâtva responsabil pentru ceea ce s-a întâmplat, am intrat la rândul meu într-o stare de conștiință modificată, aplicând un exercițiu de meditație șamanică pe care îl cunoșteam de mult timp. De îndată ce mi-am închis ochii, m-am trezit pe o stâncă suspendată deasupra unei plaje. Privind în jos, am văzut corpul unei persoane adusă de apă și strivit de stânci. Ai dreptul la trei încercări ca să ghicești al

cui corp era! „Hm, mi-am spus în sinea mea, asta nu poate fi ceva bun!”

Privind în sus, am văzut ceva care semăna cu coada unui zmeu uriaș care plutea pe cer. Hotărât să fac tot ce era necesar pentru a-l readuce la viață pe prietenul meu, regăsind esența sufletului lui, m-am avântat pe cer, căutând orice obiect care să îmi atragă atenția. După ce m-am ridicat suficient de mult în aer, am sesizat esența sufletului său și am pus mâna pe ea. „Te-am prins!” Instantaneu, mi-am manifestat intenția de a mă întoarce împreună cu sufletul lui Mark în trupurile care ne așteptau inconștiente pe podeaua din biroul meu.

După ce mi-am deschis ochii, am făcut ceea ce știam că obișnuiesc să facă prietenii mei șamani în astfel de situații: am plasat esența sufletului lui Mark, pe care o țineam încă strâns în mâinile mele eterice, în pieptul acestuia. Câteva clipe mai târziu, Mark și-a deschis încet ochii,

revenind în realitatea noastră consensuală reciproc împărtășită. Mai rămânea de rezolvat o problemă minoră. Se pare că organismul lui Mark rămăsese în continuare complet paralizat. Astfel de întâmplări mai avuseseră loc și înainte, ori de câte ori făceam împreună experimente cu conștiința, dar de fiecare dată Mark și-a revenit relativ rapid la normal. De aceea, nu mi-am făcut cine știe ce probleme nici de această dată, întrucât, vorba aceea: „Am mai fost în acest loc și am mai trecut prin această experiență”.

În timp ce stătea pe jos, evaluându-și starea și funcțiile corporale, Mark a spus ceva care mi-a dat fiori pe șira spinării: „Mă simt bine, dar ce s-ar fi întâmplat dacă nu aș mai fi trecut niciodată prin această experiență și m-aș trezi într-o dimineată stând în pat în această stare? Probabil că aș crede că am suferit de un atac cerebral și m-aș identifica în totalitate cu această convingere. În acest fel, aș rămâne în această stare de paralizie pentru tot

restul vieții mele”. Chiar că era un gând înfricoșător!

Nu vreau să spun cu asta că atacurile cerebrale nu sunt altceva decât experiențe ale unor stări de conștiință modificată și că tot ce trebuie să faci în astfel de cazuri este să te trezești din vis sau din realitatea paralelă în care te-ai proiectat. Fac această precizare deoarece fără un cadru de referință adecvat, unii cititori mi-ar putea evalua literal afirmațiile. În cazul de față, nu aceasta este intenția mea. Ceea ce vreau să spun este că ipoteza este interesantă și că ar merita să fie studiată. Cine nu cultivă mental posibilitatea obținerii unor rezultate diferite sau a găsirii unor explicații diferite va rămâne de-a pururi închistat în gândirea sa obișnuită, și implicit în experiențele sale de viață actuale. Fizicienii cuantici cunoscuți sub numele de „grupul de la Copenhaga” (și a căror viziune este cunoscută sub numele de „interpretarea de la

Copenhaga” asupra fizicii cuantice) afirmă că atât timp cât nu te uiți ce se află în cutie, în aceasta nu se află nimic. Actul observației tale creează practic versiunea realității pe care o observi. Acesta da exemplu de gândire fără prejudecăți!

În următoarele zece minute am jucat împreună cu Mark jocul nostru preferat: am abordat paralizia lui holografică până când am găsit o stare posibilă care nu corespundea acelui rezultat particular. După o tresărire ușoară, Mark s-a putut ridica din nou în picioare, dar corpul său a continuat să manifeste un limbaj corporal dezechilibrat. El nu mai era paralizat, fapt îmbucurător, dar părea un adult care a suferit cândva de o paralizie cerebrală și care s-a vindecat, dar nu în totalitate (anumite circuite neurologice nu îi mai funcționau cum trebuie). Jocul cu scenariile alternative ale realității este destul de epuizant, așa că ne-am hotărât să mâncăm ceva înainte de a continua. Ar fi meritat

să vezi fețele celor care se uitau la noi în timp ce ne îndreptam pe jos către restaurantul nostru preferat. Mark semăna binișor cu versiunea dementă a lui Igor din mitologia hollywoodiană referitoare la Frankenstein. Brațul drept îi atârna rigid pe lângă corp, în timp ce antebrațul îi era lipit la fel de rigid de piept. De mers, mergea la fel ca o parodie a lui Boris Karloff din filmul *Mormântul mumiei*. Slavă cerului că nu era prima dată când i se întâmpla acest lucru și că în experiențele anterioare aceste efecte fuseseră de scurtă durată; în caz contrar, aș fi fost extrem de îngrijorat.

Când ne-am așezat la masă, șeful localului ne-a făcut zâmbind semn cu mâna, ca și cum scena ar fi fost ceva obișnuit pentru el. După ce am mâncat, ne-am îndreptat lent către biroul nostru, unde Mark a dat primele semne de agitație. Îmi repeta în mod insistent că gluma a fost amuzantă, dar că trebuia să mergă la o

petrecere la care era așteptat, l-am răspuns că era nebun dacă își imagina că ar fi putut conduce mașina în starea în care se afla. „De altfel, am adăugat imediat, chiar dacă ai reuși să ajungi în siguranță la locul respectiv, ceilalți ar forma imediat 911 dacă te-ar vedea în halul în care ești!” Fără prea mult chef, Mark s-a văzut nevoit să îmi dea dreptate, așa că l-am ajutat să urce în mașina mea și am pornit către casă, convins că după un somn bun efectele secundare vor dispărea și soarele va apărea din nou pe ulița lui.

Când am ajuns acasă la mine, soția mea i-a aruncat o privire fugară lui Mark, după care a comentat în treacăt: „Băieți, văd că iarăși v-ați jucat cu energiile!” După care s-a întors senină pe călcâie și s-a îndreptat către dormitorul pentru oaspeți pentru a-i pregăti patul lui Mark. Cu o expresie de resemnare și de epuizare pe față, Mark s-a aruncat pe pat și a adormit în scurt timp. A doua zi dimineată, când am coborât pentru

micul dejun, l-am găsit așezat la masă, complet recuperat. Când m-a văzut, a râs și mi-a spus: „Haide să nu mai repetăm această poveste!” Și astfel a trecut o altă zi obișnuită de la biroul nostru!

După părerea mea, conceptele și practicile din medicina noastră occidentală s-au scufundat în subconștientul colectiv, unde au căpătat o importanță egală cu cea a mitologiei. Valorile atât de perfect încastate în conștiința noastră devin automat parte integrantă din realitatea noastră curentă. Pentru a schimba rezultatele așteptate legate de starea de sănătate sau de boală, ceea ce trebuie să facem noi este să ieșim din cutia prefabricată generată de acest set de așteptări. Pentru a obține un rezultat diferit, noi trebuie să intrăm într-o realitate neconsensuală, în care regulile jocului nu sunt la fel de rigid definite. *Încearcă să joci jocul vieții ținând cont de un set diferit de reguli, sau schimbă în totalitate jocul.*

Un joc nou îți va permite să te simți suficient de liber pentru a genera schimbări coerente și obiective în toate domeniile vieții tale. Dacă îți vei asuma responsabilitatea deplină pentru realitatea pe care ți-o crezi, tu îți vei putea inventa propriile reguli, pe măsură ce vei evolua.

Mintea orientată către miracole

La ora actuală, sunt absolut fascinat de celebrul vindecător cunoscut sub numele de Ioan al Domnului. Acest om, lipsit de orice educație medicală formală, obișnuiește să intre în stări de transă profundă, în care devine „posedat” de spiritul unui chirurg demult decedat, care preia în totalitate controlul asupra conștiinței sale. Personalitatea lui Ioan al Domnului se scufundă în subconștientul acestuia, în timp ce entitatea subtilă – care are în mod evident cunoștințe chirurgicale depline – preia controlul asupra lui și realizează operații chirurgicale complicate, de multe ori folosindu-se de un simplu scalpel.

Pacienții intră la rândul lor în stare de transă, astfel încât nu necesită anestezie sau medicamente împotriva durerilor. Povestea se petrece într-un sat micuț din Brazilia, care este invadat de bolnavi din întreaga lume veniți la tratament. Ioan realizează zilnic două operații la care poate asista toată lumea, astfel încât oamenii să își poată da seama ce se poate întâmpla într-un mediu și într-o stare de conștiință cultivată ani la rândul prin meditații și prin rugăciuni asidue. De fapt, în timpul operațiilor, dar și al celorlalte activități ale zilei, nu mai puțin de 50 de mediumi rămân într-o stare de meditație profundă.

Această poveste se petrece de când Ioan al Domnului a împlinit vârsta de 16 ani. Imaginează-ți dedicația și perseverența acestui om sfânt care și-a petrecut întreaga viață în slujba Domnului, cu unicul scop de a alina suferințele semenilor să-i Imaginează-ți, măcar pentru o clipă, realitatea vieții sale. El se trezește dimineața, face un duș,

mănâncă micul dejun, după care se duce în sala în care este așteptat de bolnavi, veniți uneori cu miile. Se duce apoi la capelă, unde se alătură rugăciunilor celor credincioși. Aici, intră în stare de transă profundă, după care inspiră brusc, iar trăsăturile feței i se schimbă, în timp ce controlul asupra corpului lui este preluat de spiritul chirurgului. Fără nicio ezitare, noua inteligență care operează prin el îl determină să se spele pe mâini, iar apoi să ia instrumentul chirurgical pe care i-l prezintă un asistent și să se apuce pe loc de operarea pacientului care îl așteaptă, aflat la rândul lui într-o stare de transă profundă.

Într-un film video pe care l-am văzut, Ioan al Domnului a deschis abdomenul unei femei și fără nici cel mai mic semn de ezitare sau de agitație, și-a introdus mâinile goale adânc în interiorul acestuia. Când a găsit țesutul pe care îl căuta, el l-a extirpat, spre satisfacția vizibilă a inteligenței care îl controla. În final, chirurgul spiritual a cusut

rana cu un ac și cu ață, cu mișcări experte, care arătau că făcuse această procedură de mii de ori și că ea îi era foarte familiară. În tot acest timp, pacienta a rămas într-o stare profundă de transă, fără să se miște și fără să afișeze vreun semn vizibil de disconfort. Nu cred că mai este nevoie de alte dovezi pentru a demonstra ce se poate întâmpla atunci când intri într-o stare profundă de conștiință modificată.

Personal, sunt ceva mai egoist decât acest om și nu pot aspira la un nivel similar de dedicație pe care îl demonstrează comportamentul lui. Imaginează-ți ce ar însemna să te trezești dimineața, să intri în transă și să îți pierzi în totalitate controlul conștient asupra mediului în care trăiești, după care să te trezești seara fără să știi nimic din ceea ce ai făcut peste zi. Ce exemplu mai bun de sacrificiu de sine ar putea exista? Din fericire, Matricea Energetică poate fi practică de pe un nivel de dedicație mult mai redus; în caz

contrar, nu eu aş fi acela care să îţi vorbească acum despre ea. Sfântul Richard? Nici vorbă!

Mai există însă un aspect important pe care doresc să îl subliniez pornind de la exemplul de mai sus. Dacă eşti în totalitate inconştient de vindecările pe care le-ai făcut peste zi, înseamnă că mintea ta conştientă, respectiv acea parte a conştiinţei tale care emite judecăţi critice legate de ceea ce este posibil şi ce nu, nu mai poate interfera cu accesul tău liber şi neîngrădit la acea stare de conştiinţă, pe care personal o numesc frecvent: starea de graţie sau mintea orientată către miracole. Atunci când mă gândesc la fapte precum cele realizate de Ioan al Domnului, ele nu au niciun înţeles conştient pentru mine. Desigur, asta nu înseamnă că le exclud în mod deliberat din realitatea pe care o accept, întrucât nu doresc să închid singur uşa în faţa miracolelor şi a evenimentelor neaşteptate din propria mea viaţă. Biblia însăşi afirmă că noi ne întâlnim adeseori cu

îngerii, chiar dacă nu ne dăm seama de acest lucru. Prin deschiderea minții noastre în fața acestor realități, noi deschidem la nivelul subconștientului nostru acea poartă care pennite manifestarea miracolelor în viața noastră.

Una din cele mai bune modalități de a realiza anumite lucruri sau de a atinge anumite obiective care depășesc capacitatea noastră de înțelegere constă în a copia starea de spirit și capacitățile unei persoane care poate realiza deja lucrurile către care noi doar aspirăm, dar pe care sperăm să le putem controla cândva, atingând măiestria asupra lor. Percepțiile noastre actuale referitoare la ceea ce este și ce nu este posibil în domeniul sănătății și al bolii au fost manipulate cu nerușinare de către modelul în vigoare în civilizațiile occidentale. După părerea mea, motivul pentru care oameni ca Ioan al Domnului nu apar niciodată în această țară (Statele Unite) este că modelul nostru cultural acceptat ne

influențează însăși energia și conștiința noastră, respectiv câmpul morfic în care trăim. În consecință, noi producem doar acele rezultate sau manifestări care corespund dictatelor convingerilor și așteptărilor noastre subconștiente.

Brazilia, la fel ca și Filipine, este o țară predominant catolică. Locuitorii acestor țări cred și se așteaptă la miracole și la intervenții divine, ca o expresie naturală a credinței lor. Dacă dorim să experimentăm la rândul nostru miracole în viața noastră de zi cu zi, noi ar trebui să renunțăm la actualul model al realității și să permitem manifestarea acestor miracole, nu sub formă de evenimente izolate, ci ca o expresie zilnică naturală a credinței noastre în puterea spiritului, adică în câmpul morfic al energiei Punctului Zero, pe care unii fizicieni l-au numit Mentea lui Dumnezeu. Dacă am face acest lucru suficient de consistent și de coerent, noi am construi astfel

uzina electrică și am conecta cablurile energetice care ar permite convertirea energiei nelimitate în materie și invers, la fel de natural cum respirăm.

Doresc să îți relatez o altă poveste din practica mea terapeutică, nu pentru a te impresiona, ci doar pentru a-ți dovedi o dată în plus puterea și pragmatismul acestor idei. Dave era un bărbat alb, de vârstă mijlocie, fuma trei pachete de țigări pe zi și se plângea de oboseală extremă. Desigur, nu acesta era motivul pentru care a venit să îl consult. Se pare că un prieten care mă cunoștea și care obținuse niște rezultate uimitoare în vindecarea unor dureri de spate îl trimisese la mine. De aceea, Dave a uitat să îmi menționeze o bună parte din problemele care îl supărau, considerând că nu l-aș putea ajuta să și le rezolve.

Cred că îți mai aduci aminte ce spuneam la începutul cărții: oamenii sunt capabili să uite de cele mai importante informații dacă nu le asociază

cu domeniul tău de specialitate. De aceea, ei primesc de la viață exact ceea ce se așteaptă să primească. Din păcate, foarte multe din așteptările lor sunt negative, așa cum mi-a demonstrat în repetate rânduri experiența personală. Nu vreau să devin prea insistent, dar te asigur că vei primi de la viață toate lucrurile la care te gândești în mod consistent și coerent, inclusiv cele pe care ți-ai dori să le eviți (dacă te focalizezi prea mult asupra lor). Nu mă refer aici la puterea gândirii pozitive. Oricât de mult ai repeta anumite afirmații și oricât de des ai practica vizualizarea lucrurilor bune pe care ți le dorești, experiența m-a învățat că aceste tehnici nu sunt întotdeauna suficiente pentru a atrage aceste lucruri în viața ta. Este posibil ca un aspect extrem de profund al conștiinței tale să continue să se focalizeze asupra lucrurilor pe care nu ți le dorești sau pe care ești convins că nu le poți avea, caz în care repetarea afirmațiilor și a vizualizărilor

de către mintea ta conștientă nu va da rezultatele scontate.

Dacă este adevărat că tot ceea ce există în natură, inclusiv gândurile și sentimentele tale, este guvernat de fenomenul rezonanței morrice, înseamnă că trebuie să îți alegi niște exemple ieșite din comun de oameni care au obținut deja lucrurile pe care ți le dorești. Dezmembrează-ți vechiul ego și înlocuiește-i esența cu valorile și cu calitățile persoanei pe care ți-ai ales-o drept model, astfel încât să devii una cu ea. *Nu poți avea un lucru pe care ți-l dorești decât atunci când știi că îl meriți, nu atunci când doar crezi că îl meriți.*

Eu pot face ceea ce fac tocmai pentru că știu dinainte că aceste lucruri se vor întâmpla. Nu sunt doar convins de acest lucru; o convingere poate fi temporară și efemeră. Eu „știu” pur și simplu, chiar dacă în ființa mea mai există părți care refuză să creadă. În cazul meu se aplică perfect cuvintele lui Yoda: „Ori faci, ori nu faci; nu există

să încerci”. Dacă nu faci decât să încerci ceva, este foarte posibil să dai greș. În schimb, dacă vei acționa pur și simplu cu acea parte a ființei tale care știe, vei reuși. Chiar dacă la prima vedere nu ai reușit, perseverează. Și încă ceva: detașează-te de fructele acțiunilor tale (nu te înrâncena).

Ghizii mei m-au învățat să afișez pe pereții cabinetului meu fotografiile tuturor oamenilor pe care îi admir pentru ceea ce fac și pentru ceea ce sunt, astfel încât să le pot vedea zilnic. De regulă, mi se „spune” pe cine trebuie să includ în galeria maestrilor și surselor mele de inspirație. Aceasta este o tehnică străveche și foarte puternică. Ori de câte ori doresc să cunosc pe cineva sau să am acces la ceea ce face el, sunt direcționat să îi pun poza pe perete. La ora actuală, la loc de cinste este așezată fotografia lui Ioan al Domnului.

Să ne întoarcem însă la povestea lui Dave. Acesta avea o vertebră sacrală deplasată, caz în care obișnuiesc să aplic o ajustare chiropractică.

În cazul de față exista însă o problemă: Dave nu putea sta culcat pe spate. „De ce?“, l-am întrebat eu. Mi-a răspuns că de circa zece ani, de când avusese o infecție a urechii, avea o problemă cu echilibrul. Aceasta se agravase atât de mult încât nu mai putea dormi pe spate sau pe partea dreaptă fără să vomite. Recent, începuse să doarmă pe foarte multe perne, care îi asigurau o poziție apropiată de cea șezând. Deși a consultat nenumărați specialiști, nimeni nu l-a putut ajuta. De fapt, nici nu își mai putea conduce mașina. Nu demult, a trebuit să stea într-o poziție semiînclinată pe scaunul din spate al mașinii, cu ochii închiși, pentru a fi adus la o consultație medicală de către altcineva.

„Ce o să faci? Pe cine intenționezi să invoci? Cum îți poți schimba paradigma?“ Cam acestea erau gândurile care îmi treceau prin cap. De altfel, astfel de întrebări sunt extrem de utile pentru a-ți schimba modul de a gândi și pentru a descoperi o

idee utilă, uitând de vechile modele de gândire. Crezi cumva că mă simțeam plin de resurse sau că eram convins că îl voi putea ajuta pe Dave în acel moment? Nici pe departe! „Deci, ce ai de gând să faci, băiete?”

În lipsa altor idei, m-am uitat la galeria de pe perete și am privit fotografia lui Ioan al Domnului. „El știe ce este de făcut”, mi-a trecut prin minte. Intrând în rezonanță cu câmpul lui morfic, am început să simt că sunt una cu Ioan al Domnului. Fără nicio ezitare, mi-am prins pacientul de nas și i-am înserat în el (cu ochii minții) instrumentul chirurgical al lui Ioan până când am ajuns la creier, exact așa cum am văzut în filmul video de pe Internet. Să ne înțelegem: nu vreau să spun că doar mi-am imaginat acest lucru. Această afirmație nu ar surprinde întreaga realitate. Instantaneu, Dave a intrat într-o stare de inconștiență, iar eu l-am sprijinit și l-am ajutat să se întindă *pe spate* pe masa de masaj.

Circa zece minute mai târziu, Dave și-a revenit în simțiri și s-a trezit că privește tavanul încăperii fără să mai amețească deloc. Starea de vertij dispăruse! Dave mi-a mulțumit cu ochii în lacrimi. I-am răspuns să îi mulțumească lui Ioan al Domnului, întrucât el a făcut miracolul, nu eu. Vechiul aforism: „Acționează ca și cum ai fi una cu el” poate fi extrem de util dacă îl pui în aplicare sută la sută focalizat. Mai mult, simptomul lui Dave nu a mai revenit niciodată. De fapt, a fost vorba de un miracol evident. Desigur, asta nu înseamnă că pot efectua oricând doresc vindecări miraculoase. Nici pe departe! Apropo de asta, îmi vine în minte o afirmație a lui Iisus, care reprezintă pentru mine arhetipul perfect al minții orientate către miracole: „EU NU POT FACE NIMIC CU DE LA MINE PUTERE”. La fel și eu, nu sunt decât un vas imperfect. Cel care vindecă este Dumnezeu!

Experimentarea noilor realități

Una din modalitățile de a surprinde puterea unei idei noi constă în a trăi o stare de conștiință modificată care să te scoată atât de mult din zona ta de confort obișnuită încât să experimentezi o transformare a realității. Dacă vei trăi o astfel de experiență, tu nu vei mai percepe niciodată existența din perspectiva aceluiași așteptări de dinainte. Într-un astfel de caz, tu ai opțiunea de a le povesti celorlalți detaliile întâlnirii tale cu acea lume ieșită din comun sau de a păstra pentru tine aceste detalii, conștient că dacă vei spune prea multe, oamenii te vor considera sărit de pe fi **x**, adică nebun. Un exemplu perfect în această direcție îl reprezintă povestea doctorului Dunn.

Această poveste s-a petrecut în cel de-al treilea an de când dr. Dunn se pregătea alături de mine, și trebuie să recunosc că acești ani nu au fost deloc ușori pentru el. Desigur, a învățat foarte multe lucruri în tot acest timp, dar lucrul pe care și-l dorea cel mai mult și care îl determinase să

rămână alături de mine era acela de a face „ceea ce făceam eu cu mâinile”. Altfel spus, el își dorea să învețe sistemul pe care am ajuns să îl numesc Matricea Energetică. La fel de frustrat ca și el, am încercat tot ce mi-a stat în puteri pentru a-i transmite esența acestui sistem, astfel încât să poată obține la rândul lui rezultatele și experiențele mele. Trebuie să recunosc că în tot acest timp mi-am pierdut adeseori răbdarea, nefiind întotdeauna foarte de amabil cu el.

Mai devreme sau mai târziu, toate lucrurile bune se sfârșesc, și existau semne că Mark se apropia de acel punct în care ar fi renunțat să mai încerce. Cu cât încerca mai insistent să obțină aceleași rezultate ca și mine în cazul puținilor pacienți pe care îi avea, cu atât mai vexat devenea el și cu atât mai mult se străduia în continuare să dărâme zidul frustrării care îl despărțea de rezultatele dorite, l-am explicat de o mie de ori că trebuie să transforme această frustrare în

fascinație, stare de spirit infinit mai productivă și mai pozitivă, dar la vremea respectivă el nu avea urechi de auzit, iar sfaturile mele nu făceau decât să îl umple și mai tare de frustrare.

Într-o sâmbătă dimineața s-a produs și momentul de cotitură. Mark m-a informat în acea zi ce simte: „Timp de trei ani, am încercat tot ce mi-a stat în puteri să fac și eu ce faci tu cu mâinile, dar nu mai rezist. Renunț! îmi mai acord trei ore în această dimineață, iar dacă nu voi reuși, s-a terminat. Îmi voi da demisia. Nu mai suport această situație. Am să ies pe acea ușă și nu o să mă mai vezi niciodată!” Deși sincer întristat de această turnură a evenimentelor, mi-am păstrat aparența calmă și i-am spus, privindu-mi ceasul de la mână: „Foarte bine. Am să vin să văd cum te descurci peste două ore și jumătate”.

Când intervalul de timp s-a scurs, m-am îndreptat către cabinetul doctorului Dunn. În timp ce mă apropiam de ușă, am auzit niște sunete

aproape inumane de frustrare care ieșeau din cabinet. În mod evident, sunetele proveneau de la asistentul meu, și trebuie să recunosc că nu păreau deloc de bun augur pentru relația noastră. De fapt, exprimau perfect înfrângerea și descurajarea. Oftând ușor, am deschis ușa cabinetului, pregătit să îmi joc ultimul rol în piesa de teatru care s-a jucat în biroul meu în ultimii ani. Mark s-a întors către mine, cu fața roșie de furie și de frustrare.

Mâna lui gesticula frenetic către pacienta pe care o avea în față, o femeie care venise la el pentru a-și trata o rană la umăr. Dând glas frustrărilor acumulate în toți acești ani, Mark mi-a spus: „Uite! Aș vrea să știu și eu cum te-ai descurca în acest caz”, după care a arătat către umărul rănit al pacientei sale. Gata oricând să ajut pe cineva, mi-am fluturat mâna pe deasupra umărului femeii și i-am comandat: „Mișcă-te!” Iar umărul s-a mișcat. Oasele s-au pus singure la loc,

cu un trosnet puternic.

Acel sunet a marcat apogeul frustrărilor lui Mark. Incapabil să și le mai refuleze, el și-a ridicat brațele către cer și a țipat la mine: „Gata! Paharul s-a umplut! Ai putea la fel de bine să-mi tragi un pumn în nas!” Date fiind împrejurările și știind că trebuie să fac ceva pentru a-i da lui Mark satisfacție, am ascultat cererea lui (care mi s-a părut rezonabilă) și i-am tras o lovitură bine țintită în piept. Cu o precizie plină de eleganță, picioarele asistentului meu au părăsit solul și el a zburat prin aer până la zidul din spatele lui, de care s-a izbit sec. Pacienta a asistat la această scenă cu ochii ieșiți din orbite și cu un sentiment evident de teroare întipărit pe față. Deși uluit de puterea impactului cu zidul și de cele întâmplare, Mark și-a revenit rapid în simțiri și mi-a spus plin de entuziasm: „Asta este! Despre asta vorbeam. Mai trage-mi una!”

În mod evident, se întâmpla ceva

semnificativ. În minte mi s-a înfiripat imediat un plan, în timp ce atmosfera din cabinet părea încărcată de anticipare și de electricitate. Privindu-mi prietenul în ochi, i-am spus pe un ton emfatic: „M-am săturat de tine și de densitatea ta! Am să îți schimb chiar acum Punctul de Asamblare, fraiere!”

Dacă ai citit cărțile lui Carlos Castaneda referitoare la don Juan, cu siguranță cunoști acest concept. Pentru a declanșa o stare de conștiință modificată în adeptul său, don Juan l-a lovit cu palma într-un punct situat între omoplați, pentru a-i schimba astfel un tipar energetic cunoscut sub numele de Punctul de Asamblare. Teoretic vorbind, schimbarea acestui tipar îi permite beneficiarului să își schimbe punctul focar al percepțiilor sale astfel încât să poată intra în trasa șamanică pentru a cunoaște și pentru a înțelege realitățile subtile. Mark a citit și el aceste cărți, așa că mi-am dat seama că acesta era

momentul pe care l-am așteptat amândoi. Cei trei ani prealabili de antrenament nu au făcut decât să ne conducă inexorabil către acest punct de cotitură și către acest moment. Era: acum ori niciodată. Fără nicio ezitare, mi-am focalizat întreaga energie *chi* și întreaga iubire de care dispuneam și i-am tras o nouă lovitură puternică în piept. M-am scufundat complet în acest moment, întrucât simțeam că prin mine operează o formă puternică de magie.

La fel ca într-o scenă dintr-un film cu Bruce Lee, am privit cu încetinitorul cum picioarele lui Mark părăsesc solul și cum trupul lui zboară prin aer, ca și cum nu ar fi fost deloc afectat de gravitație, până când s-a izbit din nou de zidul din spatele lui. Deși nu a pățit nimic din punct de vedere fizic, el a căzut la pământ, intrând într-o stare de transă. M-am aplecat astfel încât să ajung să îl privesc în ochi, după care i-am prins palmele între ale mele și i le-am adus în fața ochilor, l-am

spus apoi pe un ton profetic: „Privește strălucirea violet a palmelor tale și fă și tu ce fac eu!” Mark și-a privit amețit palmele și a exclamat: „Ha! Palmele mele au devenit violet!” „Exact”, i-am răspuns eu, după care m-am răsucit pe călcâie și am părăsit camera. Acesta a fost momentul de cotitură al lui Mark. De atunci, el a putut face tot ceea ce fac eu!

După ce ai citit povestea doctorului Dunn din capitolul 1 și toate lucrurile care mi s-au întâmplat personal, făcându-mă să percep o nouă viziune asupra realității, ai tot dreptul din lume să crezi că suntem amândoi nebuni de legat. Acest lucru nu m-ar deranja deloc. Ce m-ar deranja mai degrabă ar fi să ajungi la concluzia că sunt un om special sau cu un „har divin”. Dacă ai ajunge la această concluzie, nu ai face decât să introduci niște bariere artificiale între tine și mine, să faci o distincție nelalocul ei între noi, fapt care te-ar împiedica să înveți cum îți poți orienta mintea

către acea stare de spirit care permite practicarea cu ușurință a Matricei Energetice. Experiența mea cu Superman mi-a deschis ochii și mi-a permis să văd, să simt și să gândesc altfel, și implicit să experimentez viața din această perspectivă diferită.

Ce mi-ar plăcea cel mai mult să gândești atunci când citești povestea mea ar fi ceva de genul: „Uau, această poveste este o reprezentare simbolică pe care mintea lui subconștientă a dat-o unor forțe arhetipale, care reprezintă tipare ale mitologiei ce l-a influențat în copilăria sa. Așa și-a reprezentat mintea sa subconștientă informațiile și experiențele pe care nu le cunoștea. Povestea este interesantă și spune multe despre natura interioară a autorului. Mă întreb ce aș experimenta dacă ceva similar mi s-ar petrece mie”. Dacă vei pomi de la această interpretare, povestea mea va căpăta o semnificație specială pentru tine, iar tu o vei putea folosi în mod util

pentru a-ți contura propria lume interioară. Ea te va orienta către propria ta întâlnire cu realitatea invizibilă, iar această întâlnire va avea o semnificație unică pentru tine (pe care nicio altă persoană nu ar putea-o înțelege). Dacă vei proceda în acest fel, tu nu îți vei limita singur gândirea și nu mă vei transforma într-un supererou care poate face astfel de lucruri, în timp ce tu nu le poți face.

Ceea ce vezi nu este întotdeauna ceea ce obții **j**

Atunci când fac demonstrații la diferite evenimente, ceea ce se întâmplă este atât de consistent încât multe din efecte pot fi observate cu ușurință de public, fapt care îmi dă întotdeauna o anumită siguranță interioară și o anumită lejeritate în acțiune. Este bine să ai ceva pe care să te bazezi! Dacă mergi cu mașina pe un carosabil înghețat și acoperit cu zăpadă, îți dorești întotdeauna să te poți baza pe cauciucurile tale de

iarnă și pe faptul că acestea nu vor derapa. La fel, atunci când aduni doi și cu doi, îți dorești să fi absolut sigur că rezultatul va fi întotdeauna patru, conform algoritmului aritmetic clasic.

Dacă mă vezi vreodată făcând demonstrații publice pentru a ilustra efectele care pot apărea atunci când aplici Matricea Energetică, încearcă să înțelegi că ceea ce vezi nu reprezintă decât vârful aisbergului. Simțurile tale fizice nu îți permit să sesizezi tot ceea ce se întâmplă în aceste momente. Foarte mulți oameni care au participat la demonstrațiile mele au postat mesaje pe site-ul meu, spunând: „Nu a făcut decât să se hlizească foarte mult și să atingă diferiți oameni, care au căzut la pământ, dar nu am înțeles nimic din ceea ce s-a petrecut de fapt, și nici ce aș putea învăța de la el”. Faptul că îi ating pe oameni și aceștia cad pe spate (unii intrând chiar într-o stare de inconștiență) nu înseamnă nimic în sine. Acesta este doar un fenomen interesant care se repetă de

fiecare dată; atâta tot. Pe de altă parte, în spatele lui se ascund niște forțe uluitoare. Depinde din ce unghi privești problema. Atribuirea semnificației unei experiențe diferă de la om la om. Noi trebuie să decidem singuri ce înseamnă o anumită experiență, în funcție de regulile și de filtrele propriei noastre percepții, care ne permit să dăm sens lucrurilor care se petrec în realitatea noastră subiectivă.

De pildă, simptomul descris mai sus poate însemna totul pentru o persoană care intră într-o stare de conștiință modificată atunci când o ating, de multe ori lăsându-se la sol într-o stare de transă profundă. Ea are șansa ieșită din comun de a atribui o semnificație nouă (la nivel subconștient) experienței sale, care iese din cadrul de referință obișnuit al așteptărilor sale de zi cu zi. Spre exemplu, persoana poate lua decizia că s-a vindecat de o anumită boală sau că relația ei cu partenerul de cuplu s-a îmbunătățit

dramatic.

De pildă, o astfel de participantă la unul din seminarele mele m-a abordat odată pe coridor înainte de începerea predării. Ea mi-a cerut să îmi aplic „magia” pe ea, fără a-mi cere însă rezolvarea unei probleme anume, situație în care lucrurile se aranjează de cele mai multe ori de la sine. Atunci când trăiești o experiență în Matricea Energetică fără să pornești de la o dorință anume, orice se poate întâmpla, întrucât tu nu limitezi în niciun fel rezultatul final. Tânăra a căzut la sol, după care a început să râdă încântată.

Mai târziu, ea mi-a povestit că a avut întotdeauna o teamă irațională de mulțime, fiind în același timp claustrofobă (ceea ce înseamnă că suferea de o teamă irațională de spațiile mici și închise). Ceva mai târziu în cursul acestei prime zile de seminar, ea a luat liftul, deși în mod normal ar fi preferat să urce scările. Alături de ea a urcat un cuplu de japonezi, care nu păreau să știe exact

la ce etaj doresc să urce. De aceea, ea i-a ajutat, urcând din etaj în etaj, până când aceștia au găsit etajul la care doreau să coboare. Chiar și după ce cei doi au coborât din lift, ea a continuat să se plimbe cu ascensorul, dându-și seama că - pentru prima dată în viață - savura această experiență într-un spațiu strâmt, de care se temuse întotdeauna.

Alte câteva zile mai târziu, dorind să se convingă că fobia ei a dispărut pentru totdeauna, ea a făcut ceva care înainte i s-ar fi părut de neconceput. În timpul unei călătorii în Maui cu familia, ea s-a înscris la o excursie de o oră cu submarinul, care a coborât la o adâncime de 60 de metri sub nivelul mării. Deși spațiul în interiorul submarinului era extrem de îngust și era literalmente înțesat de turiști, tânăra s-a simțit minunat, nedând nici cel mai mic semn de claustrofobie. Iar acum, să îți spun și restul poveștii: tânăra în chestiune este propria mea

fică. Am însoțit-o inclusiv în călătoria cu submarinul, și trebuie să mărturisesc că m-am simțit mai puțin confortabil decât ea!

Așteptările te pot limita

Atunci când mă văd nevoit să răspund așteptărilor oamenilor, obișnuiesc să le spun că o experiență în Matricea Energetică poate însemna totul sau nimic. Dacă te uiți la ceea ce fac așteptându-te să se întâmple ceva deosebit, prin puterea conștiinței tale tu limitezi experiența la rezultatul dorit de tine, în condițiile în care ea ar fi putut conduce la foarte multe alte rezultate posibile și dezirabile. După cum afirmă fizicienii cuantici, actul prin care faci o alegere reduce la zero toate celelalte opțiuni posibile, materializând rezultatul dorit de tine. De aceea, dacă afirm că interacțiunea dintre mine și un anumit client se referă strict la un anumit aspect, eu nu fac altceva decât să o limitez. Dacă dorești să incluzi în experiența ta toate posibilitățile, trebuie să ții cont

inclusiv de cele care în mod nonnal ți se par imposibile, acceptându-le în mintea ta orientată către soluții. Dacă interpretăm conceptele din fizica cuantică într-o manieră liberală și plină de imaginație, noi putem înțelege că fiecărui rezultat posibil îi corespund numeroase alte realități probabile, din care o parte ar fi considerate imposibile în contextul realității noastre consensuale reciproc împărtășite.

De aceea, atunci când interacționez cu oamenii la demonstrațiile publice sau în cadrul seminarelor mele, foarte multe lucruri se pot întâmpla, inclusiv unele la care eu nu particip în mod conștient. De pildă, nu rareori am primit scrisori sau emailuri de la oameni care mi-au spus că s-au vindecat de o boală chiar fără să vină pe scenă, prin simpla participare la câmpul morfic generat de prezentarea făcută. Deși astfel de întâmplări sunt extrem de dezirabile, eu nu pot promite nimănui că va trăi aceeași experiență

dacă va participa la prezentările mele. Pe de altă parte, nici nu pot garanta cuiva că o astfel de experiență nu se va petrece. Slavă cerului, astfel de lucruri nu depind de atenția sau de participarea mea conștientă!

Așteaptă-te la tot ce poate fi mai neașteptat

Oamenii atașează întotdeauna anumite semnificații experiențelor trăite de ei. De aceea, orice aș face eu, tu mă vei percepe întotdeauna prin propriul tău filtru mental și vei interpreta inevitabil ceea ce vezi ținând cont de experiențele trăite de tine până acum. În funcție de experiențele lor de viață și de semnificațiile pe care le atribuie acestor experiențe, oamenii pot trăi lucruri extrem de diferite atunci când se află în prezența mea (sau atunci când aplică principiile Matricei Energetice). Semnificațiile atribuite realității înconjurătoare depind de fiecare om în parte. De aceea, sfatul meu este să nu pornești de la premisa că Matricea Energetică nu este altceva

decât o vindecare prin credință (prin autosugestie) sau o atingere a unor oameni care cad pur și simplu la pământ. Mai mult, dacă aplici Matricea Energetică și persoana pe care o tratezi nu cade pe spate, nu pomi de la premisa că ai greșit undeva. Astfel de interpretări nu țin cont decât de experiențele pe care le-ai acumulat până în prezent. Tu vei vedea întotdeauna ceea ce te aștepți să vezi, și de multe ori, nu vei învăța decât în contextul lucrurilor pe care le cunoști deja.

Ești pregătit să te trezești în Matrice?

Dacă ai o masă în apropiere, atinge-i suprafața cu palma. Probabil ți se pare că suprafața ei este dură și solidă, așa cum se întâmplă în cazul tuturor obiectelor fizice solide. În realitate, masa este alcătuită însă dintr-o sumă de sarcini electrostatice care intră și ies încontinuu în și din această existență. Dacă ai învăța să privești masa din perspectiva cuantică, ai putea să îți treci degetele prin ea, dacă ai

susține suficient de ferm această intenție. Oricum, nu-ți recomand să faci acest lucru dacă pornești de la premisa că masa este un obiect solid și impenetrabil. Cine știe? Ți-ai putea rupe mâna!

Intrarea în acea stare de conștiință în care poți experimenta realitățile paralele și invizibile nu numai că este posibilă, ci poate deveni chiar o a doua natură, dar acest lucru necesită o practică perseverentă în sensul lărgirii hotarelor convingerilor tale. Flexibilitatea acestei noi stări de conștiință îți schimbă apoi automat experiențele legate de lumea exterioară. Personal, asta cred eu că se întâmplă cu cei care participă la seminarele pe tema Matricei Energetice. Eu nu fac decât să asigur cadrul general pentru ca cei care participă la ele să poată trăi stări neobișnuite (dar utile și repetabile) de conștiință, care îi pot ajuta să transforme parametrii percepției lor într-o stare cuantică de conștiință.

Atunci când această stare de conștiință se

schimbă, iar participanții trăiesc (în cadrul seminarului) percepții noi, însoțite de experiențe cuantificabile, ei încep să capete încredere că experiențele lor nu sunt „ciudate” sau „exterioare”, ci reprezintă pur și simplu o nouă modalitate de percepție care poate genera transformări fizice în oameni și în mediul înconjurător. *Atunci când mintea umană se dilată și acceptă realitatea unei experiențe noi, ea nu mai poate reveni niciodată pe deplin la vechiul său cadru de referință limitat.* Ca să revin la un exemplu pe care l-am citat anterior în această carte, dintr-odată începi să vezi navele din portul care înainte ți se părea gol. Diferite lucruri care existau și înainte, dar tu nu le puteai percepe, îți devin dintr-odată evidente și la fel de reale ca și restul obiectelor pe care le percepi în mediul tău exterior. Aceasta este prima zi a noii tale vieți! De aceea, Matricea Energetică înseamnă mult mai mult decât o simplă tehnică sau un simplu sistem

terapeutic.

R-»

o

Cele două puncte pe i

Dacă îți stabilești ferm ce anume dorești să experimentezi și dacă pornești de la premisa că poți face orice face altcineva, tu pui prima cărămidă la temelia succesului tău. Îți mai amintești ce spuneam mai devreme în această carte? „Actul de a decide ce și cum intenționezi să observi la nivel cuantic determină obiectul atenției tale să se comporte sau să se transforme într-o manieră predeterminată”. Acest fenomen nu poate fi explicat exclusiv prin principiul „prevalenței minții asupra materiei”. În cazul de față, mintea nu este situată *deasupra* materiei, ci *devine una cu ea* sub influența atenției tale focalizate asupra obiectului respectiv.

Te voi învăța în continuare un exercițiu preliminar care te va ajuta să ai succes atunci

când vei aplica Tehnica celor Două Puncte, care reprezintă principalul instrument al tuturor aplicațiilor din Matricea Energetică.

Radionica este o formă de vindecare la distanță în care diferite secvențe numerice reprezintă tipare energetice subtile ce pot fi folosite pentru analizarea și corectarea anumitor dezechilibre energetice ale corpului. Ea a fost folosită din cele mai vechi timpuri pentru tratarea câmpurilor împotriva dăunătorilor și pentru creșterea recoltelor. Conform paradigmei radionice, cel care dorește să își corecteze un anumit dezechilibru energetic trebuie să fie mai întâi capabil să analizeze ce are de făcut. În acest scop, practicanții folosesc o suprafață solidă pe deasupra căreia își trec degetele pentru a scana o întreagă listă de locații și de probleme. Ei caută astfel punctele în care degetele lor se opresc din mișcare, pentru a localiza tiparele energetice care le pot corecta afecțiunea de care suferă. Procesul

este foarte ușor, cu puțină practică.

Deplasează-ți ușor degetele de la mâna dreaptă pe suprafața unui geam de sticlă sau a unei mese. Scopul este să descoperi acele puncte ale suprafeței în care degetele tale se opresc în mod normal din mișcare, devenind imobile. Dacă ai găsit un astfel de punct, păstrează contactul degetelor cu el.

În continuare, deplasează-ți ușor degetele de la mâna stângă pe suprafața respectivă până când găsești un alt punct în care acestea devin imobile. Dacă ai găsit un astfel de punct, lipește-ți palma de suprafață în direcția celui alt punct (cel pe care l-ai localizat cu degetele de la mâna dreaptă). Trasează mental o linie care unește cele două puncte. În acest fel, vei crea o conexiune care îți va permite să realizezi o măsurătoare. În limbaj radionic, se spune că fotonii tăi sunt „în rezonanță” sau aliniați. Practică acest exercițiu pe mai multe suprafețe diferite, până când ajunge să

ți se pară foarte natural. În acest fel, te vei pregăti perfect pentru lucrul cu Matricea Energetică, fie cu tine însuși, fie cu o altă persoană.

Prin atenția ta focalizată asupra celor două puncte (prin măsurătoarea efectuată), tu fixezi practic această informație la nivel cuantic (nivelul luminii și al informației), creând astfel o punte de legătură între cele două puncte. Punctele alese pot fi oricare. Nu există puncte „corecte” pe care trebuie să le alegi sau să le simți. Orice două puncte alese vor funcționa perfect în cazul tău, atât timp cât vei simți conexiunea sau „atracția” dintre ele.

Să punem punctul pe i

Dacă ai practicat exercițiul de mai sus, practic ești pregătit să aplici Tehnica celor Două Puncte, pe tine sau pe altcineva. Începe prin a găsi o zonă de interes în corpul tău (sau în corpul unei alte persoane) care ți se pare rigidă sau dură (în care simți un blocaj). Fixează-ți mâna pe

punctul respectiv și localizează cu cealaltă mână un al doilea punct, care face ca primul punct să ți se pară încă și mai rigid și mai dur. Personal, obișnuiesc să compar această senzație cu câmpul de atracție creat între doi magneți ai căror poli sunt opuși atunci când îi apropii unul de celălalt: între ei se stabilește imediat o forță de atracție reciprocă. Punctele pot fi zone dureroase ale corpului sau orice alte zone către care se simte atrasă conștiința ta. Dacă îți deplasezi palma peste cel de-al doilea punct, mișcarea ei întâmpină o anumită rezistență, prin comparație cu situația în care nu îți deplasezi palma peste el. Dacă ai nevoie de ajutor, privește filmele video de pe Internet, care au fost realizate special pentru această secțiune a cărții ([www. Matrixenergetics. Com](http://www.Matrixenergetics.Com)⁵).

Atunci când fixezi cele două puncte,

⁵ Pentru cititorii care doresc să vadă acest film video, site-ul solicită o parolă: primele trei cuvinte unite din paragraful al doilea de la pagina 93 a cărții în limba engleză. Această parolă este: whilefirmlyholding. (n. tr.)

urmărește să simți conexiunea dintre ele. Imaginează-ți că lucrezi cu fotoni sau cu lumină. Nu ai în față un corp sau un obiect solid. Aplică procedeul pe care l-ai învățat atunci când ți-ai plimbat degetele pe suprafața mesei sau a geamului de sticlă. Imaginează-ți că ești conectat cu persoana din față ta, că te afli în rezonanță cu ea (sau cu zonele de pe propriul tău corp pe care ți-ai plasat mâinile).

Unii oameni învață mai ușor Tehnica celor Două Puncte dacă aplică mai întâi măsurătoarea. La seminarele mele, obișnuiesc să aleg un punct de pe capul unei persoane, după care îmi deplasez cealaltă mână de-a lungul coloanei vertebrale până când găsesc cel de-al doilea punct. În tot acest timp, persoana se leagănă ușor înainte și înapoi. Când simt că primul punct a devenit mai dur și mai rigid, coloana vertebrală a persoanei devine dintr-odată nemișcată. Procesul este foarte ușor de demonstrat, putând fi vizionat cu ușurință

de către ceilalți participanți. Dacă dorești să vizualizezi o astfel de demonstrație, îți recomand să vizitezi site-ul meu, [www. Matrixenergetics. Com](http://www.Matrixenergetics.Com).

Îți reamintesc că două sau mai multe sisteme cuantice pot avea aceeași lungime de undă cuantică. În acest caz, se spune despre ele că se află în rezonanță sau că sunt conectate. La nivel subatomic, noi suntem alcătuiți din fotoni de înaltă energie, iar corpul nostru nu este altceva decât lumină și informații care vibrează pe anumite lungimi de undă ce alcătuiesc tipare sau structuri de interferență. Atunci când stabilești conexiunea dintre cele două puncte, tu le observi într-un mod conștient rezonanța creată de propria ta imaginație. Tot ceea ce îți imaginezi la nivelul fotonilor are o putere copleșitoare de a modifica tiparele fotonilor și informațiilor.

Simplul act de focalizare la acest nivel în care realitatea este alcătuită exclusiv din lumină și

din informații determină un comportament diferit al realității observate. Altfel spus, tu materializezi aranjamentul particulelor din lumea ta într-un anumit tipar sau în anumite structuri luminoase. Încearcă să simți toate aceste lucruri.

Imaginează-ți ce ai simți dacă nici tu, nici persoana pe care o tratezi nu ați avea corpuri fizice. Gândește-te că spațiul care vă separă și aerul din jurul vostru nu sunt altceva decât unde de lumină și informații care interferează și fuzionează. *Detașează-te și uită pentru o clipă de ideea de „eu” care te separă de restul realității.* Știu că sună puțin ciudat, dar te asigur că este destul de simplu să faci acest lucru. *Nu te mai gândi la tine sau la persoana din fața ta și nu mai încerca să faci ceva anume; limitează-te să existe pur și simplu.*

Conexiunea pe care o simți între cele două puncte este cât se poate de reală, deși tu ești cel care a creat-o, prin focalizarea atenției tale asupra

acestui proces. În continuare, imaginează-ți că trupul persoanei din fața ta fuzionează cu trupul tău, devenind o realitate unică, imposibil de separat. Dacă ai aruncat vreodată cu pietre în apa unui lac, gândește-te ce s-a întâmplat atunci când valurile s-au intersectat. Imaginează-ți și încearcă să simți ce s-ar întâmpla dacă tiparele voastre luminoase s-ar intersecta. Această activitate este atât de naturală încât atunci când te vei obișnui cu senzațiile pe care le generează, ea se va produce automat, fără să trebuiască să te gândești în mod conștient la ea, la fel cum nu te gândești la procesul respirației, care se produce de la sine. La fel de naturală și de ușoară devine și experiența Matricei Energetice după ce te obișnuiești cu ea.

Observă ceea ce este diferit, nu ceea ce rămâne la fel

Cea mai bună modalitate de a te obișnui să simți ce anume s-a schimbat constă în a te focaliza ferm asupra celor două puncte. După ce ai revenit

la starea de conștiință care îți permite să percepi realitatea obiectelor solide (și implicit a celor două corpuri), simte din nou senzațiile pe care ți le oferă cele două puncte. Observă în ce măsură au devenit acestea mai moi sau în ce alt fel s-au modificat senzațiile tale. Verifică dacă zona asupra căreia ți-ai focalizat atenția a devenit mai mobilă, eventual mai puțin dureroasă (dacă acesta a fost criteriul pe care l-ai folosit atunci când ai aplicat evaluarea inițială).

Una din modalitățile prin care te poți perfecționa în acest joc constă în a-ți menține în continuare mâna pe primul punct ales și în a-ți deplasa cea de-a doua mână către o altă parte corporală. Caută din nou senzația de imobilitate, de blocaj sau de rigiditate pe care ai simțit-o la început. Dacă identifici un astfel de punct, repetă întreaga Tehnică a celor Două Puncte. Reia pașii de la început, iar în final verifică din nou ce s-a modificat. În limbajul nostru conceptual, noi

numim acest pas al observării schimbărilor: calibrare sau „măsurătoare”.

Atunci când capeți acces la starea dorită, tot ceea ce îți propui prin intenția ta devine automat realitate. Desigur, în anumite momente tehnica operează mai eficient decât în altele (rezultatele obținute nu sunt întotdeauna aceleași). De altfel, atunci când simți cu adevărat conexiunea dintre cele două puncte, nu îți mai rămâne practic nimic de făcut! De aceea, noi am ajuns să numim în glumă acest al doilea pas: „Arta de a nu face nimic”. Am împrumutat această expresie din operele lui Carlos Castaneda.

Esența Matricei Energetice este următoarea: atunci când pătrunzi *cu adevărat* în Matrice, tu „exiști” pur și simplu și nu mai poți „face” nimic. În cazul meu, am obținut cele mai bune rezultate din activitatea mea clinică atunci când m-am dat complet la o parte, angrenându-mi „non-mintea” cu „non-materia” și scufundându-mă în starea de

conștiință a tuturor posibilităților (fără să mă aștept la un rezultat anume). Atunci când tehnica este aplicată în această manieră (greu de înțeles cu mintea rațională a emisferei stângi), „nimicul” operează la modul ideal.

Metode de materializare a unei cuantice în ceea ce privește materializarea unei cuantice de către conștiință⁸, doresc să fiu sincer cu tine, așa că îți declar că nu există nimic care să fie materializat. Așa cum spuneam mai devreme, noi nu „facem” practic nimic. Tot ce facem este să ne focalizăm intenția în plan mental, iar această intenție angrenează o putere infinit superioară nouă. Antrenarea minții conștiente în procesul de vizualizare repre

* în literatura de specialitate, conceptul este denumit „colapsul unei cuantice”. (n.tr.) zintă o modalitate ideală pentru a o îndepărta de procesul cuantic propriu-zis, astfel încât „non-acțiunea” să devină foarte eficientă.

Expresia „conștiința materializează unda” îi aparține eminentului matematician John von Neumann, care a folosit-o pentru a explica orice situație în care un obiect fizic aparent solid se transformă într-o structură ondulatorie (într-o undă), iar apoi este reconfigurat într-un obiect solid diferit, câteva clipe mai târziu. De aceea, această expresie reprezintă metafora perfectă care descrie munca pe care o facem noi. Ea nu presupune cunoașterea sau înțelegerea procesului efectiv care se petrece, ci doar descrie un proces inexplicabil.

Tehnica celor Două Puncte reprezintă o nouă paradigmă a lucrurilor pe care le putem face sau accesa cu ajutorul simțului atingerii. Dacă vei aplica această tehnică suficient de frecvent, tu vei începe să sesizezi crâmpieile ale unei realități ascunse dincolo de aparența evenimentelor exterioare. Lucrurile nu se vor mai petrece pur și simplu în viața ta, iar tu îți vei asuma

responsabilitatea pentru destinația creatoare pe care o dai energiei universale.

Vei începe astfel să înțelegi ce dorea să spună dr. William Tiller atunci când a afirmat că: „Fiecare aplicație a intenției noastre reprezintă un act creator. În ultimă instanță, acesta ne învață cum să creăm corect și eficient, generând anumite evenimente precise în lumea noastră senzorială”. Fac precizarea că dr. Tiller nu este un metafizician New Age, ci unul dintre cei mai renumiți fizicieni cuantici ai lumii. De aceea, cred că înțelegi semnificația profundă a afirmației sale și toate posibilitățile către care face ea trimitere.

Practic, afirmația doctorului Tiller este sinonimă cu faimoasa afirmație New Age potrivit căreia: „Omul își creează propria realitate”, pe care o exprimă însă într-o manieră științifică, extrem de elegantă și de precisă. Ori de câte ori ne focalizăm imaginația asupra acestui proces cu scopul de a observa și de a da naștere unei

schimbări fizice, noi creăm practic un rezultat nou prin actul intenției noastre. Odată cu practica perseverentă, procesul devine atât de lin încât nu mai necesită niciun efort și niciun gând conștient. El se petrece pur și simplu, într-o manieră cât se poate de naturală.

De fapt, noi nu facem altceva decât să impunem un act de creație conștientă, silind realitatea să se conformeze cu parametrii sau cu tiparul creat de noi. Dacă limităm rezultatul final prin focalizarea asupra schimbării anumitor condiții fizice, noi putem obține acest rezultat, dar acesta nu reprezintă neapărat rezultatul optim. Dacă nu pornim de la niciun rezultat anticipat în prealabil, noi lăsăm ușa deschisă pentru ca principiul Grației să acționeze așa cum dorește, într-o manieră pe care nu ne-o putem nici măcar imagina.

Atunci când aplici Tehnica celor Două Puncte asupra unei alte persoane, imaginează-ți că te afli

în rezonanță cu un aspect cât se poate de real al ființei tale. Experiența ta legată de persoana din fața ta nu este identică cu experiența ei legată de sine, și nici măcar cu experiența ei legată de tine. Ceea ce simți reprezintă o stare de fuziune absolut unică, ce permite o oportunitate la fel de unică de a genera o transformare la nivelul conștiinței. În acest fel, nu numai că influențezi și transformi persoana din fața ta, dar te transformi tu însuți în decursul acestui proces. Dacă nu îți propui să faci nimic, respectiv să vindecii ceva anume în timpul acestui proces, tu te angrenezi la rândul tău în procesul de transformare.

Deși unii oameni nu cred decât în ceea ce văd cu ochii, rezultatele vorbesc de la sine și nu necesită un martor exterior pentru a fi verificate. Pe de altă parte, tu ai nevoie de o modalitate prin care să sesizezi schimbarea exterioară, dar nu trebuie să uiți că ramificațiile invizibile ale acestei schimbări sunt infinit mai numeroase și ating

nivele infinit mai profunde decât tot ceea ce poți observa la nivel conștient. Tehnica celor Două Puncte îți permite să faci acest lucru. Dacă ai descoperit cele două puncte și observi senzațiile diferite pe care ți le oferă ele înainte și după aplicarea procesului (identificarea cu nivelul informațional și apoi revenirea la realitatea solidă), nu pot decât să te felicit! înseamnă că ai intrat în lumea magiei și a inspirației.

La seminare și la celelalte evenimente publice ale mele, participanții asistă la demonstrații adeseori uluitoare, prin care structura fizică și simptomele exterioare ale oamenilor se modifică rapid în fața asistenței. Nu rareori se întâmplă ca unele persoane să intre în stări de conștiință modificată, lăsându-se la sol. Deși demonstrațiile de mare anvergură sunt fără doar și poate amuzante și îi ajută pe participanți să vadă cu ochii lor și să creadă în puterea tehnicilor pe care le aplicăm noi, ele nu sunt

neapărat necesare. De multe ori, cele mai bune rezultate pe care le-am obținut în tratarea cuiva s-au produs fără simptome exterioare vizibile. Schimbările au fost subtile și nu au putut fi percepute în lumea fizică; și totuși, ele au transformat întreaga percepție asupra realității a persoanelor implicate. Dacă dorești să mă vezi „în acțiune”, îți recomand clipul video de pe site-ul meu, [www. Matrixenergetics. Com](http://www.Matrixenergetics.Com).

Nu încerca însă să repeți ceea ce fac eu în clip fără a participa mai întâi la seminarul meu despre Nivelul întâi al practicii. Fenomenul prin care oamenii par să leșine și primesc asistență pe podea servește înainte de toate unor scopuri demonstrative, deși trebuie să recunosc că mi se întâmplă frecvent inclusiv în practica mea privată.

Arta de a simți blocajele energetice

Atunci când practici Tehnica celor Două Puncte, tu înveți practic o paradigmă nouă a lucrurilor pe care le poți face sau accesa cu

ajutorul simțului atingerii. Dacă vei practica zilnic acest proces, tu vei începe să sesizezi realitatea ascunsă dincolo de aparențele lumii fizice.

Doresc să insist asupra faptului că *acest proces nu este unul fizic* și nu are nimic de-a face cu convențiile asociate cu conceptul de „lucru cu energia”, pe care îl folosesc foarte mulți terapeuți specializați în bioenergie. Cel mai adesea, procesul se produce instantaneu, deși ramificațiile sau efectele Tehnicii celor Două Puncte și ale celorlalte proceduri pe care le folosim noi pot „continua să se desfășoare” în timp. Dacă te vei raporta la acest proces considerând că se desfășoară în timp sau că lucrezi cu energia, tu nu vei face decât să îți limitezi singur experiența legată de Matricea Energetică, reducând-o la ceea ce te aștepti să se întâmple.

Căutarea și găsirea celor două puncte are două scopuri practice. Pe de o parte, ea îți permite să măsoari sau să evaluezi o anumită realitate,

astfel încât să poți observa diferența după ce transformarea s-a produs. Prin actul observării sau al măsurării schimbării produse, tu poți învăța să îți calibrezi mai bine rezultatele, conștientizând ce înseamnă să ai succes în aplicarea acestei tehnici.

Pe de altă parte, acest exercițiu de imaginație îți permite să fuzionezi cu persoana din fața ta, dar nu la nivel fizic. Tu interacționezi practic cu un tipar energetic complex sau cu o reprezentare holografică a energiei organizate de conștiință. Prin focalizarea asupra celor două puncte interconectate, imaginația ta se identifică cu acest proces și îți permite să îți focalizezi mai bine intenția. În acest fel, vei putea învăța să intri oricând dorești în starea de „vid”, eliberându-te astfel de limitările mentale și obținând rezultate din ce în ce mai bune. *Cine se identifică cu starea de vid capătă acces la Totalitate.*

Tehnica celor Două Puncte – Sintează

1. Localizează pe corpul tău sau al pacientului tău un punct pe care îl simți rigid, împietrit sau dur.

2. Caută apoi un al doilea punct, aflat în conexiune cu primul, care face ca senzațiile oferite de primul punct să se amplifice, ca și cum între cele două puncte ar exista o forță de atracție.

3. Stabilirea unei relații relativ arbitrare între cele două puncte permite efectuarea unei măsurători. Amintește-ți că, potrivit teoriei cuantice, nu poți observa ceva fără a intra în rezonanță cu el. Simpla acțiune a observării conexiunii dintre cele două puncte și a angrenării simțurilor și imaginației tale stabilește o astfel de rezonanță, materializând unda materie / conștiință pe care ai ales să o observi și să interacționezi cu ea.

4. Observă orice schimbare potențială. De multe ori, zona dintre cele două puncte se simte

mai moale și mai puțin rigidă. Sesizează schimbările ritmului respiratoriu sau eventualele puseuri de căldură. Nu este deloc neobișnuit ca trupul să înceapă să se legene sau să execute mișcări care par să urmeze ritmul unei forțe primordiale necunoscute. Rămâi aproape de pacient, întrucât dacă ai intrat într-adevăr în starea de conștiință pe care o descriu, acesta ar putea leșina pe moment. Fii pregătit pentru orice reacție din partea lui, inclusiv pentru un râs necontrolat, pentru lacrimi sau pentru o altă formă de eliberare emoțională / fizică.

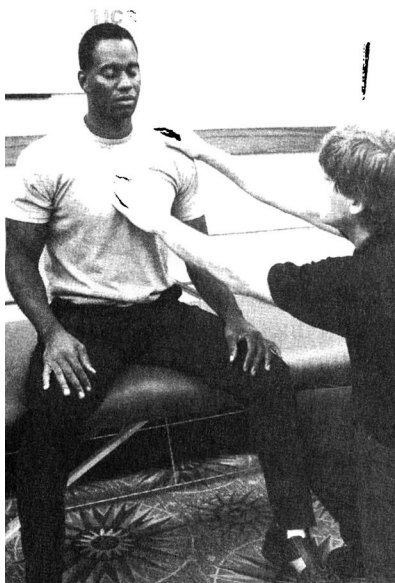
Principalele aspecte care trebuie reținute

1. Pentru a face o măsurătoare, trebuie să stabilești cel puțin două puncte.

2. Dacă dorești să înveți ceva nou, trebuie să observi schimbările petrecute în organismul pacientului.

3. Sesizarea acestor schimbări te va ajuta să te eliberezi de judecățile critice și va crea spațiul

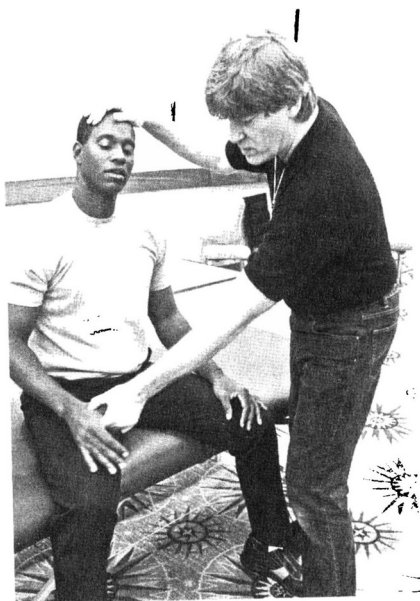
necesar pentru noii pași concreți care trebuie urmați. Altfel spus, vei învăța astfel o nouă activitate, care, odată cu practica, va tinde să devină un talent nou.

IA: Exemplu de aplicare a Tehnicii celor Două Puncte

Exemplu clasic de alegere a celor două puncte. Primul punct pe care l-am ales este situat în partea de sus a umărului stâng, iar cel de-al

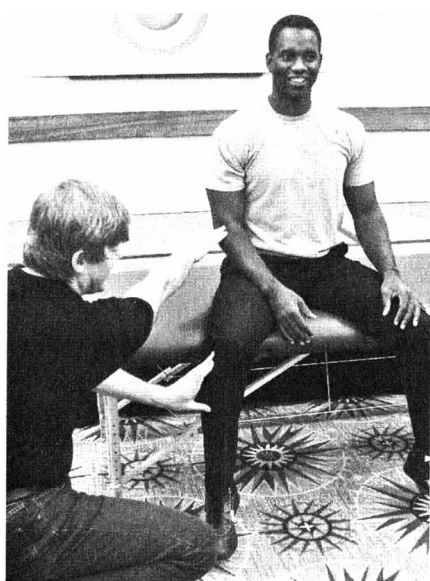
doilea în centrul pieptului pacientului. Încearcă să simți energia, întrucât în toate aceste poze efectuez un tratament.

1B: Exemplu de aplicare a Tehnicii celor Două Puncte

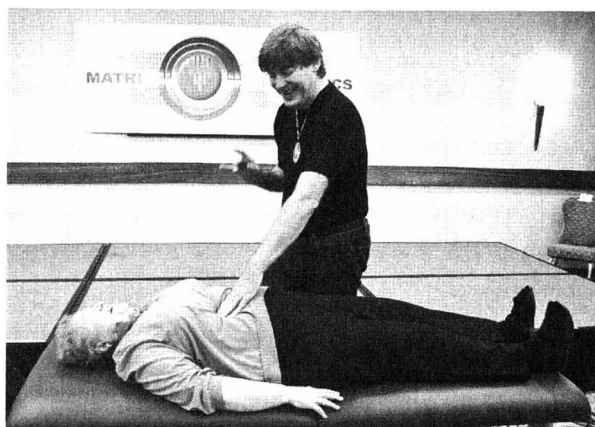
Mâna mea dreaptă acoperă în totalitate capul pacientului. Cel de-al doilea punct din acest exemplu este un punct de acupunctură. Am ales această combinație pentru tratarea unei dureri de

cap. Ea este ușor de aplicat pe tine însuși.

IC: Exemplu de aplicare a Tehnicii celor Două Puncte în acest exemplu, demonstrez ce aş face eu pentru a trata o problemă la un genunchi. Primul punct ales este chiar genunchiul bolnav, iar cel de-al doilea este cotul pacientului. Această alegere demonstrează flexibilitatea conceptuală a aplicării Tehnicii celor Două Puncte. Nu uita să simți conexiunea dintre cele două puncte.

Încearcă să simți energia care iese din pieptul pacientului; aceasta este foarte expansivă și veselă.

1D: Exemplu de aplicare a Tehnicii celor Două Puncte

Ficatul este situat în partea dreaptă a corpului și poate fi simțit prin plasarea palmei chiar sub cutia toracică. Cel de-al doilea punct pe care l-am ales în acest caz este situat în aer, în așa-numita aură a pacientei. Zâmbetele fericite de pe fețele noastre se datorează conexiunii

energetice intense și minunate pe care am stabilit-o între noi prin susținerea conștientă a celor două puncte.

IE: Exemplu de aplicare a Tehnicii celor Două Puncte

Continui să susțin primul punct al pacientei, dar mi-am plasat mâna opusă pe capul acesteia. Acupunctura chineză asociază problemele *chi-ului* \ ficatului cu depresia și cu anumite forme de migrenă. În cazul de față, instinctul mi-a spus că trebuie să ating capul pacientei și am avut

încredere în el.

IF: Exemplu de aplicare a Tehnicii celor Două Puncte

Exemplu de lucru asupra articulației temporomandibulare. În cazul de față, am ales primul punct pe articulația propriu-zisă și mi-am plasat cealaltă mână pe un dinte. Nu trebuie însă să crezi că îți ilustrez în acest fel cum trebuie să procedezi într-un caz similar. Lasă-te condus de intuiție. Acestea sunt simple exemple personale, dar deciziile tale îți aparțin întru totul.

1G: Exemplu de aplicare a Tehnicii celor Două Puncte în cazul de față, mă joc cu un genunchi al pacientei, în timp ce accesez câmpul de energic cuantică. Dacă faci ceva de genul acesta, urmărește să simți conexiunea din interiorul ființei tale și din mediul exterior. Reține: eu nu operez în cazul de față cu bioenergia. Conexiunea care se stabilește este spontană și instantanee. Îți recomand cu deosebire acest „joc” atunci când lucrezi cu tine însuși.

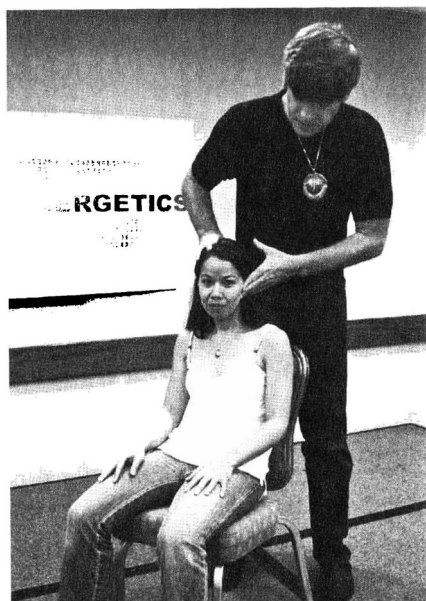
JH: Exemplu de aplicare a Tehnicii celor Două Puncte

Același contact ca și mai înainte. Dacă ai auzit de *chakrci-e*, cel de-al doilea punct ales de mine în cazul de față este *chakra* a doua a pacientei, care este asociată adeseori cu emoțiile. Eu și pacienta mea suntem fericiți în această fotografie. Într-adevăr, conexiunea pe care am stabilit-o între noi ne face să ne simțim foarte bine.

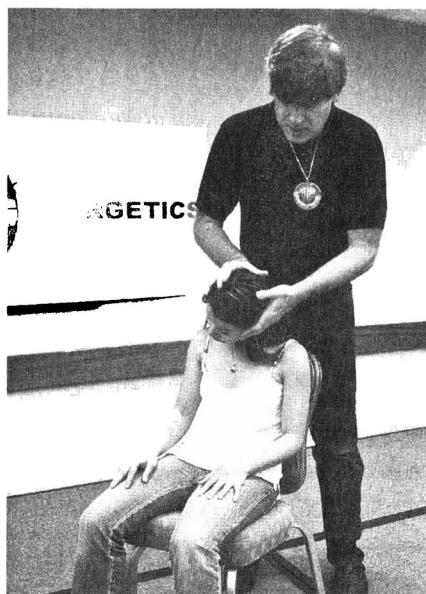
II: Exemplu de aplicare a Tehnicii celor Două Puncte

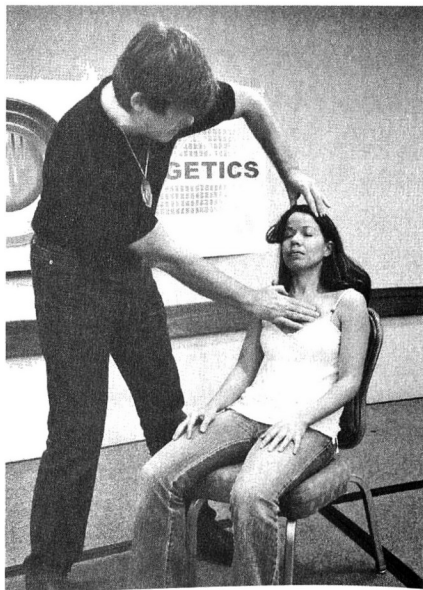
Acest bărbat se simte extatic! Această ilustrație îți prezintă un alt exemplu de atingere a creștetului capului și a articulației maxilarului. Chiar dacă ating două puncte pe capul pacientului, intenția mea ar putea fi focalizată asupra rezolvării unor probleme financiare sau amoroase pe care le are acesta!

2A: O suită de puncte alese pentru aplicarea Tehnicii celor Două Puncte în cazul de față, țin între palme capul pacientei, cu unicul scop de a-i controla reacțiile. Atunci când aplici Tehnica celor Două Puncte, este posibil să asști la reacții fiziologice foarte profunde. Este posibil ca pacientul să își contracte puternic zona dintre omoplați sau să simtă o stare neplăcută la nivelul stomacului. Nu contează ce puncte alegi pentru a face această măsurătoare. Zona cu „probleme” se

va transforma chiar dacă nu îți plasezi mâinile pe ea. Este suficient să îți focalizezi mintea asupra ei.

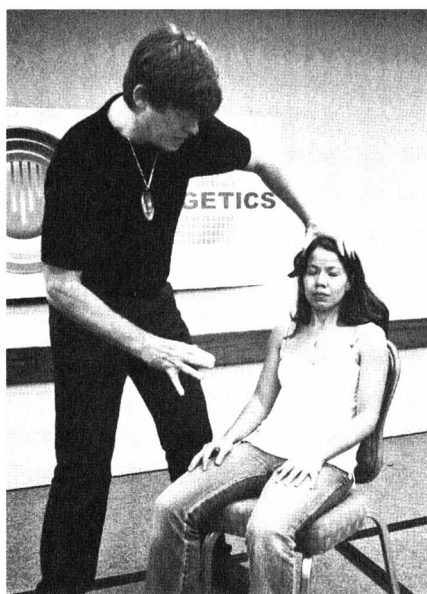
3 A: O suită de puncte alese pentru aplicarea Tehnicii celor Două Puncte

Exemplu de integrare a capului și a inimii. Starea pe care o simte pacienta este de pace profundă. Contactul fizic nu este absolut necesar în acest caz, dar îi permite terapeutului să sesizeze sau să simtă schimbările produse la nivel fizic într-un timp real. Acestea ar fi cele două puncte pe care le-aș alege dacă aș dori să lucrez

cu un incident din copilăria pacientei prin aplicarea Tehnicii de Călătorie în Timp, sau dacă mi-aș propune să o armonizez pentru a contracara o alergie alimentară. În realitate însă, nu punctele de contact alese contează, ci intenția terapeutului!

Urmărește să simți energia cuantică pe care o emană această fotografie. Nu încerca să conduci mașina privind această ilustrație! Atunci când materializezi unda tiparului pe care dorești să îl modifici, se produc instantaneu și alte schimbări.

În cazul de față, încerc să sesizez schimbările produse în câmpul de energie al pacientei, cu care sunt conectat prin conceptul de rezonanță cuantică. Această interacțiune ne transformă pe amândoi. Privind această fotografie, poți simți energia care umple spațiul dintre mine și pacienta mea. Focalizează-te asupra ei și vezi ce simți.

4 A: O suită de puncte alese pentru aplicarea
Tehnicii celor Două Puncte

Chiar dacă în această fotografie par că lucrez asupra genunchiului pacientei, nu este exclus ca în realitate să mă focalizez asupra altor probleme de sănătate, cum ar fi durerile menstruale. Într-un astfel de caz, genunchiul nu reprezintă decât un punct de intrare în câmpul cuantic pe care l-am ales.

4B: O suită de puncte alese pentru aplicarea Tehnicii celor Două Puncte

Genunchiul se deplasează fizic sub mâna mea, în timp ce cu cealaltă mână lucrez în câmpul energetic al pacientei. Încearcă întotdeauna să

sesizezi conexiunea care se stabilește între cele două puncte alese. Este ca și cum ai simți polii opuși a doi magneți care se atrag.

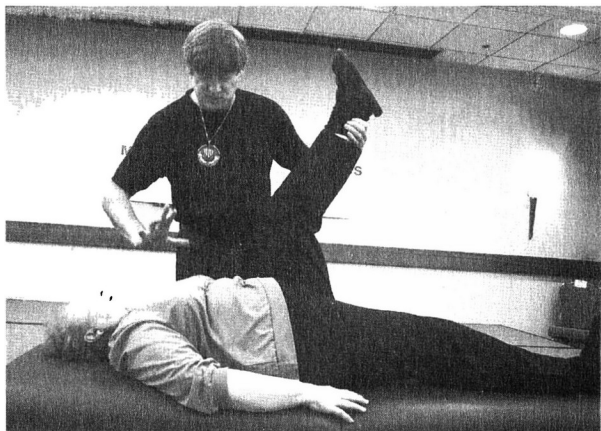

4C: O suită de puncte alese pentru aplicarea Tehnicii celor Două Puncte în cazul de față, verifică din nou ce s-a întâmplat în urma aplicării Tehnicii celor Două Puncte. Măsurarea schimbărilor produse amplifică întotdeauna rezultatele obținute. În acest fel, poți deveni mai puternic și mai eficient în aplicarea acestei tehnici.

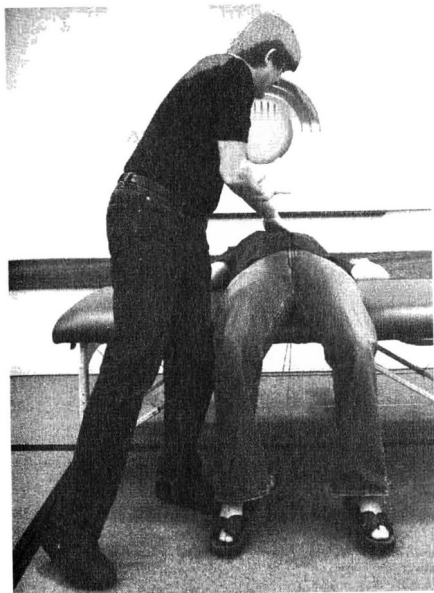
5 A: O suită de puncte alese pentru aplicarea Tehnicii celor Două Puncte

Așa aș proceda eu dacă aș trata o umflătură a gleznei. Deși pacienta este mai vârstnică, aș putea aplica Tehnica de Călătorie în Timp pentru a vindeca o entorsă pe care a avut-o la vârsta de patru ani. Cel de-al doilea punct, situat în zona genunchiului, face ca glezna să se simtă mai rigidă, fapt care îmi demonstrează că l-am ales bine.

5B: O suită de puncte alese pentru aplicarea Tehnicii celor Două Puncte

Continui să îmi țin prima mână pe glezna pacientei, dar conștientizez cu cea de-a doua mână schimbările produse în câmpul energetic din zona pieptului sau a inimii acesteia, care s-a dilatat. Și eu și pacienta mea simțim schimbările energetice produse în urma aplicării Tehnicii celor Două Puncte.

6 A: O suită de puncte alese pentru aplicarea Tehnicii celor Două Puncte

Această ilustrație arată cât de dinamice pot fi efectele aplicării Tehnicii celor Două Puncte. În cazul de față, am ales ca prim punct pieptul pacientului, încercând să simt reacțiile produse la acest nivel prin deplasarea celei de-a doua mâini în câmpul energetic al acestuia, deasupra inimii. Atunci când a spus: „Conștiința materializează unda”, matematicianul von Neumann nu glumea

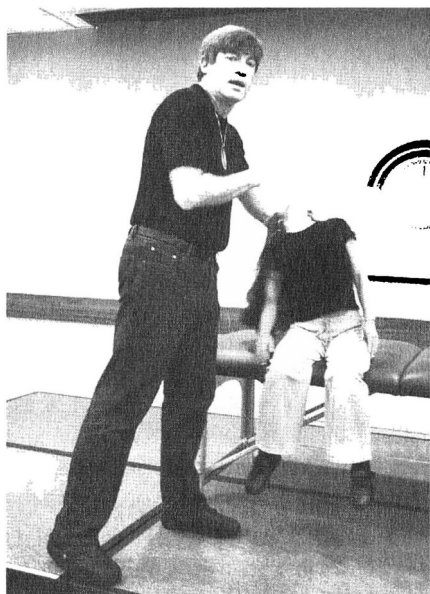
deloc!

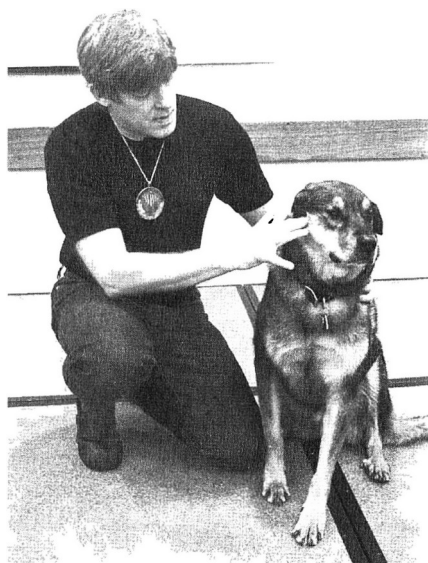

7A: O suită de puncte alese pentru aplicarea
Tehnicii celor Două Puncte

Câmpul energetic care s-a stabilit între mine
și pacienta mea este foarte intens. Dacă te-ai afla
în spațiul dintre noi, l-ai putea simți fizic.
Proiectează-te mental în acest spațiu și încearcă
să simți ce se întâmplă. Chiar și moleculele aerului
care ne separă par încărcate de energie și de

vibrație!

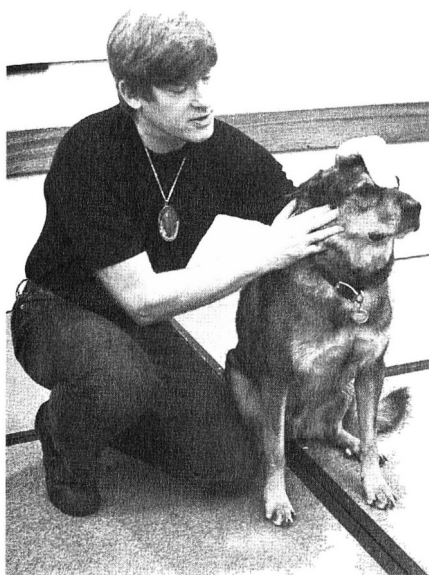

8 A: O suită de puncte alese pentru aplicarea Tehnicii celor Două Puncte

Animalele nu au opinii și nu cunosc scepticismul. De aceea, Matricea Energetică operează perfect asupra lor. La fel și asupra obiectelor neanimate, cum ar fi spre exemplu mașina pe care o conduci.

Această fotografie a fost făcut un minut sau două mai târziu. Interacțiunea dintre mine și pacienta mea a fost atât de profundă încât ne-ar

putea schimba amândurora viața!

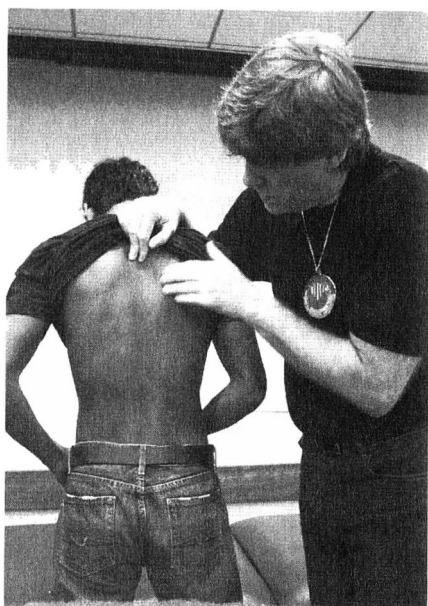

8C: O suită de puncte alese pentru aplicarea
Tehnicii celor Două Puncte

La fel ca personajul lui Jack Nicholson din
filmul *Batman*, care spune: „Am câștigat din nou!”,
acest câine se simte cât se poate de fericit.

Demonstrație de aplicare a Tehnicii celor
Două Puncte.

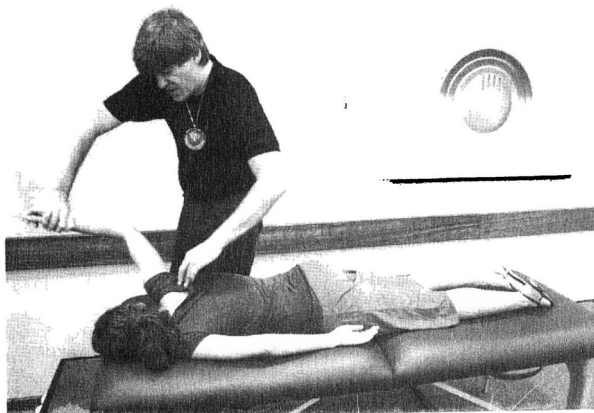

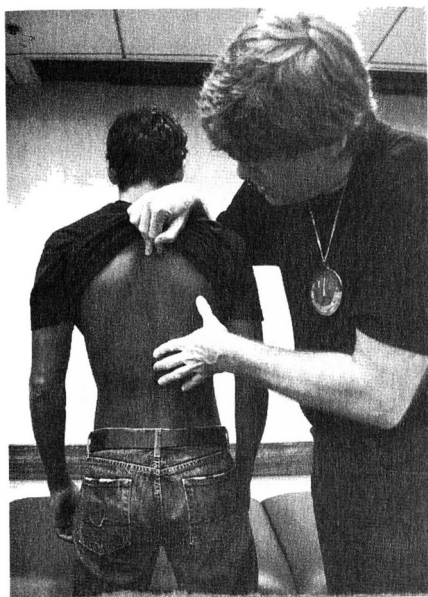

9A: O suită de puncte alese pentru aplicarea Tehnicii celor Două Puncte încerc că localizez primul punct pe spatele pacientului. Următoarele două fotografii demonstrează cât de ușor este să stabilești conexiunea pentru scolioză sau pentru alte curburi ale coloanei vertebrale. Orice om poate face acest lucru (inclusiv celelalte tehnici pe care le predau). Aceste tehnici nu presupun niciun fel de cunoștințe anatomice sau legate de vindecare.

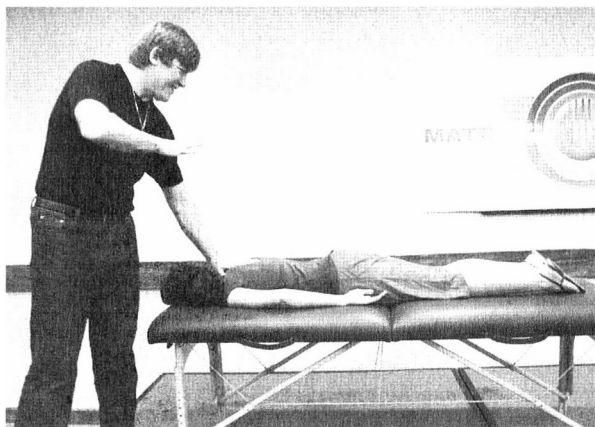
Uau!

Cel de-al doilea punct ales îl face pe primul să se simtă mai rigid sau mai bine fixat. Urmărește să simți conexiunea care se stabilește între cele două puncte, dar și între tine și persoana, locul sau obiectul respectiv. Pacientul de față a avut o curbare a coloanei vertebrale, care s-a corectat în momentul în care l-am atins.

10A: O suită de puncte alese pentru aplicarea Tehnicii celor Două Puncte în cazul de față, aplic Tehnica celor Două Puncte asupra unui umăr dureros. Cel de-al doilea punct ales este situat pe încheietura mâinii pacientei.

JOB: O suită de puncte alese pentru aplicarea Tehnicii celor Două Puncte în continuare, aleg al doilea punct în sfera câmpului energetic de deasupra pacientei. Cealaltă mână continuă să rămână fixată asupra corpului pacientei, fapt care îmi permite să simt schimbările produse.

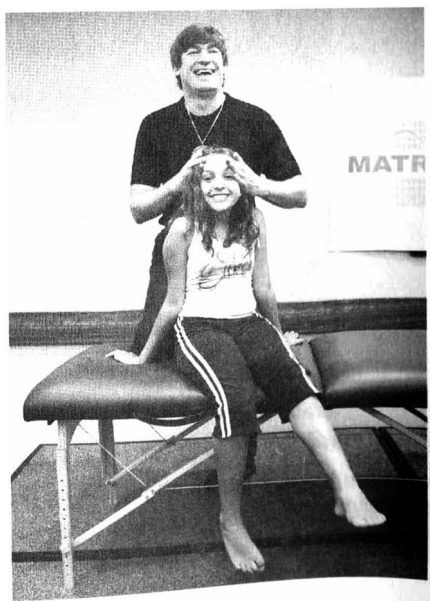
11 A: O suită de puncte alese pentru aplicarea Tehnicii celor Două Puncte în cazul de față, aleg două puncte pentru tratarea unui caz de dureri la nivelul tălpilor și al gleznelor. Tu poți alege însă orice alte două puncte.

11B: O suită de puncte alese pentru aplicarea Tehnicii celor Două Puncte

Fotografia de față prezintă următoarele două puncte pe care le-am ales. Prima mână rămâne fixată pe un punct situat în zona gleznei, în timp ce cealaltă mână s-a deplasat pe un punct situat pe mușchiul gambei. Reține însă: atunci când alegi al doilea punct, acesta poate fi situat oriunde pe corpul pacientului, sau chiar pe masa de masaj. Singurul lucru care contează este să simți

conexiunea dintre cele două puncte.

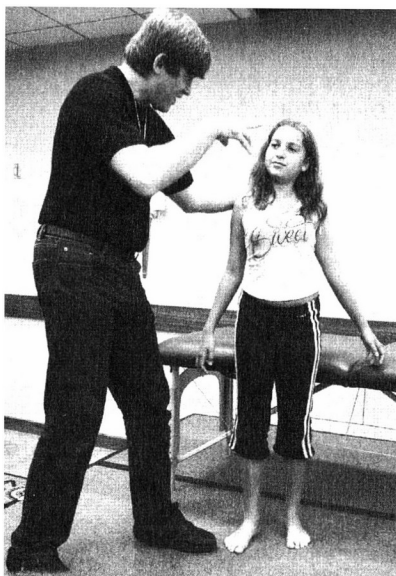
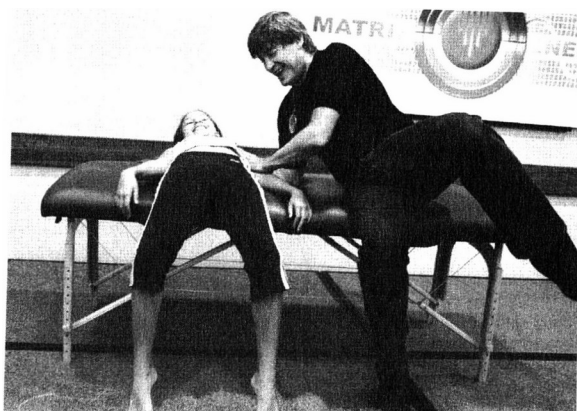

12 A: O suită de puncte alese pentru aplicarea Tehnicii celor Două Puncte

Copiii adoră Matricea Energetică. Această fetiță a participat la unul din seminarele mele recente. Participanții adulți au avut multe de învățat de la ea în ceea ce privește puterea imaginației active.

Activitate desfășurată în interiorul rețelei

conștiinței.

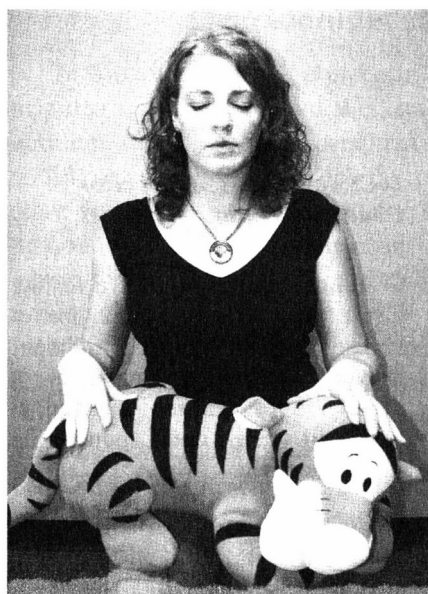

13B: O suită de puncte alese pentru aplicarea

Tehnicii celor Două Puncte

Această undă energetică a fost atât de puternică, încât ne-a silit pe amândoi să ne așezăm!

14A: Tratarea tigrisoru/ui de pluș

Fiica mea, Justice, face o demonstrație a găsirii celor două puncte folosindu-se de un tigru de pluș. Primul punct ales de ea este situat în zona sacrală, iar cel de-al doilea în zona capului.

Folosirea unui obiectsurogat se recomandă în tratamentul la distanță. Conexiunea cu pacientul poate fi stabilită ușor, prin simpla intenție conștientă.

14B: Aplicarea Tehnicii celor Două Puncte asupra propriei persoane în cazul de față, Justice face o demonstrație de aplicare a Tehnicii celor Două Puncte pentru rezolvarea unor probleme emoționale personale. Primul punct ales de ea este situat în zona pieptului, iar cel de-al doilea în zona aurei energetice.

14C: Aplicarea Tehnicii celor Două Puncte asupra propriei persoane

O altă modalitate de a lucra cu tine însuși constă în a-ți imagina o reprezentare holografică, tridimensională, în mărime naturală, a propriei tale persoane, căutând și susținând cele două puncte la nivelul acesteia.

14D: Aplicarea Tehnicii celor Două Puncte asupra propriei persoane

O modalitate simplă de a trata o durere de cap sau o lovitură la cap.

Lasă lucrurile să curgă de la sine în filosofia chineză, conceptul care stă la baza Matricei Energetice ar putea fi numit: Wei Wu Wei, tradus *grosso-modo* prin: acțiune / nonacțiune. Acest concept înseamnă că mintea se liniștește complet și astfel, apa lacului se purifică de mîlul care se

așază la fund. Această stare de conștiință nu diferă deloc de cea pe care își propun să o atingă persoanele care meditează. Ori de câte ori mintea omului se liniștește, acesta intră automat în rezonanță cu marele ocean de energie universală numit de fizicieni și Câmpul Punctului Zero. Asta nu înseamnă că nu poți „aplica” Matricea Energetică decât dacă meditezi. Dimpotrivă! Dacă această premisă ar fi fost o cerință absolută, cu siguranță Spiritul Divin nu m-ar fi ales pe mine ca să demonstrez această tehnică, întrucât mintea mea nu devine decât rareori liniștită. Cândva mi se spunea: „Copilul din reclama pentru Ritalin”!

Nu-ți face o obsesie din întrebarea dacă procedezi sau nu corect. Nu încerca din răspuțeri să înțelegi cum funcționează mecanismul cuantic; lasă lucrurile să curgă de la sine. Nu-ți spune: „Acum îmi propun să unesc aceste două puncte printr-o linie. Vai, linia mea a ieșit strâmbă! mai bine să o iau de la început. Ce-ar fi să mășor

această linie? Oare cum trebuie să o măsoară, în centimetri sau în inch? Oare contează?” în acest fel, nu vei face decât să cazi în capcana propriilor tale gânduri. Lasă-te în voia valului; atunci se produce de regulă schimbarea!

Atunci când îți oprești procesul mental, tu devii una cu obiectul focalizării tale. Altfel spus, tu intri într-o rezonanță cuantică cu el, acesta fiind momentul în care se produce schimbarea. Urmărește să remarci acest moment, dar fără să te forțezi prea tare. Lasă-te surprins de el. Simte încântarea momentului, la fel cum procedează copiii mici. Dacă ai reușit, felicitări! Tocmai ai pătruns în sfera infinită a tuturor posibilităților!

Adevărul este că cele două puncte nu înseamnă nimic în afara semnificației pe care le-o acorzi tu însuși. De aceea, imaginează-ți că ai de-a face cu două realități diferite care se intersectează, transformându-se reciproc în ceva minunat și sublim. Cultivă-ți credința și respectul

față de propria putere.

L) Ritalin – medicament prescris copiilor neastâmpărați, care suferă de un sindrom numit „deficit al atenției” (lipsă de concentrare), (n.tr.)

Iată un exemplu preluat din propria mea practică ce ilustrează perfect acest aspect. Într-o zi, a venit la mine un bărbat care dorea să îl tratez pentru întinderea unui tendon la nivelul cotului și pentru o întindere musculară la nivelul tălpii. Bărbatul avea dureri la nivelul cotului și al tălpii. M-am gândit în sinea mea: „Hm, înțeleg că dorești să îți tratez simptomele. Bine, voi intra în acest joc”. În continuare, am lucrat circa două minute cu cotul lui și alte cinci minute cu talpa. La sfârșit, pacientul mi-a spus că nu mai simte niciun fel de dureri. M-am uitat la ceas și am constatat că mai aveam încă 30 de minute din ședința de vindecare.

De aceea, mi-am ridicat mâna dreaptă și i-am studiat câmpul energetic, la circa 30 de centimetri de piept, fără să-mi focalizez atenția asupra

vreunui aspect anume. Câteva clipe mai târziu, bărbatul a intrat într-o stare de inconștiență. L-am așezat cu blândețe pe masa mea de masaj. Corpul lui a început să tremure violent, ca și cum ar fi avut un atac cerebral. Deși am asistat la viața mea la mai multe atacuri cerebrale, trebuia să recunosc că cel de față nu semăna deloc cu ele. Bărbatul avea întipărită pe față o expresie de fericire absolută. De aceea, am continuat să îmi țin mâna fixată în câmpul lui energetic, în timp ce el nu făcea altceva decât să zâmbească și să tremure. Fără să îmi fac probleme, am continuat să aplic acest procedeu, simțind cum propria mea inimă explodează într-o iubire fără limite.

Bărbatul mi-a făcut o nouă vizită câteva săptămâni mai târziu și mi-a povestit că simptomele pentru care a venit prima dată la tratament au dispărut în cea mai mare parte. A adăugat însă că mai avea din când în când dureri ușoare la nivelul cotului, așa că puteam lucra

asupra lor, dacă doream. În realitate însă, dorea să îmi vorbească despre un alt subiect. Ușor încruntat, dar cu o voce blândă, el a început să îmi povestească ce s-a întâmplat după prima noastră ședință.

Astfel, mi-a spus că după ce a plecat din cabinetul meu, s-a simțit extrem de bine, nemaiaivând aproape deloc dureri. În schimb, în dimineața zilei următoare, s-a trezit din somn cu o stare de tristețe profundă, pe care nu o mai simțise până atunci. Starea a durat toată ziua. În dimineața celei de-a doua zile, s-a trezit cu o stare complet diferită, de energie și de mare bucurie interioară, ca și cum în inimă i s-ar fi activat subit o baterie cosmică ce îi furniza o cantitate infinită de energie. A făcut apoi o scurtă pauză, după care pe față i-a înflorit un zâmbet uriaș. Mi-a spus: „În dimineața celei de-a treia zile m-am simțit, iluminat, deși nici măcar nu știu ce înseamnă acest lucru!”

L-am întrebat atunci asupra cărui aspect dorea să mă focalizez în continuare. Bărbatul s-a uitat către cot și a recunoscut că îl mai doare „puțin”, după care mi-a răspuns: „Aș putea să mă mai bucur puțin de acea energie incredibilă?” Mi-am ridicat din nou mâna dreaptă în dreptul pieptului său, iar bărbatul s-a lăsat din nou pe masa mea de masaj, intrând – la fel ca prima dată – într-o stare de tremur puternic, asemănătoare cu un atac cerebral, dar pe care eu o asociez mai degrabă cu trezirea energiei primordiale *kundalini*. Pe față i-a înflorit din nou zâmbetul acela fericit, care părea să emane dintr-o stare foarte profundă de conștiință. Chiar că asistam la un proces de Transformare! Am simțit din nou o stare de satisfacție profundă pentru grația care a coborât asupra mea, permițându-mi să asist la astfel de evenimente.

Cum trebuie interpretate astfel de întâmplări? Habar nu am! Dacă aș fi nevoit să

studiez motorul mașinii mele pentru a putea călători cu ea, probabil că acest lucru nu s-ar întâmpla prea curând. Din fericire, faptul că nu înțeleg mecanismul de funcționare al motorului mașinii mele nu înseamnă că nu o pot conduce perfect. Cele două aspecte sunt complet diferite.

Reinventează-te

Următoarele relatări referitoare la aplicarea Matricei Energetice și a Tehnicii celor Două Puncte provin de la diferiți studenți de-ai mei din întreaga lume și le-am primit prin email. Doresc să ți le împărtășesc cu unicul scop de a-ți demonstra cât de variate sunt modalitățile în care poate fi aplicată Matricea Energetică.

Încă de când aveam nouă ani, am simțit un blocaj energetic la nivelul plexului solar. Mă simțeam ca un nod de energie negativă extrem de concentrată. Ori de câte ori încercam să meditez sau să îmi cunosc mai bine sufletul, aceste simptome se înrăutățeau. Când am participat la

prima ta demonstrație, m-ai chemat pe scenă. Când m-am întors la locul meu, mă simțeam mult mai bine focalizată și mult mai energizată. Energia acumulată la nivelul plexului meu solar era însă prea puternică și aproape insuportabilă. De aceea, la sfârșitul demonstrației ți-am cerut din nou ajutorul. După ce ai aplicat una din tehnicile tale, m-am simțit în sfârșit bine, de fapt, mai bine decât m-am simțit vreodată în ultimii ani. Totuși, senzațiile din zona plexului solar nu au dispărut cu totul. De aceea, m-am concentrat să sesizez ce anume s-a schimbat. Trei zile mai târziu, mi-am dat seama că foarte mulți ani la rând am abordat aceste simptome dintr-o perspectivă greșită. Am considerat că energia acumulată la nivelul plexului solar reprezenta un blocaj, așa că am încercat tot timpul să scap de ea. În această stare de revelație, m-am întrebat, fără niciun efort conștient: „Ce s-ar întâmpla dacă această stare neplăcută ar dispărea complet din această

realitate?” Instantaneu, starea a dispărut fără urmă. De atunci, nu s-a mai întors niciodată.

Deși nu am participat la seminarele tale (ci doar la acea demonstrație publică), după acest eveniment nu a mai trebuit să mă convingă nimeni de puterea tehnicilor pe care le aplici. Cred că la momentul respectiv am aplicat inconștient tehnica ta, după ce ai pregătit tu însuși terenul. Îți mulțumesc.

— Samantha

Acum două săptămâni mă aflam la serviciu și telefoanele sunau nonstop. Eu și colegele mele ne simțeam depășite. De aceea, am aplicat Tehnica celor Două Puncte asupra situației respective, iar apelurile telefonice s-au oprit instantaneu, fapt care ne-a permis să ne ocupăm de pacienții pe care îi aveam deja. Am avut chiar timp să distribuim pliantele pentru evenimentul Rose Showm, pe care îl organizăm anual. În continuare, am făcut niște coperte personalizate pentru o

colegă nouă, mi-am făcut ordine în dosare etc. Directoarea executivă a intrat chiar atunci în biroul nostru, minunându-se că nu sună nimeni. Câteva minute mai târziu a intrat și directoarea centrului de tratament, care ne-a întrebat: „Cum se face că este atât de liniște la voi?”

După care s-a întors către mine, m-a privit în ochi și mi-a spus: „Sara, vreau ca telefoanele să înceapă să sune chiar acum!” Am oftat. Am aplicat din nou Tehnica celor Două Puncte, iar telefoanele au început să sune în circa două minute. Colegele mele au oftat la rândul lor. Toată lumea din biroul meu știe că atunci când aplic Tehnica celor Două Puncte, în jur încep să se petreacă tot felul de lucruri. Oricum, pauza ne-a prins bine la toate. După acel moment, telefoanele au continuat să sune fără oprire toată ziua.

Iar acum doresc să îți povestesc ce s-a întâmplat chiar astăzi, când am avut un nou prilej de a aplica Tehnica celor Două Puncte:

Mă îndreptam cu mașina împreună cu doi prieteni către grupul de studiu al Matricei Energetice din Berkeley. Trebuia să trecem de podul Bay Bridge, iar traficul devenea din ce în ce mai aglomerat. De-abia reușeam să avansăm. Bill a sunat la 511 pentru a afla cum este traficul în zonă. Operatoarea i-a spus că pe banda stângă a autostrăzii se afla un trailer răsturnat, în apropiere de Treasure Island, iar coada de mașini se întindea până dincolo de 7th Street! Intenția noastră inițială era să ajungem la timp în Berkeley, astfel încât să ne putem bea cafeaua înainte de începerea întâlnirii cu grupul de studiu.

Le-am sugerat colegilor mei să aplicăm Tehnica celor Două Puncte pentru situația în care ne aflam. Cei doi au fost de acord și... instantaneu, traficul a părut să se deblocheze, nemaifiind deloc congestionat. Oricât de mult am avansat, nu am văzut niciun trailer răsturnat. L-am întrebat pe ceilalți doi cum au procedat atunci când au aplicat

tehnica. Personal, am aplicat varianta simplă a Tehnicii celor Două Puncte și am vizualizat că am ajuns în partea opusă a podului. Samantha a vizualizat o gaură de vierme⁶ prin care am trecut în partea opusă a blocajului de trafic. Bill a aplicat Tehnica celor Două Puncte cu intenția de a avea timp să bem un capucino înainte de începerea ședinței de grup. În cele din urmă, ne-am băut cafeaua, și tot am ajuns prea devreme.

— Sara

Ieri, mă plimbam prin păduricea de lângă casa mea și vorbeam cu rodiile înflorite, când mi-a venit ideea să aplic Tehnica celor Două Puncte, întrucât în aer erau foarte mulți țânțari, iar aceștia erau de-a dreptul vorace. Inițial, le-am spus țânțarilor: „Hei, ascultați-mă! Nu doresc să vă ucid”. Metoda nu a funcționat. De aceea, i-am transmis un mesaj Regelui Țânțarilor, spunându-i:

⁶ Expresie din fizica cuantică, care se referă la o ieșire în afara dimensiunii fizice printr-un canal multidimensional și la reintrarea în dimensiunea fizică într-un alt loc, proces care se întâmplă instantaneu, (n. tr.)

„Te rog, ia-ți supușii de lângă mine”. Nici așa nu a funcționat. În sfârșit, am aplicat Tehnica celor Două Puncte, fixând un spațiu cu o rază de 15 centimetri în jurul meu. De data aceasta, a funcționat. În următoarele zece minute pe care le-am petrecut în pădure nu m-a mai înțepat niciun țânțar.

La rândul lui, Willie a încercat să aplice Matricea Energetică pentru curățarea gazonului nostru de buruieni. Tehnica nu a funcționat însă: buruienile nu au dispărut. Atunci, el a aplicat Tehnica celor Două Puncte focalizându-se asupra gazonului și asupra persoanei pe care o plătim pentru a-l tunde. Atunci, buruienile au dispărut (fiind tăiate de persoana respectivă!). La prima vedere, poate părea o poveste simplistă, sau un fel de glumă, dar din punctul meu de vedere, ea ilustrează perfect maniera în care oamenii își pot extinde opțiunile cu ajutorul Matricei Energetice. Înainte să aplice tehnica, lui Willie nici nu i-ar fi

trecut prin minte să îi ceară direct îngrijitorului să se ocupe de gazon!

Și o ultimă aplicație pe care doresc să ți-o relatez: după ce am participat la primul meu seminar, mi-am dat seama că doresc să asist și la altele, chiar dacă ar trebui să merg pe jos până la sala unde se țin. De aceea, am aplicat Tehnica celor Două Puncte între mine și sala de seminar, vizualizând un fir de energie aurie care face legătura între mine și învățătura predată aici. La vremea aceea nu aveam deloc bani (acesta era motivul pentru care nu eram sigură că voi putea participa și la alte seminare). Tehnica a funcționat de minune. Banii au apărut pe neașteptate, iar eu am putut participa la alte patru seminare. Exemplele de mai sus sunt extrem de simple, dar ele ilustrează faptul că am reușit să intrăm în Matricea Energetică, chiar dacă numai la suprafața acesteia. De aceea, am dorit să îți scriu acest email, ca să îmi exprim iubirea și

recunoștința profundă.

— Nancy

Te-am cunoscut la un seminar pe care l-ai ținut în San Diego, împreună cu soțul meu, David. Am fost nevoită să renunț la un client din San Rafael ca să pot veni la seminar. A meritat însă, întrucât foarte multe lucruri s-au vindecat în viața mea după ce am participat la el. Una din poveștile pe care aș dori să ți le împărtășesc se referă la câinele nostru, JakJak. La scurt timp după ce am participat la seminar, acesta a început să urineze cu sânge. Ne-am alarmat, așa că l-am dus la veterinarul nostru, un medic foarte competent, care și-a dat cu părerea spunând că ar putea fi vorba de o afecțiune a unui rinichi, a prostatei sau a ficatului. Medicul i-a făcut o serie de analize lui JakJak și a descoperit astfel că are o boală destul de gravă la ficat. Vestea ne-a șocat, întrucât câinele are numai trei ani, iar acum câțiva ani am mai pierdut un câine din cauza unei boli a

rinichilor. În timp ce JakJak era la spital, m-am decis să aplic împreună cu David tehnica de vindecare la distanță predată la seminarul referitor la Matricea Energetică, pornind de la premisa că la fel ca și rugăciunea (care nu este altceva decât o formă de energie!), aceasta ar putea funcționa mai bine dacă este practică în grup. Am practicat încă din copilărie diferite tehnici de vindecare la distanță, așa că nu mi-a fost deloc greu să aplic metodele specifice Matricei Energetice pentru restaurarea stării de sănătate a lui Jak.

După ce am aplicat tehnica, am așteptat cu nerăbdare sosirea dimineții pentru a-l suna pe medicul veterinar. Când am reușit în sfârșit să îl sun, acesta mi s-a părut puțin ezitant și mi-a spus că ar dori să îl mai țină o zi pe Jak, întrucât s-a întâmplat un lucru foarte ciudat. L-am rugat să îmi spună ce s-a petrecut. Mi-a răspuns că deși analizele au arătat dincolo de orice dubiu că Jak

elimină foarte multă bilirubină prin urină, când l-au scos în dimineața zilei respective ca să urineze, au observat că urina lui era cât se poate de limpede, fără niciun pic de sânge. Medicul nu înțelegea ce se întâmplă, așa că dorea să îi facă noi analize câinelui, pentru a verifica dacă s-a vindecat într-adevăr. Când am venit să iau animalul, știind cu ce mă ocup, medicul mi-a spus că orice tehnică am aplicat, să continui să o aplic, întrucât i-a făcut foarte bine lui Jak. În final ne-a urat noroc. Vă mulțumesc ție și tuturor celor care ne împărtășiți din Iubirea și din Lumina voastră.

— Robiri

Când mă trezesc dimineața și îmi simt spatele înțepenit (uneori chiar dureros), o aplicare fugitivă a Tehnicii celor Două Puncte este de regulă suficientă pentru a elimina acest simptom. De asemenea, mă ajută foarte mult aplicarea Tehnicii celor Două Puncte pentru cap și pentru gât, astfel încât să mă realinez cu poziția verticală

și cu gravitația Pământului. Tehnica funcționează de minune și atunci când sunt stresat. Tehnica celor Două Puncte ia cu mâna micile dureri corporale datorate muncii excesive. Personal, am aplicat-o cu succes pentru a-mi spori flexibilitatea, fapt care m-a ajutat să practic mult mai ușor posturile de tai chi și de yoga (pe care obișnuiesc să le fac în fiecare zi). În astfel de cazuri, cel mai bine funcționează Tehnica de Călătorie în Timp dublată de fixarea zonei cu probleme. Mulțumesc.

— Tom

Ori de câte ori mă lovesc de o masă, mă tai la deget sau scap ceva pe picior, aplic imediat Tehnica celor Două Puncte, mă raportează la momentul de dinainte de incident, iar durerea sau vânătăia dispare instantaneu.

— Jill

Cu o săptămână înainte de seminarul pe care l-am ținut luna aceasta la Los Angeles, mi-am surprins câinele în bucătărie având un fel de atac.

La început am intrat în panică, întrucât animalul era în convulsii, nu mai respira și arăta groaznic. Eram convinsă că va muri, dar m-am recules și i-am băgat mâna în gură ca să mă asigur că nu și-a înghițit limba. În acel moment, mi-am adus aminte de Tehnica celor Două Puncte. I-am pus una din mâini pe cap (după ce am scos-o din gura câinelui), iar cealaltă pe spate, imaginându-mi că aleargă fericit prin casă, așa cum face de obicei. După două sau trei minute, câinele a început să schelălăie ușor și a încercat să se ridice în cele patru labe. A căzut de câteva ori până să reușească, dar după numai zece minute și-a reluat comportamentul obișnuit, revenindu-și complet. Culmea este că în starea în care se afla mai devreme, nu l-aș fi putut duce în niciun caz la medicul veterinar. De aceea, singurul lucru care îmi mai rămânea de făcut era să aplic Tehnica celor Două Puncte, care m-a și ajutat să ies din starea de haos și să creez o realitate nouă.

— Tigeress

Prima dată când am experimentat Tehnica celor Două Puncte pe mine însămi a fost la întoarcerea de la primul seminar la care am participat, în San Diego. Mă aflam la volanul mașinii și conduceam către casă. Afară ploua, iar eu am observat că ștergătoarele mașinii nu funcționează prea bine (mai ales cel din fața mea). Știam că nu pot merge până acasă în aceste condiții, așa că m-am decis să aplic Tehnica celor Două Puncte. Inițial am aplicat tehnica asupra vremii. Ploaia s-a oprit, și eu am putut scoate ștergătorul de pe parbriz. Apoi am aplicat tehnica pentru a găsi un magazin cu piese auto pe partea dreaptă a autostrăzii, la care să am un acces foarte ușor și care să aibă în stoc ștergătoare de parbriz pentru modelul mașinii mele. Am adăugat că dacă nu voi găsi un astfel de magazin, doresc să găsesc ștergătorul necesar la benzinăria unde urma să îmi fac plinul. În timp ce mi-am văzut de

drum, mi-am imaginat ce se întâmplă prin Univers. Oare se ocupau elfii de construirea unui magazin de piese auto în fața mea? Și dacă da, oare îi puteau vedea ceilalți șoferi care treceau pe autostradă? Puteam crede oare că o clipă mai înainte magazinul nu exista, iar acum apăruse subit? Ce se afla în acel spațiu înainte, nimic? Dacă se afla un alt magazin, ce s-a întâmplat cu oamenii care lucrau în el? Trebuie să fi avut o zi foarte ciudată! Nu puteam decât să sper că se pricepeau la piesele auto.

După circa trei sferturi de oră, pe partea dreaptă a drumului a apărut în sfârșit un semn indicator care indica faptul că în apropiere se afla un magazin de piese auto. Magazinul era localizat lângă o rampă ce permite accesul foarte ușor, iar vânzătorii aveau în stoc ștergătoare pentru modelul meu de mașină. Mai mult, cerul s-a luminat subit, iar eu am putut schimba ștergătorul în condiții optime. M-am uitat la ceas: după numai

patru minute de la schimbarea ștergătorului, a început din nou să plouă! Culmea este că ceva mai târziu, când am oprit la o benzinărie ca să îmi fac plinul, chiar lângă aceasta se afla un magazin cu piese auto! Cu siguranță, elfii pe care i-am invocat au avut o zi foarte ocupată! La ora actuală, după ce am participat la alte două seminare, îmi dau seama că ar fi fost mai ușor să aplic Tehnica celor Două Puncte direct asupra ștergătorului. Oricum, am fost cât se poate de fericită de rezultatele obținute. Fii binecuvântat!

— Sandy

După ce am participat la primul meu seminar pe tema Matricei Energetice, în luna martie, am aplicat Tehnica celor Două Puncte asupra pântecului fiicei mele, vizualizând un bebeluș în brațele ei. La ora actuală ea este însărcinată, deși a trecut foarte puțin timp de când am aplicat tehnica. Apropo, am vizualizat inclusiv un arhetip al Mamei Gâște făcând un ou în pântecul ei. Cred

că nu ești prea obișnuit cu astfel de imagini atunci când aplici tehnicile tale de medicină tradițională chineză!

— Gina

Sunt masor-terapeut și am o clientă cu care lucrez de trei ani. După un atac cerebral, aceasta a început să șchiopăteze. Am o prietenă care cunoaște Matricea Energetică, așa că mi-am trimis clienta la ea. 20 de minute mai târziu, clienta mea s-a întors în cabinetul meu. Ghicește ce s-a întâmplat! Nu mai șchiopăta deloc. Am întrebat-o ce i-a făcut prietena mea. Clienta mi-a răspuns: „A început să îmi numere anii, când am căzut la pământ. După ce m-am ridicat, am constatat că durerea din genunchi a dispărut și că nu mai șchiopătez”.

M-am decis atunci să merg la San Francisco și să particip și eu la un seminar în care se predă Matricea Energetică. După prima zi, m-am gândit: „Acești instructori sunt nebuni!” După a doua zi,

m-am gândit: „Sunt nebuni de legat!” După cea de-a treia zi, m-am gândit: „De fapt, eu sunt nebun că particip la așa ceva!” în cea de-a patra zi mi-am dat seama cât de minunat este să fii nebun și să constați că FUNCȚIONEAZĂ! La ora actuală, atunci când nu reușesc să îmi deschid portiera mașinii din cauza blocării cheii, obișnuiesc să aplic Tehnica celor Două Puncte, regresându-mi mașina la momentul când era nouă. Cât de nebun trebuie să fii ca să faci așa ceva!?

7

Arhetipurile

O altă modalitate de a lucra cu Matricea Energetică constă în a folosi simbolurile sau arhetipurile. Limbajul emisferei drepte a creierului nu operează cu cuvinte, ci cu simboluri și cu imagini. Tehnicile arhetipale pot fi încorporate în mai multe feluri în activitate terapeutică. O modalitate constă în a folosi forme geometrice primordiale, cum ar fi cercul, sfera,

triunghiul, dreptunghiul și pătratul. Dacă te simți într-o dispoziție aventuroasă, poți opta chiar pentru figuri mai complexe, cum ar fi tetraedrul, octaedrul și de fapt orice formă.

Dacă nu ai excelat la geometrie când erai la școală, există o altă modalitate de a face același lucru, chiar mai naturală decât prima. Lucrează cu prima imagine care îți vine în minte. Atunci când îți focalizezi intenția de a te conecta la câmpul cuantic, este posibil ca în minte să îți apară în mod natural anumite figuri mitologice, eroi din benzile desenate, precum Bugs Bunny, Superman etc., sau orice altă imagine ori formă. Secretul constă în a sesiza orice lucru care îți atrage atenția și a lucra cu el.

În cartea sa, *Secretele vederii Im distanță*, Joe McMoneagle afirmă că procesul vederii la distanță poate fi mult facilitat de atenția acordată imaginilor care îți apar în fața minții conștiente. Poți utiliza în acest scop forme și tipare

arhetipale, dar și reprezentări vizuale mai complexe. În esență, tot ceea ce vezi sau vizualizezi este însă la fel de util. Folosește imaginea care îți apare prima în fața ochilor minții. Dacă îți vei focaliza atenția asupra tiparelor mentale care îți apar în forme simbolice, tu vei începe să îți construiești o punte de legătură între cele două emisfere cerebrale. Aceste imagini spontane pot fi folosite pentru armonizarea celor două emisfere, fapt care creează și susține o mai mare coerență interioară – scopul tuturor tehnicilor meditative.

Atunci când începi să devii conștient de aceste imagini spontane (și adeseori jucăușe), tu capeți acces la o bază de date infinit mai mare decât cea care stă la dispoziția minții tale conștiente. Mintea conștientă poate fi comparată cu un paznic al porții care are rolul de a filtra și de a șterge toate informațiile care nu corespund paradigmei tale, adică „nevoii tale de a cunoaște”.

Dacă anumite informații i se par irelevante sau nu par să corespundă așteptărilor sale legate de realitatea consensuală, ele sunt depozitate în „camera din spate” a subconștientului. Acesta corespunde emisferei drepte și poate prelucra nu mai puțin de 11 milioane de informații pe secundă, prin comparație cu emisfera dreaptă rațională, care nu poate prelucra mai mult de șapte informații pe secundă (plus sau minus două informații). *De aceea, urmărește să Jii atent la flash-urile tale intuitive și la instinctele tale, care au în spate mult mai multe informații decât cele de care dispui în starea ta conștientă obișnuită.*

Parcă îi aud pe unii cititori gândind: „Sună bine, dar eu nu pot face așa ceva. Nu mă pricep la vizualizări și nu am avut niciodată calități mediumice”. Exact acest lucru mi l-a spus recent soția unui chiropractician faimos. Am oprit-o înainte de a se ambala prea tare și i-am pus o întrebare simplă: „Închide ochii și spune-mi: îți

poți imagina cum arată interiorul casei tale?”

„Desigur”, mi-a răspuns ea. Am întrebat-o apoi dacă își poate imagina ruta pe care au venit ea și soțul ei pentru a participa la seminar. Mi-a confirmat din nou.

Atunci, m-am aplecat și i-am șoptit la ureche: „Tocmai mi-ai dovedit că dispui de o mare imaginație. De pildă, gândește-te la toate lucrurile pe care ți-ai imaginat de-a lungul vieții că nu le poți face, pentru a-ți da seama că sunt cât se poate de ușoare atunci când le-ai încercat. Exact la fel se petrec lucrurile și în cazul de față”. Femeia și-a deschis ochii și mi-a adresat un zâmbet încurcat: „Ai dreptate. Până acum nu mi-am acordat permisiunea de a mă juca cu această idee nouă! De acum înainte mă voi relaxa și mă voi juca, văzând apoi ce se întâmplă”. După ce mi-a dat acest răspuns, s-a dus la masă.

Când am reluat lucrările seminarului după masa de prânz, ea mi-a făcut cu mâna. Părea

foarte entuziasmată și trăia în mod evident o stare de mare bucurie interioară. De aceea, am rugat-o să urce pe scenă și să spună asistenței ce anume o făcea să fie atât de fericită. Nu s-a lăsat rugată prea mult. A urcat pe scenă și a povestit auditoriului conversația pe care am avut-o ceva mai devreme cu ea, după care a continuat afirmând că în timpul mesei a trăit o experiență care i-a transformat întreaga viață. A comandat o salată mare și verde, pe care bărbatul ei obișnuia să o numească în glumă „hrană pentru iepuri”. Când să ridice furculița ca să o bage în gură, ea a simțit o tresărire puternică în partea laterală a feței. Curioasă, s-a întors să vadă despre ce era vorba. D într-odată, și-a dat seama că se transformase într-un iepure și că ceea ce tresărea în stânga ei era propria ei mustață!

Deși imaginea pe care i-a creat-o mintea ei era amuzantă și cam ciudată, femeia se simțea în al nouălea cer, dându-și seama că experiența nu

era altceva decât un răspuns plin de candoare pe care i-l oferea propriul ei subconștient. Se pare că avea *într-adevăr* o imaginație extrem de bogată, care i-a permis să trăiască o stare care nu avea niciun sens din perspectiva realității consensuale a emisferei stângi. Ea a înțeles cu această ocazie că imaginația îi putea oferi experiențe foarte nostime. Întreaga asistență a izbucnit în râs. M-am alăturat și eu ilarității generale, care a ridicat cu câteva grade bune temperatura atmosferei la seminarul nostru. De pildă, i-am spus soțului ei că nu trebuie să își facă griji decât dacă nevasta sa va căpăta subit o predilecție pentru a asculta muzică hip-hop!

Dacă te uiți la cineva și imaginația te face să vezi un porc, o pană roz sau orice altă imagine năstrușnică, întreabă-te: „Ce înseamnă această imagine pentru mine și ce trebuie să fac cu ea? în ce fel îmi poate fi ea utilă în momentul de față?” Astfel de întrebări sunt considerate de Tony

Robbins” întrebări-fortă, întrucât punerea lor forțează creierul să caute un răspuns unic. În plus, ele te ajută să intri într-o stare pozitivă, renunțând la reciclarea continuă a imaginilor generate de mintea orientată către probleme ale celeilalte persoane.

Spre exemplu, dacă cineva îți spune că suferă de un „umăr încremenit⁷”, ar putea fi util să îți imaginezi ce s-ar întâmpla dacă umărul persoanei respective ar fi încastrat într-un bloc de gheață expus pe neașteptate căldurii soarelui la amiază într-o zi fierbinte de vară. Personal, am aplicat această imagine în mai multe ocazii de acest fel.

Atunci când înveți să desenezi oameni, începi întotdeauna cu schițarea formelor principale: ovalul feței, eventual un triunghi care să definească zonele feței sau maxilarul, un ovoid sau un dreptunghi pentru tors și așa mai departe.

⁷ în limba engleză: frozen shoulder (textual: umăr înghețat) - afecțiune a articulației umărului care se manifestă prin dureri la acest nivel și printr-un grad de mobilitate redusă a brațului, (n. tr.)

După ce ai delimitat principalele forme, ștergi anumite linii, adaugi anumite detalii etc., până când înfățișarea persoanei desenate începe să se contureze din ce în ce mai bine. Totul începe cu stabilirea perspectivei corecte, care este apoi nuanțată din ce în ce mai precis, până când se conturează o imagine ce nu exista la început decât în mintea ta.

Tot ceea ce există în natură poate fi descris în termeni geometrici. De la dansul atomilor și până la revoluția planetelor, toate tipurile de creștere și de mișcare sunt guvernate de anumite legi precise. Acestea răspund inclusiv de simetria geometrică a formelor. Dacă aplici aceste forme geometrice în Matricea Energetică, gândește-te că forma primordială a omoplatului este aceea a unui triunghi. Sacrumul (osul de la baza coloanei vertebrale) are de asemenea o formă triunghiulară.

Orice om are însă doi omoplați, unul în

partea dreaptă și celălalt în partea stângă. Să spunem că persoana cu care lucrezi are un umăr mai ridicat decât celălalt, eventual chiar prezintă un disconfort sau acuză dureri în regiunea respectivă. Unul din lucrurile cele mai simple pe care le poți face este să modifice orientarea omoplaților (a triunghiurilor care îi definesc). Dacă aceștia ți se par deplasați sau inegali, rearanjează-i în imaginația ta în poziția corectă, iar oasele se vor deplasa în fața ochilor tăi pentru a se conforma poziției imaginate de tine. Este uimitor să vezi cum un procedeu atât de simplu poate avea un efect atât de profund și de ușor de măsurat.

Folosește-ți imaginația pentru a produce schimbările dorite

Iată un scurt comentariu referitor la puterea imaginației, al doctorului Dunn:

Am crescut într-o familie al cărei principal mod de a gândi era cel rațional. Așa funcționa

mintea bunicului meu, care i-a transmis această calitate tatălui meu, care mi-a transmis-o la rândul lui mie. Așa se face că am învățat de mic valoarea gândirii raționale. Imaginația nu a jucat un rol foarte important în educația mea. În acea epocă, majoritatea părinților își învățau copiii să vadă lucrurile „așa cum erau”, fără nicio altă interpretare. În acea vreme, mi s-a spus adeseori că imaginația nu folosește decât la crearea benzilor desenate și că dacă dorești să obții ceva, trebuie să muncești din greu.

Imaginația lui Richard este extrem de vie, aproape magică, și este dublată de intenția sa puternică. La început, mi-a fost greu să țin pasul cu el. Am fost nevoit să încep prin a-mi retrezi puterea imaginației. De aceea, atunci când Richard îmi spunea: „Imaginează-ți o balenă care înoată în fața ta”, nu puteam face acest lucru. Pur și simplu, nu vedeam nimic. Nu aceasta este însă realitatea cu care jonglează Matricea Energetică.

De aceea, dacă ți-ai exilat imaginația într-un colțișor îndepărtat al subconștientului, te invit să o regăsești și să o aduci din nou la suprafața conștiinței. Regăsește-ți imaginația și plaseaz-o chiar în fața ochilor tăi, ca să o poți vedea clar.

Permite-i să acționeze liber, fără limitările inerte ale minții conștiente, astfel încât să se fixeze în centrul frunții tale, înflorind acolo la fel ca un trandafir. În acest fel, ea va atrage în viața ta noi posibilități, care mai de care mai magice!

Dacă până acum nu ți-ai făcut timp pentru a-ți dezvolta imaginația, începe prin a citi reviste cu benzi desenate sau povestiri science-fiction. Cultivă idei și concepte noi, și fa lucruri pe care în mod normal nu le-ai face. Îți reamintesc în această direcție că tot ceea ce gândești, ce simți și ce faci reprezintă o sursă potențială de informații noi. Dacă accepți modelul cuantic, rezultă că întreaga realitate care te înconjoară este alcătuită din lumină și din informații.

Unul din primele exerciții pe care i le-am dat partenerului meu, dr. Dunn, a fost să își imagineze anumite lucruri pe care mintea sa conștientă nu le putea încadra în modelul său conceptual, anticipând astfel rezultatele finale. Dacă ești dispus să practici la rândul tău acest exercițiu, imaginează-ți că te afli împreună cu mine în restaurantul meu mexican preferat, flămând și gata să înveți lucruri noi. Cel mai bine este să practici acest exercițiu în mod fortuit (când mintea ta conștientă se așteaptă mai puțin). Acestea sunt momentele ideale pentru a învăța ceva nou.

Într-una din zile, dr. Dunn a încercat să simtă oasele craniului și diferențele dintre ele. Ca de obicei, el s-a umplut însă de frustrare. L-am invitat atunci să își închidă ochii și să își amintească de primul episod din seria *Star Wars*, în care Obi-Wan Kenobi și-a învățat tânărul ucenic cum să simtă Forța.

Bănuiesc că îți mai amintești această scenă în care androidul robot a început să plutească prin aer, provocându-l la luptă pe Luke cu săbiile luminoase care semănau cu niște lasere. Luke se simțea copleșit de loviturile androidului. De aceea, Obi-Wan l-a legat la ochi cu o eșarfă și i-a cerut să își ascută simțurile cu ajutorul Forței, astfel încât să simtă în ce loc îl va ataca androidul chiar înainte de atacul propriu-zis. La început, Luke și-a imaginat un deznodământ dramatic al luptei, dar – treptat – mintea lui s-a liniștit și el a început să simtă conexiunea cu mișcările androidului, în scurt timp, el a ajuns să anticipeze și să blocheze atacurile robotului, lăsându-se ghidat cu succes de Forță prin reacțiile sale intuitive. Scena a pregătit astfel momentul crucial în care Luke s-a confruntat cu Steaua Morții. Urmând un impuls intuitiv, el a oprit computerul care asigura tragerea proiectilelor la țintă, bazându-se exclusiv pe Forță pentru a-i ghida acțiunile.

Cu mulți ani în urmă, am practicat jiu-jitsu. În cursul antrenamentului, a trebuit să trec un test în timpul căruia am fost legat la ochi și am fost așezat în genunchi pe o saltea, în timp ce senseiul meu se afla în spatele meu cu o sabie de lemn. Scopul testului era de a simți momentul precis în care sabia urma să mă lovească în cap, printr-o lovitură potențial mortală. În momentul atacului, trebuia să mă rostogolesc înainte, astfel încât să nu fiu lovit. Imaginează-ți consecințele acestui test în epoca în care samurarii nu foloseau săbii din lemn, ci săbii ascuțite din metal!

Dorința cea mai arzătoare a doctorului Dunn era să învețe tehnicile predate de mine. Din păcate, el a transformat această dorință într-o luptă. După cum mi-a spus odată unul din maestrul înțelepți pe care i-am avut: „Simțul luptei conduce la lupta propriu-zisă”. În cazul de față, secretul constă în a te detașa de tot ceea ce ți se pare că știi, astfel încât în mintea ta să se nască gânduri

noi, care să te conducă spre rezultatul dorit de tine. Amintindu-mi de lecția pe care i-a predat-o Obi-Wan lui Luke, i-am spus lui Mark să își închidă ochii și să își imagineze că brațele sale sunt desprinse de antebrate în regiunea coatelor. I-am cerut apoi să atașeze aceste oase de craniu, chiar în spatele urechilor.

Am continuat cerându-i să își imagineze că ochii săi ies din orbite și plutesc liber prin aer, făcând un cerc de 360 de grade în jurul capului său. După ce mi-a îndeplinit toate instrucțiunile, i-am spus să își imagineze o sută de cranii care plutesc într-o succesiune rapidă prin fața ochilor lui. Am adăugat că avea la dispoziție o singură secundă pentru fiecare craniu pentru a recepta toate informațiile pe care i le transmitea acesta. Mark trebuia să atingă craniile cu brațele atașate de capul său pentru a obține informațiile dorite. Din fericire, Mark mi-a respectat toate instrucțiunile. De atunci, simțul atingerii i s-a

rafinat enorm, penițându-i să obțină informații neprețuite de la pacienții săi prin palparea corpului acestora.

Richard Bandler, unul din principalii fondatori ai Programării Neurolingvistice (NLP), a aplicat un principiu similar în cazul unui client care dorea să își îmbunătățească jocul de tenis. Pentru a-l ajuta să își perfecționeze serviciul, Richard l-a legat la ochi și a pus mai mulți oameni să arunce fără milă cu mingi de tenis în el. După cum îți poți imagina, experiența s-a dovedit inițial deopotrivă dureroasă și stânjenitoare pentru bărbatul în cauză. În cele din urmă, el a reușit însă să lovească cu racheta una din mingi, apoi o alta, și așa mai departe. Când i s-a permis în sfârșit să își dea jos eșarfa de la ochi, jocul său de tenis se îmbunătățise într-o manieră exponențială. De multe ori, el reușea să anticipeze serviciul adversarului chiar înainte ca acesta să lovească mingea de tenis.

Adeseori, noi ne legăm singuri la ochi, refuzând să percepem informațiile care ne înconjoară de pretutindeni. Una din cele mai ușoare modalități de a ne cultiva receptivitatea psihică sau intuitivă constă în a ne stabili intenția conștientă de a înceta să mai ștergem din obișnuință informațiile pe care le receptăm inconștient și pe care atenția noastră conștientă refuză să le accepte.

Vindecare versus transformare

Conduce scufundarea în Matricea Energetică la vindecare? Cine poate ști? Personal, nu pretind că sunt un vindecător. De fapt, nici măcar nu știu cu precizie ce înseamnă vindecarea. Corpul uman este atât de complex încât umanitatea nu a ajuns nici măcar să zgârie la suprafața misterelor sale. Cum aş putea eu, cu atenția și cu cunoașterea mea limitată, să vindec un astfel de corp? Ar fi imposibil.

Asta nu înseamnă însă că vindecarea nu se

produce adeseori atunci când practic tehnicile Matricei Energetice. Dimpotrivă, ea se produce foarte frecvent. Nu eu sunt însă cel care o produce, ci Dumnezeu, sau Inteligența Universală. Tot ce fac eu este să mă dau la o parte din calea acestei Inteligențe, astfel încât să nu o încurc cu bunele mele intenții. De aceea, atunci când practici aceste tehnici, încearcă să nu le interpretezi și să nu pornești de la premisa că știi anumite lucruri. Pornește de la premisa că nu știi nimic, sau cel puțin că nu ești sigur de ceea ce se va întâmpla. În acest fel, vei face mai mult loc Grației care îți poate transforma întreaga viață în bine.

Odată, la cabinetul meu a venit o femeie care mi s-a plâns de mai multe probleme de sănătate. Printre altele, suferea de artrită reumatoidă, iar degetele de la ambele mâini îi erau deformate (aveau forma unui gât de lebădă). În trecut suferise de Sindromul lui Lyme. La toate acestea

se adăugau o constipație extremă, dureri corporale intense, insomnie și depresie. Pe scurt, starea ei de sănătate era într-un hal de nedescris. La primele trei consultații, m-am folosit de întreaga mea cunoaștere clinică pentru a-i alina simptomele, pentru a-i vindeca alergiile și pentru a-i detoxifica organismul. Mi-am folosit toate cunoștințele de homeopatie, i-am prescris remedii din plante, i-am dat sfaturi legate de nutriție și i-am aplicat masaje. Din păcate, la sfârșitul celor trei consultații femeia mi-a spus că nu se simte cu nimic mai bine.

Realizând în sfârșit că metodele clasice nu funcționează în cazul pacientei mele, am încercat o abordare complet nouă. Cândva, am avut marea onoare de a mă antrena cu Lyn Buchanan, una din persoanele care au lucrat la proiectul militar Stargate, fiind înzestrată cu simțul vederii la distanță. Felul în care am procedat în cazul de față nu a fost însă o tehnică de vedere la distanță (care

necesită de altfel un protocol științific extrem de rigid). Tot ce am făcut a fost să concep anumite coordonate numerice care să o reprezinte simbolic pe pacienta mea.

M-am lăsat apoi ghidat de intuiție pentru a desena cu mâna dreaptă un tipar pe hârtie care să reprezinte structura energetică a femeii pe care încercam să o ajut. În protocolul științific referitor la vederea la distanță, această etapă corespunde *fazei întâi*, ce constă în generarea unei imagini care reprezintă informații legate de țintă, în cazul meu, am generat mai degrabă un tipar energetic intuitiv, lăsându-mă în întregime ghidat de subconștientul meu.

Prima imagine pe care am desenat-o a fost atât de complexă încât nu am găsit nicio posibilitate de a o schimba. De aceea, m-am focalizat asupra unor fragmente mai mici din ea, pe care le-am mărit pe o nouă foaie de hârtie, folosindu-mă de aceleași coordonate inițiale. Este

ca și cum ai face o fotografie din satelit a unei zone, selectând apoi un pătrat mai mic din ea și mărimdu-l cu ajutorul computerului, astfel încât ținta dorită să devină din ce în ce mai mare și să ofere din ce în ce mai multe detalii. Astfel, poți selecta mai întâi un cartier, apoi doar câteva străzi, apoi o mașină anume, iar în final poți mări imaginea suficient de mult pentru a vedea plăcuța de înmatriculare a mașinii, identificând astfel proprietarul acesteia.

În mod similar, am continuat să desenez pe noi foi de hârtie detalii mărite din foile precedente, care au devenit astfel din ce în ce mai rafinate și mai simple, până când am ajuns să desenez intuitiv un tipar extrem de simplu, care reprezenta sinteza tuturor celor anterioare.

Plin de entuziasm, am extras mental tiparul vindecător de pe foaia de hârtie și i-am plasat esența energetică în pieptul pacientei mele (în *chakra* inimii), folosindu-mi întreaga imaginație

pentru a realiza acest transfer. Instantaneu, femeia s-a lăsat pe spate și a izbucnit într-un hohot de râs isteric. „Hm, iată un simptom nou! Nu îmi rămâne decât să sper că este ceva de bine, m-am gândit în sinea mea. Până acum nu a mai reacționat astfel”. Femeia a continuat să râdă din toată inima timp de zece minute, după care a intrat într-o stare de transă profundă, în care a rămas complet liniștită timp de aproximativ o oră. Neputând să o scot din această stare de conștiință modificată, am fost nevoit să mă mut într-un alt cabinet pentru a-mi continua practica terapeutică cu ceilalți clienți. Din fericire, am mai multe cabinete, special în acest scop (întrucât nu pot ști niciodată dinainte ce reacții vor avea pacienții mei).

La sfârșitul zilei, am reflectat la cele întâmplate. Mi-am adus aminte de un curs de medicină ayurvedică predat la Universitatea Bastyr. Spre finalul semestrului, profesorul care

preda cursul ne-a spus că dacă ne-am putea cultiva compasiunea într-o măsură atât de mare încât pacienții noștri să izbucnească în lacrimi, putem considera că suntem pe calea cea bună și că vom deveni cândva vindecători autentici. Ei bine, pacienta din cursul zilei a avut o reacție inversă. Oare ce însemna acest lucru? apoi mi-am adus aminte de o carte pe care am citit-o cândva și în care se spunea că râsul este cel mai bun remediu. „Vom vedea ce se va întâmpla în continuare”, am murmurat în sinea mea.

Am revăzut-o pe această femeie trei săptămâni mai târziu. În ziua când trebuia să vină la consultație, secretara mea i-a căutat peste tot fișa medicală, dar i-a fost imposibil să o găsească. Când pacienta s-a prezentat în sfârșit, i-am cerut scuze și am rugat-o să îmi reamintească simptomele de care suferă. Mi-a răspuns că nu își mai amintește de ce a venit prima dată la mine, întrucât toate problemele ei au dispărut și nu s-a

mai gândit deloc la ele. Când a completat o nouă fișă medicală, la rubrica referitoare la problemele de sănătate de care suferă a scris: „Niciuna. Nu doresc decât să mă bucur din nou de energia pe care am simțit-o dată trecută”.

De aceea, ori de câte ori revine în cabinetul meu, nu fac altceva decât să îmi ridic mâna în câmpul ei energetic, la nivelul pieptului, iar acest gest este suficient pentru ca ea să se întindă pe spate și să înceapă să râdă în hohote. Momentul este atât de contagios încât dacă altcineva ar asista la el, i-ar fi imposibil să nu participe din toată inima la această explozie de bucurie și de fericire necontrolată. Această femeie m-a învățat cât de contagios este spiritul râsului. Am ajuns la concluzia că oamenii ar trebui să cultive această vibrație încă de mici, lăsându-se în totalitate pradă efectelor sale benefice!

Iată un nou comentariu al doctorului Dunn referitor la motivele pentru care noi preferăm să

aplicăm Tehnica celor Două Puncte ori de câte ori este posibil, în locul tratării clinice a simptomelor: „Atunci când este posibil, noi preferăm să nu ne punem la unison cu mintea orientată către probleme. De aceea, preferăm să aplicăm Tehnica celor Două Puncte, care poate rezolva toate problemele dintr-odată. În acest fel, noi nu ne direcționăm energia către o bătălie cu simptomele pacientului sau cu convingerile sale legate de starea de sănătate și de boală. Atunci când aplicăm Tehnica celor Două Puncte sau cea a Arhetipurilor, noi nu ne luptăm cu nimeni și cu nimic”.

Tehnica celor Două Puncte te învață un joc nou, în care principalul ingredient îl reprezintă imaginația activă. Scopul tău este să creezi o realitate nouă, care să funcționeze mai bine pentru tine și pentru pacientul tău.

a

Călătoria în timp și realitățile paralele

Așa cum spuneam în capitolul precedent, cel mai bine este să începi prin a aplica Tehnica celor Două Puncte pentru orice îți propui să faci în Matricea Energetică. În acest fel, vei dispune de o bază de pornire simplă și eficientă, care îți va permite să măsoři întotdeauna rezultatele obținute. Focalizarea atenției tale poate genera dezasamblarea și reorganizarea structurilor de interferență alese în tipare noi. Altfel spus, pornind de la un model cuantic al conștiinței modificate, tu poți modifica manifestarea unui rezultat fizic prin simplul act al privirii sale conștiente.

Tehnica celor Două Puncte îți permite să măsoři realitatea pe care îți propui să o schimbi. Dacă ți-ai stabilit primul punct, focalizează-ți voința creatoare asupra tiparului. Apoi relaxează-te și intră în starea alfa de conștiință, uitând complet de problema pe care încerci să o rezolvi. Când conștiința ta interacționează cu starea

cuantică a materiei, simpla focalizare a intenției tale este suficientă pentru a genera valuri ample și ondulații cu efecte cauzale, capabile să modifice deopotrivă realitatea ta și a pacientului tău. În acest fel, tu devii una cu obiectul intenției tale.

Știu că, la prima vedere, acest proces pare dificil sau chiar imposibil, dar în realitate nu este. Orice om poate face acest lucru. Îți mai amintești de povestea mea în care îți relatam momentul în care am lucrat asupra umărului încremenit al unui pacient? La început nu am reușit să obțin niciun rezultat, până când mi-am auzit ghizii spirituali spunându-mi printre hohote de râs că „umărul nu există”. Uneori, soluția este extrem de simplă. Personal, nu am nici cea mai mică îndoială că orice om poate aplica cu ușurință aceste tehnici. Ele nu numai că sunt mai ușoare decât par la prima vedere, dar sunt chiar mai simple decât *ți-ai putea imagina*. De multe ori, gândirea excesivă nu face decât să stea în calea rezultatelor dorite. De

aceea, cel mai bine este să te, joci” pur și simplu cu intențiile tale.

Dacă vei practica cu regularitate aceste idei, mintea ta subconștientă va începe să devină din ce în ce mai activă, jucându-se cu toate posibilitățile. Fără să-ți dai seama, tu vei începe să inventezi tot felul de aplicații noi, care de care mai simplă și mai elegantă. Abordarea ta va fi unică, în funcție de maniera în care îți funcționează mintea și de înzestrările tale creatoare particulare. În acest fel, tu vei îmbogăți procesul cu creativitatea ta unică. Dacă dorești să obții o confirmare în această direcție, vizitează site-ul meu și citește relatările postate de ceilalți oaspeți. Este minunat să vezi cât de creatoare poate fi mintea omului și ce poate inventa ea. *Tot ceea ce percepi prin puterea intenției tale creatoare poate deveni realitatea ta.* Odată cu practica, tu îți vei putea cultiva încrederea în sine și vei putea învăța să controlezi elementele planului fizic. Lumea ta va deveni

astfel lumea pe care ți-o creezi singur și în care te decizi să trăiești.

Folosirea întrebărilor cu ajutorul Tehnicii celor Două Puncte întrebările reprezintă una dintre cele mai bune modalități care te pot ajuta să definești realitatea pe care o ai în față. O întrebare de genul: „Ce observ acum?” determină creierul să devină atent și să observe date senzoriale relevante pentru scopul pe care ți-l propui. Dacă întrebările pe care ți le pui nu sunt utile sau reprezentative pentru realitatea pe care ți-o dorești, pune alte întrebări mai bune. De pildă, încearcă să îți pui întrebări pragmatice, de genul: „Ce aş simţi dacă aş materializa unda cuantică chiar acum?”, sau „Cum ar arăta tiparul de lumină şi de informaţie care corespunde unei situaţii perfecte?”, sau chiar „Ce ar trebui să se întâmple pentru ca această situaţie să se schimbe în bine?” Astfel de întrebări pot conduce la rezultate mult mai utile pentru tine şi pentru ceilalţi. În cel mai

rău caz, fă-ți obiceiul de a-ți pune întrebări care pot atrage răspunsuri utile din partea Universului. Pornește întotdeauna de la premisa că răspunsul se află în fața ta chiar înainte de a apuca să pui întrebarea.

Timpul nu există

O altă idee care ne limitează realitatea este aceea că procesul de vindecare necesită timp. Chiar dacă acest lucru poate fi adevărat pentru realitatea consensuală a simțurilor noastre fizice, personal cred cu toată convingerea că timpul nu reprezintă un factor important în acest proces decât pentru că noi îi atribuim această putere. Legile fizicii newtoniene ar putea deveni mult mai flexibile în domeniul vindecării și transformării dacă nu am mai ține cont de prejudecățile semenilor noștri. Cel mai bine este să ne abandonăm în fața unei puteri mai presus de a noastră, pornind de la convingerea că în realitatea spirituală nu se aplică restricțiile specifice

planului fizic.

Ideea că lucrurile se petrec în timp reprezintă o halucinație generată de software-ul temporal al creierului nostru. Chiar și ideea de transfer energetic în vederea vindecării are la bază aceeași idee greșită că vindecarea se produce în timp. *Gândește-te puțin la posibilitățile care există în realitatea cuantică, unde toate lucrurile se petrec instantaneu.* Evenimentele pe care le observăm noi se conformează așteptărilor și convingerilor noastre individuale referitoare la „realitate”. De fapt, noi putem experimenta o transformare instantanee. Din cauza obișnuinței sale de a cuantifica totul din perspectiva temporală, mintea noastră conștientă continuă să experimenteze evenimentele „în timp”, adică într-o desfășurare graduală.

Teoria relativității afirmă că timpul reprezintă un parametru variabil, care depinde de perspectiva observatorului. Nu ți s-a întâmplat

niciodată să fii nevoit să îți petreci timpul în compania unei persoane pe care nu o agreezi în mod deosebit? în astfel de situații, te uiți tot timpul la ceas, întrebându-te cât va mai dura această experiență. Acele ceasului par însă să încremenească pe loc. În schimb, atunci când te afli în compania persoanei de care ești îndrăgostit, o zi întreagă ți se pare că trece în numai câteva minute. Percepția cadrului de referință interior referitor la trecerea timpului se modifică în astfel de cazuri.

În cartea *Yoga călătoriei în timp*, Fred Alan Wolf spune: „Prin acțiunea unei cuantice, un eveniment din viitor poate călători înapoi în timp, intersectându-se cu un eveniment din prezent sau din trecut”. Odată, mă aflu în restaurantul meu preferat, savurându-mi pauza de prânz binemeritată, când am trăit o revelație referitoare la acest subiect. Mi-am imaginat atunci cum se întâlnesc fotonii care vin din viitor cu cei care se

deplasează dinspre trecut către viitor. Atunci când cele două unde fotonice se întâlnesc, ele dau naștere momentului prezent. Coordonatele experiențelor noastre personalizate care se petrec în timp și în spațiu iau naștere în punctul de întâlnire a celor două unde fotonice.

Într-o altă carte a sa, *Căutarea vulturului*, Fred Alan Wolf afirmă că nimic din momentul prezent nu este determinat de trecut. Trecutul și viitorul sunt conectate în egală măsură cu momentul prezent sub forma unor simple posibilități. Dacă vei aplica ceea ce eu numesc „Tehnica de Călătorie în Timp” în interiorul Matricei Energetice, vei descoperi că această afirmație a doctorului Wolf este nu doar plauzibilă, ci și extrem de probabilă, așa că merită să o adopți. Dacă vei înțelege în profunzime semnificația ei, îți vei crea astfel un fundament solid, care îți va permite să te „deplasezi” în trecutul tău și să îl reorganizezi. De pildă, te poți

folosi de Tehnica celor Două Puncte pentru a identifica perioada de timp în care s-a produs o rană sau un alt eveniment din trecutul tău, accesând astfel unda cuantică ce s-a produs atunci, inclusiv încărcătura emoțională și fizică a momentului.

Trecutul și viitorul nu sunt imuabile, ci simple rezultate posibile. De aceea, ele pot fi modificate într-o oarecare măsură. Dacă surprinzi rezonanța dintre momentul prezent și un anumit element din trecutul tău și te focalizezi asupra unui rezultat diferit, tiparul unei traume din trecut se poate dizolva instantaneu. Efectele evenimentului recent configurat pot fi atât de profunde încât pot genera inclusiv consecințe fizice observabile.

În mod similar, te poți folosi de ideea lumilor paralele (de care mă voi ocupa mai detaliat ceva mai târziu) pentru a-ți imagina un rezultat diferit, pornind de la premisa că evenimentul traumatic

nu s-a petrecut niciodată așa cum ți-l amintești tu. Partea cea mai ciudată este că dacă aplici această metodă cu succes, tu și celelalte persoane implicate în traumă nu vă mai puteți aminti cu precizie ce s-a întâmplat atunci. O altă posibilitate constă în a călători înapoi în timp, până la un moment anterior evenimentului traumatic. Matematicianul Roger Penrose sugerează chiar că timpul nu poate fi localizat deloc. El scrie: „Este posibil ca noi să greșim profund atunci când aplicăm regulile fizicii clasice într-o situație în care este implicat și factorul X (conștiința)”.

Călătoria în Timp cu ajutorul Tehnicii celor Două Puncte

Exemplul următor ilustrează felul în care poate fi aplicată Tehnica de Călătorie în Timp în asociere cu Tehnica celor Două Puncte și cu cea a arhetipurilor. Odată, pe când făceam o demonstrație pe o participantă la unul din seminarele mele, mi-am fixat cele două puncte,

după care mi-am angrenat imaginația activă, determinând-o să călătorească în timp până la un moment semnificativ din viața ei, asociat cu procesul în care eram implicați. Am început să număr înapoi, iar când am ajuns la vârsta de trei ani, coloana vertebrală s-a transformat chiar sub degetele mele. Simultan, prin fața ochilor mi-au trecut într-o succesiune rapidă două arhetipuri.

Prima imagine era a unui ceainic vechi, de culoare neagră, în care apa fierbea. Considerând că informația este importantă, am solicitat informații suplimentare de la intuiția mea, pentru a afla ce trebuie să fac cu ea. Am primit imediat răspunsul că trebuie să sting flacăra aragazului, astfel încât apa din ceainic să se răcească, în continuare, am „văzut” imaginea unui fel de cârlig în care era prins un vierme. Cârligul era prins de coloana femeii din fața mea, la nivelul regiunii lombare inferioare. Mi-am întrebat din nou intuiția ce trebuie să fac cu această imagine. Am primit

răspunsul că trebuie să îndrept cârligul și să dau drumul viermelui din el. Am făcut acest lucru (în imaginația mea). Femeia din fața mea avusese dureri de spate de foarte mulți ani, dar s-a simțit imediat mai bine de îndată ce am rezolvat aceste imagini și am eliberat tiparele energetice corespondente din câmpul ei.

După ce i-am povestit ce am văzut și cum am procedat cu aceste imagini, ea a dat explicații în fața celorlalți participanți la seminar, oferindu-ne următoarea relatare: „Când aveam trei ani, am suferit de un caz foarte grav de meningită spinală și am fost dusă la spital cu o temperatură de 40 de grade”. În sfârșit, imaginea ceainicului în care apa fierbea a căpătat sens. Femeia a continuat: „În spital, medicii mi-au făcut o puncție la nivelul coloanei, pentru a izola microbul care îmi provoca febra”. Și astfel, a căpătat sens și ea de-a doua imagine, cea referitoare la cârligul prins de spatele ei. Menționez că nu știam aceste amănunte

înainte de a început a lucrez cu ea. Am reușit totuși să îi rezolv problema aplicăm imultan Tehnica de Călătorie în Timp, Tehnica celor Două Puneți i tehnica arhetipurilor.

Pașii Călătoriei în Timp cu ajutorul Matricei Energetice

1. Efectuează o măsurătoare, așa cum ai învățat în capitolul referitor la Tehnica celor Două Puncte.

2. Întreabă-ți pacientul ce vârstă are. În acest fel, vei avea un punct de plecare, sau un cadru de referință temporal al Punctului Zero, după cum este numit acest punct de plecare în filmul *Experimentul Philadelphia*.

3. Începe să numeri înapoi, din cinci în cinci ani, continuând să susții cele două puncte.

4. Stabilește-ți intenția ca undele cuantice ale schimbării să se activeze atunci când „ajungi” la momentul temporal al evenimentului cu care dorești să interacționezi. Adevărul este că nu

trebuie să cunoști neapărat vârsta corectă la care s-a produs evenimentul. De îndată ce te vei apropia de acest moment, cele două puncte pe care le susții vor începe să devină mai moi și se vor relaxa sub mâinile tale.

5. Fii pregătit pentru posibilitatea unei mari eliberări energetice la nivel fizic sau emoțional atunci când se întâmplă acest lucru. Dacă lucrezi cu un pacient, iar acesta trăiește un moment de catarsis, mângâie-l cu blândețe, dar nu încerca să interferezi cu procesul de prelucrare a informațiilor receptate de el.

6. După ce lucrurile se liniștesc, fa o nouă verificare cu ajutorul Tehnicii celor Două Puncte. Dacă este necesar, repetă întregul proces, întrucât este posibil să existe momente diferite pe care trebuie să le accesezi pentru a rezolva complet problema sau tiparul care îl afectează pe pacient.

La fel ca în cazul Tehnicii celor Două Puncte,

tiparul cu care lucrezi își poate avea originea în mai multe momente temporale sau în mai multe evenimente. De aceea, repetă de mai multe ori Tehnica de Călătorie în Timp, mergând de fiecare dată tot mai departe în timp, până când nu mai sesizezi nicio schimbare atunci când aplici acest procedeu pentru problema respectivă. Un exemplu în această direcție îl poți găsi pe site-ul meu. Metoda nu este deloc dificil de practicat. De pildă, cunosc un medic ortoped care i-a corectat o scolioză severă unui pacient prin simpla imitare a videoclipului pe care l-a văzut pe site-ul meu.

Tehnica este nu doar foarte simplu de aplicat, ci și una dintre cele mai utile instrumente din „trusa medicală” a Matricei Energetice. Personal, aplic tot timpul această tehnică în practica mea și pot să-ți confirm că ea este mai ușor de aplicat decât de descris. Spre exemplu, dacă lucrezi cu genunchiul rănit al unui pacient, călătorește înapoi în timp până la momentul în

care persoana respectivă s-a rănit și modifică tiparul energetic la acel moment. În acest fel, nu numai că îi vei vindeca genunchiul, dar s-ar putea chiar să îi transformi întreaga experiență de viață din perioada respectivă, întrucât cele două aspecte sunt strict legate între ele.

De multe ori, noi călătorim înapoi în timp până la momentul nașterii unui pacient. Într-adevăr, multe tipare energetice care conduc la probleme de sănătate au legătură cu evenimentele care s-au petrecut în momentul nașterii și cu energiile declanșate atunci. Prin reconfigurarea hologramei conștiinței în momentul nașterii, noi putem ajuta orice om să își înceapă viața de la început. În mod evident, dacă putem călători în timp până în momentul nașterii unei persoane, noi ne putem continua această călătorie chiar mai departe, în trecutul acesteia. Astfel, putem aplica procedeul de calibrare până în momentul concepției fătului, și chiar mai departe.

Să spunem că părinții tăi s-au certat într-o zi foarte tare, pe când mama ta era însărcinată în luna a patra cu tine. La ora actuală, deși au trecut foarte mulți ani de atunci, iar tu ai – poate – vârsta pe care a avut-o mama ta când era însărcinată cu tine, tu începi să suferi subit de o anxietate acută, fără niciun motiv aparent. Am cunoscut destule cazuri în care astfel de probleme au putut fi rezolvate instantaneu prin Tehnica de Călătorie în Timp.

Universurile paralele

Un corolar al ideii de Călătorie în Timp este accesarea unor universuri paralele sau alternative. Timpul poate fi imaginat ca o hologramă, iar trecutul nostru depinde de maniera în care ne aducem aminte de evenimentele pe care le-am trăit. Potrivit teoriei cuantice, în fiecare moment există o multitudine de rezultate posibile. Dacă renunți la certitudinea referitoare la felul în care s-au derulat evenimentele din trecutul tău, tu

îți amplifici flexibilitatea conștiinței, slăbind astfel tiparele evenimentelor din amintirea ta și permițându-i minții tale, cea mai perfectă mașină de călătorie în timp, *să recodifice și să retrăiască suita acelor evenimente într-o manieră diferită.*

Teoria Super-corzilor, cea mai recentă din gama teoriilor câmpului unificat, afirmă că unitatea cea mai elementară din care este alcătuit Universul este o coardă aflată în vibrație. Pentru ca ecuațiile matematice care justifică această teorie să fie coerente, fizicienii postulează că Universul nostru trebuie să aibă cel puțin opt până la doisprezece dimensiuni. Nu știu dacă acest lucru este adevărat sau nu, dar el reprezintă o realitate conceptuală care ne poate fi foarte utilă în lucrul cu Matricea Energetică. Ideea de dimensiuni și de vieți paralele reprezintă inclusiv o justificare științifică a conceptului de „vieți anterioare”. Personal, nu cunosc nici adevărul legat de reîncarnare, dar această idee poate fi

extrem de utilă pentru rezolvarea anumitor tipare cronice care refuză să fie vindecate prin alte mijloace. Pentru cei care nu acceptă ideea de vieți anterioare, obișnuiesc să mă refer la acestea prin conceptul de „expresie dimensională paralelă” (EDP).

Teoria lumilor paralele afirmă că pentru fiecare activitate există un număr infinit de posibilități care derivă din ea. Partea cea mai ciudată este că savanții care au propus această teorie afirmă că din calculele lor reiese că fiecărei posibilități manifestate din această gamă infinită îi corespunde implicit o lume paralelă care include respectivele calități și caracteristici specifice acesteia.

În acest context, ce-ar fi dacă am putea să trecem lateral într-o lume paralelă, întorcându-ne din ea cu capacitatea de a manifesta în această lume una din calitățile care îi sunt inerente celeilalte? Ideea pare excelentă și reprezintă una

dintre cele mai creative utilizări pe care o putem da imaginației noastre pentru rezolvarea problemelor pe care le tratăm. În cartea sa, *Structura dimensională a conștiinței*, autorul Samuel Avery speculează că poate așa se explică maniera în care Iisus a multiplicat pâinile și peștii cu care a hrănit mulțimea!

Imaginează-ți că Iisus avea acces la alte dimensiuni și că putea procura din acestea numărul necesar de pâini și de pești de care avea nevoie. Astfel de exerciții de imaginație sunt extrem de utile pentru aplicarea Matricei Energetice. Repet: eu nu știu dacă aceste lucruri sunt reale sau nu, dar astfel de ficțiuni ar putea juca un rol extrem de util în procesul de vindecare.

Cum poate fi aplicată această idee în procesul terapeutic? Cât se poate de simplu! Spre exemplu, să spunem că cineva suferă de dureri cronice la un genunchi. După ce căutăm și găsim

cele două puncte de pe corpul său care ni se par dure și legate între ele, noi putem aplica Tehnica de Călătorie în Timp, sesizând momentul de destinație în funcție de senzațiile pe care le percepem la nivelul celor două puncte pe care le atingem cu mâinile. Când ajungem la momentul în care s-a produs rana, noi putem pune întrebări și putem încerca diferite abordări terapeutice, observând în ce măsură produc acestea schimbări la nivelul percepțiilor din cele două puncte.

Una din abordările terapeutice posibile este ideea de a ne deplasa lateral într-o dimensiune paralelă. Dacă observăm o înmuiere a țesuturilor pe care le atingem cu mâinile, putem merge pe firul acestei idei. De pildă, într-un astfel de caz, eu aș număra cu voce tare dimensiunile prin care trec: unul doi, trei, patru... Să spunem că pe al patrulea nivel aș simți o schimbare la nivelul palmelor. În acest caz, aș renunța la gândurile mele conștiente, mi-aș focaliza intenția și m-aș

relaxa, lăsându-mă dus de unda cuantică a transformării.

Dacă vei urma acești pași, schimbările generate de această abordare s-ar putea dovedi uimitoare. Sper că acest exemplu pragmatic te-a ajutat să înțelegi și să organizezi mai bine materialul descris în capitolele anterioare.

Sugestii de încheiere

După toate informațiile pe care le-ai acumulat prin citirea cărții de față, aș dori să îți fac câteva sugestii de încheiere:

1. Participă la un seminar pe tema Matricei Energetice predat de mine, ca să percepi mai bine energia care corespunde învățăturii mele.

2. Recitește această carte și subliniază aspectele care ți-au rămas nelămurite, trezindu-ți diferite întrebări.

3. Citește diferite cărți de popularizare a fizicii cuantice.

4. Practică pretutindeni aceste idei, tot

timpul și pe toate ființele sau obiectele care îți ies în cale.

5. Intră pe site-ul [www. Matrixenergetics. Com](http://www.Matrixenergetics.Com) și citește mesajele postate pe el de către alți vizitatori.

6. Privește filmele video pe care le-am postat special pentru cei care au cumpărat această carte.

7. Verifică din când în când site-ul meu pentru a afla informațiile de ultimă oră, DVD-urile care au mai apărut între timp sau alte materiale de studiu pentru acasă care te pot ajuta să îți continui procesul de învățare.

8. Ai încredere în tine însuși și învață să îți extinzi granițele imaginației.

9. Așa cum spunea Yoda: „Ori acționezi, ori nu. Nu există să încerci”. Angajează-te să înveți aceste lucruri oricât de mult timp ți-ar lua și oricâte eforturi ar presupune ele. Te asigur că beneficiile de care te vei bucura în final vor justifica orice investiție inițială.

Niciuna din tehnicile specifice Matricei Energetice nu este greu de aplicat. Aceste tehnici pot fi practicate de orice om care dorește să învețe anumite lucruri noi, punându-le apoi în practică. Toate procesele și procedurile pe care le predăm sunt atât de simple și de naturale încât chiar și un copil le poate practica. De fapt, chiar cunosc un copil în vârstă de opt ani care a participat la un seminar împreună cu mama lui și care poate face toate lucrurile despre care am vorbit în această carte. Chiar dacă partea științifică li se poate părea dificilă cititorilor lipsiți de pregătire academică, în realitate conceptele sunt ușor de înțeles. Cât despre oamenii de știință care citesc aceste rânduri, acestora doresc să le transmit următorul mesaj:

Dacă citești aceste rânduri noaptea târziu, este posibil ca explicațiile mele să nu ți se pară întru totul corecte. De fapt, nici nu sunt. Le-am scris în mod intenționat astfel. „Nu contează

notele pe care le cânt, cuvintele pe care le rostesc sau dacă am părul șaten. În fond, acesta nu este decât un cântec. „(Cu un omagiu pentru marele chitarist George Harrison din formația The Beatles).

Matricea Energetică are o bază științifică, dar reprezintă o artă. Limbajul artei este cel al imaginației, în timp ce știința nu face decât să cristalizeze această artă în legile practice ale manifestării. Practicarea principiilor descrise în această carte poate conduce la rezultate atât de solide și de temeinice încât oricine le poate considera fapte ușor de observat și de verificat.

Aceste instrumente îți stau acum la dispoziție. Te poți folosi de ele oricând dorești. Nu pot decât să sper că ele îți vor îmbogăți viața la fel de mult cum mi-au îmbogățit-o mie.

Voi atinge în continuare două puncte care îți vor transforma în profunzime viața. Acum l-am atins pe primul, iar acum pe al doilea. Cele două

puncte sunt încastrate în conștiința mea chiar în timp ce scriu aceste rânduri. Iar acum manifest schimbarea în lumea ta, cu permisiunea ta inconștientă. Acceptă această posibilitate și intră chiar acum în noua stare pe care ți-o dorești!

9

Experiențe din timpul seminarelor pe tema Matricei Energetice

Experiențele din timpul seminarelor creează un mediu unic, pe care nu îl pot descrie altfel decât prin cuvântul „magic”, în care totul devine posibil și în care se petrec cele mai neașteptate lucruri. Participanții renunță la prejudecățile lor și la conceptele care îi limitează, intrând într-o realitate mentală nouă, mult mai creatoare. După ce emisfera rațională stângă realizează că majoritatea informațiilor predate au un fundament științific, având la bază conceptele fizicii cuantice, mulți dintre adepții „vechii conștiințe” sunt dispuși să renunțe la viziunea lor asupra realității,

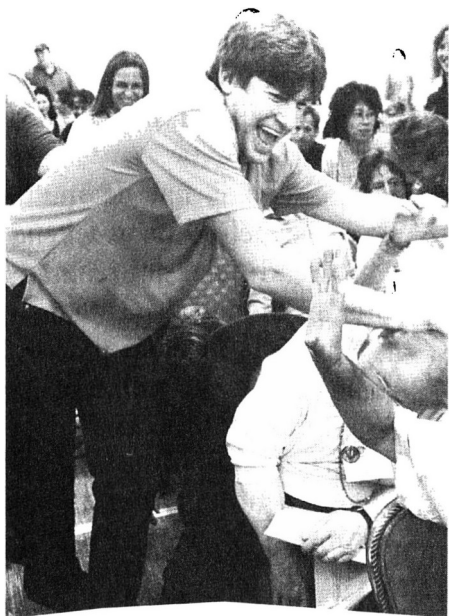
înlocuind-o cu o alta, mult mai temerară și extrem de amuzantă.

Participanții rămân adeseori perplecși să vadă cât de multe dintre problemele lor se rezolvă după ce își petrec un weekend scufundați în sarcina extrem de plăcută a creării unei noi realități, respectiv a unor noi soluții pentru vechile lor moduri depășite de a gândi și de a fi. Ei învață nu doar să gândească în afara preconcepțiilor unanim acceptate la ora actuală, dar și să realizeze că mintea umană nu are practic niciun fel de limită. Atunci când ajung să perceapă vechea lor lume prin prisma noului filtru mental, participanții descoperă cu ușurință soluții noi pentru problemele lor de altă dată. Acest lucru ți s-ar putea întâmpla și ție, dacă ai veni să participi la unul din seminarele noastre.

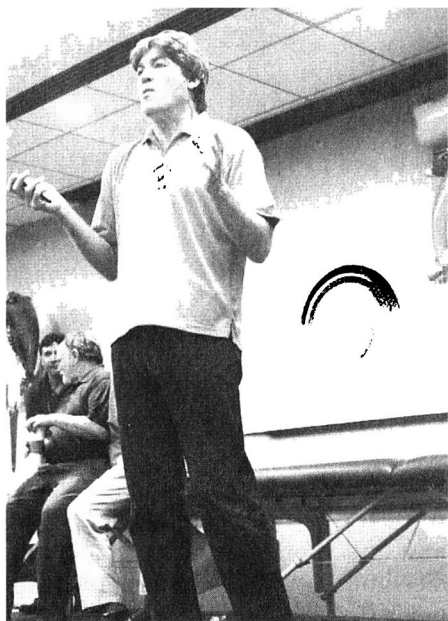
Ne jucăm

La acest seminar, obțin reacții profunde din partea participanților în decurs de câteva secunde, nu de câteva ore. Ceea ce se întâmplă este de-a dreptul fabulos! Eu am învățat cum să produc schimbări instantanee la nivel fizic și emoțional într-o manieră deopotrivă jucăușă și amuzantă. Unele dintre schimbările energetice pe care le percep sunt extrem de intense. Le spun participanților că secretul succesului este distracția, respectiv simțul jocului.

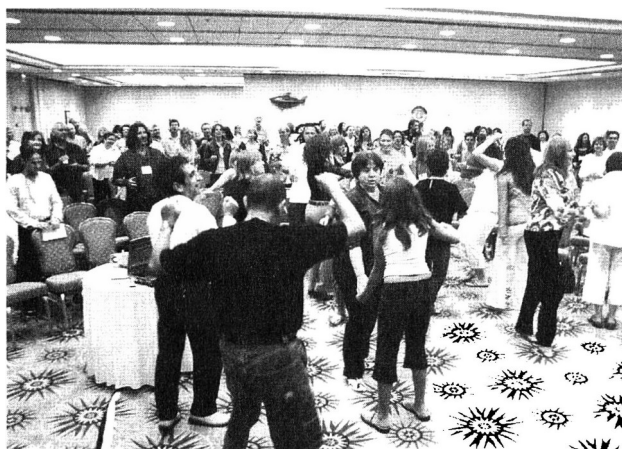
O transformare instantanee

Personal, nu am citit cărțile din seria Harry Potter, dar din câte am înțeles, se pare că J.K. Rowling a pus bazele pentru ca noua generație să înțeleagă mult mai ușor învățăturile pe care le predăm noi. Iată o demonstrație care atestă că lumea în care trăim poate fi schimbată fără prea multă „terapie”. Minunat.

Întinderea realității

Matricea este cadrul pe care este întinsă pânza realității, fapt care ne permite să depășim conceptul de vindecare și să lucrăm cu cel de transformare. De fapt, ea reprezintă o modalitate prin care ne putem reconstrui integral realitatea. Lucrul cu Matricea conferă o senzație uluitoare de libertate interioară și permite accesul la foarte multe idei sublime. Practic, este o Școală de Vrajitorie Hogwarts pentru adulți!

Teoria Câmpului Unificat

Eu nu trebuie să știu ceva anume. Dimpotrivă, a trebuit să îmi restructurez întreaga educație primită în trecut, astfel încât să pot da o destinație utilă acestor experiențe. După ce am înțeles acest lucru, am învățat să îmi creez întreaga realitate prin intermediul intenției și al opțiunilor mele. Matricea Energetică reprezintă pentru mine teoria câmpului unificat care îmi permite să fac tot ceea ce fac.

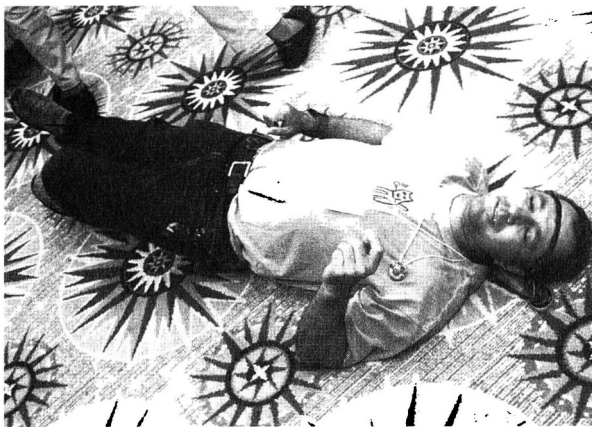
Ce călătorie!

Am o imaginație extrem de bogată, pe care am extins-o mult dincolo de zona mea de confort. De-abia reușesc să țin pasul cu ea. Știu însă că pot să o ajung din urină, pentru simplul motiv că îmi doresc și mă simt capabil de acest lucru. Ce călătorie!

Nu există limite

Tot ceea ce îți imaginezi, este posibil.
Singura limită a posibilităților este imaginația ta!

O experiență uimitoare

„Stăteam întins la sol în fața a o sută de persoane, incapabil să îmi mișc mâinile și picioarele. Practic, nu știu ce s-a întâmplat cu mintea și cu corpul meu în această jumătate de oră. De altfel, nu numai că nu mi-a păsat nicio clipă, dar experiența pe care am trăit-o a fost de departe cea mai minunată, cea mai neobișnuită, cea mai înspăimântătoare și cea mai uluitoare pe care am trăit-o vreodată. În același timp, a fost și cea mai profundă. Îți mulțumesc”.

Deschiderea ușii

Seminarul a fost un miracol. Atunci când vezi cu ochii tăi ce este posibil în această realitate, foarte multe uși ți se deschid în viață.

10

Povestiri din Matrice

Iată în continuare câteva relatări autentice ale unor incursiuni vindecătoare în Matrice. Doresc să ți le împărtășesc pentru a-ți ilustra astfel câteva dintre miriadele de modalități în care Matricea Energetică poate fi aplicată cu folos.

Un masaj sau un mesaj?

Sunt o terapeută specializat în masaj. Am urmat seminarul pe tema Matricei Energetice în luna iunie, atingând nivelul 1 de practică. În luna septembrie am participat la un nou seminar și am obținut nivelul 2. Recent, am avut o clientă care suferea de dureri de spate și de gât. Femeia mi-a spus că durerea pe care o simțea la nivelul vertebrei cervicale C7 era atât de acută încât nu

putea suporta nicio atingere. Am început să mă, joc” cu ea, iar corpul femeii și-a lăsat întreaga greutate pe partea stângă. Clienta mi-a spus în continuare că atunci când era copil, și-a fracturat piciorul stâng. De atunci, nu a mai reușit să își lase niciodată întreaga greutate a corpului pe acest picior. De aceea, era extrem de uimită de faptul că acum și-a lăsat greutatea pe piciorul stâng, dar nu simțea totuși nicio durere. Sinceră să fiu, nu am avut intenția să produc acest efect. Pur și simplu s-a întâmplat!

Am continuat să mă joc cu Matricea Energetică, iar capul femeii s-a lăsat mult pe spate. Mi-a spus: „Acum îmi simt cu adevărat vertebra C7”. Instantaneu, în minte mi-a apărut imaginea ei pe vremea când era copil. Era foarte speriată. I-am vorbit (mental) fetei și am întrebat-o dacă dorește să renunțe la frică. Era însă prea speriată. De aceea, i-am spus: „Ce-ar fi să renunți pentru început doar la o mică părticică

din ea, ca să vezi cum te simți”. De data aceasta m-a ascultat, și a constatat că se simte foarte bine. De aceea, am rugat-o să renunțe la o nouă părțică din teama ei. A făcut și de această dată ce i-am spus, și s-a simțit atât de bine încât a renunțat pe loc la întreaga cantitate de teamă care i-a mai rămas. *Chiar în acel moment*, clienta mea mi-a spus că i-a dispărut complet durerea de spate! I-am povestit viziunea mea, iar ea mi-a spus că înțelege perfect semnificația ei. După care a plecat, complet vindecată!

— Daria îndreptarea unei coloane vertebrale curbate

Am tratat ani de zile o femeie care avea dureri de spate atât de intense, încât era aproape handicapată. A urmat apoi o singură ședință, în urma căreia durerile au dispărut fără urmă! De atunci nu au mai apărut niciodată. Am folosit atunci o varietate de tehnici din gama Matricei Energetice. Simultan, i-am corectat și o scolioză.

Am perceput două realități alăturate, una în care scolioza exista și cealaltă în care scolioza nu exista. Mi-am focalizat apoi atenția asupra realității în care scolioza nu exista, iar tehnica a funcționat!

În cazul unui alt client, o durere de gât care dura de nouă luni a dispărut într-un minut, spre marea lui uimire. I-am aplicat Tehnica de Călătorie în Timp.

O prietenă pe care am cunoscut-o în timpul seminarului mi s-a plâns odată că avea o problemă foarte veche la unul din genunchi. Am aplicat Tehnica celor Două Puncte de o parte și de alta a genunchiului, iar prietena mea mi-a spus că a simțit vindecarea acestuia chiar în timp ce mă aplecam asupra lui pentru a găsi cele două puncte. Chiar înainte de a o atinge! în clipa în care i-am atins genunchiul, ea a simțit o căldură aproape insuportabilă. Procesul a durat circa 30 de secunde. De atunci, nu a mai durut-o niciodată

picioarul.

În cazul unui bărbat care avea o rană recentă la braț, i-am aplicat Tehnica celor Două Puncte fără să îl ating, ținându-mi mâinile la o distanță de circa 60 de centimetri de corpul său. Mi-am orientat unul din brațe către încheietura mâinii lui și celălalt braț către tavan. Bărbatul mi-a spus că a simțit un vânt rece prin braț, după care durerea i-a dispărut cu desăvârșire. Întreaga procedură a durat un minut și jumătate. Mulțumesc.

— Tom

Minunea minunilor

Acum câteva zile, l-am cunoscut prin intermediul unui prieten pe Richard Bartlett, fondatorul Matricei Energetice. Nu m-a surprins deloc ceea ce face. În schimb, m-a încântat la maxim faptul că știința a început în sfârșit să corespundă așteptărilor de mii de ani ale umanității. De altfel, ceea ce se întâmplă depășește cu mult domeniul fizicii cuantice. Sunt

fericită că mă pot transforma, devenind mai mult decât sunt la ora actuală.

Am simțit puterea Matricei Energetice doar ascultându-l pe Richard vorbind. După o oră în care l-am ascultat și am asistat la demonstrațiile sale, am simțit cum coloana mea vertebrală se îndreaptă. O infecție pe care o aveam de mult timp la urechea dreaptă s-a vindecat, iar durerea de la umărul drept a dispărut, astfel încât mi-am putut ridica cu ușurință brațul. Începând de a doua zi, corpul meu a început să se detoxifice în mod natural. Peste toate, am constatat că meditațiile pe care le fac sunt mult mai profunde decât înainte de prezentarea lui Richard. Mulțumesc.

— Mayumi

Arta de a nu face nimic

După ce am obținut nivelele 1 și 2 ca practicant al Matricei Energetice, m-am trezit în dimineața zilei de marți întrebându-mă în ce m-am băgat. Îmi simțeam creierul atât de încărcat cu

informații încât nu credeam că am să-mi mai amintesc vreodată ceva din ce am învățat în ultimele trei zile. Primul meu gând a fost că, de vreme ce nu îmi amintesc nimic, nu am cum să aplic cele învățate! Acest mod de a gândi m-a pregătit pentru o lecție perfectă, care avea să mă învețe arta de a nu face nimic.

Una din angajatele mele a venit dimineața la mine și mi s-a plâns că a ajuns la capătul puterilor. Avea probleme cu fiica ei în vârstă de trei ani care tocmai învățase să se lamenteze de tot ce-i trecea prin minte, cu un soț care dorea să îi calce cămășile (exact când mânca, desigur) și cu doi clienți extrem de pretențioși, care o scoteau din minți. La un loc, toate aceste motive aparent minore o făceau să își piardă orice poftă de viață.

În timp ce îi ascultam povestea, prin minte mi-a trecut un gând: „Oare ce s-ar întâmpla dacă s-ar simți împăcată cu tot ceea ce i se întâmplă în momentul de față?” Am început să simt eu însămi

această stare, în timp ce angajata mea a continuat să peroreze. Când a terminat, am întrebat-o dacă este de acord să îi aplic o tehnică pe care am învățat-o la seminar. A fost de acord. Când mi-am întins brațul către creștetul capului ei, femeia a început să se aplece în față. Dat fiind că „nu făceam încă nimic”, am redresat-o și m-am deplasat în partea ei laterală. I-am pus o mână pe cap, iar cu cealaltă i-am atins spatele, pregătindu-mă pentru Tehnica celor Două Puncte. Nu am apucat însă să o aplic, întrucât angajata mea s-a lăsat la pământ, așezându-se în fund. Totul s-a petrecut atât de rapid și am rămas amândouă atât de surprinse încât nu am putut decât să ne amuzăm. Procesul a continuat însă, iar femeia a început să plângă. După câteva minute, a devenit mult mai calmă, mai fericită și gata să își continue ziua.

Această experiență a fost exact lucrul de care aveam nevoie pentru a ieși din etapa: „Oare pot să

fac așa ceva?” în plus, a fost o lecție incredibilă referitoare la arta de a nu face nimic și de a obține rezultate fabuloase. De aceea, atunci când am început să aplic tehnicile Matricei Energetice asupra altor persoane, nu mi-am mai făcut deloc griji legate de rezultate. Am pornit de la premisa că scopul meu s-a împlinit deja. Matricea Energetică este într-adevăr minunată. Mă simt de parcă aș fi ajuns acasă.

Alte două mistere

Am aplicat Matricea Energetică asupra unei fete în vârstă de doi ani. Micuța era bolnavă de șase luni, iar medicii nu și-au dat seama în ce constă problema până acum două săptămâni, când i-au descoperit o tumoare rar întâlnită la splină. I-am aplicat Tehnica celor Două Puncte, precum și două frecvențe, un modul și alte câteva lucruri pe care mi le-au recomandat ghizii mei. Am perceput imediat unda cuantică și modificările care se produceau. Când s-a ridicat de pe masa mea de

masaj, fetița mi-a spus că se simte mult mai bine. Am lucrat cu ea într-o zi de luni, iar vineri urma să i se facă o nouă radiografie MRI, și eventual o biopsie. Am rugat-o pe mama ei să mă sune imediat după radiografie și să îmi relateze ce a spus medicul. În ziua de vineri, mama m-a sunat și mi-a spus plângând că medicii nu au mai găsit nicio urmă a tumorii. Aceasta a dispărut cu desăvârșire.

Am lucrat de asemenea cu un bărbat care își rupsese glezna în două locuri. Medicii nu puteau să îl opereze pe moment, din cauza umflăturii. I-am aplicat Tehnica celor Două Puncte, două frecvențe și un modul, precum și Tehnica de Călătorie în Timp. Am perceput unda cuantică și am văzut cu ochii cum oasele încep să i se așeze la loc. Când bărbatul a plecat din cabinetul meu, umflătura îi scăzuse foarte mult. Două zile mai târziu, el avea programare la doctor. Acesta i-a făcut o radiografie MRI a gleznei și i-a spus că

aceasta începuse deja să se vindece. A adăugat că nu mai trebuie să se opereze.

— Michelle

Teoria rudelor⁸

După seminar, am lucrat cu mai mulți oameni, aplicând ce am învățat. Am lucrat îndeosebi asupra unor probleme fizice de sănătate, iar rezultatele obținute au fost uimitoare. Acum o săptămână, sora mea a căzut pe scări și a rămas cu dureri foarte mari. Am lucrat cu ea timp de două minute, după care mi-a spus că se simte „cu 95% mai bine”. A doua zi dimineața s-a trezit simțindu-se ca nouă. Mamă, ce privire mi-a aruncat când și-a dat seama că se simte într-adevăr mai bine. Ha!

Au trecut două săptămâni de la seminar, iar în viața mea s-au produs o serie de schimbări foarte clare, și nu din cele minore, ci absolut majore! Primul lucru pe care l-am observat a fost

⁸ Joc de cuvinte în original: în limba engleză, rudă se spune relative. Trimitere la Teoria relativității, (n. tr.)

că expresia feței mele este mult mai pozitivă. În ultima perioadă îmi este foarte ușor să mă simt relaxat și senin. După cum ar spune Richard și Mark, mi-am schimbat atitudinea mentală: nu mai sunt orientat către probleme, ci către soluții. Procesul este absolut natural, iar efectele sunt încântătoare. Pentru mine, acest lucru reprezintă o schimbare radicală.

Am lucrat de asemenea cu o artrită a fostei mele soții în timp ce vorbeam la telefon cu ea, iar tehnica a funcționat din nou. Mă simt ca un copil care a primit o jucărie în ziua de Crăciun. Zâmbesc tot timpul.

Îmi creez astfel mai mult spațiu pentru toate lucrurile bune care mi s-ar putea întâmpla, iar acestea se petrec chiar sub ochii mei. În viața mea au apărut tot felul de sincronicități, iar soluțiile care mi se oferă sunt întotdeauna minunate. Nu-mi vine să cred că mi se întâmplă așa ceva și că joc eu însumi un rol în acest proces.

Vă mulțumesc, Richard și Mark. Ideile pe care ni le-ați prezentat și maniera în care ați făcut-o mi-au schimbat practic viața. Vă doresc tot ce este mai bun.

— Grant

Mici miracole

Un copil în vârstă de șase ani și-a găurit un ochi, înțepându-l cu un cuțit. Două săptămâni mai târziu, după ce copilul a fost operat și tratat în maniera clasică, bunica lui l-a adus la mine. Știind că scopul nostru este transformarea, nu doar simpla vindecare, i-am aplicat Tehnica de Călătorie în Timp, Tehnica celor Două Puncte, și așa mai departe. Cu această ocazie, am aflat că bunica micuțului și-a pierdut auzul la urechea stângă în urma unui accident de mașină. Am lucrat și cu ea. Tratatamentul a avut loc într-o zi de sâmbătă.

În ziua următoare, bunica m-a sunat și mi-a spus că băiatul s-a plâns de strălucirea luminii din

cameră. Intrigată, i-a arătat două degete, iar copilul le-a putut vedea. Pe scurt, vederea sa s-a îmbunătățit radical! Bunica a adăugat că putea auzi tonul telefonului inclusiv cu urechea stângă, iar dacă îi vorbeai direct lângă ureche, putea auzi și cuvintele. Era extrem de entuziasmată de faptul că auzise o motocicletă trecând pe lângă ea în timp ce conducea! Matricea nu încetează să mă uimească. Le mulțumesc tuturor practicanților, precum și doctorilor Bartlett și Dunn.

— Larry

Umărul încremenit al lui Florence

Florence a venit la mine plângându-se de un umăr încremenit, adică rigid. Mi-a spus că terapeutul ei a lucrat luni la rând cu ea, dar degeaba. Cu un an și jumătate în urmă, ea s-a împiedicat în timp ce se grăbea să răspundă la ușă și și-a dislocat umărul stâng. A suferit o operație chirurgicală (cicatricea se vedea și acum), iar de atunci nu și-a mai putut ridica brațul și nu l-a mai

putut folosi aproape deloc. În plus, a devenit atât de dezorientată încât familia ei i-a angajat o asistentă socială.

Am aplicat de trei ori la rând Tehnica celor Două Puncte și câteva frecvențe. După fiecare sedință, Florence și-a putut mișca mai bine brațul, dar până la sfârșitul săptămânii acesta revenea la starea inițială. La cea de-a patra vizită, am încercat Tehnica de Călătorie în Timp sugerată de Richard și am constatat cu această ocazie că problemele ei cu umărul erau de fapt vechi de 73 de ani! La vremea când s-au declanșat, Florence avea doi ani și jumătate. De aceea, am întrebat-o ce s-a întâmplat în acea perioadă. S-a uitat uimită la mine și mi-a răspuns că la acea vârstă și-a prins inelarul la ușa și și-a pierdut vârful degetului. Părinții i-au înfășat foarte strâns degetul timp de mai multe săptămâni la rând, iar micuța Fannie obișnuia să și-l strângă la piept pentru a se proteja de durere. Degetul se află pe aceeași parte a

corpului cu umărul încremenit.

Am călătorit și mai mult înapoi în timp, într-o perioadă în care Fannie avea doi ani, și am solicitat un răspuns diferit, deopotrivă fizic și emoțional, față de rana ei. După ce am materializat unda cuantică și după ce am adăugat câteva frecvențe de alinare, i-am testat din nou libertatea de mișcare a brațului. De data aceasta, Florence și-a putut mișca fără probleme brațul, cu mult mai ușor decât în ședințele precedente. Merita să îi vezi privirea ochilor ei căprui, absolut minunați! De atunci, nu a mai venit la consultație. În schimb, am văzut-o prin oraș, conducându-și Cadillac-ul de culoare roz.

Evitarea unei operații chirurgicale iminente

În luna iulie a anului 2004, la două luni după ce am participat la primul seminar pe tema Matricei Energetice, m-am confruntat cu o problemă. Timp de mai multe zile la rând, am avut dureri și spasme intestinale care s-au intensificat

continuu. Când temperatura corpului mi-a urcat la 39 de grade, am fost internată în spital. Medicii mi-au făcut o radiografie CÂT și mi-au diagnosticat o diverticulită⁹ și o infecție gravă. După șase zile de antibiotice, febra a reapărut, iar tensiunea sanguină mi-a crescut brusc. Medicii mi-au făcut o nouă radiografie CÂT și au constatat că boala nu cedase. Unul din medici ne-a spus (mie și lui Mike) că de vreme ce boala nu răspundea la medicamente, mi-au programat o operație chirurgicală pentru a-mi extirpa porțiunea infectată a colonului. Înainte de operație, în dimineața zilei următoare mai trebuia să fac niște analize, pentru a stabili astfel ce parte a colonului trebuie extirpată.

Acest scenariu nu făcea parte integrantă din Realitatea mea. Auzi, să mă taie și să mă coase la loc! Mi-am dat seama că trebuie să încerc cu orice

⁹ Diverticulită reprezintă o afecțiune uneori dureroasă, care se dezvoltă atunci când diverticulul (asemănător cu o pungă care se formează în peretele colonului - o parte a intestinului gros) se inflamează sau se infectează, (n. tr.)

preț Matricea Energetică, deși nu aveam nicio idee cum trebuia să procedez. Am rugat-o pe Karijo să mă ajute. Aceasta mi-a spus că ascult de vocea instinctului, în timp ce ea avea să mă asiste de acasă.

Dându-mi seama că șezutul nostru este nevoit să suporte nu doar greutatea noastră corporală, ci și toate emoțiile noastre, mi-am pus întrebarea: „Cum ar arăta intestinele mele dacă ar fi reacționat diferit la stresurile de toate felurile, deopotrivă fizice și emoționale, pe care le-am trăit de când m-am născut și până în prezent?” Am aplicat apoi Tehnica celor Două Puncte, fixând un punct deasupra umărului drept, iar cel de-al doilea mai jos de șoldul stâng, astfel încât să obțin un vector în diagonală. Uau!

Am simțit atunci o vibrație care mi-a trecut prin întregul corp, părând să îmi zgâlțâie inclusiv patul! A urmat o viziune a unei cruste dezgustătoare care se desprindea de intestinele

mele, fiind spulberată de vânt (sinceră să fiu, nu am mai văzut niciodată un astfel de arhetip!).

Uau! De-abia așteptam să văd ce avea să se întâmple dimineața. I-am sunat pe Mike și pe Karijo ca să le spun ce s-a întâmplat.

După ce mi-au făcut colonoscopia a doua zi dimineață, niciun medic nu s-a grăbit să îmi spună ceva. Am auzit însă o asistentă medicală întrebând-o pe alta: „Ești absolut sigură că această radiografie provine de la pacienta din salonul 314?” „Da”, a fost răspunsul.

Radiografia nu mai arăta niciun semn al bolii pentru care trebuia să fiu operată. Dimpotrivă, fotografia scanată arăta un țesut rozaliu, moale și perfect sănătos. Ușor morocănos, medicul m-a trimis acasă chiar în acea zi.

Locul potrivit, momentul potrivit, acțiunea potrivită

Acum două săptămâni, m-am ridicat din pat și am dat să mă dau jos din el, cu intenția de a

merge la lucru. Subit, am luat decizia de a nu mă duce la serviciu în acea zi. Am sunat la locul de muncă, mi-am informat secretara că nu voi veni astăzi, după care m-am pus înapoi în pat și mi-am văzut de somn. O oră mai târziu m-a sunat o doamnă de origine germană care mi-a spus că a vorbit cu mine acum doi ani și că i-am promis că o pot vindeca. I-am spus eu așa ceva? Hm, ce aroganță din partea mea! Mă simțeam chiar ușor speriată, întrucât nu îmi mai aduceam deloc aminte de conversația cu doamna respectivă. Femeia a continuat să îmi explice că mi-a notat numărul de telefon, după care l-a pierdut. L-a căutat timp de doi ani, încercând să îl găsească cu orice preț. În cele din urmă a renunțat, dar în acea dimineață, micuțul petic de hârtie i-a căzut dintr-o carte pe care o răsfoia. M-a sunat imediat.

M-a întrebat apoi din nou dacă o pot vindeca. Neștiind despre ce este vorba, i-am răspuns cu ceva mai multă smerenie că voi încerca. Am rugat-

o să îmi pregătească o cafea și i-am spus că o voi vizita la domiciliu.

Când am ajuns, am aflat că medicii i-au operat partea superioară a labei piciorului și i-au tăiat terminațiile nervoase. Degetele de la picior s-au deplasat către dreapta și s-au curbat. Singur degetul mare s-a deplasat în direcția opusă, l-am aplicat o tehnică din gama Matricei Energetice și i-am reconectat astfel terminațiile nervoase. Degetele de la picior s-au realiniat cu această ocazie.

Am regresat în timp și am aflat că atunci când era mică, femeia a suferit tot felul de traume și de răni, și asta nu doar în această viață, ci și în mai multe vieți anterioare. Problema pe care o avea acum la picior era o manifestare a acestor răni. Am văzut mental un film pe care i l-am povestit. Mi-a răspuns că a văzut în minte aceleași imagini. Am rugat-o să își vizualizeze tricicleta roșie pe care a avut-o în copilărie și să așeze în

coșulețul din față toate fricile ei. Mi-a răspuns că tricicleta ei nu avea un coșuleț. L-am spus să o vizualizeze acum cu coșuleț cu tot. M-a întrebat dacă își poate pune și ursulețul de pluș în coșuleț, împreună cu „temerile” ei. Până la urmă, a făcut acest lucru. A pedalat apoi până la podul din apropiere, și-a aruncat „temerile” în apă și a privit de pe margine cum acestea sunt duse de apă. În final, i-am reconectat terminațiile nervoase cu restul piciorului.

După această ședință, femeia m-a invitat să rămân la masă. În timp ce se deplasa prin cameră, s-a oprit brusc. Tocmai realizase că nu o mai doare piciorul. Talpa, care înainte era curbată și deformată, era acum perfect dreaptă. Ochii i s-au umplut de lacrimi. De atunci, am mai vorbit de câteva ori cu ea la telefon și mi-a spus că îmbunătățirile au continuat să se producă în fiecare zi, iar la ora actuală poate sta cu tot corpul perfect drept, fără niciun fel de durere.

Evenimentul s-a produs la *momentul* potrivit, în *locul* potrivit și în *ordinea* potrivită. Tot ce am făcut eu a fost să ascult.

— Jill

O vindecare la distanță

Cunosc o persoană care a suferit mai multe accidente de mașină în ultimii doi ani. Durerile de care a suferit au fost atroce. Într-o zi, am lucrat cu ea de la distanță, după care i-am trimis un email prin care i-am spus ce am făcut. Mi-a povestit că în ziua respectivă avusese dureri atât de mari încât nici măcar nu a putut mânca. Tocmai se întorcea acasă dintr-o excursie. Se afla la volanul mașinii, când, dintr-odată, toate durerile i-au dispărut. Fericită, și-a sunat o prietenă și a invitat-o la restaurant. Pentru prima dată după mai multe zile, s-a putut bucura în tihnă de masă. Mi-a răspuns la email și mi-a spus că se simte mult mai bine de când am făcut ședința de vindecare la distanță.

— Maureen

Arta echilibrării

Odată, vorbeam cu o prietenă pe Internet. Aceasta mi-a spus că avea un picior mai scurt decât celălalt, motiv pentru care avea dureri în regiunea șoldurilor. Am rugat-o să meargă chiar atunci la oglindă și să îmi spună dacă avea un șold mai ridicat decât celălalt, într-adevăr, mi-a confirmat ea, avea șoldul drept mai ridicat. Atunci, m-am întrebat: „Oare cum ar fi dacă ar avea cele două șolduri echilibrate?” Prietena mea mi-a spus imediat că simte o senzație ciudată în zona șoldurilor. Am invitat-o să verifice din nou la oglindă ce s-a întâmplat. Mi-a răspuns că șoldurile ei s-au echilibrat. Cu această ocazie, i-au dispărut și durerile pe care le simțea.

— Marie

Puterea vindecătoare a iubirii materne

Am fost vindecată în urma unui proces de vindecare la distanță. M-am rănit la degetul mare

de la mână, iar medicul care mi-a făcut radiografia mi-a spus că osul era fracturat și tendonul rupt. Pe scurt, era necesară o operație chirurgicală. Am sunat-o imediat pe mama (care este practicant al Matricei Energetice) și am rugat-o să mă ajute. Ea locuiește în Washington, iar eu în Colorado. M-am așezat și, în timp ce vorbeam la telefon, mama m-a regresat în timp. Peste o oră, am constatat că bandajul de la deget mă incomodează, așa că l-am scos. Am constatat că nu mai am deloc dureri și că degetul și-a recăpătat integral libertatea de mișcare.

M-am dus din nou la doctor, iar acesta mi-a făcut o nouă radiografie. Aceasta a confirmat că degetul meu era în regulă. Peste toate, procesul de vindecare m-a ajutat să realizez că am o dorință excesivă de control, mi-a schimbat perspectiva asupra acestui aspect și m-a eliberat de foarte multă mânie. M-a ajutat astfel să adopt o atitudine mai pozitivă, fapt care a condus la efecte

în cascadă. Amin pentru Matricea Energetică.

Reconectarea creierului

Am un prieten în Australia care m-a rugat să aplic Matricea Energetică pentru membrii familiei sale care trăiesc în Noua Zeelandă. În particular, m-a rugat să insist asupra fratelui său, care a suferit de dureri cronice de cap în ultimii trei ani. Am „privit” în interiorul creierului acestuia și am constatat că avea două circuite neurologice scurtcircuitate din cauză că se intersectau. Am îndreptat circuitele și le-am reintrodus în capul său. A doua zi, prietenul meu mi-a spus că durerile de cap ale fratelui său au dispărut ca prin magie. De atunci a mai trecut o lună, iar durerile de cap nu au mai reapărut.

Tatăl prietenului meu a suferit o operație chirurgicală, iar medicii nu i-au putut opri hemoragia. Prietenul meu m-a rugat să intervin, cu permisiunea tatălui său. Am aplicat Matricea Energetică din creștetul capului și până la baza

coloanei sale vertebrale. Hemoragia s-a oprit a doua zi. Nu știu dacă tehnica pe care am aplicat-o eu a fost motivul, dar prietenul meu este convins că da.

Matricea Energetică și animalele în luna februarie a anului 2005 am participat la un seminar pe tema Matricei Energetice. Sunt proprietara unei ferme micițe și aveam nevoie de niște instrumente care să mă ajute să fac față micilor evenimente de zi cu zi care se petrec la ferma mea. Era a doua oară când participam la un astfel de seminar, întrucât doream să îmi amplific încrederea în sine și în capacitatea mea de a aplica Matricea Energetică.

Chiar a doua zi după seminar, trebuia să mă duc la slujbă (am inclusiv o slujbă regulată, iar de fermă mă ocup doar în timpul liber). Ca de obicei, m-am sculat dimineața devreme ca să le dau de mâncare la animale. Am auzit atunci un behăit cumplit, care mi-a ridicat părul pe cap. Era

sunetul unei vieți noi, dar exprima inclusiv o stare de șoc și de durere. Pe scurt, era un sunet pe care nu-l auzi de multe ori în viață.

M-am repezit imediat în țarcul caprelor. Am examinat prima pereche de capre, dar nu am văzut niciun ied nou-născut. Pământul era mocirlos, iar caprele păreau liniștite. M-am dus apoi la a doua pereche, și de data aceasta am văzut pe jos o mogâldeată care nu mișca deloc. Lângă ea mai era un corp, care nici el nu se mișca. Am luat iedul în brațe și am alergat în casă. Mă simțeam speriată, iar gândul că țineam în brațe o nouă formă de viață care nici măcar nu a apucat să trăiască mă făcea să mă simt neputincioasă. Știam că puteam folosi Matricea Energetică, dar eram paralizată de teamă. De aceea, am dus iedul în camera de oaspeți, unde se afla o prietenă care participase la rândul ei la seminar (și care dormea liniștită). Aceasta i-a aplicat animalului Tehnica celor Două Puncte și câteva frecvențe, ținându-l în

brațe sub pătură. Eu m-am întors în țarc pentru a mă ocupa de mamă. După ce mi-am terminat treburile, m-am întors în casă. Ledul se simțea bine și era plin de viață. De atunci, nu a avut niciodată probleme de sănătate, nici măcar pneumonie, o boală foarte comună printre iezii care au astfel de probleme la naștere.

Ca și cum toate acestea nu ar fi fost de ajuns, o altă capră, bunica iedului, a intrat într-un proces dificil de naștere, trei ore mai târziu. Întrucât ceva mai devreme mă mustrasem singură pentru că m-am lăsat paralizată de teamă și nu m-am ocupat personal de ied, am ajutat acum capra să nască aplicându-i Tehnica celor Două Puncte și imaginându-mi că totul va merge ca pe roate. Într-adevăr, capra a născut fără probleme trei iezi! Toți trei erau perfect sănătoși.

A doua zi m-am dus din nou în țarc, unde o altă capră, mai tânără, se afla la prima ei naștere. Unul din iezi s-a născut mort, iar celălalt nu putea

nici măcar să behăie. L-am ridicat în brațe, dar de-abia dacă i-am simțit pulsul. De data aceasta nu mai aveam la cine să apelez, așa că am fost nevoit să îi aplic singură Matricea Energetică. Iedul și-a revenit, dar pentru a mă asigura că este bine, l-am luat cu mine la muncă. L-am numit „Șoricelul”, întrucât este foarte mic. Din fericire, a crescut frumos și nu s-a îmbolnăvit niciodată. În următoarele patru zile, am avut parte de nașteri în țarcul caprelor în fiecare zi. Nu au mai existat însă complicații.

În decursul unei alte săptămâni, am lucrat de două ori cu un câine din rasa Sheltie, în vârstă de trei ani, al cărui proprietar se pregătea să îl ducă la medicul veterinar, întrucât avea o gleznă fracturată și un nodul la unul din picioare. O săptămână mai târziu, l-am revăzut pe proprietar, care mi-a spus că nu s-a mai dus la veterinar, întrucât fractura s-a vindecat de la sine, iar nodului a dispărut fără urmă. În plus, cățelul era

plin de energie și alerga peste tot. Când am lucrat cu câinele, am simțit că acesta știe ce fac. În timpul ambelor tratamente a rămas complet nemișcat, deși la primul dintre ele și-a ridicat puțin piciorul rănit. Am efectuat cele două tratamente afară, în parcare.

Am lucrat de asemenea cu un cal, căruia i-am făcut o ședință de vindecare la distanță. Animalul suferea de colici, iar medicul veterinar nu mai știa ce să îi facă, întrucât boala revenea mereu. I-am aplicat Tehnica celor Două Puncte, Tehnica de Călătorie în Timp și două frecvențe, și am conștientizat materializarea unei cuantice, vizualizând schimbarea dorită. Mai târziu, proprietarul calului m-a sunat și mi-a spus că boala a dispărut și nu a mai revenit niciodată.

— Michele

Puterea Matricei Energetice

După seminar, am mai rămas o vreme pe afară, iar una dintre instructoare m-a întrebat

dacă doresc să o ajut să își schimbe un cauciuc dezumflat. Am fost imediat de acord, întrucât am schimbat foarte multe cauciucuri la viața mea, așa că am început să scoatem uneltele din trusa aflată în portbagajul mașinii. Când eram copil, cheile franceze erau lungi și grele, fiind confecționate din oțel, astfel încât să acționeze ca niște pârghii eficiente atunci când trebuia să desfaci șuruburile înțepenite. Din păcate, în zilele noastre nu se mai fac astfel de chei. Cheia pe care a scos-o instructoroarea din trusă era scurtă și ușoară. Am încercat să desfac un prim șurub, forțând cu toată puterea brațelor, dar nu am reușit. M-am așezat pe ea cu toată greutatea corpului, dar nu s-a întâmplat nimic. În cele din urmă, am sărit de mai multe ori cu picioarele pe ea, dar tot nu am reușit să clintesc șurubul. Acesta era perfect înțepenit.

„Lasă-mă să aplic Tehnica celor Două Puncte pentru această situație”, mi-a spus instructoroarea. Ne-am amuzat amândoi. În final, ea a aplicat

Tehnica celor Două Puncte. Am apăsat apoi din nou pe cheia franceză, *iar șurubul s-a desfăcut practic fără niciun efort!* Era de necrezut. Am repetat apoi procedeul și cu celelalte șuruburi ale roții.

Fiind un mare sceptic de felul meu, am tras concluzia că aceasta este una dintre cele mai solide „dovezi” ale puterii care ne stă la dispoziție prin aplicarea Matricei Energetice, care răspunde nu doar la problemele noastre de sănătate, ci și la toate celelalte chestiuni practice ale vieții. În timpul seminarului am stat în spate și nu am putut vedea foarte clar rezultatele pe care le-a obținut dr. Bartlett atunci când lucra cu pacienții. De aceea, am considerat că desfacerea șuruburilor cu ajutorul Matricei reprezintă cea mai bună dovadă că tehnica funcționează!

Navigație ușoară

Am un mic iaht. Anul acesta, a trebuit să îl scot pe uscat în timpul iernii pentru a-i usca

lemnul și pentru a-i face micile reparații de întreținere. Acestea au presupus desfacerea tuturor părților componente, inclusiv a tuturor șuruburilor, care nu mai fuseseră curățate de cinci ani. Nici eu, nici barca nu eram prea fericiți de acest proces, dar nu aveam ce face, iar lucrurile nu mergeau deloc ușor.

După multe eforturi, m-am decis să aplic Matricea Energetică. Am aplicat Tehnica celor Două Puncte, cel puțin atât cât am înțeles din ea. Ori de câte ori aveam de-a face cu un șurub înțepenit, care refuza cu încăpățănare să se desfacă, îi aplicam Tehnica celor Două Puncte și vizualizam că este perfect uns, curat și alunecos. De fiecare dată, *la prima încercare* după aplicarea tehnicii, șurubul se desfăcea imediat, ca și cum ar fi fost nou și deloc ruginit.

Prietenul care mă ajuta a rămas cu gura căscată, ca să nu spun mai mult. Uimirea lui a atins apogeul când am desfăcut un șurub enorm

pe care nici măcar un mecanic nu ar fi reușit să îl desfacă, orice cheie ar fi folosit și cu oricât de multă putere.

— JKS

Materializarea unei cuantice

Am cumpărat niște chei franceze de la Sears, întrucât erau la reducere. Când am ajuns acasă, le-am scos din ambalaj și le-am introdus în trusa mea de unelte, când am observat că cea mai mică dintre ele nu era de 10 mm, ci de 3/8 inch. Cheia de 10 mm se folosește pentru mașinile străine, așa că m-am simțit dezamăgit. Am dus trusa în casă ca să-i arăt lui Patti ce s-a întâmplat, dar am scăpat-o pe rama unei fotografii mari care era așezată cu fața în jos (nu mă întrebați de ce se afla aceasta acolo!). Am auzit amândoi zgomotul de sticlă spartă. Am verificat imediat și am constatat că sticla care acoperea fotografia se crăpase. Mi-am cerut scuze și am încercat să îi explic ce doream să-i arăt, deși nu cred că mai era foarte interesată

în acel moment.

Când am ieșit din cameră, am constatat că se pregătea să „materializeze unda cuantică” pentru repararea sticlei. Instantaneu, emisfera stângă a creierului meu s-a gândit: „Da, vezi să nu! Succes!” Peste numai cinci minute, Patti a venit la mine cu un rânjel ca al pisicii Cheshire întipărit pe față și mi-a arătat rama. Sticla acesteia era perfectă. Nu mai avea niciun fel de crăpătură!

Dacă tot era timpul miracolelor, mi-aș fi dorit mai degrabă să pună capăt deficitului național. Se pare însă că nu am de ales și că trebuie să accept pentru început o serie de pași mai mici înainte de a asista la marile miracole. Probabil că atunci când vom accepta cu toții astfel de miracole „minore”, cele de mare anvergură vor deveni la rândul lor posibile. Oricum ar fi, viața mi se pare infinit mai interesantă atunci când se întâmplă astfel de lucruri!

— Mickey

Călătoria în timp

Când am participat la seminarul tău, am făcut o călătorie în viitor și i-am lăsat un apel de trezire prietenei mele Angela. Apelul trebuia să o trezească de ziua ei și să îi cânte „La mulți ani”.

Mai târziu, Angela mi-a povestit că de ziua ei s-a trezit din somn și a auzit un cor alcătuit din *toți* prietenii pe care și i-a făcut în această viață cântându-i „La mulți ani”. Uau! Intenția mea a fost ca ea să audă doar vocea mea, și când colo a auzit un cor alcătuit din mii de persoane! Angela mi-a spus că le-a relatat evenimentul inclusiv părinților ei, întrucât era prima dată în viață când i se întâmpla așa ceva. Matricea Energetică face ca totul să devină posibil!

Două aspecte

Doresc să menționez două aspecte, în speranța că le-ar putea fi de folos și altora. Mai întâi de toate, am simțit nevoia să fac o distincție la nivel intelectual între fixarea celor două puncte

(în cadrul Tehnicii celor Două Puncte), care presupune un proces de angrenare a minții, a emoțiilor, a imaginației etc., și „detașarea” de ele, adică etapa non-acțiunii (când nu mai faci nimic). După părerea mea, Tehnica celor Două Puncte are două etape, cea de-a doua fiind „non-acțiunea”. Un al doilea aspect pe care doresc să îl menționez este necesitatea încrederii, dublată de o detașare totală. Prin detașare înțeleg renunțarea la ideea că acționezi într-un fel sau altul asupra persoanei pe care o ajuți, având în același timp o încredere deplină în faptul că ceea ce trebuie să se întâmple se va întâmpla. *Intenția* noastră face parte integrantă din această încredere.

Ce s-a întâmplat după ce am participat la seminar? Practica mea s-a transformat încontinuu de când am început să aplic Matricea

Energetică. Obțin rezultate din ce în ce mai bune, cu eforturi din ce în ce mai mici, iar pacienții mei se vindecă mult mai rapid. Și culmea

este că nu mă mai străduiesc atât de mult ca altă dată. Cu cât mă abandonez mai mult, cu atât mai eficiente devin tratamentele mele.

Întrebări puse frecvent

De ce ai ales numele de Matrice Energetică?

Matricea Energetică se referă la rețeaua de energie cristalină vie din care sunt alcătuite corpurile noastre. Am preluat termenul de la biologul James Oschman, Ph. D., care descrie în acest fel sistemele vii. Oasele, mușchii, țesuturile conjunctive și chiar o parte a țesuturilor de susținere ale creierului nostru sunt alcătuite dintr-o substanță lichidă cristalină. Aceasta funcționează ca un cristal dintr-un aparat vechi de radio. Partea cea mai interesantă legată de structurile cristaline este că acestea permit cu cea mai mare ușurință petrecerea așa-numitelor fenomene cuantice. Se vorbește chiar de construirea într-un viitor apropiat a unui computer cuantic, care să încorporeze o tehnologie organică

și diferite cristale.

Am numit această activitate Matricea Energetică deoarece am pornit de la premisa că organismul nostru fizic nu reprezintă singura noastră realitate. În esență, noi suntem alcătuiți din lumină și din informații, adică din tipare energetice. De altfel, exact asta au afirmat fizicienii din fruntea plutonului în ultimii 50 de ani. Simpla convingere nu este însă de ajuns. În schimb, dacă înveți să vindeci pe altcineva, să îi transformi starea emoțională sau procesele mentale prin folosirea Matricei Energetice, în viața ta se deschid nenumărate posibilități noi. Constați astfel că poți vindeca tiparele energetice ale unor răni vechi de ani de zile printr-o simplă atingere și printr-un proces specific. La baza Matricei Energetice stă puterea intenției focalizate. Ea poate fi învățată și controlată de orice om.

În ce constă principalul scop al acestei

activități?

Scopul pe care mi l-am propus eu este de a învăța un număr cât mai mare de oameni să aibă aceleași percepții ca și mine și să facă ce fac eu, întrucât procesul este foarte ușor de învățat. Astfel, mamele își vor putea învăța copiii, iar familiile vor avea acces la un sistem de sănătate complet gratuit, care le stă în permanență la dispoziție. Matricea Energetică este un instrument nou și foarte eficient, pe care orice om îl poate folosi pentru a-și vindeca și pentru a-și transforma situația în care se află, mai mult sau mai puțin instantaneu.

Oricine poate face această activitate?

Matricea Energetică le stă tuturor la dispoziție. De fapt, oamenii care au cele mai mari dificultăți în a o aplica sunt chiar cei cu diplome universitare, care au adoptat un punct de vedere materialist, care nu acceptă ideea de miracol. Lucrurile se petrec la fel ca în *Peter Pan*, în scena

în care zâna Tinker Bell moare: trebuie să crezi în zâne pentru a-i salva viața. De îndată ce începi să crezi într-o altă posibilitate decât cele pe care le-ai experimentat până în prezent, acceptând faptul că o idee nouă poate fi posibilă, tu pătrunzi automat în lumea cuantică, în care totul devine posibil.

Este greu ca oamenii să intre în „lumea cuantică „?

Pentru cei mai mulți dintre oameni, Matricea Energetică reprezintă mai degrabă un joc amuzant. În prima zi a seminarului, participanții încep să se întrebe ce este real și ce nu. În a doua zi, ei încep să gândească altfel: „Nu știu ce este adevărat și ce nu, dar nici nu-mi pasă, întrucât pot face toate aceste lucruri pe care nu mi le-aș fi imaginat niciodată. Este foarte distractiv, așa că îmi propun să fac și alte asemenea lucruri”. Matricea Energetică presupune să devii la fel ca un copil mic, să te joci și să îți cultivi la maxim imaginația.

Există o scenă superbă în filmul *Hook*, în care Robin Williams joacă rolul lui Peter Pan adult. Acesta stă în mijlocul Copiilor Pierduți, care se joacă în jurul mesei, în timpul unui banchet. Din cauză că a crescut, iar imaginația i s-a atrofiat, Peter Pan se simte flămând, întrucât nu vede niciun aliment pe masă. În timp ce ceilalți copii par să se „înfrupte” din bunătățile de pe masă, el se simte din ce în ce mai frustrat. În cele din urmă, el intră în joc, iar în acest moment masa se umple de bunătăți.

Exact la fel se petrec lucrurile și cu Matricea Energetică, dacă îi accepți conceptele. Viziunea ta asupra lumii se lărgeste instantaneu, iar tu accepți inclusiv ideile care celorlalți oameni li se pot părea miraculoase. Cunoscut mai mulți fizicieni cuantici de renume internațional și pot să îți confirm că aceștia sunt ca niște copii mici, al căror joc preferat este să își imagineze o lume complet diferită de cea în care trăim noi. Ei se folosesc de

matematică pentru a-și confirma imaginația, și în acest fel își largesc sistemele de convingeri. În final, ei ajung să afirme că așa trebuie să fie adevărata realitate, de vreme ce știința și matematica o confirmă!

Intenția pare să joace un rol decisiv în activitatea pe care o desjașori. Te rog să definești în ce constă această intenție și cum trebuie utilizată ea în sistemul tău.

Intenția este fundamentul energetic care permite manifestarea substanței și structurii convingerilor tale în realitatea observabilă. Nicio casă nu se ridică de la sine, înainte ca cineva să conceapă un plan. La baza acestui plan stă intenția umană. Atunci când dorești să realizezi ceva, tu trebuie mai întâi de toate să îți imaginezi această realitate. În continuare, trebuie să o conceptualizezi, să vezi cu ochii minții cum se transformă lucrurile. Abia apoi urmează pașii concreți prin care o materializezi. În cadrul

Matricei Energetice, noi operăm cu un concept numit „Structura științei”, pe care îl predăm astfel încât toată lumea să îl înțeleagă. În plus, transformăm totul într-un joc distractiv. Atunci când oamenii încep să înțeleagă câteva din principiile de bază, ei realizează că ideile pe care le cultivă fizica cuantică le permit să pătrundă într-o lume a tuturor posibilităților, fapt care le permite să vindece instantaneu, să manifeste diferite lucruri în realitatea fizică și să își transforme practic orice aspect al vieții.

Dacă înțelegi fundamentele Matricei Energetice, tu le poți aplica în acel laborator cuantic pe care noi îl numim corpul uman, poți observa cu ochii tăi schimbările petrecute și poți stabili astfel singur dacă acestea sunt reale sau nu. În final, ajungi să treci de frontiera vechilor tale convingeri, intrând într-o lume nouă. Începând din acest moment, tu nu mai ai practic nicio limită și poți face orice. Desigur, asta nu

înseamnă că trebuie să te arunci de pe vârful unei clădiri cu convingerea că poți ateriza în siguranță la sol! Astfel de idei sunt periculoase, întrucât încalcă anumite convingeri extrem de bine înrădăcinate în realitatea consensuală. Cel mai bine este să încerci cu lucruri simple și sigure, pe care până recent nu credeai că le poți face. În acest fel, te poți convinge singur de noile tale posibilități și poți încerca noi și noi variante, din ce în ce mai complexe.

Tu cum percepi materia, sau realitatea fizică?

Materia există numai pentru că noi credem în ea și pentru că foarte mulți oameni persistă în această iluzie. Noi suntem cei care am creat realitatea fizică, prin puterea convingerilor noastre. Noi am luat energia cosmică și am transformat-o cu ajutorul conștiinței noastre într-o experiență pe care o numim realitate. Această realitate este construită însă în mintea noastră. Wayne Dyer descrie perfect acest mecanism în

ultima sa carte, *Puterea intenției*, în care combină elemente preluate din fizica cuantică cu idei preluate de la Carlos Castaneda, un faimos scriitor, filosof și maestru care a prezentat în cărțile sale conceptele șamanului indian don Juan.

Don Juan afirmă că noi trebuie să învățăm să *vedem*, nu doar să ne uităm la lucruri. El face o distincție între a te uita la ceva prin filtrul tău perceptual, văzându-l astfel așa cum ai fost învățat, și a-l vedea așa cum este în realitate. Atunci când *vezi* cu adevărat ceva, tu privești dincolo de vâl și începi să devii conștient de tiparele energetice care stau la baza existenței sale. Asta nu înseamnă că pentru a aplica Matricea Energetică trebuie neapărat să fii un clarvăzător. Singurul lucru care contează este să înțelegi că noi suntem alcătuiți din energie și din particule cuantice, cu ajutorul cărora ne putem co-crea realitatea obiectivă așa cum dorim.

Trebuie ca pacientul să „creadă” pentru ca

Matricea Energetică să funcționeze?

Doresc să relatez o poveste cu pisici pentru a răspunde la această întrebare. După părerea mea, pisicile nu au decât două convingeri primordiale în viață: că trebuie să fie hrănite și că trebuie să fie stăpâne în casă. Într-o zi, o pisică a intrat în cabinetul meu. Avea un picior fracturat care nu se lipise la loc așa cum trebuia. Până atunci, pisica nu m-a cunoscut niciodată, nu a auzit niciodată vorbindu-se de Matricea Energetică și nu avea niciun fel de așteptări. Am aplicat Tehnica celor Două Puncte asupra ei, deasupra și dedesubtul piciorului fracturat, atingând-o ușor timp de aproximativ 30 de secunde. Am auzit apoi un trosnet. Osul s-a așezat singur la loc, iar pisica a început să toarcă, fiind cât se poate de fericită. O jumătate de oră mai târziu, când am ieșit din cabinet pentru a lucra cu un alt client, pisica sărea pe mobilele mele fără niciun fel de problemă. Ea nu avea niciun fel de convingeri, nici măcar

inconștiente, și deci nu credea în activitatea mea. Pe scurt, nu trebuie să ai niciun fel de preconcepții legate de această activitate. Trebuie doar să observi ce se întâmplă și să validezi ceea ce s-a petrecut în experiența ta. De cele mai multe ori, schimbările care se produc sunt absolut evidente, adeseori dramatice, și pot fi observate de orice om.

Ce înțelegi prin Călătoria în Timp?

Mulți oameni ar putea spune că această călătorie este inventată de noi. Unul din mentorii mei, dr. Richard Bandler, obișnuia să spună însă că anumite ficțiuni pot fi extrem de utile. Există convingeri care funcționează de minune, chiar dacă nu corespund realității obiective. Personal, cred cu toată convingerea în această tehnică. Atunci când ating corpul unui pacient și simt o tensiune sau o durere, călătoresc la nivel conceptual înapoi în timp și percep schimbarea care se produce la nivelul țesuturilor chiar sub

degetele mele. Continui astfel până când ajung la momentul în care s-a produs efectiv rana (sau în care s-a declanșat boala). Asta nu înseamnă că am convingerea că pot vindeca orice boală, cum ar fi cancerul etc. De altfel, eu nu cred în vindecare, după cum nu cred nici în conceptul de boală. Singurul lucru în care cred cu toată convingerea este conceptul de transformare. Vindecarea și boala sunt cele două fețe ale aceleiași monede.

De ce preferi să folosești cuvântul „transformare” în locul cuvântului „vindecare”?

Conceptul de vindecare mi se pare foarte nebulos. Nu toată lumea îi acordă aceeași semnificație. În plus, este și un concept foarte abstract, la fel ca și conceptul de boală. Din perspectiva unui om de știință sau a unui medic, conceptul de boală este definit printr-un set de simptome, semne, analize clinice și de laborator, care îl conduc la concluzia că aceste simptome pot fi numite colectiv prin termenul care desemnează

o anumită boală. După părerea mea, acest termen nu definește însă în niciun caz situația reală în care se află pacientul. De aceea, noi nu vorbim niciodată de boala pe care o are un anumit pacient, ci doar de pacientul în sine. Așa se explică de ce eu nu cred în boală. Să luăm exemplul fibromialgiei. Cum este definit acest termen? Printr-o colecție de simptome, cum ar fi durerile la nivelul mușchilor și al țesuturilor conjunctive. Și ce dacă există aceste simptome? Ele nu desemnează o boală, ci doar descriu o realitate. Același lucru este valabil și pentru tehnicile terapeutice. Acestea nu sunt decât niște instrumente concepute pentru a rezolva anumite disfuncții funcționale sau patologice. În ultimă instanță, ele reprezintă gânduri sau convingeri concepute de cineva cu scopul de a transforma anumite simptome, „vindecând” astfel boala.

Oamenii folosesc conceptul de vindecare pentru a rezolva o realitate pe care o denumesc

boală. În acest scop, ei vorbesc despre tratament sau despre terapie, în timp ce eu prefer să spun direct: „Simptomele au dispărut!” Asta nu înseamnă că sunt atât de arogant încât să cred că acest lucru se întâmplă de fiecare dată, dar cel puțin îmi face plăcere să cred că el este posibil. Consider că este de preferat să crezi că te poți transforma instantaneu, decât să consideri că procesul de vindecare va dura un anumit interval de timp. Personal, nu cred că „fără durere nu există progres.”¹⁰

La nivel cuantic există cantități uriașe de energie care se manifestă în intervale de timp infimizezimale. Această energie nu poate fi observată, așa că nimeni nu știe ce este ea. Fizicianul Richard Feynman afirmă că la nivel subcuantic ar putea exista moralitate, compozitori sau girafe. Practic, orice este posibil la acest nivel, dar nimeni nu cunoaște adevărul. Personal,

¹⁰ Dicton specific în culturile anglo-saxone: „Without pain there is no gain.”

consider că acesta este nivelul pe care se produc miracolele, atunci când toate posibilitățile se unesc. Atunci când aplici o convingere într-o realitate neconsensuală miraculoasă unei stări fizice, între cele două se naște un conflict, din care nu poate avea de câștigat decât realitatea consensuală.

Unde se produce transformarea?

Personal, cred că ea se produce pe nivelul energetic, în punctul în care se întâlnesc mintea și materia, care sunt în esență unul și același lucru. La bază, totul este alcătuit din fotoni (lumină) și informații, și altceva nu mai există. De aceea, eu cred că procesul de transformare se produce pe nivelul submolecular, respectiv pe nivelul cuantic, acolo unde apar energii infinite ce se manifestă în intervale de timp infinitesimale. Richard Feynman afirmă că într-un interval de timp infinitesimal, absolut orice se poate petrece.

Ce legătură există între fizica cuantică și

Matricea Energetică?

Fizica cuantică vorbește de un principiu pe care îl numește: Principiul Incertitudinii, al lui Heisenberg. În esență, acesta afirmă că nu poți observa un sistem fără a deveni una cu sistemul observat, modificându-l. Din punct de vedere științific, asta înseamnă că dacă privești un obiect cuantic și încerci să îi măsoari viteza de mișcare, nu ai cum să îi stabilești poziția (localizarea în spațiu). Invers, dacă încerci să îi stabilești localizarea în spațiu, nu mai ai cum să îi măsoari viteza. Cei doi parametri nu pot fi măsurați în același timp. Tot ce poate face observatorul este să observe unul din parametri și să îl modifice pe celălalt. Personal, am înțeles că ceea ce noi numim conștiință funcționează pe nivelul cuantic și ne creează în permanență realitatea. Realitatea noastră este cea pe care o acceptăm sau pe care am fost învățați să o acceptăm.

După cum se știe, există însă și remisiuni

spontane. Miracolele ies în afara granițelor fizicii liniare, în timp ce fizica cuantică chiar le prezice. La ora actuală există fizicieni cuantici care numesc teoria câmpului unificat: Mentea lui Dumnezeu. Conceptul a fost analizat în profunzime de Gregg Braden. De vreme ce noi facem parte integrantă din această minte divină, înseamnă că putem avea acces la toate funcțiile ei.

La ce te referi atunci când vorbești despre filtre?

Așteptările noastre conștiente referitoare la ceea ce este și ce nu este posibil depind de natura și de extensia convingerilor noastre. Acestea funcționează ca niște filtre perceptuale care stabilesc ce anume putem observa și cu ce anume putem interacționa la nivelul realității noastre concrete, observabile. Noi numim această realitate: consensuală. Spre exemplu, toată lumea este de acord că dacă cineva poartă o cămașă roșie, cămașa sa este roșie. Din perspectiva fizicii,

cămașa respectivă nu este însă roșie. Dimpotrivă, ea are toate celelalte culori, mai puțin roșul. Roșul este singura culoare care lipsește, acesta fiind exact motivul pentru care este perceput de retina noastră. Acesta este un exemplu elementar care ilustrează cât de mult ne amăgesc percepțiile noastre. Există percepții complet inversate, dar pe care toată lumea le acceptă.

Am văzut oameni care cad la pământ atunci când lucrezi asupra lor. Acest fenomen se întâmplă de fiecare dată atunci când lucrezi cu Matricea Energetică?

Atunci când lucrezi asupra lor, oamenii experimentează schimbări foarte subtile în organismul lor. Adeseori, aceste schimbări includ aspecte cu ramificații extrem de profunde. Un lucru este sigur: de fiecare dată, în ei se produce o transformare. Aceasta este partea cea mai frumoasă a acestui sistem. Uneori, schimbările petrecute sunt mai profunde decât în alte cazuri,

caz în care pacientul se relaxează la maxim. El poate intra chiar într-o stare de transă profundă, după care își revine însă la normal, regenerat și simțindu-se mult mai bine. Aceste pseudo-leșinuri dramatice nu trebuie să se producă însă de fiecare dată pentru ca schimbările să se producă și să genereze efecte.

11 Anthony Robbins: fondator și autor celebru specializat în domeniul programării neurolingvistice. (n.tr.)